

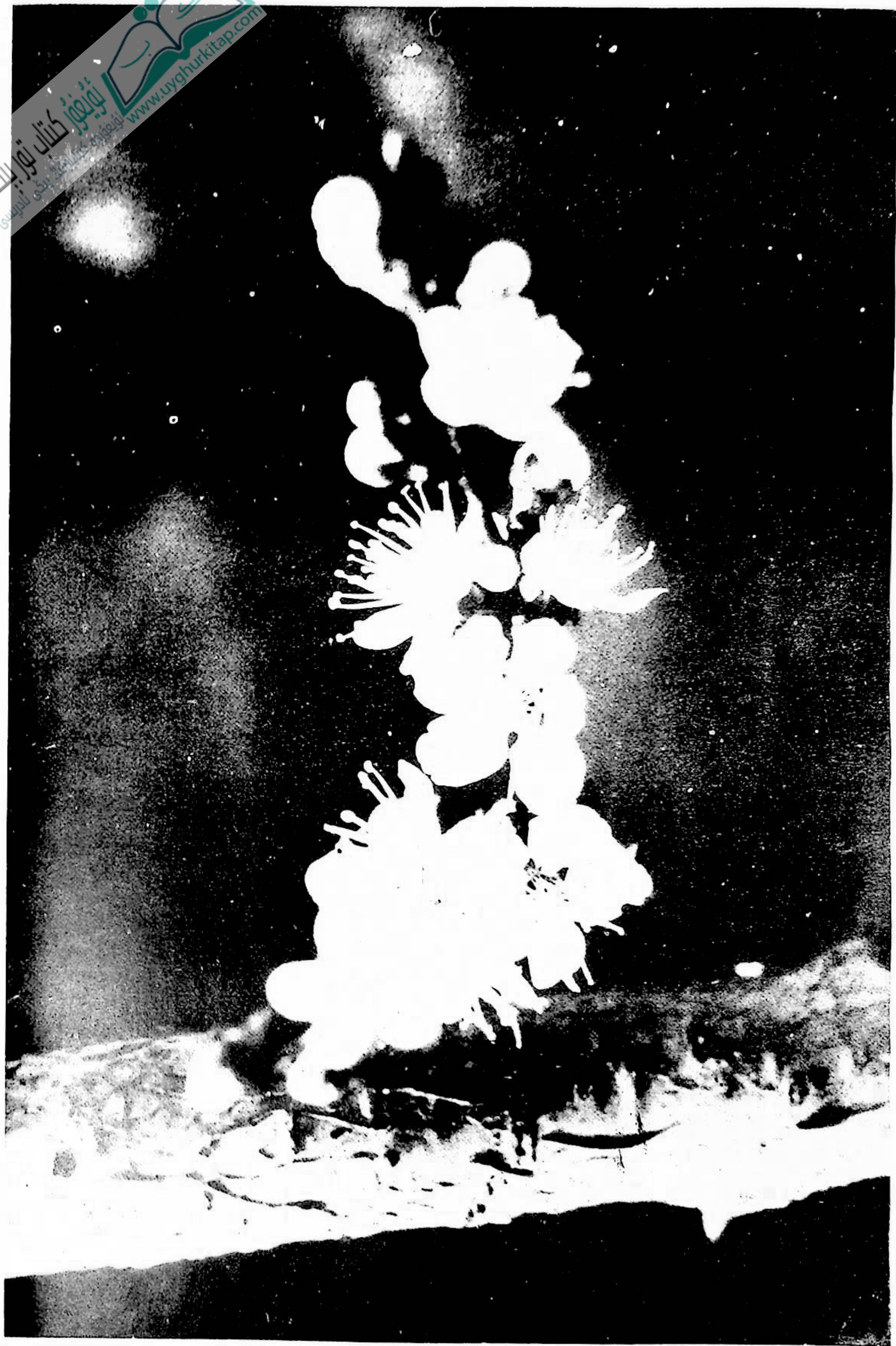
شىنجاڭ ئىرىقەتسىزى

2

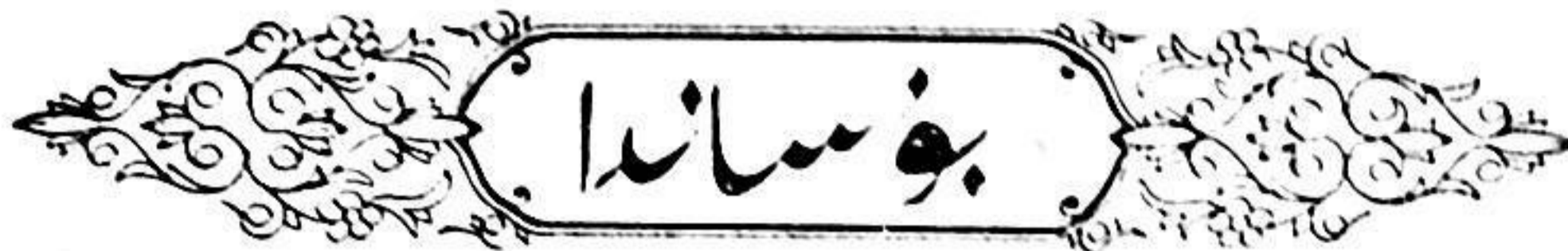
Xinjiang Irrigation

1987

چىچەك ئۆركەش جاپار فوتوسى

ئەدەبىيات گۈلزارى

- 31 تاشلاندىق كەپىدە (پوۋېست) توختى ئايۇپ
- 7 قوش مەسچىد (ھېكايە) مۇھەممەد ئېلىزۇنۇن
- 24 چۈشنامە (شېئىر) روزى سايىت
- 30 بىچارە (» ») رەخم قاسىم
- 58 لېرىكىلار (» ») ئىمىن ئەخمىدى

سەھنە ماتېرىياللىرى

- 14 مۇۋاپىقەت قازىنىشنىڭ يولى (دراما) تەۋپىق ھەكىمى
- 69 تۇرپان خەلقى (ناخشا تېكىستى) قېيۇم بارات
- 69 بوستان يېزام (» » ») مۇختار ئىبراھىم
- 69 مەڭگۈ بىللە ئىشلىسەك (» » ») ياسىن مەخسۇد

مەلەتلەر

- 62 دۆلىتىمىزدىكى قازاق خەلقى نىغمەت مىنگىجانى

ئۆرپ - ئادەتلەر

- 2 تاجىكلار ھاياتىدىن خاتىرىلەر نىزامىدىن ھۈسەيىن
- 6 ياپونلارنىڭ قائىدە - يوسۇنلىرى

تۇرمۇش مەسلىھەتچىسى

- 21 ئەجدادىلار ۋەسىيەتلىرىدىن
- 23 ئادەمنى سەسكەندۈرىدىغان قىلمىقلار

ئاممىۋى سەنئەت خەۋەرلىرى

1988- يىلى پايتەختتە ئۆتكۈزۈلگەن «خەلق مۇزىكىلىرى ۋە خەلق ئۇسسۇللىرىنىڭ مەملىكەتلىك مۇسابىقىسى» دە ئاپتونوم رايونىمىزدىن قاتناشتۇرۇلغان نومۇرلار ياخشى نەتىجىگە ئېرىشتى

- 67 ھېيتەم ھۈسەيىن، زۇنۇن باقى

خەتتاتلار مۇنبەرى

- 80 ھۆسن خەتلەر ئابلىمكىم ئەسەت ئىشلىگەن

چەت ئەل ئەدەبىياتىدىن

- 70 ئەيسا (ھېكايە) راندژىد دېسائى

ماتېرىيال

- 78 تاج مەھەل مازىرى مۇقاۋىدا: ھەيرانباغ. شاۋلېيياڭ فوتوسى

رەسسام ۋە خەتتات: مۇختار ئابدۇراخمان

تاجىكلار ھاياتىدىن خاتىرىلەر

نزامىدىن ھۈسەين

تاجىكلار

«ۋاخان تاجىكلارى» دەپ ئاتاپ، ئىككى چوڭ قەبىلە بويىچە ياشاپ كەلمەكتە. بۇلار ۋە تىنمىمىز-نىڭ تۈپ يەرلىك خەلقلەردۇر.

«سېرىق قولى تاجىكلارى» قەدىمكى زاماندىن تارتىپ، ئېلىمىزنىڭ پامىر ئېگىزلىكىدىكى سېرىق قولى تەك شىلىكىدە ياشاپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن ئۆزلىرىنى يەر نامى بىلەن «سېرىق قولى تاجىكلارى» دەپ ئاتىغان. ئۇلارنىڭ تىلى ھىندى - ياۋروپا تىلى سېرىق تېمىسىنىڭ ئىران تىلى گۇرۇپپىسى (شەرق تىللىرى) تارمىقىغا كىرىدۇ. بۇ تىلدا 37 تىلداۋۇش بولۇپ، ئۆزىگە خاس گرامماتىكىلىق قائىدىگە ئىگە. ھازىر بۇ تىل «سېرىق قولى تىلى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قەدەر سېرىق قولى تاجىكلارنىڭ بىر قىسىم مىسىرلىرى دۇنياۋى تاجىك يېزىقىنى (پارس يېزىقى ئاساسىدىكى يېزىقنى) ئارىلاپ قوللىنىپ كەلگەن.

1935 - يىلى سېرىق قولى تەكشۈلمىسىدىكى بۇرۇنقى

تاجىكلار - ئاسىيادا ياشاپ كەلگەن قەدىمكى خەلقلەرنىڭ بىرىدۇر. ئۇزاق تارىخىي زامانلار ئىچىدە ئۇلار نۇرغۇن قەبىلىلەرگە بۆلۈنۈپ، دۇنيانىڭ نۇرغۇن جايلىرىغا تارقىلىپ ماكانلاشقان. تاجىكلارنىڭ ھازىرقى زاماندىكى ئەڭ چوڭ قەبىلىلىرى - «زىبىك تاجىكلارى»، «شۇغنان تاجىكلارى»، «بەرتان تاجىكلارى»، «ئىسكانتۇم تاجىكلارى»، «يازقۇرۇم تاجىكلارى»، «رەۋشات تاجىكلارى»، «سېرىق قولى تاجىكلارى»، «ۋاخان تاجىكلارى»... قەبىلىلىرىدىن ئىسىپا-رەتتۇر. بۇ قەبىلىلەر ئوخشاشلا «تاجىك» نامى بىلەن ھازىرقى زاماندا ئافغانىستان، پاكىستان، بېنگال، ئىران، سوۋېت ئىتتىپاقى، جۇڭگو، ھىندىستان، كەشمىر قاتارلىق ئەللەردە بىر قەدەر توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان. كۆپ رەك مەركەزلەشكەن يەرلىرى ئافغانىستان (بۇ دۆلەت ئاھالىسىنىڭ 30 پىرسەنتىنى تەشكىل قىلىدۇ)، سوۋېت ئىتتىپاقى، ئىران ۋە پاكىستان بولۇپ، ئومۇمىي نوپۇسى 7 مىليوندىن كۆپرەك. ئىسلام دىنىنىڭ ھازىر پاكىستان، ھىندونېزىيە، شەرقىي ئافرىقا، ھىندىستان، ئىران، ئىراق، سۈرىيە قاتارلىق مەملىكەتلەردە ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان شىئە - ئىسمائىلىيە مەزھىپىگە ئېتىقاد قىلىدۇ.

ئېلىمىز تاجىكلارنى ئۇزاق تارىختىن بېرى ئۆزلىرىنى ئاساسەن «سېرىق قولى تاجىكلارى» ۋە

ئۆرپ-ئادەتلەر

پورى ناھىيىسىنىڭ مەركىزى تاشقورغان شەھىرىدە باشلانغۇچ پەننىي مەكتەپ قورۇلغاندىن تارتىپ ھازىرغىچە ئۇيغۇر يېزىقىنى ئۆزلەشتۈرۈپ (ئۇيغۇر يېزىقىدا تاجىكچە يېزىپ) يېڭى يېزىق مەدەنىيىتىنى شەكىللەندۈرگەن. ئېلىمىزدىكى يېڭى سوتسىيالىستىك تاجىك مىللىتى ئەنە شۇ «سېرىق قول تاجىكلىرى» نى تۈپ گەۋدە قىلغان بولۇپ، تارىختىن بۇيان تاكى ئازاد بولۇپ تاشقورغان تاجىك ئاپتونوم ناھىيىسى قۇرۇلغانغا قەدەر پورى ناھىيىسى نامى بىلەن ئاتىلىپ كەلگەن بۇ كەڭ زېمىندا توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان. 1983 - يىلىدىكى مەلۇماتلارغا قارىغاندا، ئۇلارنىڭ نوپۇسى 20 مىڭ ئەتراپىدا بولۇپ، بۇلار چارۋىچىلىقنى مەركەز قىلىپ ۋە باشقا كەسىپلەر بىلەن قوشۇمچە شۇغۇللانماقتا. بۇلارنىڭ مەركىزىي شەھىرى - ھازىرقى تاشقورغان شەھىرىدۇر.

ئېلىمىز تاجىكلىرىنىڭ يەنە بىر چوڭ قەبىلىسى - «ۋاخان تاجىكلىرى» قەبىلىسىدۇر. بۇ قەبىلىنىڭ ئەجدادلىرى تارىختا ئافغانىستاننىڭ شىنجاڭ بىلەن چېگرىلىنىدىغان ۋاخان ئۆلكىسىنى (ھىندى قۇش تاغ ئېتەكلىرىنى) مەركەز قىلىپ ياشاپ، ئاتا - بوۋىلىرى شۇ يەردىن كەلگەنلىكى ئۈچۈن يەنىلا تارىختىكى كونا يەر نامى بىلەن ئۆزلىرىنى «ۋاخانلار»، يەنى «ۋاخان تاجىكلىرى» دەپ ئاتايدىغانلىقىنى بۇلارنىڭ بۇرۇنقى تىلى ئافغانىستاندىكى دارى تىلى بىلەن پۇشتۇ تىلىنىڭ ئارىلاشما (شالغۇت) شىۋىسىگە يېقىنراق كەلگەن ۋاخان تىلى شىۋىسىدۇر. بۇلارمۇ 1930 - يىللىرىدىن كېيىن شىنجاڭدا باشلانغۇچ پەننىي مەكتەپ ئومۇملاشتۇرۇلۇشىغا باشلىغان چاغلاردا ئۇيغۇر يېزىقىنى قوبۇل قىلىپ، بارا - بارا ئۇيغۇر تىلىنىمۇ ئۆزلەشتۈرۈپ (ئىچكى تۈرەۋىشتا ۋاخان شىۋىسىنىمۇ قوللىنىپ)، ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلىرى بويىچە ئۆزلىرىنىڭ سوتسىيالىستىك يېڭى مەدەنىيىتىنى

يۈكسەلدۈرۈپ كەلمەكتە. بۇلار ئاساسەن پامىر، كوئېنلۇن، تەڭرى تاغلىرىنىڭ باش ئېتەكلىرىدىن باشلانغان زەرەپشان (يەكەن)، خالاستان (قاغىلىق)، پورى (سېرىق قول)، گىس (گەز)، سانجۇ (كۇما) قاتارلىق دەريا - ئېقىنلارنىڭ تارىم ۋادىسىغا قاراپ ئاققان كەڭ ئېقىملىق تاغ رايونلىرىدا، قاغىلىق، پوسكام، يەكەن، ئاق تۈ، گۇما ۋە جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ غەربىدىكى نۇرغۇن جايلاردا تارقاق ئولتۇراقلاشقان. بۇلارنىڭ بىر قەدەر كۆپرەك جايلاشقان يەرلىرى پوسكام ۋە يەكەننىڭ غەربىي رايونلىرىدۇر. ئازادلىقتىن كېيىن، يەكەن قاتارلىق جايلاردا ئۇلارنىڭ ئاپتونوم يېزىلىرى قۇرۇلغان. دېھقانچىلىق بىلەن چارۋىچىلىقنى ئاساس قىلىپ، باشقا كەسىپلەر بىلەن قوشۇمچە شۇغۇللىنىدۇ. يېقىنقى سانلىق مەلۇماتلارغا قارىغاندا، ئۇلارنىڭمۇ نوپۇسى 10 مىڭ ئەتراپىغا كۆپەيگەن. بۇلاردىن باشقا شىنجاڭنىڭ ھەممە يەرلىرىدە تارقاق ياشاۋاتقان تاجىكلارمۇ ئاز ئەمەس. مۇشۇ ئەسىرنىڭ 40 - يىللىرىدىن بۇرۇنقى كونا جۇڭگودا بۇ ئىككى قەبىلىنىڭ ئۆز ئارا تىل جەھەتتىكى پەرقلىرى (بۇ قەبىلە كىشىلىرىنىڭ تەرجىمانسىز سۆزلىشەلمەيدىغانلىقى)، تۇرمۇش جەھەتتىكى بەزى ئوخشاشماسلىقلىرى، تارقاق ماكانلاشقانلىقى ۋە باشقا ئۆيدۈرما سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن، بۇلار بىر مىللەت سۈپىتىدە ئېتىراپ قىلىنماي، پەقەت «تاجىك» نامى بىلەنلا ئاتىلىپ كەلگەن. ئازادلىقتىن كېيىنلا پارتىيىنىڭ مىللىي تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيە سىياسىتىنىڭ شانلىق نۇرىدا پامىر رايونىنى بىر پۈتۈن تېررىتورىيە بىرلىكى، مۇتلەق ئۈستۈنلۈكتە تۇرغان ئېتنولوگىيەلىك خۇسۇسىيەت بىرلىكى، تارىخىي بىرلىك ۋە باشقا ئوخشاشلىقلار ئاساسىدا سوتسىيالىستىك تاجىك مىللىتى تولۇق بىر مىللەت دەپ ئېتىراپ قىلىنىپ، جۇڭخۇا مىللەتلىرى چوڭ ئائىلىسىنىڭ تۆرىدىن ئورۇن ئالدى.

ئۆرپ - ئادەتلىرى

لىك ئۆيلەر مۇسۇلمان ئادىتى بويىچە ئائىلىدە ئەزالىرىنىڭ ياش قۇرامى، جىنسى پەرقى، بالىلىرى غىتى ۋە خۇسۇسىيەتلىرىگە قاراپ، خانىلارغا ئاجىز رەتتە تۇرغان. قاق ئوتتۇرىغا تۇرۇپلا تۇرۇپلا مورا چىقىرىلغان سۈپىلىق ئۆيلەرنىڭ ئەڭ تۆرى ئائىلىنىڭ ئەڭ چوڭ پېشىۋاسىغا مەنسۇپ بولۇپ، ھەر قانداق چوڭ مېھمان ھەرقانداق چاغدىمۇ ئۇ كىشىنىڭ سول قولىنى بېسىپ تۇرۇپ ئالىدۇ. تۆرنىڭ يەنە بىر بېشى ئائىلىنىڭ ئەڭ چوڭ ئانىسىغا مەنسۇپ بولۇپ، ئائىلە ئەزالىرى ياكى مېھمانلار ئەنە شۇ ئىككى تۆردىن قاتار ئورۇن تۇتۇپ ئولتۇرۇپ، يۇمىلاق داستىخان چۆرىسىنى ھاسىل قىلىدۇ. بۇ ھالەتنى تاجىك رىۋايەتلىرىدىكى «ئىككى قولى چەمبەرەك شەكىلدە كېرىپ، باغرىدا بالىلىرىنى ئېمىتىۋاتقان مېھرىبان پەرزاتنىڭ خاسىيەتلىك داستىخاننى»غا ئوخشاشمىش مۇمكىن. چاي ھەر بىر مېھماننىڭ ئۆز قولىغا بىر - بىرلەپ تۇتۇلىدۇ. ئائىلە چوڭى بىلەن ئەڭ چوڭ مېھمان تائامغا دۇئا قىلىپ، قول ئۇزاتقاندىن كېيىن قالغانلار ئىلتىپات قىلىشىدۇ. مېھمان ئىشك ئالدىدا كۈتۈپ ئېلىنىدۇ، ئۈزۈتسىلىدۇ. «خۇش كېلىپسىز مېھمان» - بۇ ئۇلارنىڭ تەكلىۈپ سۆزى.

تاجىك ئۆيلىرى ناھايىتى رەتلىك، ئىخچام، پاكىزە تۇتۇلىدۇ ھەم يىغىشتۇرۇلىدۇ. تاجىكلار ئات گۆشى يېمەيدۇ. دۇنيادا ئاتنى ھەممىدىن بۇرۇن قولغا كۆندۈرگەن مىللەتلەرنىڭ بىرى بولغان تاجىكلار ئاتنى ئەڭ ئەزىز ھايۋان ھېسابلاپ بېقىپ، ئۆستۈرۈپ كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنى «جەڭگە يارىتىلغان، ئىنساننىڭ مېھرىبان قانىتى، جەڭلەردىكى ۋاپادار ھەمراھى، ھەزرىتى ئەلىنىڭ دۇلدۇلى...» دەپ قاراپ، يۇقىرىقى ئادەتنى مۇستەھكەم دىنىي ئېتىقاد سۈپىتىدە داۋاملاشتۇرغان. تاجىكلارنىڭ ئەنئەنىۋى مىللىي تامىقى ئىسلام دىنىدا ھالال ھېسابلانغان مال، قۇش گۆشلىرى - قوتاز، كالا، قوي، ئۆچكە، كىيىك، كۆكەت (ئارقار)، ئۇلا،

تاجىكلار بىر قانچە ئەۋلاد بىر ئائىلىدە ئاي رىلماي بىللە ياشايدۇ. بالا - چاقىلىق بولۇپ كەتكەن ئوغۇللار ئاتا - ئانىلىرى ھاياتلا بولمىدىكەن، ئۆي ئايرىپ چىقىپ كېتىشىنى ئار - نو - مۇس بىلىدۇ. ئاتا - ئانىسىنى مەڭگۈ ھۆرمەتلەش، بېقىش، رازى قىلىش - ئۇلارنىڭ ئادەت قانۇنى. بۇ ئادەتتىن چەتنەش تاجىك نەسلى ئۈچۈن ھاقارەتتۇر. ئائىلىنىڭ پۈتۈن ئىشلىرى ئائىلە چوڭلىرىنىڭ رازىلىقىغا ئۆتەلمەسلىكى كېرەك. ئائىلە ئەزالىرىنىڭ ھەممىسى تۇرمۇشنىڭ بارلىق تەرەپلىرىدە سېنىڭ - مېنىڭ قىلاماستىن ئائىلە باشلىقىنىڭ ئادىل ئىنسابىغا بېقىنىدۇ. بۇ شەرتسىز بېسىم خاراكتېرىنى ئەمەس، مېھرى دەريا ئاتا - ئانىلارنىڭ ئۆز باغرىلىرى ئۈچۈن سەمىمىي شاپائەت خاراكتېرىنى ئالغان. «ئاتا رازى، ئانا رازى - ياراتقان ئول خۇدا رازى» دېگەن بۇ ئوقۇم ئۇلاردا بۇزۇلماس ئەخلاقىي تەلەپتۇر. ئوقانچىلىق، يۇرتسىزلىق، قاغىش قېپىلىق، ئەخلاقسىزلىق، بۇزۇقلۇق تاجىك جا - مائەتچىلىكى ئۈچۈن ئەڭ يامان قىلىقتۇر. ئۆز - ئارا ئارازلىشىش، ئاداۋەت، غەيۋەت، پىسخەنچىلىك جامائەتنىڭ نەزەردە ئەڭ يامان ھادىسە ھېسابلىنىپ، مۇرەسسە، تەكلىپ، نەسىھەت شەكىللىرى بىلەن تۈگىتىلىدۇ. كىشىلەر ئالەمدە تېخى ھەل بولماي كېلىۋاتقان ئۆگەيلىك ھادىسىلىرى بىلەن قېيىن ئانا - كېلىن ئوتتۇرىسىدىكى ئاغرىقلىق ۋە ئىشەنچسىزلىكلەر تاجىك جەمئىيىتىدە كۆرۈنمەيدۇ ياكى بەكمۇ شالاڭدۇر. چوڭلارنىڭ نەسىھىتى، تەڭتۇشلارنىڭ مەسلىھىتى تاجىك كىشىلىرى ئۈچۈن رەد قىلىنغۇسىز ياردەم ھېسابلىنىدۇ. «ئۆزىنى ئۆزى سورىغۇچىلارغا قىزىق بېھاجەت» بۇ تەلەپ ئۇلارنىڭ مۇرەسسەسىز مېزانى.

تاجىكلار - ئەتراپى دەل - دەرەخلەر بىلەن ئورالغان ھويلىلىق ئىمارەتلەردە ئولتۇرىدۇ. بۇ ئىمارەتلەر ئايۋان، پېشىۋان، دالانىلارغا بۆلۈنگەن، بۇلارنىڭ ئىچىدىكى گۈمبەز شەكىلىدە

كەكلىك، قىرغاۋۇل گۆشلىرى ھەم ھەر خىل ئۇن، گۈرۈچتىن تەييارلىنىدۇ، يەر تونۇرىدا پىشۇرۇلغان نان، كۆمەچ ۋە ياپما كۆمەچلەر، تاللىغان قوماچ، ئىسسىق نان بىلەن ياغدىن تەييارلانغان يەجەن، سۈت، ياغدىن تەييارلانغان ياغ پىشۇرۇلغان كىلى - چوختەك، مايلىق توقاچ، قۇيماقلاردىن ئىبارەت، تاجىك ئاياللىرى گۆش - يېغى جىق، سەۋزە، پىيازسىز، قورۇلمىغان تاجىك پولورنى، گۆشتىن باشقا توغرامچىسى يوق ئۈگرە، چۆپ-لەرنى، ھالۋا، بۇلماق (ياغ قۇيۇپ يەيدىغان زاك) نى ئىنتايىن مېزىلىك ئېتىدۇ، قورۇپ تالماق ئېتىش، سەي قورۇش ئادەت ئەمەس. گۈل نەپشە، تۈرلۈك تاغ چاپلىرى، قاراچاي ئۇلاردا سۈتلۈك، ياخشى دەملىنىدۇ. سۈتتىن ياسالغان قۇرۇت، ئىجگەي (تاتلىق قۇرۇت)، سۈزمە قېتىق، ئەگدەك (ئىرىمچىك)، قايماق، سېرىق ماي... ئۇلارنىڭ قوشۇمچە ئوزۇقى. تاماق قول بىلەن يېيىلىپ، قوشۇقتا ئىچىلىدۇ، تۈرلۈك كۆكتات، ئاچچىقسۇ، لازا - مۇچ ھاجەتسىز، چۇكا تۇتۇش ئادەت قىلىنمىغان.

ئۆز ئارا بىر - بىرىنىڭ قوللىرىنى سۆيۈپ كۆرۈشۈش تاجىك ئەرلىرىنىڭ، بىر - بىرىنىڭ لېۋىگە، يۈزىگە سۆيۈپ كۆرۈشۈش تاجىك ئاياللىرىنىڭ يوسۇنى. ئەڭ قەدىردان كىشىلەر ئارىسىدا قولغا سۆيۈپ ھەم قۇچا قىلىشىپ كۆرۈشىدىغان ئادەتتە بار، بۇ ئۆز ئارا مېھرىبانلىقنىڭ، سېغىنىشنىڭ بەلگىسىدۇر، تاجىك ئەمەس مېھمانلارغا بۇ ئادەت ھاجەتسىز. يالاڭباش، ياللىڭياغ يۈرۈش ئۇلاردا مەنىسى قىلىنغان ئادەت. خوتۇن - قىزلار باش كىيىملىرىنىڭ ئۈستىگە جەينەكلىرى بىلەن قوشۇپ ئاق لىچەك ئارتىدۇ. بۇنداق لىچەكلەر ئاق داكىدىن تەييارلىنىدۇ. خوتۇن - قىزلارنىڭ دوپپىلىرىنىڭ گىرۋەكلىرىگە مەزەنگۈ، سەدەپ، مەرۋايىت ۋە تۈرلۈك ئۈنچە - مارجان، مۇنچاقلار قالدالغان بولۇپ، كۆركەم، چىرايلىق تىكىلگەن. بويىغا يەتمەگەن قىزلارنىڭ دوپپىلىرىغا بولسا تولاراق مەخسۇس ئۈنچە - مارجانلىق ئوتۇنات ۋە گۈزەل قۇش پەيلىمىرى قىلداپ قويۇلغان، چىرايلىق تاجىمدار كېنىزەكلەر تەقە

لىدىدە جابدۇلغان. تېرىدىن ياكى يۇڭ يىمپتىن تىكىلگەن سىرىما، چوڭقۇر، گۈمبەز تالالىق تۈنماقلار ئۇلارنىڭ قىشلىق باش كىيىمى، ئەر - ئاياللارنىڭ باش كىيىملىرى ئالاھىدە پەرقلىق تەييارلانغان. كاداڭشىغان ئاياللار كولتا(قازاقچە كەپپەز) كىيىۋالىدۇ. تاجىك خوتۇن - قىزلىرى كىيىم - كېچەكلىرىنىڭ ياقا، ئارقا بەل، جىيەك ۋە گىرۋەكلىرىگە ھەر تۈرلۈك ئىپسىل مارجان، سەدەپ، پىرازى، كۈمۈشلەرنى ئۈچ-تۆت تىزىق قىلىپ چىرايلىق قىلداپ ياكى ئېسىۋالىدۇ. قىز - چوكانلار ھەتتا بۇنداق بېزەكلەرنى چاچلىرىغا قالدۇرۇپلىشقان، قۇلاقلىرىغا ھالقا، زىرە، قوللىرىغا يۈزلۈك (ئۈزۈك)، بىلەيزۈك سېلىش ئومۇمىي ئادەت، بۇنداق بۇيۇملار ئەڭ قىممەتلىك مەدەنىلەردىن ياسالغان. كىيىم - كېچەك، بارلىق ئۆي جاھازىلىرى، ئات - ئۇلاق جابدۇقلىرى نەقىشسىز ۋە كەشتىسىز بولمايدۇ، ئۆيلەرنىڭ ئىشىك - پەنجىرلىرىمۇ نەقىشسىز ئەمەس، بۇلار گۈل - گىيا، گۈزەل مەنزىرە ۋە مىراسى خاتىرىلەرنى ئەكس ئەتتۈرگەن. كەشتىچىلىك، نەپىس قول ھۈنەرى، گۈزەل سەنئەت تۇرمۇشنىڭ ھەممە ساھەلىرىدە، ھەممە كىشىلەردە مەنىۋى ئادەتتۇر. ئۇزۇن تون - پەشمەت، ئۇزۇن - قىسقا جۇۋىلار، كېپىنەك (جىيەك تۇتۇلغان كىمىز چاپان)، كۆڭلەك، ئىشتان - تاجىكلارنىڭ تارىخى كىيىم - كېچەكلىرىدۇر. كىيىم - كېچەكلىرى ئاساسەن سېرىق، كۆك، قېنىق كۆك رەختلەردىن تىكىلىدۇ. كالتە كىيىم - كېچەكلەر پەقەت كېيىنكى چاغلاردا سىڭىپ كىرگەن.

تاجىك تويى ئىنتايىن تەنتەنىلىك ئۆتىلىدۇ. توي ئاتا - ئانىلارنىڭ رازىلىقىسىز ئۆتمەسلىكى كېرەك. يىگىت سۆيگەن، قىز كۆيگەن، ئۆمۈر رىشتىسى بىر - بىرىگە مەھكەم باغلانغان قىز - يىگىت تويى - ئاتا - ئانىلارنىڭ مەڭگۈ رازىلىقى، غەمخورلۇقى بىلەن ئىككى ياشنىڭ ئۆمۈر - لۈك غەلىبەسىدۇر. تاشنى ياغاچقا تېڭىش، يەنى نىكاھتىكى زورلاش ياكى پۇشايمانلىق ئاغرىنىشلار، ئالايىق ئۆيلىنىشلەرنىڭ ھەممىسى تويىدىن بۇرۇن ئەستايىدىل ئويلاپ كۆرۈلگەن بولىدۇ.

لىق بىلەن سۆيۈپ، قىز - يىگىت كۈلگە، بىر - كالا سادالىرى ئىچىدە ئۈزىتىلىدۇ. قىز مەھەللىسى ياشلىرىغا خۇشلەش چاقىمىنى چاچقاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ئاق يول ۋە مەڭگۈ بەخت تىلەپ قىز - يىگىتكە بەرگەن ئالاقىلىرىنى ئېلىپ مەھەللىدىن ئۇزايىدۇ. تاجىكلاردا توپىنىڭ تۈرى ئاز ئەمەس. بۇلار - قىز - ئوغۇل توپىلىرى، قىزلار ئۈچۈن مۇنەت ھېسابلانغان يۈز ئاچقۇ توپى (چىللاققۇ)، چوكان توپى (چاچباغ توپى)، جۇۋان توپى قاتارلىقلاردىن ئىبارەت، بۇلار مەزمۇن ۋە خاراكتېر جەھەتتىن بىر - بىرىدىن ئالاھىدە پەرقلىنىدۇرۇلگەن. كۆز تۇمارى، رەدنامە (ئايەت) تۇمارى، دۇئا، يادنامە تۇمارلىرىنى بويۇنلىرىغا، قولتۇقلىرىغا، چاچلىرىغا ئېسىۋېلىش ئۇلارنىڭ نەزەرىدە كۆز تەگمەسلىك، جىن - شەيتانلارنىڭ ئەسەر قىلىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن دەپ قارايدۇ. قۇربان ھېيت، روزى ھېيت، باراۋەت ئۇلارنىڭ دىنىي ۋە مىللىي بايرىمى، بۇ بايراملاردا ھېيتلاپ بارسىڭىز، ئۇلار قارشى ئېلىپ، مۇرىڭىزدىن ئۇن سېپىپ قويىدۇ.

كەكلىك قاش، كىمىك كۆر، قاڭشالىق، ئاق سېرىق كەلگەن تاجىك خەلقى ئارىسىدىن لامزەل، لايغەزەل، تەرسا، تەلۋىلەرنى تېپىش تەسرەك ئەدەبىسىز، كەپسىز، ناخشا - قوشاق، ساز - ئۇسۇل بىلەن ئىدىغان سولاش تاجىك ھەر قاچان مەسخىرە ئوبىيېكتىدۇر.

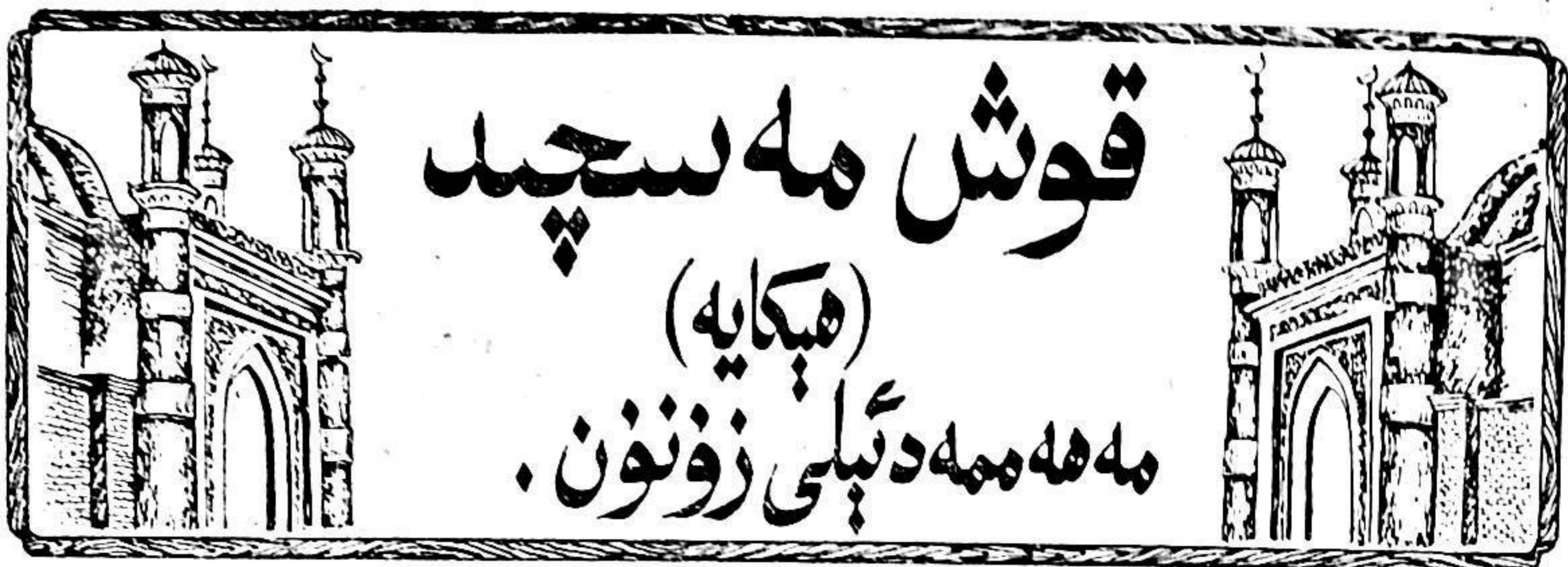
مەسئۇل مۇھەررىرى: قۇربان مامۇت

زورلاپ قىلىنغان توي ئۇلاردا توي ئەمەس، كەلگۈسى ۋەيرانچىلىق دەپ قارالغان. شۇڭا تاجىكلاردا ھايات تۇرۇپ نىكاھتىن ئاجرىشىش ئادىتى يوق. تەڭ قېرىپ، تەڭ ئۆلۈش - ئۇلارنىڭ ئۆمۈرلۈك مۇرادى. خوتۇن يەڭگۈشلەش، ئەردىن چىقىش نومۇس ھېسابلىنىدۇ، توي قىلىش، قۇددىلىشىشتىن بۇرۇن بۇ مەسىلىگە ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرىلىدۇ، ياش تۇرۇپ تۇل قىلىش ھادىسىلىرى ئاتا - ئانىلارنىڭ بىر تەرەپ قىلىشىغا باغلىق بولۇپ، يېتىم نەۋرىلەرنى باشپاناسىز تاشلىۋېتىش ئېغىر گۇناھ ھېسابلىنىدۇ.

ياش - قېرى، چوڭ - كىچىك بارلىق كىشىلەر ھەرقانداق تويغا ئۆزلۈكىدىن ئۆزۈرسىز بىغىملىدۇ. توي چىقىمىنىڭ ئاز - كۆپ بولۇشىدىن ۆرە، مېھمانلارنى ياخشى ئۈزىتىش، كۈتۈش ۋە غەلبىسىنىڭ تۈپ كاپالىتى. نەغمىسىز توي تاجىكلاردا مەڭگۈ بولۇپ باققان ئەمەس. قىز كۆچۈرۈلگەندە يىگىتنىڭ بارلىق دوستلىرى، كىيىم - كىيىملىرى يىگىتنى ئورنىتىپ، قوتاز ياكى ئاتقا مىنگۈزۈپ، قىزنىڭ ئۆيىگە داغدۇغا بىلەن ئېلىپ بارىدۇ. قىز تەرەپمۇ قىزنى ئالدىراپ چىقىرىپ بەرمەيدۇ - دە، يىگىتنىڭ ئەقلىنى قىيىن سوئال، ئەقلىي سۆزلەر ۋە چىڭ ۋەدىلەرنىڭ جاۋابى بىلەن سىنايدۇ. يىگىت ئېھتىرام بىلەن بىر - بىرلەپ جاۋاب بېرىدۇ. تۈرلۈك يوسۇنلاردىن كېيىن، يىگىت چوڭلارنىڭ قولغا ئامراق

ياپونلارنىڭ قائىدە - يوسۇنلىرى

ياپونلار جامائەت سۈرۈنلىرىنىڭ تەرتىپىنى ساقلاش، ئۆزئارا يول قويۇشقا ئادەتلەنگەن، شۇڭا جامائەت مەيدانلىرى قىستاقسىز بولسۇن، لېكىن قالايمىقان، پاكىمنا ئەمەس. شەھەر كۆچمىلىرىدا ئاپتوسوبىلار ناھايىتى كۆپ، لېكىن قاتناش تەرتىپى ياخشى. شەھەرلەر ئاپتوسوبىلنى ئەدەپلىك ھەيدەيدۇ. پىيادىلەر قاتناش تەرتىپىگە قاتتىق رىئايە قىلىدۇ. ياپونىيىدە، بىر ئائىلە كىشىلىرى دائىم بىللە ئۆتسۇن، لېكىن ئۇخلاش ئالدىدا ۋە ئورنىدىن تۇرغاندىن كېيىن، تاماق يېيىش ئالدىدا ۋە تاماقتىن كېيىن ئۆزئارا ھال - ئەھۋال سورىشىدۇ. ياپونىيە مەكتەپلىرىدە ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئەدەپ - ئەخلاق تەربىيىسىگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىلىدۇ. يۇقىرى يىللىق سىنىپلاردا ئەدەپ - ئەخلاق دەرسى ئۆتۈلىدۇ. شۇڭا ياپونىيە ئۆسمۈرلىرى ئەدەپلىك، قائىدىلىك كېلىدۇ. ھەتتا سەككىز - توققۇز ياشلاردىكى باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىمۇ ھەر قېتىم ئاپتوبۇسقا چىققان ۋە ئاپتوبۇستىن چۈشكەندە شوپۇرلارغا رەھمەت ئېيتىدۇ. ياپونىيىدە مائارىپ سەۋىيىسىنىڭ ئۆسۈشى تىل پاكلىقىنى نەمۇنەسىگە ئايلاندۇرغان. ئادەتتە ياپونلار ئارىسىدا ئەخلاقسىز، سەت تىللىرىنى ئاڭلىغىلى بولمايدۇ. ئۇلار باشلىقلىرىغا، چوڭلارغا ۋە مېھمانلارغا ئەدەپلىك تۇرۇپ گەپ قىلىدۇ.

قوش مەسچىد

(ھېكايە)

مەھەممەد ئەپلى زۇنۇن .

بوۋا، مۆھتىرمەم بوۋا، سەن ئېيتىپ بەرگەن چۆچەك-رېۋايەتلەر نەقەدەر ئاجايىپ - غارايىپ ۋە قىزىقارلىق ئىدى-ھە؟ كۆزنى يۇمۇپ ئاچقىم چە دۇنيانىڭ ئۇ چېتىگە يېتىپ بارالايدىغان ئۇچار گىلەم، ئۇچار دۇلدۇللار، خاسىيەتلىك جا-ھاننەمما ئەينەكلەر، «ئېچىلىك داستىخانم» دەپ بولغىچە تۈرلۈك-تۈمەن نازۇ - نېمەتلەرگە تولۇپ تۇرىدىغان خىمىلەتلىك داستىخانلار، بەد-نىيەتلەرنىڭ چېنىمىنى ئېلىپ جاڭگالدا قويىدىغان سىرلىق توقماقلار... بوۋا بىر كەچقۇرۇنلۇقى ماڭا مۇنداق بىر چۆچەك ئېيتىپ بەرگەنمىدەك:

ئىشقى سەۋداسىغا مۇپتىلا بولغان ئارزۇلۇق شاھزادە ۋىسال يولىغا راۋان بولۇپتۇ. گىيا ئۈنمەس چۆل، قوش قونماس تاغلاردىن ئۆتۈپتۇ. قاراقچىلارغا ئۇچراپ، ئەسلى-ۋەسلىدىن ئايرىد-لمىپتۇ. ئاخىرى بىگانە بىر مەملىكەتنىڭ مەر-كەزىي شەھىرى ئەتراپىدا ئوتۇنچىلىق قىلىشقا مەجبۇر بولۇپتۇ. ئادەم گۆشىدە كاۋاپ پىشۇرۇپ ساتىدىغان كاۋاپچىنىڭ قاپقىمىغا دەسسەپ، ئۇنىڭ يوشۇرۇن زىندانىغا چۈشۈپ قاپتۇ. قارىسا، نەچچە ئونلىغان شور پېشانە يىگىتلەر ئىگراپ ياتقىدەك. ئايپالتىلىق بەدەھەيۋەت جاللاتلار كىرگەن ھامان «مەن ئورۇق، ئۇ سېمىز، مەن ئورۇق، ئۇ سېمىز» دەپ بىر-بىرىنى ئىتتىرىۋات-

قىدەك. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئورۇقمۇ، سېمىزمۇ تۈگەپ كېتىۋاتقىدەك...
قىزىقىپ ئاڭلىغىنىم، جاۋابىمىز سوئال، تەشۋىشلىك خىياللار تورى ئىچىدە ئۇخلاپ قال-غىنىم ھېلىمۇ ئېسىمدە. چۈش كۆرۈپتەمەن: ئەشۇ قورقۇنۇچلۇق قاراڭغۇ زىنداندا تۇرغىدەكمەن. ئايپالتا كۆتەرگەن بەدەھەيۋەت جاللاتلار كىرىپ: «سېمىزلىرىڭ بۇ ياققا ئۆتۈش!» دەپ ۋارقىرى-غىدەك. ئېچىمىز قاپ كەتكەن چىلىبۆرە كىرىۋالغان چوڭ قوتاندىكى قوي پىدادىسىدەك بىچارە ھالغا چۈشكەن بىئەقىل تۇتقۇنلار «مەن ئورۇق، ئۇ سېمىز» دەپ بىر-بىرىنى ئىتتىرىشىۋاتقىدەك. ئىت-تەرگەنلەرمۇ، تىرەجىگەنلەرمۇ بارا - بارا تۈگەپ، نۆۋەت ماڭا كەلگەنمىش. «سەن ھەممىدىن كە - چىك ۋە ھەممىدىن ئورۇق بولساڭمۇ، دەپ سۆ - رەۋاتقانمىش ئۇلار، بىرقانچە يۈز زىق كاۋاپقا يارايىسەن، يۈر!» تىرەجەپ تۇرۇۋالغىدەكمەن، ئۇلار سۆرىيەلىمىگىدەك. ئاخىرى ئۇلار: «بويۇتۇ، مۇشۇ يەردىلا چېنىمىنى ئالايلى!» دەپ ئايپالتىمنى ئېگىز كۆتەرگىدەك...
- بوۋا!... - بويۇڭنى شۇنداق قۇچاقل-ۋاپتىمەنكى، تىنالىماي قاپسەن.
- بالام، نېمە بولدۇڭ؟ مەن بار، قورقما! - دېدىڭ ئىسسىق باغرىڭغا مەھكەم بېسىپ.
ئېغىز - بۇرۇنلىرىمنى قورقاق بېسىپ كەتتى.

ھۆتە-تۆشۈك بولماي قالمايدۇ. ئۇ تەرەپتىكى كەپتەرۋازلار بۇ تەرەپتىكىلەرنىڭ كەپتەرنى تۇتۇۋالغان ھامان فانات-قۇيرۇقلىرىنى يولۇپ يۇڭداپ ئاسمانغا ئاتىدۇ. بۇياقتىن-ئۇياققا ئۆتۈپ قالغان خوراز-مىكيانلارنىڭ ھەرقاندىقى ئۆز كاتىكىگە قايتىپ كېتەلمەيدۇ. باشقا كوچىلارنىڭ ئۈستىگە قانچىلىغان كۆتەرەلمە ئۆيىلەر سېلىنغان. بىزنىڭكىدە بىرسىمۇ يوق. ئىككى تەرەپ ئىناق بولمىسا، بىر-بىرىگە يول قويماسا، كۆتەرەلمە ئۆيى سالغىلى بولمايدىكەن. شۇنداقمۇ بوۋا؟

ئىككى تەرەپتىكى خوتۇن خەقلەر ئۆمرىنىڭ كۆپ قىسمى قارشى تەرەپ خوتۇنلىرىنىڭ غەيۋەت - شىكايىتىنى قىلىش بىلەن ئۆتۈمۈدۇ. كىرىسۈيى، يۇندىلار قارشى تەرەپتىكىلەرنىڭ بىر-بىرىگە، تام تۇۋىلىرىگە تۆكۈلمۈدۇ. كىرىسۈيى قۇرۇپ ياكى توڭلاپ كېتىدۇكى، جىدەل - ماجرا قۇرمايدۇ، توڭلىمايدۇ.

ئاڭلىسام ئىككى ياقىتىكىلەرنىڭ ئۇزۇن يىل لاردىن بۇيان تارتقان دەرد-مۇشەققەت، ئازاب - كۈلپەتلىرىمۇ بىر-بىرىنىڭكىدىن قېلىشمايدىكەن. «تۇڭگان يېغىلىقى» ۋاقتىدا باشقا كوچىلارنىڭ ھەممىسىگە مۇستەھكەم دەرۋازىلار بېكىتىلىپتۇ. بىزنىڭ كوچىدىكى ئىككى تەرەپ پۈتۈشەلمەپتۇ، بىر دەرۋازىدىن كىرىپ - چىقىشنى راۋا كۆر - مەپتۇ. قوراللىق چىرىكىلەر توسالغۇسىز بېسىپ كىرىۋېرىپتۇ. بۇلايدىغاننى بۇلاپ، بۇلغايدىغاننى بۇلغاۋېرىپتۇ. ئىككى تەرەپ ئاچچىق ساۋاق ئالماپتۇ. پۇشايمان قىلماپتۇ. شېڭ شىسەي، گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىق قىلغان زامانلاردا بىر-بىرىنى چىقىشىۋېرىپتۇ، تۈتۈپ بېرىشىۋېرىپتۇ. نەتىجىدە ھەر ئىككى تەرەپتىن ھەپسىگە ئېلىنغان، قەتلى قىلىنغانلار تەڭ نىسبەتتە دېگۈدەك بولۇپتۇ. مانا ھازىر «ئۈچكە، بەشكە قارشى ھەرىكەت» ۋاقتى. ئۇلار بىر-بىرىنى غەزەب بىلەن سۆكۈشمەكتە، پاش قىلىشماقتا:

نەچچە كۈنلەرگىچە قىزىتىپ جۆيلۈپ چىقتىم. بۇ چۆچەك بىلەن چۈش زادىلا ئېسىمدىن چىقمىدى. ئۆسۈرلۈك دەۋرىگە يەتكەندە كۆپرەك ئويلايدىغان بولۇپ قالدىم: «مەن ئورۇق، ئۇ سېمىز» دەپ بىر-بىرىنى ئەجەل گىردابىغا ئىتتىرىدۇ. غانلار ئەينى زامانلاردا بولۇپ ئۆتكەنمۇ؟ ھازىر تۈگەپ كەتتىمۇ؟ بىزنىڭ كوچىدا يوقمۇ؟... مەن تۇغۇلۇپ ئۆسكەن كوچامغا نەزەر سالاتتىم.

2

كوچىمىز - ئوغاقسىمان ئاي شەكىللىك خالتا كوچا. ھازىر «قوش مەسچىد» دېمىسە ھېچكىم بىلمەيدىغان بۇ كوچىمىزنىڭ ئەسلى نامى «ئاي كوچا» ئىكەن. شۇنداقمۇ، بوۋا؟

ئون توققۇز جۈپ دەرۋازا بىر-بىرىگە قارىشىپ تۇرىدىغان بۇ خالتا كوچىمىزدا كۆلىمى، قۇرۇلۇش نۇسخىسى، مۇنار-گۈمبەزلىرىنىڭ ئېگىزلىكىدىن تارتىپ، ئىچكى-تاشقى نەقىشلىرىمۇ غەپتىن ئوخشاش ئىككى مەسچىد بار. سەردىن تارتىپ، پېرامىداسىمان قاپلىق مەقبۇلىرىمۇ تامامەن ئوخشايدىغان ئىككى دەرۋازا - زىمۇ بىر - بىرىگە قارىشىپ تۇرىدۇ. ئىككى مەزىن بىرلا ۋاقىتتا ئەزان ئېيتىدۇ. قارىمۇ - قارشى ئىككى دەرۋازىدىن تەڭ چىققان ئىككى مۇسۇلمان بىر-بىرىگە سالام بېرىشەيدۇ، تىنچ - ئامانلىق سوراشمايدۇ. ئوڭ ياقىتىن چىققىنى ئوڭ ياقىتىكى، سول ياقىتىن چىققىنى سول ياقىتىكى مەسچىدكە راۋان بولىدۇ. ھېيت - ئايەم كۈنى - لىرى ئىككى ياقىنىڭ جامائىتى ئىككى توپ بولۇپ، چوڭ جامەگە قاراپ ماڭىدۇ. بىر-بىرىنىڭ كىمگە ھېيتلىمايدۇ. قۇدا-باجا بولۇشمايدۇ. بۇ تەرەپتىكىلەر ھېيت ئۈزۈتمەۋاتسا، ئۇ تەرەپتىكىلەر توي نەغمىسى چېلىۋېرىدۇ. ئىككى ياقىتىكى بالىلارنىڭ ئۆزئارا دوست-ئاداش بولۇشىغا يول قويۇلمايدۇ. بۇ تەرەپتىكى بالىلارنىڭ لەڭگىلى ئۇ تەرەپ بوشلۇقىدا پەيدا بولغان ھامان شۇ تەرەپ بالىلىرىنىڭ تاش-چالماقلىرى زەربىسىدىن

— ئۇ— ئوغرى!

— ئۇ— ئۆزى توپسىمۇ، كۆزى توپمايدى.

خان ئەڭ چوڭ باج ئوغرىسى!

— ئۇ— يىرتقۇچ يولۋاس!

— ئۇ— ئەشەددى يولۋاس!

گويا ئۇلار بىر-بىرىنى ئىتتىرىشمەكتە!

— مەن ئورۇق، ئۇ سەمەز!

سەبرى-تاقەت قىلالىدىم، بەرداشلىق بېر.

رەلىمىدىم، ئاخىرى ساڭا مۇراجىئەت قىلدىم:

— بوۋا، ئوبدان بوۋا، كوچا-مەھەللىمىز.

نىڭ بىر ئەسىرلىك تارىخى ساڭا بەش قول.

دەك ئايان. ئېيتقىنى، كوچىمىزدىكىلەر ئەزەل.

دىن مۇشۇنداق نائىناقىمىدى؟ نەچچە يىل ئال.

دىدا سورىسامغۇ، سەن تېخى كىچىك، تېگى.

تەكتىگە يېتەلمەيسەن دېدىڭ. چوچى-ئوڭلا

يىگىت بولۇپ قالدىغۇ مانا. ئەمدىغۇ ئېيتىپ

بېرەرسەن؟ بوۋا، نېمانچە خيالغا چۆكۈپ كەت

تىدىغانسەن؟ مۇنچە تەقەززا قىلىمىغىنا!

— ماقۇل، بالام، دېدىڭلەر ئۆزىمنى يەردە قوي.

ماي،— ھازىر سەن كىچىك بالا ئەمەس، ئوتتۇرا

مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى، ئاق-قارنىنى پەرق ئېتە.

لەيسەن، گەپ-سۆزۈمنىڭ تېگى. تەكتىگە يېتە.

لەيسەن، زېھنىڭ بىلەن ئاڭلا، سۆزلەپ بېرەي.

3

دۇرۇس، كوچىمىزنىڭ ئەسلى نامى «ئاي

كوچا» ئىدى، ئايدەك يورۇق، ئىللىق كوچا

ئىدى. قان-قېرىنداشلىق مۇھەببىتى تاش-كېر

سەك، تام-تورۇسلىرىغىچە سىڭىپ كەتكەن ئىناق

كوچا ئىدى؛ زوھۇرىدىن ھاكىمبەگدەك كاتتا

زاتنىڭ ئىزى، موللا سادىق ئەلەم ئاخۇنۇم،

ئابدۇرەھىم نازارى قاتارلىق بىر-ئۈستازلارنىڭ

نەزەرى چۈشكەن خىسلەتلىك كوچا ئىدى! يا.

سەن داموللا ھاجىم ھەزرەتلىرى ئاخىرەتكە

سەپەر قىلغاندىن كېيىن (ياتقان يېرى جەننەت

تىن بولغاي، ئىلاھا نامىن) ئارىمىز بۇزۇلدى،

بىر مەسچىد ئىككى بولدى، «ئاي كوچا» دېگەن

تەۋەرۈك نام «قوش مەسچىد»كە ئۆزگەردى.

ئاغرىق-ئاداۋەت، بالايى - قازا باشلاندى!

مەرھۇم ئىماممىز ياسىن داموللا ھاجىم

ھەزرەتلىرى ئاتاق-ئابدۇرولۇق ھەرىپە تېررۇر

زات ئىدى. پۇل-مال، ئالتۇن - كۈدۈشلىرىنىڭ

مۇھەددى - ھېسابى يوقىدى. ھەفتا ئاللا ئۇ.

نىڭغا بىر جۈپ قوشكېزەك ئوغۇل ئاتا قىلغان.

چوڭىنىڭ ئىسمى ھەسەن، كىچىكىنىڭ ھۈسەيىن

ئىدى. بوي-ئىسكەت، رەڭ-چىراي، خۇلق-مەجەز

جەھەتتىمۇ ئايرىۋالغۇسىز ھالدا ئوخشاشلىقى

بىلەن ھەممىنى ھەيران قالدۇراتتى. ئۆگەندى،

بىلىم تاپتى، يۇرت كەزدى، سودىگەرچىلىكىنىڭ

تىلىنى بىلدى، پۇل تاپتى. ئىماممىز ئۈشتۈم -

تۈت يېتىپ قالدى. ئوغۇللارغا خەت-خەۋەر ئە.

ۋەتىلىدى. ھۈسەيىن يېقىنراق بىر شەھەردە تۇ.

رۇۋاتقانلىقى ئۈچۈن بۇرۇنراق كەلگەنىدى، دەر.

ھال تويىنى قىلىپ، ئاتىلىق قەرزىدىن خالاس

بولدى. ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن ئاكىسى ھە.

سەن قارىم كەلدى. ئىماممىز ئۇنىڭ تويىنى

قىلىپ قويغان كۈننىڭ ئەتىسى ناماز بامداقتىن

بۇرۇن ئاخىرەتكە سەپەر قىلدى. كوچىمىز ئاد.

رولۇق ئىمامىدىن ئايرىلدى، ئاقىل، مېھرىبان،

دۇئاگۈي ئاتىسىدىن ئايرىلدى. بىز ئەھلى جا.

مائەت ياراملىق بىر ئىمامغا مۇھتاج ئىدۇق.

مەرھۇم ئىماممىزنىڭ قوشكېزەك ئوغۇللىرىغا

تىكىلدۇق. ھەر ئىككىسى بىلىملىك، خۇشپېئىل،

ئەخلاق-پەزىلەتلىك ئەھلى سەئودىگەر يىگىتلەر

ئىدى. قايسىسىنى تاللاش كېرەك؟ قائىدە - يو.

سۇن بويىچە بىز ئاكىسىنى تاللىدۇق. شەرىئەت

مەھكىمىسىنىڭ تەستىق موھۇرىنىمۇ ئالدىق.

ھەممىمىز خاتىرجەم بولدۇق، بۇرۇنقىدەكلا بىر

مەسچىدكە جەم بولدۇق.

خۇدانىڭ قۇدرىتى بىلەن، بۇ قوشكېزەك -

لەرنىڭ رەبىقىلىرىمۇ قوشكېزەك ئاچا - سىڭىللار

ئىكەن. ئاچىسى ئالتۇن خېنىم بۇرۇن ياتلىق

قىلىنىپ ھۈسەيىن قارىمىنىڭ، سىڭىلىسى تىللا

خېنىم كېيىن ياتلىق قىلىنىپ، ھەسەن قارىم -

نىڭ نىكاھىغا ئۆتۈپتۇ. خوتۇنلىرىمىزنىڭ ئېي -

تىشىغا قارىغاندا، ئۇلار چۆچەكلەردە تەسۋىر -

لىنىدىغان ھەرقانداق ساھىپىچامالاردىن گۈزەل،
 جەننەت ھۆرلىرىدىنمۇ چىرايلىق ئىكەن. ھۆسەن -
 جامالدا كامالەتكە يەتكەن، بەي، دۇ -
 لەتمەن قوشكېزەك يىگىتلەر بىلەن تەڭداشسىز
 گۈزەل قوشكېزەك پەرىزاتلار كوچىمىزنىڭ ئاب -
 رويى، شان - شەرىپى ئىدى. بىز ئۇلار بىلەن
 پەخىرلىنەتتۇق، ماختىناتتۇق. ئۇزاق ئۆتمەي
 بۇ قان - قېرىنداش قوشكېزەكلەرگە كۆز تەگدى،
 كوچىمىزغا كۆز تەگدى! بىرلىك - ئىسناقلىق ئاپ -
 تىپى بىلەن يورۇپ، ئىسناقى مېھرى - مۇھەببەت
 ھارارىتى بىلەن ئىللىپ تۇرىدىغان «ئاي كوچا» -
 مىز ئائىناقلىق ئىس - تۈتەكلىرى ئاستىدا ئۆچ -
 ئاداۋەت جۇدۇنلىرى كېزىپ يۈرگەن قاراڭغۇ،
 سوغۇق «قوش مەسچىد كوچىسى» غا ئايلىنىپ
 قالدى!

ۋالىي، ھاكىم، بەگ قاتارلىق چوڭ ئەمەل -
 دارلار، قازى ئاخۇنۇم، مۇددەرس ئاخۇنۇم
 ئىنۋانلىق كاتتا زاتلار ياكى ئاتاقلىق بايلار
 بولمىغان مەھەللىلەردىكى توي - تۆكۈن، ئۆلۈم -
 يېتىم، نەزىر - چىراقلارنىڭ ھەممىسىدە شۇ مە -
 ھەللىمىڭ ئىمامىنى تۆرگە باشلاش ئاتام زامان -
 ىمىدىن تارتىپ داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان قا -
 ئىدە - يوسۇن. بىزمۇ ھەسەن ئىمامنى تۆرگە
 باشلايتتۇق، ئىسمى ھۈسەيىن قارىم ئۇنىڭ يې -
 نىدىن ئورۇن ئالاتتى. خوتۇن خەقلەرنىڭ ئول -
 تۇرۇشىدا ئەھۋال باشقىچە بولۇپتۇ. ئالتۇن
 خېنىم: «مەن ئاچا، سېنىڭ يۇقىرى تەرىپىڭدە
 ئولتۇرۇشۇم كېرەك» دېسە، تىللا خېنىم: «مەن
 ئاكىمنىڭ رەپىقىسى، ئىمامنىڭ رەپىقىسى، ئۆي -
 نىڭ تۆرى مېنىڭ!» دەيدىكەن. بۇلارنىڭ تا -
 لاش - تارتىش، جىدەل - ماجراللىرى تۈپەيلىدىن
 ھەرقانداق توي ھازىغا ئايلىنىدىغان بولدى.
 بىز - ئەھلى جامائەت ئاكا - ئۇكا قوشكېزەكلەرگە
 مۇراجىئەت قىلدۇق:

- ئىككى خېنىم ئوتتۇرىسىدىكى ئاغرىق -
 ئاداۋەتنىڭ ئاقىۋىتىدىن تەشۋىشلەنمەكتىمىز.
 قان - قېرىنداشلىق رىشتىنى يېڭىپ - ئاشتىن تۇ -

تاشتۇرۇپ، ئۇلارنى ئىسناق، بىزنىڭ خېنىمىم
 قىلىشقا يىلا.

ئاڭلىساق، ئاكا - ئۇكىلار مۇنداق پۈتۈن -
 شۈپتۇ: «ئەر جامائەت سورۇنلىرىنىڭ ھەرقاندا -
 دىقىدا يۇقىرى ئورۇن ئاڭلىغا، مەزلۇم خەقلەر
 سورۇنلىرىنىڭ ھەرقاندىقىدا يۇقىرى ئورۇن ئا -
 چىغا مەنسۇپ!»

- مەن ئاكىمنىڭ رەپىقىسى، ئىمام ئاخۇ -
 نۇمنىڭ رەپىقىسى، دەپ تەكرارلاپتۇ تىللا خې -
 نىم، - يۇقىرى ئورۇن - مەرتىۋە مېنىڭ؛
 - مەن ئاچا، - دېگەن سۆزىدە چىڭ تۇرۇپ -
 تۇ ئالتۇن خېنىم، - ئورۇنۇمنى تارتىۋېلىشقا ھەر -
 گىز يول قويمايمەن؛

ئاكا - ئۇكىلار ئۆز رەپىقىلىرىنى تولىمۇ
 قەدىرلەيدىكەن، ئەتىۋارلايدىكەن. ئۇلار ئارزۇ -
 لۇق رەپىقىلىرىنى قايمىل قىلالماپتۇ. زىددىيەت
 ئۆتكۈزۈلۈشىۋېرىپتۇ. مەسچىدنىڭ بېقىنىدىكى
 ئۆيىدە توي بولغان كۈنى بۇ ئاچا - سىڭىللار
 يەنە تۆر تالىشىپ قاپتۇ. تۈرلۈك نازۇ - نېمەت،
 شېرىنلىكلەر بىلەن تولغان داستىخان ئۈستىگە
 بىر - بىرىنى بېسىشىپ، يۈز - كۆزلىرىنى تاتە -
 لاپ، چاچلىرىنى يۇلۇشۇپتۇ. تىل - ئاھانەت، يە -
 غا - زارە، قىيا - چىيا كوچىنى بىر ئاپتۇ. مەس -
 چىدىكە كىرىۋېتىپ، ئۆز رەپىقىسىنىڭ ئاۋازىنى
 ئاڭلاپ قالغان ئىمام ئاخۇنۇم ئىختىيارسىز ھال -
 دا بۇ يەرگە كىرىپ قاپتۇ. قارىسا، باش - كۆز -
 لىرى قىممەت باھالىق يىپەك رومال ئىچىدە قال -
 غان ئىككى ئايال بىر - بىرىنىڭ چېچىنى مەھكەم
 سىقىمداشقان ھالدا پومىداقلىشىۋاتقىدەك. ئۇ -
 لارنىڭ بوي - تۇرقى ئوخشاش بولۇپلا قالماستىن،
 تىن، بەس - بەس بىلەن كىمىشىۋالغان كىيىم -
 لىرىمۇ ئوخشاش ئىكەن.

- تۇر ئورنىڭدىن! - دەپ گەجگەسىدىن يۈ -
 لۇپ ئاپتۇ ئىمام ئاخۇنۇم، - ھۇ، بىنومۇس ئال -
 ۋاستى! - شۇ سۆز بىلەن بىر كاچات ساپتۇ.

— ھا-ھا-ھا... گۈلگە قەلەملىرى ئېچىلغان
 ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپتۇ تىللا خېنىم، تۆر تا-
 لاشقىنىڭغا تويە، بىز مۇس ئالۋاستى!
 ئالتۇن خېنىم ئاغزىنى سىلەنمەن، ئاي -
 ئاق ئالقمىنى قىچقىزىل قانغا بويۇلۇپتۇ. ئۆز
 ئۆمرىدە مەرھۇم ئاتا - ئانىسىدىن ياكى ئېرى -
 دىن ئازار يەپ باقمىغان خېنىم بۇ ئىزا - كۈل -
 پەتكە بەرداشلىق بېرەلمەپتۇ - دە:
 — ھۇ، خوتۇننىڭ تامپىلىغا سەجدە قىل -
 دىغان مۇناپىق! دېگىنىچە، بىر پىيالە رىشالنى
 قەھرى - غەزەب بىلەن ئېتىپتۇ. ئىمامنىڭ قاڭ -
 شىرى يېرىلەپتۇ. يۈز - كۆزلىرى ئاپئاق رىشال -
 بىلەن قىچقىزىل قان ئارىلاشماي كۆۈلۈپتۇ.
 كۈن - تۈنلەر ئاغرىق - ئاداۋەت ئىچىدە
 ئۆتمەكتىدى. ئائىلىلىق ئۇششۇكى قوشكېزەك
 ئاكا - ئۇكىلار يۈرىكىدىكى قان - قېرىنداش -
 لىق ھارارىتىنىڭ ئورنىنى ئىگىلىۋېلىش خەۋپى
 قاش - كىرىپك ئارىلىقىدا تۇراتتى. بىز بۇ -
 لارنى ئەپلەشتۈرۈش - ياراشتۇرۇش يولىغا قە -
 دەم قويدۇق.
 — خوتۇننى تالاق قىلىۋەتسۇن! دەپ
 شەرت قويدى ئاكىسى، شۇ چاغدىلا مەن ئۇ ئالۋاس -
 تىنىڭ ماڭا قىلغان ھاقارىتىنى ئىستىم چىقمە -
 رىمەن، ئاكامنى بۇرۇنقىدەكلا قەدىرلەيمەن.
 — خوتۇننى ئۈچ تالاق قىلىۋەتمىگىچە، دېگەن
 شەرتنى قويدى ئۇكىسىمۇ، مەن ئۇنىڭ خوتۇ -
 نۇمنى ھاقارەت قىلغان، ئۇرۇپ بىر تىپال ئېزىق
 چىشىنى سۇندۇرۇۋەتكەن گۇناھىدىن كېچەل -
 مەيمەن!
 ياراشتۇرۇش يولىدا تاشلانغان قەدەم، سىڭ -
 دۈرۈلگەن ئەجىرلەر زايى كەتتى. پىتىنە - پاسات
 كۆپەيدى، زىددىيەت كۈنسېرى چوڭقۇرلاشتى.
 ئىناق قوشنا - ھەقەمسايملارمۇ چەك - چېكى كۆ -
 رۇنمەس تالاش - تارتىش چۆلىدە قويۇندەك پىر -
 قىراشقا باشلىدى. بىر قىسىملار ئالتۇن خېنىم -

نىڭ، بىر قىسىملار تىللا خېنىمنىڭ تەرىپىنى
 ئالدى. ھەركىم ئۆزى ھىمايە قىلغان تەرەپنىڭ -
 كىنى توغرا دېدى. پىتىنە - پاسات ئارقىلىق
 جان باقمىغان ناچىنىم، نائەھلىلەر - مۇ چىقىپ
 قالدى. ئۇلار ئاكا - ئۇكا، ئاچا - سىڭىللار
 ئوتتۇرىسىدا كېچە - كۈندۈز گەپ توشۇپ، ئوت
 ئۈستىگە ياغ چېچىشتى. بەزىلەر ھۈسەيىن قا -
 رىنىڭ ھۇجرىسىغا خۇپىيانە كىرىپ: «سىلە ئا -
 كىلىرىدىن چوڭ، سېمىز تۇغۇلغان. باشلىرىمۇ
 ئاكىلىرىڭىڭىدىن يوغانراق ئىدى. ئاكا بولۇش -
 قا ھەسەن قارىم ئەمەس، دەل ئۆزلىرى مۇنا -
 سىپ» دەپ قۇتراتقۇلۇق قىلسا، تىللا خېنىمنىڭ
 يېنىغا ئوغرىلىقچە كىرىپ: «بۇرۇن تۇغۇلغىنى ئا -
 چىلىرى ئەمەس، دەل ئۆزلىرى ئىكەنلا، كىندىك
 ئانا بىر كېچە - كۈندۈز كىرىپك قاقماي تە -
 ۋەللۈت ئۈستىدە تۇرغانلىقى ئۈچۈن ئۇيقۇسىز -
 لىق ئىچىدە گاڭگىراپ قېلىپ، ئىككىلىرىنى ئال -
 ماشتۇرۇپ قويغانىكەن» دەپ ئوت قۇيرۇقلۇق
 قىلىپتۇ. بەزىلەر ئالتۇن خېنىمغا ئەقىل ئۆگە -
 تىپتۇ: «ئەرلىرى ھۈسەيىن قارىم سودىگەرچە -
 لىك قىلىمەن دەپ يول ئازابى - گۆر ئازابى
 تارتسا، سىلە - ئۆزلىرى تەنھالىق، تەشئالىق
 دەردىنى تارتىلا. ھەسەن قارىم بولسا، شەھەردىن
 چىقماي تىجارەت قىلىپ، مۇشەققەتسىز ھالاۋەت
 كۆرىدۇ. توي - تۆكۈن، ئۆلۈم - يېتىم، نەرىز -
 چىراقلاردىن كېلىدىغان تاپاۋەتمۇ ئاز ئەمەس.
 ۋەخىپىلەرنىڭ كىرىمىچۇ تېخى! قۇربان ھېيتتا
 پۈتۈن كوچىمىزدا قۇربانلىق قىلىنغان قويلار -
 نىڭ تېرە - ئۈچەي، كالا - پاقالچەكلىرى شۇ
 ئۆيگە قاراپ ئاقىدۇ. تىللاخاننى يوغىناتقان ئەشۇ
 پايدا - تاپاۋەت ئەمەسمۇ؟ ئەرلىرى ھۈسەيىن
 قارىمۇ ئەھلى ئىلىم، قارى قۇرئان كەشى. ھەر
 قانداق جامە ئىماملىقنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدۇ.
 ئاكىسىدىن ئوبدانراق قۇرئان تىلاۋەت قىلالايدۇ،
 تەپسىر ئېيتالايدۇ. ئاكىسى بىلەن چىراپ -

ئوغلۇم، ئاڭ-لاۋاتام-سەن؟ ئۇ، ئۆز
 ھۆكۈم-ئىنى مۇنداق شەرھ-بىلەن ئالدىغان-
 كەن: «دىل بىرلىكى - تىنچلىق ۋە خاتىرجەملىكنىڭ
 نىڭ ئالتۇن ئاچقۇچى، باي - باياشاتلىقنىڭ
 ئۇلى، بىلىم - مەرىپەتكە ئىنتىلماش، ئويغىنىش،
 ئۆز - ئۆزىنى تونۇۋېلىشنىڭ ئاساسىدۇر. بۇ
 «بىرلىك» تىن ئارتۇقراق خەۋپ - خەتەر يوق
 ماڭا!...»

ھۈسەيىن قارىم دەل مۇشۇنداق پەيتتە ياكجاڭ-
 جۇڭنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. جاڭجۇڭ ھۈسەيىن
 قارىم ئىنئام قىلغان يۈز دانە تىلانى ئاپتۇ،
 ئەزىگە قۇلاق ساپتۇ ۋە خىيال سۈرۈپ قاپتۇ.
 شۇ ئەسنادا ھەسەن قارىمۇ كىرىپ كەپتۇ - دە،
 يۈز دانە تىلانى ئالدىغا قويۇپتۇ، ئەزىنى
 بايان ئەيلەپ ئاھ ئۇرۇپتۇ. جاۋاب كۈتۈپ قول
 باغلاپ تۇرۇپتۇ.

ئويلىشىپ باقاي، - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
 جاڭجۇڭ.

ئاكا - ئۇكىلار بىر - بىرىگە تۇيدۇرماستىن
 ئۇقۇشۇپ - سۈرۈشتۈرۈپ يۈرۈپ «ئويلىشىپ
 باقاي» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسىنى بىلىۋاپتۇ.
 ئاكىسى يۈز يىگىرمە تىللا ئىنئام قىلغان بولسا،
 ئۇكىسى يۈز ئەللىك، ئىككى يۈزنى ئىنئام قى-
 لىۋېرىپتۇ. ھەسەن قارىم ئاكىلىق ئورنى تۈپەي-
 لىدىن بۇ دەۋادا ئۈتمىدىغانلىقىغا ئىشىنىپ كې-
 تىپ، ئىنئام يوللاشتا ھۈسەيىن قارىمغا يېتىمىشەل
 مەگەن بولسا كېرەك، شۇڭلاشقا ياكجاڭجۇڭ:

- سەنمۇ مەسچىد سال، ئىمام بول! - دەپ
 بۇيرۇپتۇ ھۈسەيىن قارىمغا، - سېنىڭ قوللى-
 خۇچىلىرىڭنىڭ ئەجدادى تەرىپىدىن مەسچىدكە
 ۋەخپى قىلىنغان دۇكان - ساراي، يەر زېمىن-
 لارغا سەن ئىگىدارچىلىق قىل! ھەسەن قارىمغىمۇ
 مۇنداق دەپتۇ:

لىقچە پۈتۈشۈپ نۆۋەت بىلەن ئىماملىق قىلسا
 بولمامدۇ؟ ئاكىسى بىر ئاي ئىمام بولسا، ئۇكى-
 سى بىر ئاي، بۇ يىل ئاكىسى ئىمام بولسا، كې-
 لەر يىل ئۇكىسى...»

بۇ مەسلىھەت ئالتۇن خېنىمغا يېقىپ قاپتۇ،
 ئېرىنىمۇ قايمىل قىلىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىماملىق
 دەۋاسى باشلاندى. بىر قىسىملار ھۈسەيىن قا -
 رىمنى قوللاپ-قۇۋۋەتلەپ مەھكىمە شەرتىگە بار-
 سا، بىر قىسىملار ھەسەن قارىمنىڭ ئۆمۈرلۈك
 ئىمام بولۇشىنى تەلەپ قىلىپ بېرىشتى. ھەر تە-
 رەپ ئۆزى ھىمايە قىلغان كىشىنىڭ خىسەت -
 پەزىلەتلىرىنى ماختاپ كۆككە كۆتۈرۈپ، ئۆزى
 رەد قىلغان كىشىنىڭ ئېۋەن - نۇقسانلىرىنى
 كۆپتۈرۈشتى. شەرىئەت بۇ دەۋانى ھەل قىلىشقا
 چارىسىز قالدى. دوتەي - ئامباللارمۇ ئامال قى-
 لالمىدى. ئۆز قوللىغۇچىلىرىنىڭ تەلپى ۋە ئال-
 تۇن خېنىمنىڭ تەقەززاسى بويىچە، ھۈسەيىن
 قارىم ئاخىرى ئۈرۈمچىگە راۋان بولدى. بۇنىڭ-
 دىن خەۋەر تاپقان ھەسەن قارىمۇ دەرھال ئات-
 لىنىپ، ھۈسەيىن قارىمدىن بىر كۈن كېيىن
 ئۈرۈمچىگە يېتىپ بېرىپتۇ. بۇ - نىمقايلق يال -
 ماۋۇز ياكجاڭجۇڭنىڭ قۇمۇل خەلق قوزغىلىڭىنىڭ
 مەشھۇر سەركەردىسى تۆمۈرخەلىمنى قەتلى قىلغان
 كۈنىنىڭ ئەتىسى ئىكەن. ئۇ غەربىي دىيار خەلقىنى
 مەڭگۈ مەھكۇملۇقتا قالدۇرۇشنىڭ چارە-تەدبىرى
 ھەققىدە قالتىس بىر كىتاب يېزىشقا كىرىشىپ،
 يۈك قەلەم بىلەن مۇنۇلارنى يېزىۋاتقان چاغ
 ئىكەن: «...بۇ خەلقنىڭ دىنى بىر، خۇداسى
 بىر، پەيغەمبىرى بىر، كەئىبىسى بىر، مەزھىبى
 بىر، تىلى بىر، بۇ ئالتە بىرلىك، ئۈستىگە دىل
 بىرلىكى - زىچ ئىتتىپاقلىق قېتىلمىدىغانلا بول-
 سا، تۈگەشكىنىم شۇ، تەختى - بەختىنىڭ گۈم-
 ران بولغىنى شۇ!...»

— ئەسلىدىكى مەسچىدكە ئىمام بول-ۋەر. سېنىڭ قولىڭغا چىلىرىڭنىڭ ئەجدادى تەرىپىدىن مەسچىدكە ۋەخپى قىلىنغان دۇكان - ساراي، يەر - زېمىنلارغا ئىگىدارچىلىق قىل-ۋەر!

دەۋادا ئۇتقان، ئەلەيە خۇشاللىق، ئاچقۇۋەلگەن ھۈسەيىن قارىم ئۆز ئىچىدە مۇنداق قارارغا كەپتۇ: شۇنداق بىر جامە سالدۇرايىكى، ناممىم ئەلگە تارالسۇن، شۆھرىتىم كۆككە يەتسۇن. كونا مەسچىد بويۇن قىسىپ بىر چەتتە قالسۇن!...

ھەسەن قارىم بۇنى بىلمەۋالغاندەكلا سوراپتۇ: — جاڭجۇڭ ئالىملىرى، قۇرۇلغۇسى مەسچىد-نىڭ يەر كۆلمىسى، شەكىلى - نۇسخىسى...

— كونا مەسچىد بىلەن ئوپىمۇ ئوخشاش، دەپ جاكارلاپتۇ جاڭجۇڭ، بىر قەدەم كەڭ تار، بىر غىرىچ ئېگىز - پەس بولۇشىغا يول قويۇلمايدۇ. گۈل - نەقىشلىرىدىن تارتىپ، سىر - بويىلىرىدىن چەت-ئوپىمۇ ئوخشاش بولۇشى كېرەك!...

بىلىدىڭمۇ، ئوغلۇم؟ «قوش مەسچىد» نىڭ تارىخى ئەنە شۇ ئايدەك يورۇق، باھاردەك ئىلىق كۆچمىزنىڭ تۇماندەك تۇتۇق، جۇدۇن پەسلىدەك سوغۇق كۆچىغا ئايلىنىپ قالغانلىقىنىڭ تۈپ سەۋەبى ئەنە شۇ!

4

جېنىم بوۋا، ئاخىرەتكە سەپەر قىلغىنىڭغا چارەك ئەسىر بولغان بۈگۈنكى كۈندە مەن ئاي-رىلغىنىمغا شۇنچە يىللار بولغان يۇرتۇمغا قاراپ كېتىۋاتىمەن، نۇرانە چېھرىڭ ۋە ئوتلۇق نەپەسلىرىڭ بىلەن ئىلىپ تۇرىدىغان كوچامغا قاراپ كېتىۋاتىمەن. يېقىنلاشقانمىرى سېغىنىش-ئىمىن-تىزارلىق ئوتلىرىم لاۋۇلدىماقتا، تەشۋىش-ئەن-

دىشلىرىم كۈچەيمەكتە؛ ئاھ، مېنىڭ كوچام، قانلىق تارىخىي سەرگۈزەشتىلەرنى ئۆز بېشىدىن كەچۈرگەن ھەسرەت-نادامەتلىك كوچام! تىنچ، ئىتتىپاقلىق باھارىنىڭ ئارامبەخىش ئاپتېمىدا يورۇپ ئىللىغانسەنمۇ ياكى ئۆز ھالىتىڭچە تۇرىۋەرسەنمۇ؟ سۈبھى-سەھەر ۋاقتىدا قارىمۇ قارىشى ئىككى دەرۋازىدىن تەڭ چىققان ئىككى مۇسۇلماننىڭ «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم-ۋائەلەيكۇم ئەسسالام» نى بىجا كەلتۈرۈپ، بىر مەسچىدكە قاراپ دوستانە قەدەم تاشلاۋاتقانلىقىنى كۆرەرمەنمۇ ياكى ئەينى زامانلاردىكىدەك «مەن ئورۇق، ئۇ سېمىز» دەپ بىر-بىرىنى ئىتتىرىشىۋاتقان نادانلارنىمۇ؟ ھۈرمەتلىك يېڭى ئىماممىز بىر مەسچىدكە جەم بولغان ئەھلىي جامائەتتىن: «ئىمىن-سانىمىڭ خارۋە زەبۇن بولۇشىغا سەۋەب نېمە دۇر؟» دەپ سورىسا، پۈتۈن جامائەت: «ئىككى نەرسىدۇر، بىرى، جاھىل ۋە نادانلىق، ئىككىنچىسى، تەپىرىق ۋە ئىختىلاپتۇر» دەپ جاۋاب بەرسە؛ «ئىززەت-ئابروي، قۇۋۋەت نېمە بىلەن بولۇر؟» دېگەن ھامان: «بىلىم-مەزىپەت، ئىتتىپاقچىلىق بىلەن بولۇر» ① دەپ يەكدىللىق بىلەن جاۋاب بەرسە، خوشاللىقتىن يۈرەكلىرىم يىپىرىپ كېتىپ كەتسەممىدى؟ سېنىڭچۇ، بوۋا؟ بوش، بىكار قالغان يەنە بىر مەسچىدنىڭ كۆزگۆھەرلىرىمىز، ئۈمىد يۇلتۇزلىرىمىز ئۈچۈن ئارامبەخىش باغچە، يەسلى قىلىپ بېرىلگەنلىكىنى كۆرسەمچۇ؟ ئۇ چاغدا مەن غەمكىن قەۋرەگىنى مەھكەم قۇچاقلاپ، بار ئاۋازىم بىلەن خىتاب قىلمايمىدىم:

— بوۋا، جېنىم بوۋا خاتىرجەم بول، ئارزۇ-

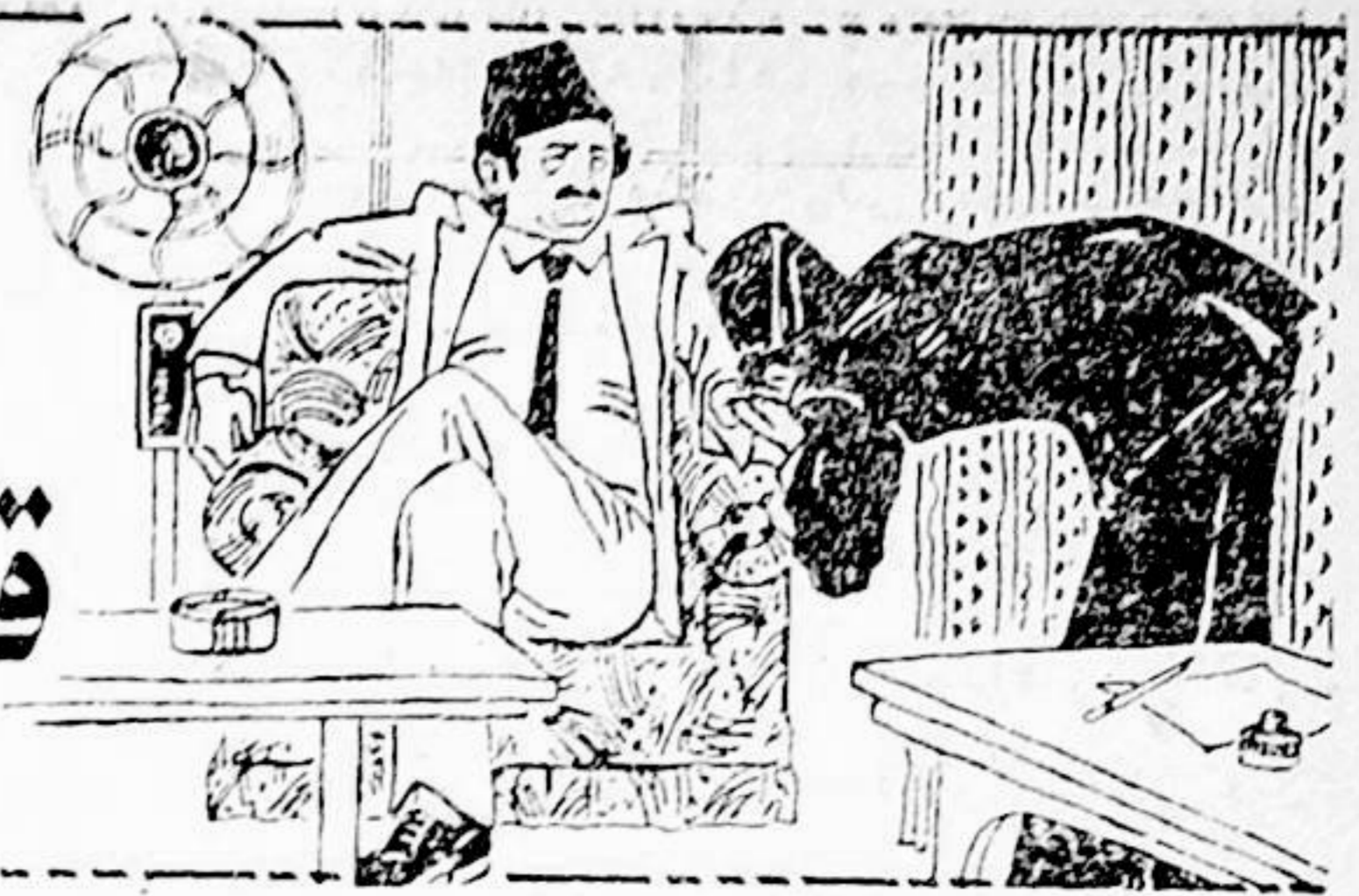
مۇرادىڭ گۈل-چېچەك ئاچتى!

1986 - يىلى يانۋار، قەشقەر

مەسئۇل مۇھەررىرى: قۇربان مامۇت

① سوئال - جاۋابلار: «ئاقا ئىد زۆرۈرىيە» - دىن ئېلىندى.

مۇۋاپىقىيەت قازىنىشنىڭ يولى

(بىر پەردىلىك دىرامما)
تەۋپىق ھەكەمى (مىسىر)

جايلىرىم بارمۇ دەم-لا..... خۇدا كەچ-ۈرسۇن!
مەن بۇنداق پۇختا، بۇنداق دانا، بۇنداق مۇ-
ۋاپىق ئورۇنلاشتۇرۇشنى ئەزەلدىن كۈرۈپ باق-
ماپتىكەنمەن.

مىنىستىر: ئادىل بولدىمۇ؟

ياردەمچى: ئادىل بولدى، بۇنىڭدا گەپ يوق!
مىنىستىر: ئارخىمىنى يەنە بىر قېتىم ئوبىدان
تەكشۈرۈپ چىقىڭ، ھېچكىمگە ئۇۋال بولمىسۇن...
ياردەمچى: جانا بىلىرىنىڭ ئادىل مۇئامىلىلىرىدىن
بارلىق خىزمەتچىلەرنىڭ مۇشەرىپ بولغانلىقى-
غا ئىشەنچەم كامىل.

مىنىستىر: مەن دەرىجە ئۆس-تۈرۈش تۈگىگەن
دىن كېيىن ئۇۋال قىلىنغانلار چىقىپ قېلىشىنى
خالىمايمەن.

ياردەمچى: جانا بىلىرىمىزگە ھەمىشەم تۈز كۆ-
گۈل، تۈرگۈن بولۇشنى تاپىلاپ كەلدىلە. ئۆز-
لىرىنىڭ قىممەتلىك پەندى - نەسىھەتلىرىگە ئا-
ساسەن بىر ئېغىز گەپ قىلىشىمغا رۇخسەت قىل-
غايلا.....

مەلۇم بىر مىنىستىرلىقنىڭ مىنىستىرى ئىش
ئۈستىلى ئالدىدا ئولتۇرىدۇ، مۇئاۋىن مىنىستىر
ياردەمچىسى (تۆۋەندە ياردەمچى دەپ ئېلىنىدۇ)
ئۇنىڭ يېنىدا ئۆرە تۇرۇپ، ئارخىمىتىن بىرنەچ-
چە پارچە ھۈججەتنى ئېلىپ مىنىستىرغا سۈنمىدۇ.

مىنىستىر: زاكىر بەگ، گەپنىڭ ئوچۇقىنى
ئېيتسام، مەن قول ئاستىدا ئىشلىگەن ئادەملەردىن
ئۆزى دېگەن ھەر بىر ئېغىز گەپنى تامامەن قول-
لاشنى، ئۆزى قىلغان ھەر بىر ئىشنى شەرتسىز
ھىمايە قىلىشنى تەلەپ قىلىدىغان ئۇنداق رە-
بەرلەردىن ئەمەسمەن. مەن تۈز كۆڭۈل ۋە تۈر-
گۈن كىشىلەرنى ياقتۇرىمەن. مەن بىلەن بەس-
مۇنازىرىلىشىدىغان، ھەتتا ماڭا قارشى تۇرىدى-
غان خىزمەتچىلەرنى ياخشى كۆرىمەن، ئۆز
پىكىرىدە چىڭ تۇرۇپ، مېنىڭ پىكىرىمنى ئىنكار
قىلىۋېتىشكە جۈرئەت قىلىدىغانلارنى قارشى ئا-
لمەن.

ياردەمچى: مىنىستىر جانا بىلىرى، مەن ئۆز-
لىرىنىڭ ئالتۇندەك بۇ پىرىنسىپلىرىغا، قىممەتلىك
پەندى - نەسىھەتلىرىگە خىلاپلىق قىلمىغاندىمەن؟
مىنىستىر: سىزچە دەرىجە ئۆس-تۈرۈشتە مۇۋا-
پىق بىر تەرەپ قىلمىغان جايلىرىم بارمۇ؟

ياردەمچى: مۇۋاپىق بىر تەرەپ قىلمىغان

مەنەستىم: كېيىنكىمىز بولسا قىلىك... قىلمۇپىرىك.
 ياردەمچى: ئەگەر جانابلىرىمىزنىڭ پىكىرىگە قارشى چىقسامچۇ؟
 مەنەستىم: قارشى چىقسىڭىزمۇ مەيلى... قىلمۇپىرىك...
 ياردەمچى: بىرەيلەنگە ئۇۋال بولدى، جانابلىرىمىز دەرىجە تەڭشەشتە ئۇنى ئەسلىرىدىن چىقىرىپ قويدىلا.
 مەنەستىم: ئۇۋال بولدى دەمىمىز؟ كىمگە ئۇۋال بولدى؟
 ياردەمچى: فاھىم ئابدۇل ۋادىت ئەپەندىگە.
 مەنەستىم: فاھىم ئابدۇل ۋادىتقا؟ مېنىڭ بىر نەۋرە ئىنىمىمىز؟
 ياردەمچى: ئۇ ئۆزلىرىمىزنىڭ بىر نەۋرە ئىنىمىمىز بولغانلىقى ئۈچۈن ئەمەس، ئەكسچە ئۆستۈرۈشكە تېگىشلىك بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنى ئۆستۈرۈشىمىز كېرەككى.
 مەنەستىم: بىراق، ئۇ تېخى بۇنىڭدىن ئىككى ئاي بۇرۇنلا ئۆستۈرۈلگەننىمۇ.
 ياردەمچى: بۇنىڭ ئۇنى ئەل قاتارى ئۆستۈرۈشكە دەخلىسى بولمايدۇ... شۇنداق قىلساق ئاندىن ئادىل ئىش قىلغان بولىمىز.
 مەنەستىم: سىزچە ئۇنى قەيەرگە ئۆستۈرسەك بولار؟
 ياردەمچى: مەن ئۇنى مۇۋاپىق بىر ۋەزىپىگە ئورۇنلاشتۇرۇپ قويىمەن.
 مەنەستىم: بېش ئورۇن بارمۇ؟
 ياردەمچى: زۆرۈر تېپىلسا بوشىمىز... مېنىڭچە ئۇنى بىر مەھكىمە باشلىقىنىڭ ئورنىغا قويساق بولىدۇ...
 مەنەستىم: ئۇنداق بولسا ئويلىغىنىمىزدەك بولسۇن. بۇ ئىشنى ئۆزىڭىزگە تاپشۇردۇم. سىزگە ئىشەنگىنىم بىكارغا كەتمەپتۇ... سىز قىيىن مەسلىھەتنى ھەل قىلىشقا ماھىر ئىكەنسىز، قوللىڭىزدىن ئىش كېلىدىكەن...
 مەنەستىم: خۇش!

ياردەمچى: بۇ جانابلىرىمىزنىڭ ئىلھام بېرىپ تۇرغانلىقىدىن بولدى - دە.
 مەنەستىم: ياق، بۇ ئۆزىڭىزنىڭ تىرىشچانلىقىڭىزدىن، پىداكارانە روھىڭىز ۋە بىجاندىل خىزمەت قىلىش پوزىتسىيىڭىزدىن بولدى... شۇنداق تۇرۇشلۇق بەزى ئىچى تار كىشىلەر سىزنى تېز ئۆسۈپ كەتتى. يەي، ساۋاقداشلىرىدىن بۇرۇن ئۆستۈرۈلدى. يەي، دەپ كوتۇلداشماقتا، ئۇلار سىزنىڭ قابىلىيىتىڭىزگە ۋە تىرىشچانلىقىڭىزغا تايىنىپ ئۆسكەنلىكىنى بىلمەيدۇ.
 ياردەمچى: مەن مەڭگۈ ئۆزلىرىمىزنىڭ كۈتكەن يەرلىرىدىن چىقىش ئۈچۈن تەييارمەن. ماڭا قىلغان غەمخورلۇقلىرىنى ئۇنتۇپ قالمايمەن.
 مەنەستىم: دەرىجە ئۆستۈرۈشنى ئۆمەر بەگكە دوكلات قىلىدىڭىزمۇ؟
 ياردەمچى: جانابلىرىمىز تەستىقلىسا دوكلات قىلىمەن.
 مەنەستىم: چوقۇم دوكلات قىلىڭ، مۇئاۋىن مەنەستىم بۇ ئىشتىن جەزمەن خەۋەر تاپسۇن.
 ياردەمچى: شۇ تاپتا... ئۇنىڭ يېنىغا بارمەن...
 مەنەستىم: ئۇ بىر - بىرلەپ كۆزدىن كەچۈرسۇن.
 ياردەمچى: خۇدا پانا بەرسۇن! مۇئاۋىن مەنەستىم بىزنىڭ تەكلىپىمىزدىن ھەمىشە تۈك ئۈزۈلۈپ تۇرىدۇ. بۇ جانابلىرىمىز ئايان.
 مەنەستىم: قەتئىي سەۋرىچان بولۇڭ...
 ياردەمچى: مەن جانابلىرىمىزنىڭ ۋۇجۇدىدىن سەۋرىچانلىققا ۋە غەيرەت - شىجائەتكە ئېرىشتىم.
 مەنەستىم: سەۋرىچانلىقنى خۇدا بېرىدۇ.
 ياردەمچى: (ئارخىپنى ئېلىپ چىقىپ كېتىشكە تەمىنلىدۇ) خۇش، مەنەستىم جانابلىرىمىز مەن چىقاي.
 مەنەستىم: خۇش!
 (ياردەمچى چىقىپ كېتىدۇ. مەنەستىمىزنىڭ خۇش)

مەنەستەر: نېمەشقا؟

مۇئاۋىن مەنەستەر: جانابلىرى پىكىرىمنى ئوچۇق-ئاشكارا ھالدا تارتىنماستىن بايان قىلىشىڭلار رۇخسەت قىلارلمۇ؟

مەنەستەر: رۇخسەت قىلىمەن... ئەلۋەتتە رۇخسەت قىلىمەن... ئۆزىڭىزگە مەلۇم، ئوچۇق-ئاشكارا بولۇشنى ناھايىتى ياخشى كۆرىمەن، بەھۇ-زۇر تارتىنماستىن پىكىر بايان قىلىشنى قاراشى ئالدىمەن، مەرھەمەت، ئۆمەر بەگ | سۆزلەۋېرىڭ... بۇ قېتىمقى دەرىجە ئۆستۈرۈشتە بىرەر مەسىلىنى سەزدىڭىزمۇ؟

مۇئاۋىن مەنەستەر: مېنىڭچە بۇ قېتىمقى دەرىجە ئۆستۈرۈش قىلچە ئاساسسىز ۋە پىرىنسىپسىز بويۇتۇ. يا قابىلىيەت ياكى سىتاز نەزەرگە ئېلىنماپتۇ....

مەنەستەر: بىرەر كونكرېت مەسالىڭىز بارمۇ؟ مۇئاۋىن مەنەستەر: مەن جانابلىرىڭلارغا تونۇشلۇق بىر ئادەمنى مەسالى كەلتۈرۈپ بېرىمەن... سىلەر ئۇنىڭ ئەھۋالىنى ئوبدان بىلىڭ. ئۇ فاھىم ئابدۇل ۋا-دەت ئەپەندى بولمىدۇ... ئۇنىڭ ئارخىپى، قابىلىيىتى توۋەن، ئەخلاقى بۇزۇق، بەگباش، ھاكا-ۋۇر دەپ يېزىلغان ماتېرىياللار بىلەن تولۇپ كەتكەن. خىزمەتتە ئۇنىڭغا زادىلا ئىشەنگىلى بولمايدۇ... ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنىڭدىن ئىككى ئاي بۇرۇنلا ئۇ دەرىجە ئاتلىنىپ ئۆستۈرۈلگەن... ئۇ نېمەشقا بۇ قېتىمقى دەرىجە ئۆستۈرۈشتە يە-نە بىر سەكرەپلا مەھكىمە باشلىقلىق ئورۇنغا چىقىپ قالىدۇ؟!

مەنەستەر: ئاڭلىشىمىچە، بۇ ئورۇن بوش ئىكەن، ئۇنى بۇ ئورۇنغا قويۇشنىڭ ھېچقانداق يامىنى يوق....

مۇئاۋىن مەنەستەر: دەل بۇنىڭ ئەكسىچە، مەنەستەر جانابلىرى! بۇ ئورۇندا مۇناسىپ بىر خىزمەتچى ئىشلەۋاتىدۇ. ئۇنىڭ ھەممىنى بېسىپ چۈشىدىغان ئاجايىپ قابىلىيىتى ۋە ئۇزۇن يىللىق خىزمەت سىتازى بۇ نۇقتىنى تولۇق ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ.... ئەمەلىيەتتە، ئۇ ھازىر بۇ مەھكى-مىنىڭ خىزمىتىگە ئومۇم-يۈزلۈك رىياسەتچىلىك قىلىۋاتىدۇ....

سۇسسى كاتىپى يەنە بىر ئىشنىڭتىن كىرىپ كېلىدۇ، ئىشنىڭ تۈۋىدە ئارىسالدى بولۇپ تۇرۇپ قالىدۇ. مەنەستەر: (بۇرۇلۇپ كاتىپقا يۈزلىنىدۇ) بىرەر ئىش بارمىدى؟

كاتىپ: خىزمەتچىلەر ۋەكىللەر ئۆمىكى جانابلىرى بىلەن كۆرۈشۈشنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ. مەنەستەر: نېمە ئىشى بار ئىكەن؟

كاتىپ: دەرىجە ئۆستۈرۈش خىزمىتىگە قارىتا ئۇلار ئۆز پىكىرلىرىنى بايان قىلماقچىكەن. مەنەستەر: دەرىجە ئۆستۈرۈشكە تېخى ئېلان قىلىنمىدىغۇ؟ ھازىر دەل مۇشۇ ئىشنى مۇزاكىرە قىلىۋاتىمىزغۇ!

كاتىپ: بەزى خىزمەتچىلەر دەرىجە ئۆستۈ-رۈش ئورۇنلاشتۇرۇشى توغرىلىق مەنەستەرلىقتا بەزى ياۋا - ياۋىداق گەپلەر بولۇۋاتىدۇ، دەپ ئەندىشە قىلىشىۋېتىپتۇ، شۇڭا ئۇلار سىز بىلەن سۆزلەشمەكچىكەن.

مەنەستەر: جۇياۋگە ئىلگىر - بۇ مەنەستەر بولغان ئادەمنىڭ ياۋا-ياۋىداق گەپلەرنى ئاڭ-لىغىدەك ياكى خەقلەرنىڭ ئەندىشىسىنى تۈگەت-كىدەك نەدە شۇنچە كۆپ ۋاقتى بولمىدۇ؟ ئۇلارغا ئېيتىڭ، ئۇنداق پىتىنە - پاسات گەپلەر بىلەن چاتىقى بولمىسۇن، ھەممىسى قايتىپ بېرىپ ئىشنى قىلىۋەرسۇن!

كاتىپ: باش ئۈستىگە، مەنەستەر جانابلىرى! (مەنەستەر ھۈججەتنى ئېچىپ كۆرۈشكە تەم-شىلىشىگە، بايا كاتىپ چىقىپ كەتكەن ئىشنىڭ توساتتىن ئېچىلىدۇ، مۇئاۋىن مەنەستەر كىرىپ كېلىدۇ)

مۇئاۋىن مەنەستەر: مەن دەرىجە ئۆستۈرۈش توغرىسىدا جانابلىرى بىلەن سۆزلىشىپ چىقاي دەپ كىرگەنىدىم....

مەنەستەر: ياردەمچىڭىز سىزگە دوكلات قىل-دىمۇ؟

مۇئاۋىن مەنەستەر: قىلدى.

مەنەستەر: قوشۇلامسىز؟

مۇئاۋىن مەنەستەر: مەن بۇنداق ئورۇنلاشتۇرۇشقا قوشۇلمايمەن.

بىر سىنىڭ ئىشىنى بۇزۇش ئارقىلىق ئىككىنچى بىر كىشىنىڭ كۆڭلىنى خوش قىلىدىغان كۆڭۈل-چەكلىنى ھەقىقىي كۆڭۈلچەكلىك دېگىلى بولمايدۇ. بۇنداق كۆڭۈلچەكلىك سىلىنى خوشال قىلىدىغىنى بىلەن سىلىنىڭ مەنپەئەتلىرىنى قوغدايدۇ.

سەئىدىيە: نېمە دېمەكچىسىز؟

مۇئاۋىن سەئىدىيە: مەن قول ئاستىمدا ئىشلىگەن ئادىمىم مېنى رەنجىتسە، رەنجىتىشۈنكى خىزمىتىمنى كۆڭۈلدىكىدەك قىلىش، قارىماققا ماڭا خوشال مەن قىلغان بولۇپ ئەمەلىيەتتە ئىشىمنى بۇزىمىسۇن، دېمەكچىمەن.

سەئىدىيە: سىز بۇ گەپنى كىمگە قارىتىپ دەۋاتىسىز؟

مۇئاۋىن سەئىدىيە: ھېچكىمگە قارىتىپ دەۋاتقىنىم يوق... بۇ مېنىڭ ئەمەل قىلىدىغان پىرىنسىپىم...

سەئىدىيە: مېنىڭ بىر نەۋرە ئىنىمنى ئۆستۈرۈش ھەققىدە مۇشۇنچىلىك غەۋغا كۆتۈرۈلۈپ كەتكەن، يەنە كېلىپ بۇ ئىش سىزنىڭ پىرىنسىپىڭىزغا خىلاپ بولسا، مەن سىزگە بۇ ئىشنى دەرھال تاشلاپ قويۇشىڭىزنى دەۋەت قىلىمەن، كارىڭىز بولمىسۇن...

مۇئاۋىن سەئىدىيە: جانابلىرىغا رەھمەت... مەن ئۆزلىرىمنىڭ جامائەتنىڭ مەنپەئەتىنى كۆزلەپ مۇشۇنداق قىلىدىغانلىقىمغا ئەزەلدىن ئىشەنەتتىم.

سەئىدىيە: جامائەتنىڭ مەنپەئەتىنى كۆزلەپ دەمەيسىز؟

مۇئاۋىن سەئىدىيە: جانابلىرى ئۆزلىرىمۇ كىشىلەرنىڭ ھازىرقى جەمئىيەت، ياشلار، يېپىڭى ئەۋلادلار ۋە قابىلىيەتلىك كىشىلەرنىڭ قىسمەتلىرى توغرىسىدىكى كۆز قاراشلىرىنى ئاڭلىغان بولغىنىملا، كىشىلەر: تىرىشچانلىق، كۈرەش، قابىلىيەت، ساداقەت ۋە باش چۆكۈرۈپ ئىشلەش مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشىنىڭ ۋاسىتىسى ۋە ئاچقۇ-چى بولالمايۋاتىدۇ دېيىشەكتە.

سەئىدىيە: ئۇنداق بولسا مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشىنىڭ ئاچقۇچى نېمەكەن؟

سەئىدىيە: بۇ خىزمەتچىگە شۇنچە يۇقىرى باھا بەرگىنىڭىزگە قارىغاندا ئۇنى ئوبدانلا چۈشىنىدىغان ئوخشىماسمىز؟...

مۇئاۋىن سەئىدىيە: مەن ئۇنى خىزمىتى ۋە ئارخىپىدىكى نەتىجىلەر يېزىلغان مەلۇماتلار ئارقىلىق چۈشەندىم. بۇنىڭدىن باشقا ئۇنىڭ ھېچقانداق ئىشىدىن بىخەۋەر مەن... ئارىمىزدا ھېچقانداق ئالاھىدە مۇناسىۋەتتە يوق.

سەئىدىيە: ئۆمەر بەگ نېمە دېمەكچىسىز؟ مۇئاۋىن سەئىدىيە: دېمەكچى بولغۇنۇم شۇكى... بىر خىزمەتچىنىڭ دەرىجىسىنى ئۆستۈرۈش ئۇنىڭ خىزمىتى ۋە قوشقان تۆھپىسى ئاساسىدا بولسا، ئۇنىڭدىن باشقا سىناۋىنىمۇ ئىمكان قەدەر ئويلىشىپ كۆرسەك دېمەكچىمەن... ئاخىرىدا ئۆزلىرى قارار قىلىلا-ئەلۋەتتە.

سەئىدىيە: سىز يالغۇز ئۆزۈملا مۇشۇنداق ئويلايمەن دەپ قارايسىز.

مۇئاۋىن سەئىدىيە: مەن ئۇنداق دېمەكچى ئەمەسمەن....

سەئىدىيە: سىز بىزنى دەرىجە ئۆستۈرۈشنى خۇسۇسىي مۇناسىۋەت ئاساسىدا ئېلىپ باردى، دېمەكچىمۇ؟

مۇئاۋىن سەئىدىيە: مەن شۇنداق دېدىمەممۇ؟! سەئىدىيە: ئاغزىڭىزدا ئۇنداق دېمىگىنىڭىز بىلەن سۆزىڭىزدىن چىقىپ تۇرىدۇ...

مۇئاۋىن سەئىدىيە: خۇدا پاناھ بەرسۇن! مەن سامان تەكتىدىن سۇ يۇڭگۈرتۈشنى خالىمايمەن، ئەزەلدىن تۈزلا كەتكەن ئادەممەن... خىزمىتىم مېنىڭ تۈز كۆڭۈل بولۇشۇمنى تەلەپ قىلىدۇ... بىلىمنى رەنجىتىپ قويغان تەقدىردىمۇ، خىزمەتكە، مېنىمىتىمىز جانابلىرىغا بولغان ھەقىقىي ساداقىتىم ۋە جىدىن ئۆزلىرىگە راست گەپ قىلىۋاتىمەن... سەئىدىيە: مەن رەنجىمىدىم، ئۆمەر بەگ....

مۇئاۋىن سەئىدىيە: مەن جانابلىرىنىڭ تۈز كۆڭۈل كىشىلەرگە رەنجىيدىغانلىقىمغا ئىشەنمەيمەن، چۈنكى سىلە بىزگە دائىم تۈز كۆڭۈل بولۇڭلار، دەپ تەلەپ قويۇپ كېلىۋاتىمىز.

سەئىدىيە: شۇنداق بولمايچۇ؟ مۇئاۋىن سەئىدىيە: ئەلۋەتتە شۇنداق... لېكىن

مۇئاۋىن مەنەستەر: كىشىلەر: بۈگۈنكى كۈندە مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشنىڭ يولى مەلۇم بىر خىل تۇرمۇش ئۇسۇلىدا، دەپ قارىماقتا. بۇنداق تۈر- مۇش ئۇسۇلى كىشىلەرنىڭ روھىي دۇنياسىغا ئۇزاق مۇددەت تەسىر قىلسا ناھايىتى خەتەرلىك بولارمىش. . . ئۇ ئاقىۋەتتە بىر دۆلەتنىڭ ساغلام ئىشلەپچىقىرىش قابىلىيىتىنى كۈكۈم تالغان قىلمە- ۋېتەلەيدىكەن.

مەنەستەر: ئۆمەر بەگى نەمىشقا مۇنچە ئۈمىد- سىزلىنىمىز؟

مۇئاۋىن مەنەستەر: ئېھتىمال مۇبالىغە قىلمە- ۋاتقان بولسام كېرەك.

مەنەستەر: شەيئىلەرنى مۇنداق كۆزىتىدىغان بۇ قارا كۆزەينىكىڭىزنى تاشلىۋېتىڭ. . . دۆلە- تىمىزنىڭ ۋەزىيىتى ناھايىتى ياخشى. بۇنىڭدىن جىمى كىشى رازى. خۇدانىڭ ئىلتىپاتى بىلەن ھەممە ئىشىمىز تېخىمۇ ياخشى بولۇپ كېتىشى مۇمكىن.

مۇئاۋىن مەنەستەر: دېگەنلىرىدەك بولسۇن! مەنەستەر: كىشىنى ئوسال قىلىپ قويىدىغان ھېلىقى ئىشنى ھېسابقا ئالمىغاندا دەرىجە ئۆس- تۈرۈش خىزمىتى مۇۋاپىق بولدى، دەپ قارى- شىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن.

مۇئاۋىن مەنەستەر: مەن جانابلىرىڭىزنىڭ، تەنقىدىمىنى يالغۇز فاھىم ئابدۇل ۋادىت ئەپەندىگە قارىتىلغان دەپ ئويلاپ قالماسلىق- لىرىنى ئۈمىد قىلىمەن.

مەنەستەر: باشقىلارمۇ بارمۇ تېخى؟! مۇئاۋىن مەنەستەر: جانابلىرىمۇ دەرىجە ئۆس- تۈرۈش خىزمىتىنىڭ ئادىل ئاساستا ئېلىپ بېرىد- لىشىنى ئۈمىد قىلىدىغانلىقىمدا شەك يوق.

مەنەستەر: شۇنداق ئەلۋەتتە ئادىل بولۇشى كېرەك. مۇئاۋىن مەنەستەر: ئۇنداق بولسا، دەرىجە ئۆستۈرۈشنى يېڭىباشتىن ئويلىشايسىلى.

مەنەستەر: ئۆمەر بەگى سىز بىز قىلغان ئىش- نىڭ ھەممىسىنى بۇزماقچىمۇ؟

مۇئاۋىن مەنەستەر: كىشىلەرنى تەلۈق رازى قىلىش ئۈچۈن جانابلىرىڭىزنىڭ ئىشلارنى توغرا ئاساستا قىلىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن. . .

مەنەستەر: دېمەك، بۇ قېتىمقى دەرىجە ئۆستۈ- رۈشىمىزنى ئادىل بولمىدى دەيمىز. . .

مۇئاۋىن مەنەستەر: شۇنداق، كۆپ ساندىكى خىزمەتچىلەر ئۈچۈن ئىپتىقاددا ئادىل بولمى- دى. . .

مەنەستەر: ئۆمەر بەگى، سىز ئادىل ئىش قىلمى- دى، دەپ مېنىڭ ئۈستۈمدىن ئەرز قىلىۋاتامىز! مۇئاۋىن مەنەستەر: مەنەستەر جانابلىرى، مەن نەمىشقا سىلەرنىڭ ئۈستىمىزدىن ئەرز قىلاي، مەن مۇھاكىمە قىلىشقا ئەرزىيدىغان بىر مۇنچە ئىشلار باركەن دېمەكچىمەن.

مەنەستەر: مەقسىدىڭىز چۈشىنىشلىك! مۇئاۋىن مەنەستەر: مەن جانابلىرىڭىز مەق- سىتىڭىزنى خاتا چۈشىنىپ قالمىغىنىنى دەپ ئەنسى- رەيمەن، مەن بىتەلەي. ئادەممەن، ھەمىشە سىلەرنى نارازى قىلىپ قويىمەن. . .

مەنەستەر: مەسئۇلىيەتنى تەلەپكە باغلىماڭ. . . مۇئاۋىن مەنەستەر: مەنەستەر جانابلىرى، ئىشەنسىلە، مەن سىلەنىڭ پىكىرلىرىڭىزگە قارشى تۈر- مىسام زادى بولمايدىغان ئەھۋالدا قالسام، ھە- مىشە قاتتىق ئەپسۇسلىنىمەن. بىراق، مەن شۇنىڭ- غا ئىشىنىمەنكى، مېنىڭ مەسئۇلىيىتىم ئۆزلىرىڭ- ىڭ ئالدىدا «تورمۇزلۇق» رولىنى ئوينىپ، ئىش- لارنى ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچىراتماسلىق.

مەنەستەر: ئۆمەر بەگى بۇ ئوخشىتىشىڭىز بەكمۇ جايىدا بولدى، سىز ھەقىقەتەن ماڭا «تورمۇز» بولۇپ، پىلاننىمى ئىمەلگە ئاشۇرۇ- شۇمنى توسۇپ، خىزمىتىمنى ئاقىستىپ كېلىۋاتى- سىز.

مۇئاۋىن مەنەستەر: ئىشلارنى ئوڭۇشسىزلىقتىن ئوڭۇشلۇق تەرەپكە بۇرىسام ياخشى ئەمەسمۇ؟ مەنەستەر: سىز دەۋاتقان ئوڭۇشسىزلىق ئۆزىڭىزنىڭ خىيالىدىنلا ئىبارەت، خالاس. . .

مۇئاۋىن مەنەستەر: مەن مەڭگۈ خاتالاشمايمەن دېمەكچى ئەمەسمەن، لېكىن، ئاقكۆڭۈللۈك بىلەن سەمىمىي مەسلىھەت بېرىۋاتىمەن. . .

مەنەستەر: ئەگەر بىراۋ كۆپ ھاللاردا قارشى تۇرۇش، توسۇش، ئەۋەن تېپىش، ئىشنى ھەمىشە مۇرەككەپلەشتۈرۈۋېتىش بىلەنلا ھەپلىشىپ يۈرسە بۇنى ياخشى نىيەتتە قىلىۋاتىدۇ دېيىشكە ئادەمنىڭ تىلى بارمايدۇ.

مۇئاۋىن مەنىستەر: راست، مەنىستەر جانابلىرى! جاھاندا ئەيىبىنى كۆرسىتىپ بەرگەنگە خۇشال بولۇشتىن قىيىن ئىش يوق... بىراق، بۇ مەنىڭ مەسئۇلىيىتىم.

مەنىستەر: مەنىڭ مەسئۇلىيىتىم؟! ياق، مەن، سىزنىڭ مەسئۇلىيىتىڭىزنى دائىم مەنىستەر ئىشىڭىز خاتا بولدى، جەمى ئىشتا ئىچى قارىلىق قىلىۋاتسىز، دەپ مەنى ئاگاھلاندۇرۇپ يۈرۈش، دەپ قارىمايمەن.

مۇئاۋىن مەنىستەر: مەنىڭ مەسئۇلىيىتىم ھەممە سىلىنىڭ ئالدىلىرىدا «خۇش» دەپ تۇرۇش-تىنلا ئىبارەتتىمۇ؟!

مەنىستەر: بولدى بەس! ئۆمەر بەگ! مەن سىزنىڭ «خۇش» دەپ تۇرۇشىڭىزنىلا تەلەپ قىلمايمەن، مەن بىلەن سەمىمىي ھەمكارلىشىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن.

مۇئاۋىن مەنىستەر: قانداق قىلسام سەمىمىي بولغان بولىمەن؟

مەنىستەر: سىزگە بۇنىڭدىن دەرس بېرىشىم ھاجەتسىز...

مۇئاۋىن مەنىستەر: ياق مەنىستەر جانابلىرى! سىلە ئەمەس، بۇنداق دەرسنى، يېنىمىدىكى ئۆيىدىكى ئادەم ماڭا ئۆتۈپ بېرىدۇ... بىراق، مەن ئۇنى دورايدىغان بولسام سىلىگە ھازىرقىدەك پايدىلىق ئادەم بولالماي قالغان بولاتتىم.

مەنىستەر: (سائىتىگە قارايدۇ) رەھمەت سىزگە! بۇ شىرىن سۆھبەتلىرىمىزنى پۇرسەت چىقىپ قالسا كېيىن داۋاملاشتۇرارىمىز.

مۇئاۋىن مەنىستەر: (سىرتقا قاراپ ماڭىدۇ) خۇش، پاشا جانابلىرى (مۇئاۋىن مەنىستەر چىقىپ كەتكەندىن كېيىن... مەنىستەر دەرھال كۈنۈپكىنى باسىدۇ، كاتىپ كىرىپ كېلىدۇ).

مەنىستەر: (كاتىپقا) مۇئاۋىن مەنىستەرنىڭ ياردەمچىسىنى چاقىرىڭ... چاققان بولۇڭ. (كاتىپ تەپ تەپ چىقىپ كېتىدۇ، مەنىستەر ئۈستەل تۆپىسىدىكى ھۆججەتلەرنى ۋارقىلايدۇ. ئارىدىن بىر ئاز ئۆتكەندىن كېيىن، مۇئاۋىن مەنىستەر ياردەمچىسى سوڭىلىداپ كىرىپ كېلىدۇ).

ياردەمچى: جانابلىرى پېقىرنى چاقىرتتىلىمىز كىم؟

مەنىستەر: شۇنداق، ئولتۇرۇڭ!

ياردەمچى: چاتاق چىقىمىغاندۇ؟

مەنىستەر: دەرىجە ئۆستۈرۈش مەسئەلىسىنى

مۇئاۋىن مەنىستەرغا دوكلات قىلغاندەمدىمىز؟

ياردەمچى: ئەلۋەتتە... بايىلا دوكلات

قىلغانىدەم.

مەنىستەر: ئۇ ئىنكار قىلدىمۇ؟

ياردەمچى: ھەممىنى ئىنكار قىلدى.

مەنىستەر: ئۇ بايا مەنىڭ ئالدىمدىمۇ شۇنداق

تەلۈك قىلدى.

ياردەمچى: پاشا جانابلىرى، كۆڭۈللىرىگە

ئالغىسىلا... ئۇنىڭ بۇنداق قىلىدىغانلىقى بىز-

گە مەلۇم ئىدى...

مەنىستەر: دەرىجە ئۆستۈرۈش توغرىسىدا ئۇ

نېمە دېدى؟

ياردەمچى: تايىنى يوق بىر نېمىلەر دېدى...

مەنىستەر: سۆزلەڭ، ئۇنىڭ نېمە دېگەنلىكىنى

بىلىگىم كېلىۋاتىدۇ...

ياردەمچى: ئۇ ھۆججەتنى يۈزۈمگە ئاتتى - دە،

چالۋاقاپ قايناپ كەتتى: «نىمانداق قالايمىقان

قىلغان ئىش بۇ! خىيالغا نېمە كەلسە شۇنى قىل

لىۋەرسە بولامدىكەن. مەن مەنىستەرنىڭ دېھقان

چىلىق مەيدانىنىڭ باشلىقى بولۇپ قالساممۇ

ئىشچىلارنى بۇنداق ئۆستۈرمىگەن بولاتتىم.»

مەنىستەر: ئۇ راست شۇنداق دېدىمۇ!

ياردەمچى: يالغۇز بۇلارلا ئەمەس، يەنە بىر

مۇنچە ئەپسانە گەپلەرنى قىلدى. مەن تەربىيە

كۆرگەن ۋە ئىلىگە سادىق ئادەم بولغاچقا، ئۇ

ئەپسانە گەپلەرنى تەكرارلاشقا تىلىم كۆيىدۇ؟

مەنىستەر: ئۇ سىزنىمۇ تىللىغاندۇ؟

ياردەمچى: تىللىمادىغان. ئۇ ماڭا: مەنىستەر

ردىڭغا بېرىپ دېگىن، گەپتەننىڭ ئارىسىدىن ئۇنىڭ

تىنىڭ تومۇرىغا تېگمىدىغانلىرىنى تاللىۋېلىپ-دە.

مەنەستىم: بۇنداق قىلساق بەك قاراملىق قىلغان بولارمىزمۇ؟
 ياردەمچى: ياق، ياق، مەنەستىم جانابامىرى!
 بۇ كەسكىن تەدبىر بولدى. سىلە جامائەتنىڭ مەنپەئەتىنى شەخسنىڭ مەنپەئەتى ۋە ۋەزىپىسىدىن ئەلا بىلدىلە...

مەنەستىم: بۇ بەك قاتتىق بولۇپ كەتتى. بىراق بەزىدە جامائەتنىڭ مەنپەئەتىنى دەپ ئىرا-دەمىزگە خىلاپ ئىشلارنى قىلمايمۇ بولمايدۇ...
 ياردەمچى: سىلە ھەمىشە مۇشۇنداق قىلىلا...
 ياردەمچى: (يېزىشقا تەرەددۇتلىنىدۇ) مەنەستىم جانابلىرى...

مەنەستىم: (ئېيتىدۇ) مەن مەنەستىرلار كېڭىشىنىڭ ئۆمەر بەگنىڭ ئورنىغا ئۇنىڭ ياردەمچىسى زاكىر بەگ ئابدۇلانى مۇئاۋىن مەنەستىرلىققا تەيىنلىشىنى سورايمەن...
 ياردەمچى: (خۇشاللىققا ۋارقىراپ كېتىدۇ) مەنمۇ؟... مەن مۇئاۋىن مەنەستىر بولسەنمۇ؟

مەنەستىم: سىزنىڭ ئۆسىدىغان ۋاقتىڭىز بولۇپ قالدى. بۇ ھەرگىز سىزگە يېقىنلىق قىلغانلىقىدىن ئەمەس...
 ياردەمچى: (ئورنىدىن تۇرىدۇ) رۇخسەت قىلغايلا...

مەنەستىم: نېمە قىلىسىز؟
 ياردەمچى: (ئىگىلىپ، مەنەستىرنىڭ قولىغا كاپپىدە ئېسىلىدۇ) جانابلىرىنىڭ ساخاۋەتلىك، ئادىل قوللىرىغا سۆيۈشۈمگە رۇخسەت قىلغايلا. (مەنەستىرنىڭ قولىغا توختىماي سۆيىدۇ.)
 پەردە چۈشىدۇ.

«چەت ئەل ئەدەبىياتى» ژۇرنىلى 1985 - يىلى 8 - ساندىن:

ئۆمەر مەھمەدىي تەرجىمەسى
 تەرجىمە مۇھەررىرى: ياسىن سەپىت

مەن مەنەستىرنىڭ ئۆزىگە ۋە قىلغان - ئەتكەنلىرىگە پىكىرىم بارلىقىنى بىلىپ قېلىشىدىن قورقۇپ قالمايمەن، دەپ نەچچە قېتىم تەكرارلىدى.
 مەنەستىم: مەنەستىرنىڭ دەمدۇ تېخى؟
 ياردەمچى: ئۇ ماڭا گەپ قىلسا ھەمىشە مۇشۇنداق گەپ قىلىدۇ...

مەنەستىم: بەس!
 ياردەمچى: پاشا كۆڭۈللىرىنى كەڭ تۇتسىلا! بۇنداق ئەرزىمەس گەپلەرگە ئۆزلىرىنى ئۇيۇر-تىپ يۈرمىسىلە... بىزگە ئۆزلىرىنىڭ سالامەتلىكلىرى بەك مۇھىم، ئىنتايىن مۇھىم...

مەنەستىم: مەن ئوبدان تۇرۇۋاتمەن... زاكىر بەگ بىر ۋاراق قەغەز ئەكىلىپ، مەننىڭ گەپ-پىمىنى خاتىرىلەڭ...

ياردەمچى: (ئۈستەلدىن قەغەز بىلەن قەلەم ئېلىپ تەييارلايدۇ) مەنەستىر جانابلىرى...

مەنەستىم: خاتىرىلەڭ، مەخپىي ھۆججەت قاتارىدا ساقلايمىز. مەنەستىرلار كېڭىشىنىڭ كېيىنكى قېتىملىق يىغىنىدا ئوتتۇرىغا قويۇشقا قولايلىق بولۇشى ئۈچۈن، ئۆزىڭىز ماشىنىنىڭ يېنىدا تۇرۇپ ئۇرغۇزۇڭ.

ياردەمچى: (يېزىشقا تەرەددۇتلىنىدۇ) مەنەستىر جانابلىرى...

مەنەستىم: (ئېيتىدۇ) يېزىپ بولغاندا بېشىڭىزنى كۆتۈرۈڭ... مۇئاۋىن مەنەستىر جانابى ئۆمەر بەگ ئابدۇل تاۋاپ مەنەستىرلىقىمىزنىڭ سىياسىتىگە ئىزچىل ھالدا قارشى تۇرۇپ كەلدى... ئاشكارا ھالدا دۈشمەنلىك پوزىتسىيە تۇتۇپ خىزمىتىمگە توسقۇنلۇق قىلدى، مەننىڭ پىكىرىمنى مەنستىمدى، ئۇ مۇئاۋىن مەنەستىر بولۇۋەرسە خىزمەتكە تەسىر يېتىدۇ. مەنەستىرلار كېڭىشىنىڭ ئۇنىڭ بىلەن داۋاملىق ھەمكارلىشالمايدىغانلىقىنى نەزەرگە ئېلىپ، ئۇنى دەم ئېلىشقا چىقىرىشنى ئويلىنىپ كۆرۈشنى ئىلتىماس قىلىمەن.

ياردەمچى: ئۇ دەم ئېلىشقا چىقامدۇ؟

ئەجدادلار ۋە نەسەتلەردىن

ھەركىمگە خۇشخۇي، ئوچ-ۇق يۈزلۈك، تات-لىق سۆزلۈك بول.

ھەركىمىنىڭ ئۆز قەدرىگە قاراپ ئىززەت قىل.

ئەگەر ئىككى كىشى ئوتتۇرىسىغا خۇسۇمەت چۈشكەن بولسا، ئۇلارنى ياخشىلاشتۇرۇشنى لازىم بىل.

ئەپۇ بىرلە شەپقەتنى ئۆزىگە ئادەت قىل بۇنداق خىلەت ۋە پەزىلەت-ھەممىدىن ئۈس تۈندۈر. سەن ھەم ئەپۇ قىلماقنى ئامەت تۇت. ئەپۇدا ئەل لەززىتى باردۇر، ئىنتىقام ئىچرە يوقتۇر.

ئۆزىگىنى ياماننىڭ سۆھبىتىدىن ساقلا، ياماننىڭ سۆھبىتى-جەھەننەمگە تارتۇر. سۆھبەت خاسىيەت توغرىسىدىن تەسىر قىلىۋر، يامانلارنىڭ سۆھبىتى-كۆپلىگەن دۆلەتتۇر. يامانلارنىڭ سۆھبىتى-مالاللىق ۋە نادامەتكە سەۋەب بولۇر.

كېسەل بولغان كىشىنى زىيارەت قىل. كېسەل كىشىنىڭ ئۆيى مەيلى يىراق، مەيلى يېقىن بولسۇن زىيارەتنى ئۇنتۇما.

مىيىتىنى قەبرىگە قىچە ئۇزىتىپ بېرىپ، ما-

ئەگەر بۇ جاھاندا سائادەتمەن ياشىماقنى مەقسەت قىلساڭ، تۆۋەندە ئېيتىلغان خىسلەتلەر-گە ئادەتلەن:

چوڭلارنى ئىززەت ۋە ھۆرمەت قىل، كىچىك لەرگە شەپقەت قىل.

تەكەببۇرلۇقنى تەرك ئەت، كىبىر ۋە تەكەببۇرلۇق ئادەمىزاتنى خار ۋە ھۆرمەتسىز قىلىۋر. قېرىنداش-لاردىن يىراقلاشما، قولۇڭدىن كېلىشىچە ئۇلارغا ئېھسان بەرمەك ۋە مېھرىبان بولماق ئۆمۈرنى ئارتتۇرىدۇ ۋە رىسقىنى كۆپەيتىدۇ.

ھەر قايسى كىشىلەرنى خاتىرىك بولسۇن، خاتۇللۇك، پەس كۆرمە. پىتىنىكەش - غەيۋەتچى-لەرنىڭ سۆزىگە ئىشەنمە، بەلكى ئۇلارنىڭ غەيۋەت سۆزلىشىگە يول بەرمە.

تۆھمەت ۋە بۆھتەندىن ئۆزىگىنى ساقلا ۋە باشقىلارنىڭ يامان گۇمانلىرىدىن پەجەس بول. ھېچكىمگە بۆھتەن قىلما ۋە ھېچقانداق ئادەمنىڭ گىنە ① سىنى ئۈچ كۈندىن ئوشۇق تۇتما، ھېچبىر دەرد-ھەسسەتتىن يامانراق ۋە گىنەدىن چوڭراق بولماس. ھەسەتلىك كىشى ھەمىشە خەلقنىڭ شادلىقىدىن غەمكىن بولۇر ۋە باشقىلارنىڭ راھىتىنى كۆرۈپ جاپادا قالۇر.

بىر كىشىگە ۋەدە قىلساڭ ھەرگىز خىلاپلىق قىلما. چۈنكى ۋەدىگە ۋاپا قىلماق-ئۇلۇغلارنىڭ خىسلىتىدۇر.

تۈرۈش نەسەتلىرى

دۇنيادا تۆت نەرسە قاتتىقتۇر: بىرىنچى، قە-
رىلىقتا ئەلسىزلىك ۋە خارلىق؛ ئىككىنچى، مۇ-
ساپىرچىلىقتا كەسەللىك، ئۈچىنچى، كەندىچە-
چىلىكتە قەرزدارلىق؛ تۆتىنچى، مۇساپىرە-
رەپىقتىن ئاجرىماقلىق؛

بەش نەرسىنى غەنىمەت تۇت: بىرىنچى،
ياشلىقنى قەرىلىقتىن ئىلگىرى؛ ئىككىنچى، ساق-
لىقنى كەسەللىكتىن ئىلگىرى؛ ئۈچىنچى، باي-
لىقنى قاشاقلىقتىن ئىلگىرى؛ تۆتىنچى، پارا-
غەتنى مەشغۇلىيەتتىن ئىلگىرى؛ بەشىنچى، تى-
رىكلىكنى ئۆلۈمدىن ئىلگىرى؛

ھەر كىمكى تۆت ئىشنى قىلسا، تۆت نەرسى-
نىڭ بولماقلىقىغا كۆز تۇتسۇن؛ بىرىنچى، ھەر
كىم ئارتۇق تاماق يېمەكلىككە ھىرىس قىلسا،
كەسەل بولماققا كۆز تۇتسۇن؛ ئىككىنچى،
ھەر كىم خاتۇنلار سۆھبىتىگە ھىرىس قىلسا،
رەسۋا بولماققا ھازىر بولسۇن؛ ئۈچىنچى، ھەر
كىم نادانلار سۆھبىتىگە ئىتتىماد قىلسا، مۈلۈك ۋە
دۆلىتىنىڭ نابۇت بولماقلىقىغا جەزم قىلسۇن؛
تۆتىنچى، ھەر كىم سەتەمكارلىق كىياسىدا بىر
ئىچكىلىك ئىچسە ۋە خۇمالىق بالاسىغا مۇپتىلا
بولسا، ھەم ئەمەل باغدا جاپا كۆچىتىنى تىك-
سە، ئوقۇبەت ۋە ئازابىتىن باشقا مېۋە
كۆتەرمەس.

بىلىش لازىمدۇركى، ئۈچ خىل كىشى ھەمىشە
غەمگە گىرىپتار ۋە بالاغا دۇچار بولۇر:
بىرىنچى، ئول كىشىنىڭ قىلمىشى دائىم
يامانلىق بولسا؛

ئىككىنچى، ئول كىشى كۈچ - قۇۋۋەت بار
چاغدا ياخشىلىق قىلمىسا؛

ئۈچىنچى، ئەندىشە قىلماستىن بىر ئىش قىل-
سا، ئۇ ئىشنىڭ ئاقىۋىتى نادامەتلىك بولسا،
ۋە يەنە ئۈچ كىشى ئۆزىنى رەنجى - مۇشەققەت-
كە سالۇر:

بىرىنچى، ئول كىشى جەڭدە ئۆزىدىن غاپىل
بولسا، قاتتىق زەخمىگە دۇچار بولۇر؛ ئىككىنچى-
چى، ئول كىشى ۋارىسىز مال تاپتىم دەپ ھا-

تەمدارنى زىيارەت ۋە قوبۇل قىل.

ھېچبىر كىشىگە سىناپ باقمىستىن ئىشەنچ
باغلىما. بىر كىشىدىن دىيانەت، مۇرۇۋەت ۋە
مىللەت توغرىسىدا نەچچە يول ئىمتىھان قىلىم-
ساڭ، ئۇنى ئۆزىدىن خەۋەردار قىلما.
ئۆزەڭگە راۋا كۆرمىگەننى باشقىلارغا ھەم
راۋا كۆرمە.

ئەگەر ساڭا دۆلەت يار، بەخت مەدەتكار بول-
سا، ھۇشيار بولغىن، تاكى غۇرۇر ساibasى،
بىخوت بادەسى سېنى غاپىل قىلمىسغاي، بەلكى
ھەمىشە ئىبىرەت كۆزى بىلەن نەزەر قىلماقنى
ئادەت قىل. كېچە - كۈندۈزنىڭ ئىككى رەڭ-
لىكىدىن غاپىل، بىخەۋەر بولۇپ، ئەزىز ئۆم-
رۈڭنى ئويۇن - كۈلكە بىلەن ئۆتكۈزۈمە.

ئاشنالىرىڭ يامانراقى شۇلكى - ئېغىر كۈن-
لەردە ئاشنا تەرەپىگە باقمىسا؛ قېرىنداشنىڭ يا-
مانلىقى شۇلكى - ئۇنىڭدىن غەيرى كىشىلەرگە.
نەپ تېگىپ، ئۆز قېرىنداشلىرىغا پايىدا تەگمە-
سە؛ خاتۇننىڭ ناباپكارراقى شۇلكى - ئۆز ئې-
رى بىلەن ساز بولمىسا؛ پەرزەندىنىڭ يامان-
راقى شۇلكى - ئاتا بىلەن ئانىغا ئىتائەت قىل-
مىسا؛ خىزمەتكارنىڭ ئوسالراقى شۇلكى - خۇا-
جەنىڭ خىزمىتىنى جان - دىل بىلەن قىلمىسا؛
سۆھبەتلىرىنىڭ ناخۇش ۋە بېھۇدىمى شۇلكى -
ھەم سۆھبەتلىرىنىڭ كۆڭلى بىر - بىرىگە توغرا
بولمىسا؛ تەننىڭ ياخشى ئەمەسلىكى شۇلكى -
ھەمىشە رەنجۇر ۋە بىمار بولسا؛ شەھەرلەرنىڭ
بۇزۇقراقى شۇلكى - ئاندا ئەمىنلىك، تىنچلىق
ۋە ئەرزانلىق بولمىسا؛

كېرەملىك كىشى قەيەردە بولسا ئەزىز ۋە
مۇكەررەم بولۇر. بېخىل، ھەسەتخور كىشى
دائىم ئەلنىڭ لەنىتىگە گىرىپتار بولۇر. ھەر
يەردە خار ۋە ئېتىبارسىز بولۇر.

ئەمىر ۋە ھاكىم كەبى چوڭ كىشىلەرگە
لازىمدۇركى، مەستلىك ۋە بەھوشلۇق قىلمىغاي-
سىلەر، غەپلەت چۈشمىدە يېتىپ، پاسىبانلىق
كەلتۈرمىسە، ئانداق چوڭلار ئەلنىڭ غەزەبىگە
قالۇر.

پايدىلىنىپ بولمايدۇ؛

بىرىنچى، ئەمەلسىز سۆز؛ ئىككىنچى، خەير-سىز مال؛ ئۈچىنچى، تەجرىبىسىز دوستلۇق؛ تۆتىنچى، ئەجرسىز ئىلىم؛ بەشىنچى، نىيەتسىز سەددىقە؛ ئالتىنچى، سالامەتسىز تىرىكلىك؛ ۋە يەنە يەتتە كىشىنى يەتتە جايدا سىنىغىلى بولغاي؛ بىرىنچى، ئالىم كىشىنى تەقىرىز ۋە مۇھاكىمىدە؛ ئىككىنچى، ئېسىل ئادەمنى جامائەت ھۈر-مىتىدە؛ ئۈچىنچى، ئاشىنانى ھاجەت كۈنلەردە؛ تۆتىنچى، دېھقاننى تېرىم ۋاقتىدا؛ بەشىنچى، سودىگەرنى ھېساب ۋاقتىدا؛ ئالتىنچى، ئۇلۇغلارنى غەزەب زامانىدا؛ يەتتىنچى، پەھلىۋاننى ئۇرۇش مەيدانىدا؛

كىتابلاردىن رەتلەنگۈچى: نىزامىدىن ھۈسەيىن

مەسئۇل مۇھەررىرى: قۇربان مامۇت

رام مال يىغسا، ئۈچىنچى، قەبرى كىشى ياش خاتۇننى نىكاھىغا ئالسا ۋە ئۇنىڭغا كۆڭۈل باغلىسا، ئۇ خاتۇن ئاللاتا ئالادىن قەبرى ئەر-نىڭ ئۆلۈمىنى تىلىگەي.

يەنە ئىككى كىشىنىڭ ئىشى پايدىسىزدۇر؛ بىرىنچى، مالنى تونۇمىغان يات كىشى ئالدىدا ئامانەت قويسا؛

ئىككىنچى، بىر ئەخمەق كىشىنى ئۆزى بىلەن دۈشمەننى ئوتتۇرىسىدا سۈلھىچى قىلسا؛ ۋە يەنە ئىككى كىشىنىڭ سۆھبىتىنى تەرك ئەتمەك ياخشىدۇر؛

بىرىنچى، ئۇ كىشى ياخشى بىلەن ياماننى باراۋەر بىلىسە؛

ئىككىنچى، دىلى بىلەن تىلىنى، نىيەت بىلەن ئىشىنى بىر تۇتسا؛ ۋە يەنە ئالتە نەرسىدىن

ئادەمنى سەسكەندۈرىدىغان قىلمىشلار

- (9) مەلۇم مەسىلە ۋە ھادىسىلەرنى چۈشەن-دۈرگەندە، ئۆزىنىڭ ئىچكى ھېسسىياتىغا ئاساس-لىنىپ، يېنىكلىك بىلەن خۇلاسىە چىقىرىپ قويۇش؛
- (10) باشقىلارنىڭ گېپىنى ئۈزۈۋېتىش ياكى گېپىنى تارتىۋېلىش؛
- (11) باشقىلارگەپ قىلغاندا دىققەت بىلەن ئاڭلىماستىن، گەپ ئاخىرلاشقاندا يەنە بىر قېتىم تەكرارلىتىش؛
- (12) تولا گەپ قىلىپ كىشىلەرنى بىمارام قىلىۋېتىش؛
- (13) قۇرۇق گەپ سېتىشقا خۇشتار بولۇش، سۆزلەشكەندە باشقىلارنىڭ گېپىدىن قۇسۇرتىپ چىقىش؛
- (14) دوستلارنىڭ ئالدىدا يالغان سۆزلەش؛
- (15) باشقىلارنىڭ شەخسىي ئىشىغا ھەددىدىن زىيادە قىزىقىپ، ئىشىنىڭ تېگى - تەكتىنى كۆچمەپ سوراش؛

- (1) كىشىلەر ئالدىدا يۆتمەپ - چۈشكۈرۈش، بۇرنىنى كۆچمەش؛
- (2) ئاممىۋى سورۇنلاردا غەيىرى ئاۋاز چىقىرىش، كېكىرىش، تامىقىنى چاكىلىتىش؛
- (3) ئاممىۋى سورۇنلاردا ئەينەككە قاراپ پەداز قىلىش؛
- (4) ھەمىشە مودا قوغلىشىپ، ھەددىدىن زىيادە ياسىنىۋېلىش؛
- (5) رەتسىز كىيىنىش، يۈزى ۋە تىرىنىقى پاكىزە بولماسلىق؛
- (6) باشقىلارنىڭ غەيۋىتىنى قىلمەش؛
- (7) سۈنئىيلىك بىلەن سۆزلەپ، باشقىلارنى ئۆزىگە جەلىپ قىلماقچى بولۇش؛
- (8) ئىش قىلغاندا ئارقىغا سۆرەپ، ئىزدە-لەشكۈلۈك قىلمەش؛

چۈشەنمە

روزی سایت

مۇقەددىمە

كېچە كۆرگەن چۈشۈمنى،
خاتىرىلىدىم ئۆز پېتى.
ئىشنى ئالدىم ئىش پېتى،
سۆزنى يازدىم سۆز پېتى.

* * *

...بىر توپ ئۆسمۈر يول توستى،
كېتىۋاتسام ئالدىراپ.
«دەل ئۆزى شۇ...» دەپ، مېنى
تونۇۋالدى بىر قاراپ.

چۇرۇقلىشىپ بالىلار،
باشلىۋەتتى سۆزىنى.
— شائىرغۇسىز، — دېيىشتى،
تىكىپ ماڭا كۆزىنى.

يايدى دەرھال ئالدىغا،
بىر گېزىتنىڭ بېتىنى.
كۆردۈم ئۇندا بىر چاتما،
ھەم ئۆزەمنىڭ ئېتىنى.

دېدى ئاندىن: «بۇ شېئىر،
سىزنىڭ ئىكەن، شۇنداقمۇ؟
ھۆكۈمەتنى ئالداشقا،
يۈز چىمدى قانداقمۇ؟»

دەپسىز: «ئۆسمۈر بالىلار،
مۇھتاج ئەمەس، غېمى يوق.
مەكتەپلىرى ئازادە،
سىنىپ يورۇق، كېمى يوق.»

يەسلى تولا، باغچە كۆپ،
يېزا، ئايماق، كەنتتە.

مۇنار ياساپ ئوينايدۇ،
ئاققان، ناۋات، قەنتتە...»

قەلىمىڭىز ياراتقان،
شۇ جايىنى بىر دەپ بېرىڭ.
قەيەردىكى يېزا ئۇ،
بىزنى باشلاپ ئېپ بېرىڭ؟...»

تۇرۇپ قالدىم دۇدۇقلاپ،
جاۋابقا سۆز تاپالماي.
(شۇ سوراقلار قالسۇنمۇ،
ۋىجدانىمغا تاقالماي؟)

دېدى ئۇلار ئاخىرى:
«يېزىلارنى كۆزىتىڭ.
يېزىڭ رېئال تۇرمۇشنى،
يالغان گەپنى تۈزىتىڭ.»

يېزىلاردا چوڭلارنىڭ
كۈنى ئۆتەر زەپ بەلەن.
ئىقتىسادىي سىياسەت،
ئۇچراشتۇرغۇچ نەپ بىلەن.

ئەمما، بىزدەك كىچىكلەر،
مەشمەتتىن يىمراقتا.
نانغا تويدۇق چوڭلاردەك،
روھىمىز ئاچ، بىمراقتا.

ئىنتىلىدىمۇ كۆپ ئىشقا،
مەنئى دىل بېغىمىز.
دەيمىز تېزىرەك گۈل ئاچسا،
بۇ ئۆسمۈرلۈك چېغىمىز...»

ئەپسۇس، سىلەر — شائىرلار،
بۇنى ئالماي ھېسابقا،

تەسەۋۋۇرنى يازدىڭلار،
توقۇپ، گەزىت، كىتابقا.

ماۋۇ بىزنىڭ خېتىمىز،
ئوقۇپ چىقىمىڭ ئېرىنىمەي.
يوللاپ بېرىڭ گەزىتكە،
قالمىسۇن ئۇ بېرىلمەي!

شۇنداق دېدى بالىلار،
بەش پارچە خەت تەڭلىدى.
ئادرىسىنى سورىسام،
مۇنداق گەپنى تەڭ دېدى:

—«ئۆسمۈر» بىزنىڭ ئىسمىمىز،
دېھقانلارنىڭ بالىسى.
ھەر تەرەپتە ياشايمىز،
تۇتاش كەنتلەر ئارىسى.

ئىزدەڭ لازىم بوپقالساق،
بىزنى سەھرا-يېزىدىن.
ئادرىسىمىز تېپىلار،
خەتنىڭ مەزمۇن-ئۆزىدىن.

كەتتى ئۇلار،

مەن قالدىم،
بەش پارچە خەت قولۇمدا.
ۋاراقلىدىم خەتلەرنى،
ئولتۇرۇپلا ئورنۇمدا.

باشتا ئاستا، كېيىن ئۈنلۈك،
باشلىۋەتتىم ئوقۇشنى.
(ئۇلار قورقماي دادانسا،
مەن ئويلايمىن قورقۇشنى؟)

بىرىنچى خەت

—دەردى بارمۇ گۈدەكنىڭ،
ئىشەنمەيمىز، يالغان گەپ...
دەيسىلەرغۇ، دەردمەن بىز،
بۇ خەتتە بار قالغان گەپ.

* * *

ئاڭلاپ قالدۇق يېقىمدا،
(خەۋىرىمىز يوق بۇرۇن).
شەھەرلەردە بار ئىمىش،
«يەسلى» دېگەن بىر ئورۇن.

ئاشۇ «يەسلى» دېگەنگە،
كىرىدىكەن بىزدەكلەر.

كۈلۈپ، ئويناپ ياشاركەن،
ئۈچ، تۆت ياشلىق گۈدەكلەر.

قوشنىمىزنىڭ تۇغقىنى،
كەلدى بۇ ياز پەسلىدە.
ئېيتىشىمىچە، بالىسى
ئويناپ قايتۇ يەسلىدە.

دېدى: «ئۇنى ئايى ① لار،
ئەتمۇارلاپ باقىدۇ.
يىغلاتمايدۇ، پە - پەلەپ،
مەڭزىگە لەۋ ياقىدۇ.

دوستلىرى كۆپ بەك ئوماق،
ئىجىل - ئىناق يايىرايدۇ.
تىلى پىششىق، سۆزلىمە -
تۈمۈچۈقتەك سايرايدۇ.

ئۈستىچى پاكىزە،
چاڭ قونمايدۇ يۈزىگە.
ئوينار قايسى ئويۇنچۇق -
ياقما، تاللاپ ئۆزىگە.

يېزاڭلاردا ئەجەبا،
قۇرماپتىغۇ يەسلىنى؟
ئويلەمسە بولامدۇ،
كىشىلەر ئۆز نەسلىنى؟...»

ئاڭلاپ ئۇنىڭ سۆزىنى،
ھاڭ-تاڭلىقتا جىم بولدۇق.
بىزمۇ شۇنداق بالىغۇ،
بىراق، پەرق چوڭ، نىم بولدۇق؟

يەسلى شۇنداق ياخشىكەن،
كۈن ئۆتەر كەن خۇشلۇقتا.
ئۇنى قۇرساق بولماسمۇ،
چوڭ خاماندا - بوشلۇقتا.

ماخو بىكار، (ھۆددىگە
بېرىلگەچ ئات-كالىلار)،
شۇنى يەسلى قىلىسمۇ،
خۇش بولاتتى بالىلار.

دەڭلار ئاتا-ئانىلار،
گەپنىمىزنى ھار ئالماي.

① يەسلى تەربىيەچىسى

سوئاللىرىمىز جاۋابلىرىمىز -
قىلىپ، قەرزگە بوغۇلار.

شۇ جاۋابلىرىمىز سوئاللىرىمىز -
دەپ باقايلى بىرىنى.
بىلىگۈچىلەر يوشۇرماي،
يېشىمىز بەرسۇن بىرىنى.

بىر يەكشەنبە ھەممىمىز،
كۆرمەك بولدۇق تېلىۋىزور.
(ئىدى مۇراد ئاداشنىڭ
تېلىۋىزورى بەك پۈزۈر).

توك ئۇلاندى چاتقۇچقا،
ياندى ئېكران «لاپ» قىلىپ.
چىقتى «گاژ-گۈژ» ئاۋازلار،
ھەر تەزەپكە تارقىلىپ.

بولدى سۈرەت ھەم پەيدا،
دىلىنى زوققا تولدۇرۇپ.
ھەيران قالدۇق، ئېكرانغا
تىكىلىپ، جىم ئولتۇرۇپ.

كۆرسىتىشتى ماھارەت،
كىچىكىمىز «پىندەك» لەر.
ئۇقساق ئىكەن ھەممىسى،
«باغچە» دىكى گۈدەكلەر.

ماھر ئىكەن ئۇسسۇلدا،
ساز چېلىشنى بىلەرگەن.
تۈرلۈك-تۈرلۈك ھۈنەرلەر،
قولدىن ھەم كېلەرگەن.

ئۇلار يەنە بەسلەشتى،
سانائەتلەرنى دېيىشتە.
مۇسابىقە قىلىشتى،
كىيىمىنى تېز كىيىشتە.

سالدى مودېل ئىمارەت،
ۋېلىمىسىمىز چىقىشتى
تېپىشماقلار بېرىلسە،
ئازماي جاۋاب تېپىشتى.

ئاخىرىدا يېتەكچى،

«يەڭگەن» لەرگە «100» بەردى.

بىز تەسەۋۋۇر قىلىمىغان،

تالاي ئىشلار يۈز بەردى.

قاچانغىچە يۈرىمىز،
بېقىش، پەرۋىش تاپالماي؟

ئىشىكىنى سىرتتىن قۇلۇپلاپ،
كېتىمىلەر ئېتىمىزغا.
سىلەر ئىشتىن قايتقىچە،
ئان سالمايمىز ئېغىمىزغا.

يېغىم-تېرىم ۋاقتىدا،
تېخىمۇ تەس كۈنىمىز.
ئاختاملىقتا ئېغىناپ،
بوغۇلىدۇ ئۈنىمىز.

يازدا چىۋىدىن تالايىدۇ،
قىشتا سوغۇق قىيىنايدۇ.
«يەسلى» دېگەن جەننەتنى،
كىم بىزلەرگە قىيىمايدۇ.

دەردىمىز شۇ: شەھەردەك،
يەسلى بولسۇن بىزدىمۇ.
قاچاندىراق بولار ئۇ،
يازدىمۇ، يا كۈزدىمۇ؟؟...

ئىككىنچى خەت

تولغان بىزنىڭ ئىچىمىز،
بالمىلازچە دەرد بىلەن.
ئۇنى ئىزھار قىلىمىز،
مۇشۇ دەردلىك خەت بىلەن.

☆ ☆ ☆

«يېزىمىزغۇ باغچىدەك،
مېۋىزىلىق، دەرەخلىك.
ھويلىلىرى گۈلزارلىق،
يول بويلىرى تېرەكلىك.

ئەمما بىزگە لازىمى،
بالمىلارنىڭ باغچىسى!»
دەيدۇ شۇنداق سەھرا-
ئۆسمۈرلەرنىڭ بارچىسى.

كىرىپ قالدۇق بۇ يىل بىز،
ئالتە ياشقا، بەش ياشقا.
شۇڭا بىز ئاز ئەقىلمۇ،
پەيدا بولدى بۇ باشقا.

ئاشۇ ئەقىل كۈچىدىن،
نۇرغۇن سوئال تۇغۇلار.

تۈگمگەندە تېلىپۇزور،
جەممىپ قالدۇق بەرىمىز،
ئويلىمىدۇق: «شۇ دوستلارغا
ئوخشىمايدۇ نەرىمىز؟»

بىزمۇ بولساق شەھەردە،
بولۇپ «باغچە بالىسى».
تولماسىمىدى تېخىمۇ،
ئەقلىمىزنىڭ چالمىسى.

نەچچۈن يېزا-سەھرادا،
«باغچە» ئاتلىق ئورۇن يوق؟
ھازىر زامان ئوڭشالسا...
(دەيلى، بوپتۇ، بۇرۇن يوق.)

يېزىدىكى بالىلار،
ئېتىباردىن چەتتىمۇ؟
ياكى يېزا ئۆسمۈرى،
ئەستىن چىقىپ كەتتىمۇ؟!

باب ئەمەسمۇ يېزىغا،
شۇ «بالىلار باغچىسى»؟
باب بولسا گەر ساناڭلار،
باغچىدىن بار قانچىسى؟؟...

ئۈچىنچى خەت

بىزدەكلەرنىڭ ئەرزىنى،
تىگىشايدىغان جاي بارمۇ؟
بېشىمىزنى سىلاشقا،
كېرەم ① دەك مەرد باي بارمۇ؟

* * *

يېزىمىزنىڭ مەكتىپى،
مەلىمىنىڭ چەت-تېشىدا.
غېزەبىمىزنى، قىمغىيىپ،
تۇرار مەسچىد قېشىدا.

مەكتەپىمىز ۋەيرانە،
ئەتراپىدا تېمى يوق.
ئون قەدەملىك مەيداندىن
توپا ئۆرلەر-نېمى يوق.

ماۋۇ بىزنىڭ سىنىپلار،
ئاچا قويغان تېمىغا.
يېپىلمايدۇ ئىشىكلىرى،
سۈرۈپ كەتكەچ نېرىغا.

دېرىزىسى شادىلىق،
توسالمايدۇ شامالنى.
(ئېتىۋەتتۇق، سوغۇققا
قىلالماي ھېچ ئامالنى).

نۇر، يورۇقلۇق كۆرمەيمىز،
سىنىپ شۇنچە قاراڭغۇ.
شۇڭا بىزنىڭ چېرىمىز،
ھەم سېرىق، ھەم ياداڭغۇ.

ئويىداڭ چوڭقۇر دوسكىمىز،
كاكىل لايدا سۇۋالغان.
خەت يازمىز كۆمۈردە،
سېغىزمۇ بار ئۇۋالغان.

ئورۇندۇقنى تاش تىزىپ،
راسلىمىۋالغان ئۆزىمىز.
ئۆرۈلمدۇ ناۋادا،
تېگىپ كەتسە تىزىمىز.

ئولتۇرمىز بەش-بەشتىن،
ھەر پارتىغا تىقىلىپ.
قىمىرلاشقا ئامال يوق،
كېتىدۇ جان سېقىلىپ.

دەيمىز قاراپ تاملارغا،
«ئۈستىمىزدىن باسارمۇ؟
بۇ خەتەرلىك مەكتەپنى،
پاتراق ئوڭشاپ ياسارمۇ؟»

تېز ئەمەلگە ئاشمىسا،
(تۆت بىر ئازدىن چىقىرىش) ②
تەس بولغىدەك سىنىپنى،
مۇشۇ يازدىن چىقىرىش.

تېمىلاركەن ياغاچ، تاش،
يوغان مەسچىد سالغىلى.

① خوتەن ناھىيىسىدىكى كېرەم ئىسمىدىن ئىسىملىك دېھقان 40 ھەكتار يۈەن پۇل چىقىرىپ ئۆز يېزىسىغا مەكتەپ سالغان.

② دۆلەت، يەرلىك مالىيە، كوللېكتىپ ۋە كەنت بىر ئازدىن مەبلەغ چىقىرىپ، سانبار دېھقان مەبلەغ سېلىشىنى كۆرسىتىدۇ.

بەشىۈز بالا چىقىمىڭلار،
باشلانغۇچنى تاماملاپ.
ئىككى يۈزنى سىغىدۇردۇق،
مەكتەپكە بىر ئاماللاپ.

ساۋاقداشلار تېپىمىڭلار،
يۇرت چوڭىنى ياخشىسى.
مائارىپقا مەسئۇل ئۇ،
قول تىقمىمايدۇ باشقىسى.»

يۇرتنىڭ چوڭى دېگىنىمىز،
باشلىقىمىكەن يېزىمىڭ.
ئىپتىمۇددۇق ئەھۋالىنى،
دەردىن تۆكتى ئۆزىمىڭ.

ئىپتىتى: «بىزنىڭ يېزىدا،
تولۇقسىزدىن بىرى بار.
توشۇپ كەتتى سىمىپى،
باش ئاغرىتماي نېرى بارا

چىقىپ بولدى ساۋادىڭ،
يەنە قانداق «ئوقۇش»-ئۇ؟
دەۋەگەنگە ئاقمايدۇ،
نان بولمىسا ئوقۇشمۇ!

ھەممىڭ كەتسەڭ مەكتەپكە،
كىم تېرىيدۇ ئىپتىمىنى.
چوڭۇپ قالدىڭ، دېھقان بول،
غېرىچىلىماي ئىپتىمىنى!...»

* * *

ئىش مۇشۇنداق يېزىدا،
مەكتەپ، سىمىپ، پارتاكەم.
مۇئەللىمىلەر ئامالسىز،
«يۇرت چوڭى» غا نېمە غەم؟

بىلىم ئالساڭ، ئوقۇساڭ،
ئاڭلىق دېھقان بولمامتۇق؟
ئىلىمى ئۇسۇل ئارقىلىق،
ھوسۇلنى كۆپ ئالمامتۇق؟

ئۆتكۈلۈكمۇ ھەمىشە،
نادانلىقتا بوغۇلۇپ.
شارائىتتىن قىسىلدىق،
يېزىلاردا تۇغۇلۇپ.

قاچان چىقار مەرد ئادەم،
بىزنى ئەسكە ئالغىلى؟...»

مانا شۇنداق ھالىمىز.
زارلىنىمىز كەچكىچە.
قۇتقۇزۇڭلار خەتەردىن،
بىزگە خەۋپ يەتكىچە!!!

تۆتىنچى خەت

بىزگە لازىم ئىلىم-پەن،
ئەرزىمىزنى سوراڭلار.
ئورتا مەكتەپ سىرتىدا،
قېپ قالدىغۇ بالايڭلار!؟

* * *

باشلانغۇچنى تۈگەتتۇق،
«ياخشى»، «ئەلا» باھادا.
تولۇقسىزدا ئوقۇيمىز
دېدۇق خوشال تامادا.

ئەمما، خۇشلۇق يوقالدى،
تامما قالدى ئۆز پېتى.
شۇم خەۋەردىن مۇزلىغاچ،
يۈرەكلەرنىڭ قات - قېتى.

باشلانغۇچنى تۈگەتكەن
بالا بۇ يىل جىق ئىمىش.
تولۇقسىزنىڭ سىمىپى،
بىكار ئەمەس، لىق ئىمىش.

كۆپەيتكىلى بولمايمىش،
كۆرسەتكۈچنى - ساناق ① نى.
ھەل قىلىش بەك تەس بولغاچ،
سىمىپ، تاماق، ياتاقنى.

بارغانىدۇق ھال ئوقۇپ،
بىز مۇدىرنىڭ قېشىغا.
ئۇ بىزدىنمۇ دەردمەنكەن،
ئاغرىق چۈشتى بېشىغا.

دېدى: «بىزمۇ ئامالسىز،
ئەمدى قانداق قىلغۇلۇق.
بەش سىمىپلىق مەكتەپ بۇ،
توشتى پىلان - سان تولۇق.

① يۇقىرىدىن چۈشۈرۈپ بېرىلگەن ئوقۇغۇچى قوبۇل قىلىش كۆرسەتكۈچى

بولسۇن دەيمىز بىزگىمۇ،
تولۇق ئوقۇش ئىمكانى.
ھەل بولىدۇ قاچاندا،
بالمىلارنىڭ ئىبارمىنى!...

بەشىنچى خەت

ئاتىمىزمۇ پارتىيە،
ئانىمىزمۇ پارتىيە.
پارتىيىدىن تىلەيمىز،
باشپاناهلىق - تەربىيە.

* * *

دەيدۇ بىزنى كۆرگەنلەر،
«ئەسكى، كوچا بالىسى.
ئەسكى بولغاچ ئۆيىدىن
ھەيدىۋەتكەن ئانىسى...»

ئانىمىز يوق بىزنىڭكى،
دادىمىز يوق بىزنىڭكى.
ئۆيىمىزمۇ يوق ھەتتا،
بولغان بىلەن سىزنىڭكى.

«ئاتىلىقلار راھەتتە،
ئانىلىقلار راھەتتە.

بىزدەك يېتىم غۇربەتتە» ①
ناخشىمىز شۇ ئادەتتە.

پۈتىمىزدا ئاياغ يوق،
چاچلار ئۆسۈك گەدەندە.
يۈز - كۆزىمىز ياش يۇقى،
بىر ئىلىك كىر بەدەندە.

تويۇپ تاماق يېمەيمىز،
كۈلۈش نېمە، بىلمەيمىز.
باش تىققىدەك ماكان يوق،
داق يەردىلا تۈنەيمىز.

نان تىلىسەك ناۋايىدىن،
قايرىپ قويۇپ ئىزىنى؛
ئۇرۇپ، تىللاپ قوغلايدۇ،
- بىكار قىل، - دەپ بازارنى.

«كىچىك تۇرۇپ كۆنۈپتۇ، -
دەيدۇ، - بىكار تاماققا.

سولمۇ ۋەتسە ھۆكۈمەت،
بۇ شۇملارنى قاماققا...»

سولانساقمۇ سولانساق،
سىرتتا توڭۇپ يۈرمىسەك.
ئاھانەتسىز نان يېسەك،
خورلۇق، جاپا كۆرمىسەك.

كۈچ ياغاركەن ئاڭلىساق،
دادىمىزنىڭ بەستىدىن.
ۋاپات بوپتۇ ئېغىر ئىش،
كەم ماغدۇرلۇق دەستىدىن.

يەپ كەتكەنكىن بىر چاغدا،
ئاكىمىزنى «ئىنقىلاب».
قازا قىپتۇ ئانىمىز،
شۇ سەۋەبتىن دەرد تالاپ.

ھېساب بوپتۇ ئۆيىمىز،
ئاش - تەمىنات قەرزىگە.
يېقىۋاپتۇ، دادانسا،
قۇلاق سالماي ئەرزىگە.

ئۆتتى يىللار، قېپقالدۇق،
ئۆي - ماكانسىز، يېقىمىمىز.
چىقتۇق ئاخىر كوچىغا،
ئەپتىمىز سەت - يېقىمىمىز.

ئىچ ئاغرىتىپ بەزىلەر،
ياشمۇ تۆكتى كۆزىدىن.
مۇنداق گەپنى ئاڭلىدۇق،
ياش ئارىلاش سۆزىدىن:

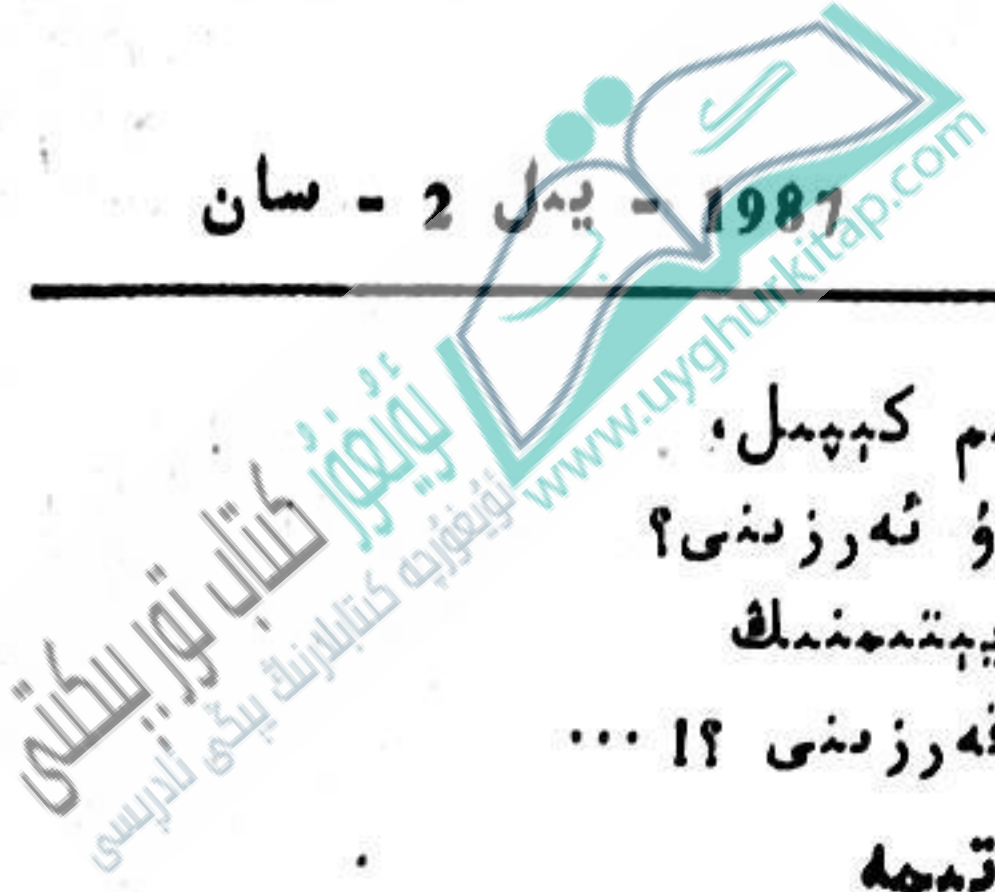
- يىغقان بولسا يېتىمىنى،
دارىلمىتام ② دېگەنگە.
خەلق ئىشلار ئورگىنى،
نەزەر سېلىپ تۆۋەنگە.

يېتىمىلارنى ئىسسىتسا،
يېڭى زامان ئاپتېمى.
قۇرۇپ بەرسە ئۇلارغا،
يېتىم - يېسىر مەكتىپى...

بۇنى ئاڭلاپ ئۈمىدتە،
پىكىرلەشتۈك، شادلاندىق.

① خەلق قوشمىسى

② يېتىم بالىلار مەكتىپى

يېتىمىلارغا كىم كېچىل،
كىم ئاڭلايدۇ ئەرزىنى؟
تۆلىمىگەن يېتىمىنىڭ
ئالدىدىكى قەرزىنى ۱؟ ...

خاتىجە

كېچە كۆرگەن چۈشۈمنىڭ
تەبىرىنى تاپالماي،
قولۇم تىترەپ، پاپروسقا
سەرەڭگەمنى چاقالماي؛
تەستە تۇردۇم ئورنۇمدىن،
بېشىم ئېغىر، دىلىم غەش.
پىچىملىدىم: «ھە، قېنى،
خەت سىردىنى ئۆزەڭ يەش؟ ...»
سىردىن يەشمەك تەس ئىكەن،
يايدىم دەۋر ئالدىغا.
چۈشەنگەنلەر دەپ بېرەر،
ئۆزىنى ئالماي دالدىغا.

1986 - يىل نويا بىر. خوتەن

پۈتكۈل يېتىم بالىلار،
ھۆكۈمەتكە دادلاندىق:
— ئانا بولۇپ ھۆر زامان،
باسسا بىزنى باغرىغا.
يۈرمىسەكتى تەلمۈرۈپ،
خەق ئىشىكىدە زاغرىغا.
ھەرگىز چېنىپ قالمىسا،
ئاتا - ئانىنىڭ يوقلۇقى.
چىقسا چىراي - يۈزلەرگە،
كۆڭلىمىزنىڭ توقلۇقى.
كۈلۈپ خۇشال ياشىماق،
مىليون ئۆسمۈر قاتارى.
چېچەك ئاتسا قايتىدىن،
ئۆسمۈرلۈكنىڭ باھارى.
بىزمۇ كۆرسەك تەربىيە،
ئىش ئۆگەنسەك، ئوقۇساق.
ھەم يېتىلسەك ياراملىق،
تەن بېجىرىم، ئەقلى ساق.

بىچارە

رەخىم قاسىم

ئۇنتۇدى بۇرنىدىن ئېتىلغان قاننى،
ھەتتا ھەلقۇمغا كېلىپ قالغان جاننى،
تەخت ئون بولدى ئۇ بىر پەرۋانە.
كەلدى مانا ئېغىر ئاقىۋەت،
ئەجەل قولىنى سوزدى شۇ سائەت،
ئەجەل - بى شەپقەت،
قىلمىدى ھەممەت،
قانچە يېلىنىپ قىلمىسۇن نالە.
بىچارە،
تەختكە ئولتۇرۇشقا بولغان ئاۋارە،
يەتتى ئاخىرى ئەشۇنىيەتكە؛
ئولتۇرۇپ جىنازىغا تۆت پۈتلۈك تەختكە،
ئۇزىدى لەھەتكە،
كەتتى ئەبەدكە،
بۇنىڭغا بار دەيسەن نېمە چارە ۱؟
ھەي، بىچارە ... بىچارە ...

مەسئۇل مۇھەررىرى: قۇربان مامۇت

بىچارە،
تەختكە ئولتۇرۇشقا بولدى سەكپارە.
بىرسىنى كۆيدۈرۈپ،
بىرسىنى چۆكۈرۈپ،
بىرسىنى كۈلدۈرۈپ،
بىرسىنى كۆپتۈرۈپ،
ئىشلەتتى بۇ ئىشتا كۆپ ھىيلە - چارە.
تەختنىڭ بەگاسىغا يېتىپمۇ كەلدى،
تەختكە چىقىشقا كۆزۈمۇ يەتتى،
سەۋر - تاقەتنى تامام تەرك ئەتتى،
تەخت ئۈچۈن تېخىمۇ بولدى مەستانە.
ئۇنتۇدى پۈتكۈل جاھاننى،
ۋىجداننى،
ئىنساننى،
ئاتا - ئانا، يار ۋە تۇغقاننى،

(پوۋېست)

(بېشى ئۆتكەن سانلاردا)

نوختى ئايۇپ

7

— پۇلنىڭ ئىشى قانداق بولدى شاۋجاڭ؟
— قانداق بولاتتى؟ پۇلغا ئۇزاتقان قولۇم-
نى بۇرنۇمغا تىقىپ يېنىپ چىققىمىشۇ.

— بۇ قانداق گەپ؟ مەكتەپنىڭ قۇرۇلۇش
چىقىمى ئۈچۈن ئىسسىيەت تۈزۈپ كېلىڭلار دەپ
ئۆزى ئېيتقانغۇ؟

— بىزمۇ يامان چاغدا بېرىپ قاپتىمىز، ئۇ-
لارنىڭ بېشى ساراڭ ۋاقتىكەن ئەمەسمۇ ھازىر.

ھارۋا ئۈستىدە ئىككىسىمنىڭ پارىڭىغا قۇلاق
سېلىپ ئولتۇرغان كامال شۇجى مۇنۇ كۆكۈش
ساقال، سۈپۈرگە قاش، توقماق بۇرۇن، مەس
چىراي، چىگىت كۆز، يېشى ئەللىكلەرگە تاقى-

لىپ قالغان ئادەمنىڭ قايىسىمىز مەكتەپنىڭ
مەسئۇلى، ئۇنىڭ يېنىدىكى ئۈچ - تۆت تېڭىق
كىتابىنى ئاستىغا قويۇپ، چوقايغا يۆلىنىپ ئول-
تۇرغان ئاق پىشماق، زىلۋا بوي، قاڭشا بۇرۇن،
تامماكىنى تولا چەككەنلىكتىن ئىنىچكە بارماق-
لىرى سارغىيىپ كەتكەن ئوتتۇز ياشلار چامى-
سىدىكى يىگىتنىڭ شۇ مەكتەپنىڭ ئوقۇتقۇچىسى
ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلدى.

ئۈچ ئات قوشۇلغان قۇرۇق پىگىلو ھارۋا
ناھىيە بازىرى سىرتىدىكى ئاخىرقى بۈك تېرەك-

لىك ئارىسىدىن گامى بىر چاغلاردا كېلىدىغان
كەلكۈننى ھېسابقا ئالمىغاندا يىلنىڭ تۆت
پەسلىدە سۈسزىلىكتىن قاغىراپ ياتىدىغان تا-
قىر سايغا چىقتى. ھارۋىكەش - چوقايىنىڭ سول
تەرىپىدە ئاستىغا كونا چىپتە تاغارنى سېلىۋې-
لىپ پۇتىنى ساڭگىلىتىپ ئولتۇرغان، ئاق سە-
يامبۇ كۆڭلىكى ئاچچىق تەردىن سارغىيىپ
شورلاشقان، تىلىم - تىلىم قورۇق بىلەن پور-
لاشقان گەجگىسىگە بېدە ئۇۋاقلارنى چاپلىشىپ
قالغان، كىر دوپپىلىق، كۆك كۆز، سېرىق، ئو-
رۇق ئادەم ئۆز ھارۋىسى بىلەن بەنىت.

— نېمە بوپتۇ ئۇلارغا، جۇيچاڭ ئالمىشامد-
كەن ياي؟ — دەپ سورىدى ئوقۇتقۇچى يېنىغا
بۇرۇلۇپ.

— ياقەي، — شاۋجاڭ قولىدىكى تامماكىسىنى
بىر - ئىككى شورىدى، قۇربان ئەلنىڭ ژۇر-
نالغا بېسىلغان ھېلىقى ھېكايىسى ئۇلارنى ئار-
قىسىغا ئۇچۇرۇۋەتكەن بولمامدۇ.

— ھا... ھا... ھا... يېغىرى ئېچىلىپ كې-
تىپ ئولتۇرالماي قاپتۇ - دە، بىز ئۇ ھېكايىنى
ئوقۇپلا شۇنداق دېيىشىمىگەنمىدۇق.

— بۇ غەۋغەنى ئەڭ ئالدىدا كېرىم بۇجاڭ
تېرىپ، يېپىڭى كەلگەن شۇجىغا بېرىپ
چاققانمىش.

— توۋا دەيمەن، — ئوقۇتقۇچى يېنىمغا بۇرۇ-
لۇپ بىرنى تۈكۈردى، — تەشۋىقات بۆلۈم بۇجاڭنى
بولسۇن، بىر ئەدەبىي ئەسەرنىڭ توغرا - خا-
تالىقىنى ئايرىيالامسۇن. شۇنداق دۆت - نادان
نېمەلەرنى قۇربان ئەلىدەك ئىلىم ئىگىلىرىنىڭ
ئۈستىگە چىقىرىپ قويغان باشلىقنىڭ كۆزى
يوقمىكىن؟

— قىزىق سۆزلەيدىدەكەنسز، — شاۋجاڭ ئۇ-
نىڭغا ئالەيمىپ قويۇپ داۋام قىلدى، — پارتى-
يىمنىڭ كادىرلار سىياسىتى نېمە، تۈۋەندە ئىجرا
قىلىنىۋاتقىنى نېمە؟ مەن مۇنداق ئىشلارنى تا-
لاي كۆرگەن. ھەي ... نىياز قارى ئۈگىدەپ
قالدىڭمۇ نېمە؟ ئاتلىرىڭغا بىر قامچا سال-
مايەن، بۇ مېڭىشىڭدا مەھەللىگە كەچكىچىمۇ
يېتىپ بارالمايمىز. ئىسسىقتا قالغىمىز.

ھارۋىكەش شاۋجاڭغا قاراپ سېرىق چىشلى-
رىنى كۆرسىتىپ ئۈنسز ھىچىمىپ قويدى. ئاندىن
چوقايغا يۆلەپ قويغان تەۋىلغا دەستلىك قامچى-
سىنى ئاتلارنىڭ ئۈستىدە ئوينىتىپ «چۇ!»
دېدى. خېلىدىن بېرى بۇرنىنى كۈكۈيۈندىن
قاچۇرۇپ، بېشىنى ئىچىگە تىقىشىۋالغان ئاتلار،
ئەمدى قۇلاقلىرىنى شىڭتايىتىپ، قۇم، شېغىل
ئارىلاش ھارۋا يولىدا قوپال سوکۇلداشقا باش-
لىدى. شاۋجاڭ گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ دىدى:
— ناھىيىگە بىر باشلىق كەلدىمۇ، ئالدى بى-
لەن قىلىدىغان ئىشى ئۆز يېقىنلىرىنى ئەترا-
پىغا توپلاش، ئۇلارنىڭ كادىر ئۆستۈرۈشتە كۆز-
دە تۇتىدىغىنى بىر كادىرنىڭ پەزىلىتى، بىلىم
سەۋىيىسى، قابىلىيىتى ئەمەس، ئۆزىنىڭ گېپى-
نى ئاڭلايدىغان، ئاڭلىمايدىغانلىقى، مانا بۇ
چوڭ تۈپ ئۆلچەم. كېرىم بۇجاڭنى ئالايلى، ئۇ
قانداق قىلىپ تەشۋىقات بۆلۈمىنىڭ بۇجاڭنى
بولۇپ قالغان؟ — ئۇ يولبويى ئۆزلىرىنىڭ گې-
پىگە قۇلاق سېلىپ ئۈندىمەي ئولتۇرغان كامال
شۇجىغا شۈبھە بىلەن قازاپ قويدى، — بولدى
لا ... ئۇ تەرىپىگە ئۆتمەيلى ... ھى ... ھى ...
ھى ... ئۇكام ئۆزلىرى؟

— يولۇچى، — دېدى كامال شۇجى چىرايىنى
ئۆزگەرتىمەي.

— ئۇرۇق - تۇغقان يوقلاپ كېتىۋاتاملا؟
— ياق، يۇرت ئارىلاپ.
شاۋجاڭ كامال شۇجىنىڭ ئاددىي ئۈستىتىپ
شىغا، قولىدىكى سېرىق سومكىسىغا سەپسالىدى؛
— ئىشلەمچى دېسىلە، تام سېلىشقا قانداقراق؟
— ئاسان ئىش.

— ھەتتىكىنەي ...، — شاۋجاڭ خۇرسىتىپ
قالدى، — پۈلىمىز ھەل بولغان بولسا مەكتەپ-
نىڭ ئارقا قورۇق تېمىنى سىلىگىلا ھۆددىگە
بىرەر كەنمىز. سىلە خەققە پۇللا بولسا بولدى،
سىياسەت، پىياسەت، شۇجى، بۇجاڭ دىگەنلەر
بىلەن كارىڭلار يوق، ئەمما بىز مۇئەللىم خەق
سىياسىي پاراڭغا ئامراق. قاملاشما - قاملاش-
مىسا سۆزلەپ تۇرمىساق ئاغزىمىز قىچىشىپ
نوختاتمايدۇ. ئالتە ئاي بولدى، سۆزلەيلى دەپ
سەك ئوقۇغۇچى يوق، ئەسكىرى يوق گېنېرال
بولۇپ قالدۇق ھا ... ھا ... ھا ... ئىچ پۇشۇ-
قىدا ئۇنى تىللايمىز، بۇنى قاسايىمىز، كېرىم
بۇجاڭ دەپ ئاڭلىغانمۇ؟ بىكار ئولتۇرغىچە
ئۈچىڭلەرگە لەتمە ئېيتىپ بىرەي، ئەمما بۇ
نەسىردىن ئەپەندىنىڭ لەتمىسى ئەمەس، كېرىم
بۇجاڭنىڭ. بىر يەكشەنبە كۈنى ناھىيە رەھ-
بەرلىرى، جۇيىجاڭ، بۇجاڭلار بارات چامغۇر-
نىڭ بېغىغا كاۋاپ يېگىلى چىقىپتۇ، — دەپ
لەتمىسىنى باشلىدى شاۋجاڭ، — گەپتىن گەپ
چىقىپ مەسىردىكى پىرامىدانى كىمىنىڭ ياسى-
غانلىقى توغرىسىدا تالىشىپ قاپتۇ. بىر ھاكىم
قوپۇپ، ئۇنى بۇنىڭدىن نەچچە مىڭ يىل ئىلگىرىكى
ئىگىپىتىلىقلار ياسىغان دېسە، بىر جۇيىجاڭ قو-
پۇپ، ياق، مەن بىر ماتېرىيال كۆردۈم، ئۇنى
باشقا پىلاننىڭ كەلگەن ئادەملەر ياساپ چىق-
قانمىش دەپتۇ. ئۇلار خېلىغىچە تالىشىپمۇ بىر -
بىرىگە قايىل بولماپتۇ. «توختاڭلار! — دەپتۇ
شۇجاڭدا كېرىم بۇجاڭ قوپۇپ، — بۇ ھەقتە
مەركەزنىڭ ئېنىق ھۆججىتى بولمىسا، تالىشىپ
نېمە قىلىشىمىز، ھا ... ھا ... ھا ...

ئېھتىمال ھارۋىكەش بۇ لەتمىنىڭ مەنىسىنى
چۈشەنمىگەن بولسا كېرەك، چوقايغا يۆلىنىپ

مۈگدىكىنىچە جايىدىن قەمىرلاپمۇ قويىمىدى، ئەمما ئۈچەيلەن قاقاھىلاپ، ئۈچەيلىرى ئۈزۈلگىچە كۈلۈشتى.

— ھە ... ئىككىنچىسى ... — دېدى ئو- قۇتقۇچى كۆزلىرىدىكى يېشىنى سۈرتۈۋېتىپ.
— ئىككىنچىسى ... بىر كۈنى كەچتە سەن ئەت ئۆمىكىدە مۇزىكا كېچىلىكى ئۆتكۈزۈلۈپ ۋاتقانمىكەن، كېرىم بۇجاڭ مۇزىكانتلارغا قارىسا، بىر تۇرۇپ ھەممەيلەن تەكشى چېلىۋاتقىمىدەك، بىر تۇرۇپ نەيچىسى نەپەسنى چالسا، قالغىنى توختاپ قالغۇدەك، بىر تۇرۇپ داپچىسى توختاپ يۈزىدىكى تەرلىرىنى سۈرتكىلى تۇرغۇدەك. «توختاش! ھۇ نان قەپىلار! ...» — دەپ ۋارقىراپتۇ كېرىم بۇجاڭ غەزەپتەن سەننىڭ ئېتىلىپ چىقىپ، — بىرىڭ چالساڭ، بىرىڭ توختايسەن، كېمىڭنى ئەخمەق قىلىشىمەن، ھۆكۈمەتنىڭ مائاشىنى ئېلىڭ دېسە خۇي ئېلىشىمەن، ئەمدى ساز چېلىشىمۇ خۇشياقمادۇ سەن لەرگە! چالساڭ ھەممەڭ توختىماي تۈزۈك چىقىلىش! بولمىسا چالمايدىغىنىڭ بېرىپ ئېشىكىڭنى بېقىش!»

ھارۋا ئۈستىدە قاتتىق كۈلكە كۆتۈرۈلدى، كامال شۇجى قورسىقىنى قاماللاپ ھارۋىنىڭ كەينىدىكى قۇرۇق بەدە ئۈستىدە دۈملاشقا باشلىدى.

— مۇشۇنداق ئىش، — دېدى شاۋجاڭ خېلىمدىن كېيىن كۈلكىسىنى توختىتىپ، — ئەشۇنداق ئادەم تېخى ھازىرغىچە بىزنىڭ تەشۋىقات بۆلۈمىمىزگە بۇجاڭ!

— مەنمۇ بىرنى ئېيتىپ بىرەي، — دېدى ياش ئوقۇتقۇچى قىزىشىپ.
— خورەكنىڭ لەتىپىسىمۇ؟ — ھەئە.

— سۆزلەڭ، سۆزلەڭ، يەنە بىر ئاڭلايلى ئۇنى، — دېدى شاۋجاڭ بېشىدا غۇگۈلداۋاتقان كۈكۈيۈننى قورۇۋېتىپ.

— ئەمما بۇ كېرىم بۇجاڭنىڭ خوتۇنى بەختەر زەنجىڭ توغرىلۇق، — دېدى

ياش ئوقۇتقۇچى كامال شۇجىغا ئىزاھات بېرىۋېتىپ، — بۇ ئۇزاق يىل يازدا بولغان ئىش. ئو- چاغدا ئەختەرخان ناھىيىلىك رادىئو ئۈزۈلۈپ دېكتور بولۇپ ئىشلەيدىغان چاغ، بىر كۈنى ئۇ مىكرافون ئالدىدا بىر پارچە گېزىت خەۋەر رىنى ئوقۇۋېتىپ، نېمە قىپتۇدېمەلا، ئاستا — ئاستا ئۈگدەك بېسىپ، جوزىغا بېشى ساڭگىلاپ، بىردەمدىلا ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. بىز شۇچاغدا بەش — ئالتەيلەن مەكتەپنىڭ ئالدىدىكى قېرى سۆگەت تۈۋىدە ئولتۇراتتۇق، بىردىنلا ئاڭلىتىش توختاپ قالدى، كاناي دەسلەپتە سەل گىزىلىدىغاندەك قىلدى، ئاندىن كىچىك بالا دوۋساق پۈۋىلىگەندەك غەلىتىلا بىر ئاۋاز ئاڭلاندى، ئاخىرىدا شۇنداق بىر دەھشەتلىك خورەك ئاڭلىنىپ كەتسەمۇ، ھەممىمىز ھەيران بولۇپ كانايغا قاراپ چەكچىمىپ قېتىپ قاپتۇق. كېيىن بىلسەك، شۇ ئەختەرخاننىڭ خورەكىنىڭ ئۇنى يالغۇز شەھەر خەلقىلا ئەمەس، توققۇز گۇڭشى، بىر يۈز ئون يەتتە دادۇي، چارۋىچىلىق فېرمىلىرى، دېھقانچىلىق مەيدانلىرى ئاڭلاپ كەتسە بولىدۇ. بۇ ئىشنىڭ ئۇ چاغدىكى يامان تەسىرىنى دېمەيلا قويايلى، بۇنى ئەڭ يېنىڭ ھېسابلىغاندىمۇ خىزمەتتىكى ئېغىر مەسئۇلىيەتسىزلىك دېگىلى بولار، بىز تەشكىل بۇ خاتالىققا تېگىشلىك تەدبىر قوللىنار، ئېھتىمال ئەختەرخاننى بىر مەزگىل دېكتورلۇقتىن قالدۇرۇۋېتىشى مۇمكىن دەپمۇ ئويلاشقانىدۇق، نەدىكىنى؟ ئىككى ئايدىن كېيىن ئۇنىڭ رادىئو ئۈزۈلۈپ «زەنجىڭ» قىلىپ ئۆستۈرۈلگەنلىكىنى ئاڭلىدۇق، — ئۇ كامال شۇجىغا بۇرۇلۇپ قارىدى، — ئېيتىپ باقسىلا ئۇستام. مىسال ئۈچۈن سىلەنى بىر تامىنى مايماق قويۇرۇپ قويغان دەيلى، ئۇچاغدا قانداق بولىدۇ؟

— ئەلۋەتتە تام ئىگىسىنىڭ قارغىشى — نەپرىتىگە قالىدىغان گەپ، — دېدى كامال شۇجى.

— شۇنداق بۇ توغرىلۇق نۇرغۇن كىشىلەر ناھىيىلىك ئىنتىزام تەكشۈرۈش كومىتېتىغا،

دەلا قاسىم جۇيىجاڭنى ئىزدەپ تېپىپ، ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى قارارىنى ئەمەلدىن قالدۇرغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. ھەي... كۆرەمسەز بۇ ئىشنى ئىشقا كەم. شۇجىنىڭ قاش - قاپىقىغا قاراپ سەن سەت چىقىرىدىغان ئىش بۇ ناھەقچە قانچىنى تۈگەر؟

ھارۋا ئۈستىدە بىر پەس جەمەتلىك ھۆ-كۈم سۈردى. ھارۋا قۇمساڭغۇ ئېگىز دۈمبەلدىن ھالقىپ ئۆتۈپ، پەسكە - پاكىر ئېشەك قومۇشلۇقى ئارىسىدىكى ئەگرى - بۈگرى س-و-زۇلغان نەم، قۇملۇق يولغا بۇرۇلدى. ئۇلارنىڭ ئالدىدا بىر پارچە سۇلۇق قۇباش نۇرىدا ئەينەكتەك يىالتىراپ، يىراقلارغا س-وزۇلۇپ ياتاتتى. يىراقتىن ھاڭگىرت بىلەن ياۋا ئۆ-دەكنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. كامال شۇجىنىڭ بۇرۇنغا چىرىگەن لەش بىلەن زەي سۇنىڭ پۇ-رىقى كېلىپ ئۇرۇلدى. سۇلۇقنىڭ س-ول تەرىپىدە - پەستە قويۇق دەرەخزارلىق قارىيىپ كۆرۈندى.

- بۇ ھېلىقى ئاق تاش سۇ ئامبىرىدە؟ - دەپ سورىدى كامال شۇجى شاۋجاڭدىن.

- ھەئە، ئاق تاش سۇ ئامبىرى، ئاۋۇ پەستىكى بىزنىڭ مەھەللە.

- ئەمدى بىز مەشەدە خوشلىشىدىغان بول-دۇق، - دېدى كامال شۇجى سەپرىدە بىر زېمىن سومكىسىنى قولغا ئېلىپ، - خەير خۇش، مەن ئەتىگىچە سىلەرنى مەكتەپچىڭلاردىن ئىز-لەيمەن.

- ئۇكام توختاڭا، سىزگە تام سالدۇرساق بېرىدىغان پۇلمىز يوق جۇمۇڭ. ھازىرچە باشقا يەردىن ئىش ئۇقۇشۇپ باقسىڭىز قانداق.

- كېرەك يوق، - كامال شۇجى يانچۇق-دىن ئىككى يۈەن پۇلنى ئېلىپ، ھارۋىدەكەشكە تۇتقۇزدى ۋە ھارۋىدىن سەكرەپ چۈشتى، - مەن مەكتەپچىڭلارنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈپ قايت-ساملا بولدى.

- ھە ؟! ... ئۇكام سىز....
- مەن ناھەقچە يېڭىدىن كەلگەن پارتكوم

ھەتتا ۋىلايەتكىمۇ ئەرز يېزىشتى، مانا مەن يىگىرمە - ئوتتۇز دېھقاننىڭ ئەرزىنى يېزىپ بەرگەندىمەن، ئەمەلىيەتتە نېمە بولدى؟ ئەخ-تەر خورەك زەنجىڭلىقىدا قېلىۋەردى.

- بۇنىڭ داۋامى ناھايىتى ئاددىي، - دېدى شاۋجاڭ كۆيۈشكەن پۇتلىرىنى ھارۋا ئۈستىگە سوزۇپ، - ھازىر ھەقىقەت ئاددىي پۇقرادا ئەمەس، ھوقۇق تۇتقانلارنىڭ قولىدا بولۇپ قالدى. پارتكوم شۇجىسىغا ئەختەر خورەكنى شۇنچىۋالا قوغداپ ئەتىۋالاپ كەتكۈدەك كۈچ نەدىن كەل-گەن؟ ئەۋەتتە ئۇنىڭ مەنەپ تاجىدىن - دە، ئۇلارنىڭ پىچىقىنىڭ ئالدىدىمۇ، كەينىدىمۇ كەستۈرۈۋاتقان سەمىرلىك كۈچ باشقا نەرسە ئەمەس، ئۇلارنىڭ ئورنى. مەن مۇنداق بىر پارس مەسەلىنى ئوقۇغان: بىر كۈنى بىر تۈلكە ئېگىز تامنىڭ ئۈستىگە چىقىۋېلىپ پەستە كېتىۋاتقان بۆردىنى قار - يامغۇردەك تىللاپ، ئۇنىڭغا ھەيۋە قىلىشقا باشلاپتۇ. بۆرە دەپتىكى: سەن تۈلكىۋاي ئۇنچىۋالا ھەددىڭدىن ئاشما، مەن سېنى ناھايىتى ئوبدان بىلىمەنغۇ، سېنى مۇن-چە ھاكاۋۇرلاشتۇرۇپ مېنى تىللاشقا جۈرئەت قىلدۇرغان نەرسە سېنىڭ كۈچۈڭ ئەمەس، ھا-زىرقى ئورنۇڭ.

- ئەمدى قۇربان ئەلنىڭ ئىشى نېمە بولار؟ - بىردىنلا سوراپ قالدى ياش ئوقۇت-قۇچى.

- ھەي تاڭەي، - شاۋجاڭ تىزلىرىنى ئۇۋىلاۋېتىپ داۋام قىلدى، - تۈنۈگۈن دەل شۇ تالاش - تارتىشنىڭ ئۈستىگە چۈشۈپتىكەن مەن، ناھەقچە مەدەنىيەت - مائارىپقا مەسئۇل ھاكىم قاسىم جۇيىجاڭغا قۇربان ئەلنى ئۇ بۇ-رۇن ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان مەكتەپچىگە يۆتكىۋې-تىش توغرىسىدا بۇيرۇق چۈشۈرگەنىمكەن، ئەمما قاسىم جۇيىجاڭ ھاكىمنىڭ بۇ بۇيرۇقىنى رەد قىپتۇ. ئۇلۇشكۇن كەچتە كىمدۇر بىرسى يېڭى كەلگەن شۇجىنىڭ قۇربان ئەلنىڭ ئۆيىگە كە-رىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ دەرھال ھاكىمغا بېرىپ ئېيتقانمكەن، ھاكىم تۈنۈگۈن ئەتىگەن

شۇجىسى، مەن ئەتە چوقۇم مەكتەپتىكىلەرغا بارىمەن.

كامال شۇجى قويۇق ئۆسكەن يىرىك قومۇش لۇقلارنى ئارىلاپ يۈرۈپ كەتتى. ھارۋىدىكىلەر كۆزلىرى چەكچەيگەن، دېمى ئۆچكەن ھالدا بىر - بىرىگە قاراپ قېلىشتى ...

... كامال شۇجىنىڭ دامپىنىنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغىنىغا ئىككى سائەتتىن ئاشتى، يۈرىكىدىكى غەشلىك ۋە ئېيتىپ بولمايدىغان ئازاب ئۈنى ماغدۇرسىزلاندىرغان، ئەنە ... ئۇنىڭ ئالدىدا لەش پۇرىقى بۇقسۇپ، كۆكرىپ ياتقان سۇ ئامبىرى. ئەتراپتا ئاللىكىلەر ئاللا - تاغىل ۋارقىرىشىپ، بىرلىرى تور بىلەن، بىرلىرى قارماق بىلەن بېلىق تۇتۇشۇۋاتاتتى. «پايدا - ئۇشۇ بىكار تەلەپلەرگە بوپتۇ - دە» ئەلەملىك پىچىر - لىدى كامال شۇجى.

شۇ چاغدا پەستىن بوز ئېشىكىنى يېتىلەپ، ھاسىنى توكلۇدىتىپ بىر بوۋاي دامپا ئۈستىگە چىقىپ كەلدى، ئۇ ھاسىراپ، چانمىغا ئولتۇرۇشقان نۇرسىز كۆزلىرىنى چىمىلدىتىپ سۇ ئامبىرىغا بىر ھازا قاراپ تۇردى، ئاندىن قوراي - دەك قاتقان قوللىرىنى كۆتۈرۈپ دۇئا قىلدى.

ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈلمەكتە. ۋىجىك گەۋدىسى دامپا قىرغاقلىرىدا ئۆسكەن يىمكەندەك تىترىمەكتە. بوۋاي يىغلاۋاتامدۇ ياكى قېرىلىقنىڭ ئىزغىرىن شامىلى ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىن ھاياتلىقنىڭ ئاخىرقى مەۋىلىرىنى سىلىكىپ چۈشۈرۈۋاتامدۇ؟ كامال شۇجى بۇنى بىلمىدى. بوۋاي دۇئادىن قوللىنى چۈشۈرگەندە ئۇ بوۋاينىڭ يېنىغا كەلدى:

ئەسسالامۇئەلەيكۇم ئاتا، بىلىمىدىم، سىلى نېمىگە دۇئا قىلىۋاتىملا؟

بوۋاي چانمىدا يۈرىكىنىڭ قەھرىلىك داغلىرى قېتىپ قالغان خۇنۇك كۆزلىرىنى كامال شۇجىغا تىكتى.

— ئاتا - بوۋام بىلەن مەزلۇمەمنىڭ قەبرىسىگە بالام. ئۇلارنىڭ تەۋەرۈك توپىسى مۇشۇ توپان سۈيى ئاستىدا قالغان، - بوۋاينىڭ ئاۋازى تىترەڭگۈ، ئەمما چاقماقتەك زەردىلىك ئىدى، -

ئەنە ... ئەيەردە ... كۆرۈۋاتامسەن، ئەنە ... ئاۋۇ كېمە ئۈزۈپ يۈرگەن يەردە مېنىڭ ئۈچ ئېغىز - لىق ئۆيۈم، باغلىرىمۇ بار ئىدى.

كامال شۇجى توك سوقۇۋەتكەندەك سىلىكىنىپ كەتتى.

— ھازىر سىلە نەدە يېتىپ - قوپۇۋاتىملا؟

— نەدە دەمىنىم؟ خۇدانىڭ يېرىدە بولمامدۇ، ئىككى يىل بۇرۇن بۇ يۇرتتىن باش ئېلىپ، جاھانكەشتە بولۇپ چىقىپ كەتكەنىدىم. بۇ تەرىپى خوتەن، قەشقەر، ئۇ تەرىپى تاغ ئارقىسىدا ئۈرۈمچى، تۇرپان، غۇلجىلاردا بولدۇم. ھالا بۈگۈنكى كۈندە بەلبىرىم مۈكچىيىپ، كۆزۈمنىڭ قارىچۇقى قاتتى، يېنىم يەر تارتىدىغان بولۇپ قالدى، جاھانكەشتىلىك نى تەرك قىلدىم، ئاتا - بوۋامنىڭ مەزلۇمەتىنىڭ يېنىدا ياتاي دېدىم ...

كامال شۇجىنىڭ ئۆپكىسى ئۆرۈلدى، بۇر - نىنىڭ ئۈچى ۋىزىلداپ ئېچىشتى، گەپلىمغا بىر نەرسە كەپلەشكەندەك بولۇپ، بىر ئېغىز گەپ قىلالماي قالدى. ھە ... بىر ئېغىز گەپ ... ئۇنىمۇ دېيەلەيتتى؟ ئۇ يانچۇقىدىن ئون يۈەنلىك پۇلدىن ئىككىنى ئېلىپ بوۋايغا ئۇزاتتى.

— خىراجەت قىلسىلا ئاتا.

— نېمە؟ مېنى دىۋانە كۆرۈۋاتامسەن ئۆزەڭ؟ - بوۋاينىڭ چىرايى قەھرىلىك تۈس ئېلىپ ئېگەكلىرى تىترەپ كەتتى، - بۇ يۇرت خەلقى بىر كىمىنىڭ قولىغا تەلەۋرۈشنى يامان كۆرىدۇ. ئۆزەڭ كىم؟

كامال شۇجى جاۋاب بەرمىدى، بوۋاي دا - ۋام قىلىپ دېدى:

— چىراينىڭ ئوچۇق، خالىس نىيەتلىك ئادەمگە ئوخشاپ تۇرسەن، مۇبادا سەن مەن ئۈچۈن خۇدا يولىدا خەيرلىك ئىش قىلىپ قويۇشنى كۆڭلۈڭگە پۈكسەڭ ماڭا بېرىدىغان پۇللىرىڭنى يول كىراسى قىل، بېيجىڭغا بار، ھۆكۈمىتىمىز - نىڭ ئاتىسىغا يۈز تىمىزنىڭ ئەرز - ھالىنى يەت كۈز!

بوۋاي ھاسىنىنى توكۇلدىتىپ، يۆ - تىلىپ قېلىشىغا كېتىپ قالدى،

— شۇنچە چوڭ ناھىيىمىنىڭ خەيلىنىشىدىن بۇ مەكتەپنى سالىدىغانغا پۇل چىقىرىپ بېرىشقا بولمايدۇ، شۇجى، شىيەنجاڭ، جۇيجال دېگەنلەرگە مەكتەپنى لازىم بولمىسا، مانا بىز دېھقانغا لازىم. خېلىل شاۋجاڭ، قاينۇرمىسىلا، ئۇلار دەردلىرىنى تىگىشەنمىسا، تىگىشەيدىغان بىز بار. بالىلارمىز مەكتەپتە ئوقۇپ چىقسا ئۇلارنىڭ مەنەپ تاجىنى تارتىۋالمايدۇ، ئوغرى - قاراقچى بولۇپ كەتمەيدۇ، ئەر ئالىمغان قېرى قىزلىرىنى ئېلىپ قاچمايدۇ. ئىلىم - پەن ئىگىسىگە ئايلىنىپ خەلق ئۈچۈن، ھۆكۈمەت ئۈچۈن ئىشلەيدۇ. ناھىيىنى گۈللەندۈرىدۇ. بۇنىڭ نىمىسى يامان؟ يامان دېگەنلەر مېنىڭ ئالدىمغا كەلسۇن. مەندىن ئالىدىغان ئىككى پۇلى، ئېلىۋېتىدىغان مەنەپ - تاجى يوق. ئەمەلىدىن قورقۇپ قالماي مەن. ئۇلار پۇل بەرمىگەن بولسا، مەن بېرەي. پۇل دېگەن قانچىلىك نېمىتى ئۇم ناھىيىتى دېھقاننىڭ قولىنىڭ كىرى! ئادەمنىڭ خۇنى ئەمەس! مانا قىرىق مىڭ كويى. ھازىرچە يېتەم - دۇ شاۋجاڭ؟ بالىلارمىزنى تېزىتىۋەتكەنلىرى بولمىدى، ھارام سۈيىدۈكلەر قۇشقاچ ئويىنايدىغان، خوراز سوقۇشتۇرىدىغان، گىچىمىزگە كىرمەيدىغان بولۇپ كەتتى. نېمە؟ ئوقۇش توختىتىشنى قايسى ئەبلەخ ئۇ تەستىقلىغان؟ شۇنداق تەستىقنى! ئەكەلسىلە تەرەتخانغا ئاپىرىپ كۆتۈرۈمنى سۈرتەي. مانا شاۋجاڭ تۈتسىلا، ئۇ قولىدىكى چەكنى شاۋجاڭغا ئۇزاتتى، بانكىغا بېرىپ ھازىر ئالسىلىمۇ بولىدۇ. كېيىن قايتۇرۇۋالارمىكىن دەپ ئەندىشە قىلمىسىلا. بۇ خىش زاۋۇتىدىن كىرگەن كىرىمىمىزنىڭ ئۆشۈر - زاكىتى. نېمە، خىشنى نەدىن ئەكىلەرمىز دەملا؟ خۇددىمىزىدىن ئەكىلەشەرمە مەملا. ئەمدى «بالىڭىزنى ئوقۇتۇپ قويمايلى» دەپ ئالدىغا بارسا ئەپەندىنى تىللايدىغان دېھقان يوق. مەنلا ئەمەس، ھەممىسى مەكتەپ دېسە ياردەم قوللىرىنى سوزۇشىدۇ. ئىش قىلىپ، بالىلارمىزنى مەكتەپكە تېزىرەك يېغىپ، ياخشى تەربىيەلەپلا قويسىلا دېھقانلار ئۆمۈرلىرىگە دۇئا قىلىدۇ.

كامال شۇجى تۇرغان جايىدا ھەيكەلدەك قېتىپ قالغان، يۈرىكى دەھشەتلىك زەربىدىن توختاپ قالغاندەك ئىدى. ئۇ نېمىشقا بوۋاينىڭ ئالدىدا ئۆزىنى مۇشۇ ناھىيىنىڭ پارتكوم شۇجىسى دەپ ئېيتالامدى؟ ياكى شۇنداق دەپ ئاتاش ئۆزى ئۈچۈن نومۇسلۇق بولۇپ قالغانمۇ، ئۇ بۇنى بىلمەيتتى.

كامال شۇجى خېلىدىن كېيىن ئېسىگە، ماغ دۇرغا كەلگەندەك بولۇپ، دامبا ئۈستىدىن چۈشتى. دامبا چۈشۈرگىنىدىن شارقىراپ چۈشۈۋاتقان سۇھەر تەرەپكە سوزۇلغان ئېرىقلارغا بۆلۈنۈپ ئاقماقتا. ئۇ، سۇ بويىدا ئولتۇرۇپ، سومكىسىدىن بىر پارچە نان ئېلىپ، سۇغا چىلىدى. ئوچۇمغا سۇ ئېلىپ ئىچتى، ئىچتى - يۇ، كۆڭلى ئېلىشىپ ياندۇرۇۋېتىشتىن ئۆزىنى ئارانلا تۇتۇپ قالدى. سۇدىن ئادەم جەسەتلىرىنىڭ بەدىۋى ھىدى پۇرىغاندەك قىلاتتى، بۇ پۇراق ئۇنىڭ خىيالى تەسەۋۋۇرىمىدۇ؟ ياق بىر بەدىۋى پۇراق! سېسىغان بېلىق، ياۋا قۇشلارنىڭ پەيلىرى، يەنە ئاللىقات - داق چىرىگەن نەرسىلەرنىڭ كۆڭۈلنى ئايىنىتقۇ - چى بەتتەم پۇرىقى! كامال شۇجى قولىدىكى يۇمشىغان ناننى سۇغا چۈرۈۋەتتى. شۇئان نەدىدىن بىر توپ ئۇششاق بېلىقلار ئۈزۈپ كېلىشىپ ناننى تالىشىپ يېيىشكە باشلىدى. كامال شۇجى ئورنىدىن تۇردى، «بۇمۇ سۇ بۇل - دىمۇ؟ - ئەلەم بىلەن پىچىرلىدى ئۇ، - بەئەينى ئېچىغان يۇندا، بۇنى يەنە شۇ بېچارە دېھقان ئىچىدۇ. ھەي ئىست! ئۇلارنىڭ كۈنمۇ كۈنمۇ؟ ئۇلار كېسەل بولىدۇ، ئەقلى بولغىنىدۇ ...»

ئۇ ئېرىق يىاقىلاپ مەھەللە تەرەپكە يۈرۈپ كەتتى.

ئۇ ئەتىسى دېھقانلاردىن ئىزدەپ - سوراپ چۈشكە يېقىن تامتوغراق باشلانغۇچ مەكتىپىگە يېتىپ كەلدى. مەكتەپ ئالدىغا بىر توپ ئادەم يىغىلغان. بادام دوپپىلىق، ئېگىز، بەستىلىك شاپ بۇرۇت دېھقان خۇددى بىرسى بىلەن زو - كۈنلەشۋاتقاندا كىزىشىپ، قايناپ سۆز - لىمەكتە:

ئۇنىڭ سۆزىگە ئۇلاپلا ئەتراپتىكى دېھقانلار چۇرقىراشقا باشلىدى؛

— مانا مەن مەكتەپكە بىر توپقىمىنى ئاتاپ قويدۇم!

— مانا مەن ئانا-بالا ئىككى ئۆچكە!

— خېلىل شاۋجاڭ، ئىسسىقنى يېزىپ قويسىلا، ئۇچيۈز كوي!

.....

كامال شۇجىنىڭ يۈرەك قانىلىرى دولقۇنلاندى. ئۇ جامائەتنىڭ ئارىسىغا كىرىپ:

— ئەسالامۇ ئەلەيكۈم جامائەت! — دېدى،

ئۇنى ھەممىدىن بۇرۇن تۈنۈگۈنكى خېلىل شاۋجاڭ تونىدى.

— ئەسالامۇ ئەلەيكۈم شۇجى! — دېدى ئۇ ئالدىراپ شۇجىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، — نېمىدە كەل، پىيادىمۇ؟ ئاپلا تۈنۈگۈن شۇنداق دېسە ئانچە ئىشەنمەپتۇق. راستىنلا كېلىشلىرىنى بىلگەن بولساق، ھېچبولمىغاندا، ئالدىلىرىغا ھار-ۋا ئەۋەتمەيمىدۇق.

— نېمە؟ نەنىڭ شۇجىسى؟ — دېدى بايقى سەپ-را مېجەز دېھقان.

— ناھىيىلىك پارتكومنىڭ يېڭى شۇجىسى. ئىسىملىرى نېمە-ئىدى؟ ھە، كامال ئەھمىدى، كامال شۇجى.

— يولداشلار! — كامال شۇجى جامائەتكە ھاجان بىلەن تەكشى تىكىلدى، — مەن مەكتەپنىڭ ئىشىدىن تېخى ئۈلۈشكۈنلا خەۋەر تاپتىم. تۈنۈگۈن مۇنۇ شاۋجاڭنىڭ ئاغزىدىن تەپسىلەت رەك ئاڭلىدىم. بۈگۈن شۇڭا بۇ مەكتەپنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگىلى كەلدىم. ناھىيىنىڭ بۇ مەكتەپنىڭ قۇرۇلۇشى ئۈچۈن ھازىرغىچە پۇل بەرمىگەنلىكىدە مېنىڭ مەسئۇلىيىتىم بار. ناھىيىلىك مائارىپ ئىدارىسىمۇ بۇ ئىشتا تولىمۇ خاتا قىلغان! ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ ھەر قايسى ۋىلايەت، ناھىيىلەرنىڭ مائارىپ راسخوتى ئۈچۈن ئاجراتقان پۇلى ئاز ئەمەس. ئەمما بىزنىڭ ناھىيىمىزدە بۇ پۇل نەگە كەتكەن؟ مەن بۇنى قايتىپ باسقاندىن كېيىن

چوقۇم تەكشۈرىمەن، مەكتەپ قۇرۇلۇشى ئۈچۈن پۇل ھەل قىلماي قويمايمەن. بايا بۇ ئاكامنىڭ كېيىنىڭ ھەممىسىنى ئاڭلىدىم. مېنىڭچە ئۇ ناھىيىمىزدىكى 300 نەچچە مىڭ خەلقنىڭ ئورتاق يۈرەك سۆزى. بۇ ئاكام نېمەشقا مەكتەپكە قىرىق مىڭ يۈەن پۇل ئىئانە قىلدى؟ نېمە ئۈچۈن بايا بەزىلەر ئېغىر قىيىنچىلىق ئۈستىدە تۇرۇۋېتىپمۇ مەكتەپ قۇرۇلۇشى ئۈچۈن ئۆزىنىڭ مال-چارۋىلىرىنى تەقدىم قىلالىدى؟ چۈنكى ئۇلار نادانلىق ۋە ساۋاتسىزلىقنىڭ ئېغىر زىيىنىنى تونۇپ يەتكەن، ئىلىم-پەننىڭ قەدىرى-قىممىتىنى، مائارىپنىڭ ئەھمىيىتىنى چۈشەنگەن. ئۇلار مائارىپتىن ئۆزلىرىنىڭ كەلگۈسىدىكى بەخت-سائادەتلىك تۇرمۇشىنى، كېيىنكى ئەۋلادلىرىنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنى ۋە ئىستىقبالىنى كۆرگەن. مانا بۇ 80-يىللاردىكى دېھقانلىرىمىزنىڭ روھى! مانا بۇ جەمئىيەتنىڭ قىياپىتىنى تۈپتىن ئۆزگەرتىدىغان مۇقەددەس كۈچ!....

كامال شۇجى ئاندىن تامتوغراق كەنتىنى قانداق قىلىپ زەي، شور ئاپىتىدىن قۇتۇلدۇرۇش، قانداق قىلىپ دېھقانلارنىڭ ماددىي تۇرمۇشىنى تېخىمۇ پاراۋان قىلىش ۋە ئۇنىڭ ئۆسۈل-چارىلىرى توغرىسىدا سۆزلىدى.

ھەي... دىلى خەسىدەك سۈزۈك دېھقاننىڭ كۆڭلى! ياخشى گەپ يۈرەكتە قاتقان كىر-تۈگۈنلەرنى ئېرىتتى. بايقى غەزەپتىن قارىداپ كەتكەن چىرايىلارغا كۈلكە يۈگۈردى. چەتتە ھەممىنى قاراپ تۇرغانلار شۇجىنىڭ ئالدىغا قول باغلاپ كەلدى.

— شۇجى، ئۆيىمىزنىڭ بىر پىيالە چېپىغا داخىل بولسىلا.

— كامال شۇجى، بايقى ناۋاتتەك سۆزلىرى ئۈچۈنلا بىر قوي سويىي.

— شۇجى....

كامال شۇجى قايسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

كامال شۇجى قايىسى بىرلىرىگە رەھمەت ئېيتتى، قايسى بىرلىرىدىن ئۈزرە سورىدى. ئۇ خېلىل شاۋجاڭ بىلەن مەكتەپ قۇرۇشىغا يۈرۈپ كەتتى.

ئاپتۇنىدىن - زەيلىك ئۈستىگە ئويىدىن ئىزدەپ تاپتى. باش - ئايىغىغا كۆز يەتكۈسىز چېچىلغان تىرەن زەيلىمكتە جاراھەتتىن ئاققان زەيلى با سۇددىك، سارغىسىم، رىق، ئاچچىق بۇقۇسىدىن زەيلى سۇ بۇلدۇقلاپ ئاقماقتا.

- زەيلىك چاچمەستىن باشقا ئامال قالمايدى، - دېدى مۇھەممەد ھاكىم تىنچلىق - ئامانلىقتىن كېيىن، - بۇ يەر ئەسلىدىلا ئادەم تېرىمىدۇ ئۇنىدىن قالغان قالىتىس مۇنبەتلىك ئىدى دەڭا. زەيلىك كاساپىتىدىن نەچچە يىل كېسەل تارتتى. خۇداغا شۈكرى، شۇنداق قىلىپ ئاستا - ئاستا ئەيۋەشكە كەلتۈرۈۋالدىغان بولدۇق.

ئۇلار ئىككىسى ئېتىز - ئورمانلىقلارنى، باغلارنى ئارىلىغاچ، ناھىيىنىڭ بۇرۇنقى ئىشلىرى ۋە كەلگۈسى پىلانلىرى ئۈستىدە ئۇزاق مۇڭداشتى. كامال شۇجى كەچتە مۇھەممەد ھاكىمنىڭ ئۆيىدە ھاكىمنىڭ ئايالى ئوخشىتىپ ئەتكەن لەڭمەننى يەۋىتىپ ئاقتاش سۇ ئامبىرى ئۈستىدە ئېغىز ئاچتى.

- بۇ 1976 - يىلى بولغان ئىش، - دېدى ھاكىم يەۋاتقان لەڭمەننى داستىخانغا قويۇپ، - ئەمەت شۇجى بىر قېتىم پارتكوم دائىمىي ھەيئەتلەر يىغىنىدا ئاقتاشقا بىر سۇ ئامبىرى ياساپ، ناھىيىنىڭ بىر قىسىم سۇ قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىش تەكلىپىنى ئوتتۇرىغا قويدى. مېنىڭچە، ناھىيىنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى بەش گۆڭشەننىڭ تېرىلغۇ يەرلىرىنى سۇ بىلەن تەمىنلەشتە بىر خىل مۇقىملىقنى ساقلاش ۋە تاغ سۇيىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىش ئۈچۈن مۇنداق سۇ ئامبىرىنى ياساش ئەلۋەتتە زۆرۈر ئىدى. لېكىن سۇ ئامبىرىنىڭ ئورنىنى بېكىتمەشتە شۇجى بىلەن مېنىڭ ئارامدا ئىختىلاپ تۇغۇلدى. مەن ئاقتاشنىڭ يۇقىرىدىكى ئىككى تاغنىڭ تەبىئىي ئەۋزەللىكىدىن پايدىلىنىش تەكلىپىنى ئوتتۇرىغا قويدۇم. بۇ قارارغا قانداق كەلگەن دەمەسمۇ؟ مۇنداق ئىش: مەن بۇرۇنلا ناھىيىدىن ئىككى نەپەر سۇ ئىنژىنېرىنى بۇ ئىشقا مەسئۇل قىلىپ ئەۋەتكەن. ئۇلار ئون نەچچە كۈن تەكشۈرۈش ئارقىلىق، ماڭا ئەھۋالنى شۇنداق تونۇشتۇرغان. ئۇ-

تارىخ سەھىپىسى قىرىق نەچچە يىلدىن ئارتۇق ئىلىم - پەن ئۇتۇقلىرىنىڭ ئالتۇن دۇردانىملىرى بىلەن بېزەلگەن بۇ باشلانغۇچ مەكتەپ گويىا يەر تەۋرەشتىن كېيىنكى كۆرۈمىز خارابىدەك، سىنىپ - ئىشخانىلار ئۆرۈلۈپ، ئىچىگە ئادەم باش تىققۇسىز بولۇپ قالغان. مەكتەپ قورۇسى ئىچىدىكى يىمگىرمە - ئوتتۇز يىللىق سەگى تېرەكلەر قۇرىغان، شاخلىرى يالىڭاچلانغان. مەكتەپ مەيدانىدىن ئۆرلىگەن ئاپئاق زەيلى - شور دالادىكى تۇنجى قاردەك ئايىغ ئاستىدا غىرىسلايتتى.

كامال شۇجى مەكتەپ قۇرۇلۇشى ئۈچۈن كېتىدىغان چىقىم ئىسسىيىتىنى سېمكىسىغا سالىدى. ئاندىن زەيلىدىن خارا بىلىشىپ، پاشا بىلەن پاقا يامراپ كەتكەن ئېتىزلىقلارنى؛ ئىگىسىز تاشلىنىپ ياتقان، مال - چارۋىلار چەيىلەپ، غاجاپ نابۇت قىلىۋەتكەن ئورمانلىقلارنى؛ دېھقانلارنىڭ ئىستىن قارىداپ، مۈكچىيىپ كەتكەن ئۆيلىرىنى ئارىلىدى. سەككىز كۈن ئەنە شۇنداق ئۆتۈپ كەتتى. كامال شۇجى بىر كۈن يول مېڭىپ ئونىنچى كۈنى پېشقەدەم ھاكىم ئولتۇراقلاشقان قۇمۇشېرىق كەنتىگە يېتىپ كەلدى، ئەمما ئۇ بۇ يەردىكى ياپپىشلىچىلىقنى، يېڭىدىن خىش بىلەن سېلىنغان ئازادە دېھقان ئۆيلىرىنى، قىزغىن ئەمگەكنىڭ شادىيانە مەنزىرىسىنى كۆرگەندە، ئۇنىڭ ۋۇجۇدى بىر ھەپتىدىن بۇيان ئېغىر تاشتەك بېسىپ كېلىۋاتقان غەشلىك ۋە بىئاراملىقلاردىن بىراقلا خالاس بولغاندەك بولدى، يول ھارغىنلىقى كۆتۈرۈلدى.

مانا بۇ يەردە ئالتۇن كۈزنىڭ جىلۋىدار مەنزىرىسى. يول بويىدىكى يېمەش جىگدىلەرنىڭ ئالتۇندەك تاۋلىنىپ ئېغىرلاشقان شاخلىرى يەرگە ئېگىلىگەن. باغلارنىڭ ئالما، نەشپۈتلىرى، ئانار، ئەنجۈرلىرى تارىمىنىڭ ئىپپەتلىك قىزىلىرىدەك رەڭ تۈزەپ، يېشىل ياپراقلارنىڭ زۇم رەت رومالى ئارىسىدىن مارتىياتتى. دېھقانلارنىڭ ئۈزۈم تاللىق ھويلىلىرىدا ئىنەكلەر كۆشەپ، توخۇ تۇمانلار قېقىنىدىشاتتى.

كامال شۇجى مۇھەممەد ھاكىمنى مەھەللىنىڭ

لارنىڭ قارىشىچە، ئىككى تاغنىڭ ئېغىزىدا توس-
مىدىن بىرنى ياسىسا، تاغ سۈيى خۇددى قو-
تانغا سولانغان قويدەك سۇ ئامبىرىغا قاچىلىنىم-
ۋېرىدىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە نۇرغۇن ئادەم كۈچى
ۋە مەبلەغىنىمۇ تېجەپ قالغىلى بولىدىكەن. مەن
بۇ لايىھىنى توغرا تاپقان ۋە يېغىنىدا شۇنداق
ئوتتۇرىغا قويغان. ئەمما ئەمەت شۇجى تاغنىڭ
قايتىلىنىش قۇم، شېغىل تەركىبى كۆپ، ئالدىن
مۆلچەرلەپ چىققىلى بولمايدىغان نۇرغۇن ھاك -
تۆشۈكلىرى بار، دېگەننى باھانە قىلىپ، ئام-
بارنى ئاقتاش دادۇيىنىڭ ئوزنىغا ياساش، ئۇ
يەردىكى دېھقانلارنى باشقا، دادۇيلەرگە كۆچۈ-
رۈش، ئامبار توسىمىنى بىر قەۋەت - بىر قە-
ۋەتتىن چېگداپ چىقىش پىكىرىدە چىڭ تۇرۇۋال-
دى. مەن ئىككى نەپەر ئىمىزىپىرنىڭ تەكشۈرۈش
دوكلاتىنىڭ روھىغا ئاساسەن، يېغىنىدا جىددىي
قىلىپ كۆرسەتتىم: بىز كۆزدە تۇتقان بەش گۆڭ-
شېنىڭ ئورنى ئاقتاش دادۇيىنىڭ ئورنىدىن خې-
لىلا تۆۋەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ گۆڭشېنىڭ يەر-
لىرى بۇرۇندىلا شورلۇق. ئەگەر سۇ ئامبىرى
ئاقتاشقا ياسىلىدىغان بولسا، سۇ ئاقتاشنىڭ قۇم-
ھاڭغۇ يېرىگە كۆپلەپ سېڭىپ كېتىپ، ئاياغتىكى
بەش گۆڭشېنىڭ بولۇپمۇ ئىككى گۆڭشېنىڭ تې-
رىلغۇ يەرلىرىنىڭ زەيلىشىپ كېتىشىنى كەلتۈ-
رۈپ چىقىرىدۇ. نەتىجىدە ئون نەچچە مىڭ مو
يەر شورلىشىپ نابۇت بولىدۇ!

مېنىڭ قوشۇلمىغانلىقىم تۈپەيلىدىن، ئەمەت
شۇجىنىڭ تەكلىپ لايىھىسى ماقۇللانمىدى. ئار-
دىن بىر ھەپتە ئۆتۈپ بىر ئاخشىمى كېرىم بۇ-
جاڭنىڭ ئۆيىدە مېھمان بولدۇق. شۇ كۈنى ئۇ
يەرگە پارتكوم دائىمىي ھەيئەتلىرىنىڭ ھەممىسى
دېگۈدەك يىغىلغانىكەن. مەن نېمە ئۈچۈنكىن، شۇ
كۈنى ھاراقنى كۆپرەك ئىچىپ مەس بولۇپ قاپ-
تىمەن. پارتكومنىڭ قارار لايىھىسى ئاللىقاچان
تەييار قىلىنىپ قويۇلغانىكەن. مەن شۇ كەيپ -
مەسچىلىكتە باشقىلار سالا - سۈلھى قىلىشقا قا-
رار لايىھىسىگە قول قويۇپ تاشلىسام بولىدۇ.
ھەي ئىستى! كېيىن ئىككى گۆڭشې مېنىڭ بىرلا
تەۋرەتكەن قەلەم بىلەن خانىۋەيران بولۇپ

كەتتىمۇ. ئويلاپ بېقىمغا ئوكام. نەچچە ئون
مىڭ دېھقاننىڭ تەقدىرى بىر باشلىقنىڭ شۇنداقلا
بىر قەلەم تەۋرىتىشى بىلەن ئۇيان-بۇيان بولۇپ
كېتىشى نېمە دېگەن ئېچىنارلىق - ھە؟ مەن ئۆ-
زەمنىڭ ئۇ جىنايى قىلمىشىمنى ئىككى ئايدىن
كېيىن، يەنى ناھىيىلىك پارتكومنىڭ ئاقتاشتا
سۇ ئامبىرى ياساش توغرىسىدىكى قارارى يۇقى-
رىدىن تەستىقلىنىپ كەلگەندىن كېيىنلا بىلىدىم.
ئۇ چاغدا نېمە دېگۈلۈك؟ ئىش مانا شۇنداق بو-
لۇپ كەتكەن ئوكام. بۇ سۇ ئامبىرىنى ياساش
ئۈچۈن پۈتۈن ناھىيە سەپەرۋەر قىلىندى. بەش
گۆڭشېنىڭ دېھقانلىرى ئەشۇ سۇ ئامبىرى پۈتكە-
چە ئۆيىدە ئىسىمقراق تاماق يېيەلمىدى، ئۈچ
قىش، تۆت ياز ئەشۇ زەيلىك دالدا دۈم يېتىپ-
دۈم قويۇپ ئىشلىدى. ئاقتاش دادۇيىنىڭ دېھقان-
لىرى ئۇۋىسى بۇزۇۋېتىلگەن قارلىغاچتەك تەرەپ-
تەرەپكە چېچىلىپ، ئانىسى ئۆلگەن يېتىم چۈجە-
دەك سەرمان بولۇپ، باشقا يۇرتلارغا چىقىپ
كەتتى. سۇ ئامبىرى ياسىلىپ ئىككى يىلدىن كې-
يىنلا، دېگەندەك ئىككى گۆڭشې زەي، شور ئاپ-
تىگە ئۇچراپ، يەرلىرى ئۈنۈمسىزلىشىشكە، باغ-
ۋارانلىرى قۇرۇپ قاقاسلىشىشقا باشلىدى. مەن
مۇشۇ تۇپراقتا ئۆسۈپ يېتىلگەن. مۇشۇ خەلق
ئارىسىدا چوڭ بولغان. مېنىڭ ئاخىرىدا ئۇلارغا
ئاتىغىنىم نېمە بولدى؟ قېنى مېنىڭ مۇشۇ خەلق
ئۈچۈن ئوتتۇز نەچچە يىل جان تىكىپ ئىشلى-
گەنلىرىم؟ مەن كېيىن خۇددى ئادەم ئۆلتۈرگەن
جىنايەتچىدەك خەلقنىڭ يۈزىگە تىكىلىپ قارىيال-
مىدىم. خۇددى پۈتۈن ناھىيە خەلقى ئۈستۈمگە
قارغىش - نەپرەت تېشى ياغدۇرۇۋاتقانداك ئۆي-
دىن تالانغا چىقالماس بولۇپ قالدىم. ئەمدى بۇ
ناھىيىگە مەندەك يارىماس رەھبەرنىڭ نېمە كېرىكى؟
قاراپ تۇرۇپ، بوغۇلۇپ ئۆلۈۋالغىلى بولمىدى.
ئەڭ ياخشىسى ئەمەلدىن ۋاز كېچىپ، ئاخىرقى
ئۆمرۈمنى بۇ ناھىيە خەلقى ئالدىدا ئۆتكۈزگەن
گۇناھىمنى يۇيۇش ئۈچۈن سەرپ قىلىشقا بەل
باغلىدىم.

مۇھەممەد ھاكىم جىم بولۇپ قالدى. كامال
شۇجى خىيالغا چۆكتى. دۇنيادا خاتالىق - سە-

رۇۋاتقان بولۇشى مۇمكىن؟

كامال شۇجى بەل ئويلىۋالدى. ئۇ، يەنىمۇ -
غۇ چاقىردى، كۆڭلىدە سۆزلەيدىغان بىر تالاي
سۆزى باردەك قىلغان بىلەن، بىر ۋاراق سۆز
تەپزىسى تەييارلىمىغان.

- يولداشلار! - ئۇ مىكرافوننى سەل ئال
دىغىراق تارتىپ، بىر خىل سالماق ئەمما زالنى
تىترەتكۈچى كۆتۈرەڭگۈ ئاۋازدا سۆزىنى باشلى-
دى: - مەن بۇرۇن بۇ ناھىيىدە بۈگۈنكىدەك
چوڭ كۆلەملىك ئاممىۋى يىغىنغا قاتنىشىپ باق-
مىغانلىقىم ئۈچۈن، بۇرۇن مۇنداق يىغىنلارنىڭ
قانداق ئۇسۇلدا ئېچىلىپ كېلىۋاتقانلىقىنى بىل-
مەيمەن. مەيلى بۇرۇنقى يىغىنلارنىڭ قائىدە -
تەرتىپلىرى قانداق بولسۇن، مەن بۈگۈن ئۇ-
نىڭدىن بەل ئۆزگىچە يول تۇتماقچىمەن. سەن-
ئەت ئۆمىكىنىڭ يازغۇچىسى يولداش قۇربان ئە-
لى، تامتوغراق كەنتىدىكى دېھقان مەھمۇد قارى
يىغىنغا كەلدىمۇ؟

زال ئىچى تەۋرەندى. گۇدۇڭشىغان ئاۋازلار
كۆتۈرۈلدى. ئاندىن كەمدۇر بىرى پەستىن:
- كەپتۇ، مانا . . . مەيەردە! - دەپ ۋار-
قىردى.

- مەن بۇ ئىككىيلەننىڭ رەئىس سەھنىسىگە
چىقىشىنى تەكلىپ قىلىمەن! - كامال شۇجى بوي-
نىنى پەسكە سوزۇپ ئىككىيلەننى ئىزلىدى، -
قېنى، سەھنىگە چىقىڭلار، ئولتۇرىدىغان جاي
يوقمىكىن دەپ قىسىلماڭلار، ئاتايتەن سىلەرگە
ئاتاپ يېنىمغا ئىككى ئورۇندۇق قويۇپ قويدۇم!
ئولتۇرغانلار بىرلىرى بويىنىنى سوزۇشۇپ،
بىرلىرى ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ، بىرلىرى ھە-
ۋەس، بىرلىرى ھەسەت بىلەن ئىككىيلەنگە قا-
راشتى. ئىككىيلەن ھۇدۇققان، قورۇنۇپ قىسىلغان
ھالدا بىر - بىرىنى سەھنىگە ئىتتىرىشىپ رەئىس
سەھنىسىگە چىقىپ كەلدى. كامال شۇجى سۆز-
نى داۋام قىلىپ دېدى:

- مەن ئالدى بىلەن ناھىيىلىك پارتكومغا
ۋەكالىتەن يولداش قۇربان ئەلىگە رەھمەت ئېي-
تىمەن. مەن شۇنىڭ ئۈچۈن رەھمەت ئېيتىمەنكى:
يولداش قۇربان ئەلى ئۆزىنىڭ يېقىندا ئېلان

ۋەزىيەتتىن خالى ھېچكىم بولمىغان. بەزىلەر ئۆز
ۋۇجۇدىدىكى ئەشۇ ئىللەتلەرنى ئۆمۈرۋايەت ھېس
قىلمايدۇ. ئۇنىڭدىن لەززەت ئالىدۇ، پەخىرلىنىم-
دۇ. ئەمما بەزىلەر ئۆز ۋۇجۇدىدىن ئەشۇ مەي-
نەت كىر - داغلارنى كۆرگەندە ئازابلانمىدۇ،
ھەسرەت چېكىدۇ. بۇ ئازاب ۋە ھەسرەت ئىنسان
پەزىلىتىگە پاكلىق ئاتا قىلغۇچى نۇر، بۇنداق
ئادەم يەنىلا سۆيۈملۈك، قەدىرلىك . . .

8

ئەمدى ئۇنىڭ ئالدىدا ئۆزگىچە دۇنيا، يۈر-
كىدە ئۆزگىچە ھېسسىيات . . . كامال شۇجى نا-
ھىيىنى ئۆزى يالغۇز 11 كۈن ئارىلاپ،
12- كۈنى ناھىيىگە قايتىپ كەلدى.
ئۇ ئەمدى نېمەشقىدۇر ئۆزىنى ئوغلاق تېرىسىگە
كېرىپ چىققانداك تېمەن ۋە جۇشقۇن ھېس قىل-
دى. ئىككى كۈن يول مېڭىپلا قاپىرىپ شەل-
ۋەرلەشكە باشلىغان پۇتلىرى ئەمدى كالىنىڭ
پاتتىڭىدەك پىشىپ كەتتى. يۈزلىرى تارىمىنىڭ
قۇرغاق قىزىق شاماللىرىدا كۆيۈپ قارىدى.
كامال شۇجىدىكى ئۆزگىرىش يالغۇز ئۇنىڭدىلا
ئەمەس مۇھىمى ئۇ ناھىيىنىڭ كېيىنكى ئىشلىرى
توغرىسىدا باشقىچە پىلان - چارىلەرنى كۆڭلىگە
پۈكتى.

ئۇ ئىككى كۈندىن كېيىن پۈتۈن ناھىيە بو-
يىچە ئىدارە - ئورگان ئىشچى - خىزمەتچىلىرى-
نىڭ يىغىنىنى چاقىردى.

سەنئەت ئۆمىكىنىڭ يازلىق چوڭ زالى يىغىن
قاتناشقۇچىلىرى بىلەن تولغان. كامال شۇجى
سەھنىدىن پەسكە قارىدى. مىڭلىغان كۆزلەر ئۇ-
نىڭغا تىكىلگەن. ئۇ كۆزلەردە ئۈمىد، ھۈرمەت-
مۇ، خۇشامەتمۇ، مەسخىرىمۇ بار ئىدى. زال ئى-
چى ۋاراڭ - چۇرۇڭنىڭ بوغۇق شاۋقۇنى بىلەن
تولغان. تۆت - بەش كالا بىر يەرگە بولۇۋې-
لىپ، نېمە توغرۇلۇقتۇر گۇدۇڭشىماقتا. قايسىبىر-
لىرى كۆزلىرىنى يۇمۇۋېلىشقان. ئۇلار مۈگدەۋا-
تامدۇ ياكى خىيال سۈرۈۋاتامدۇ، بۇنى بىلىش
قېيىن. مانا بۇ كامال شۇجىنىڭ ئالدىدىكى كى-
شىلىك دۇنيا، مانا بۇ جەمئىيەت. شۇ تاپتا ئۇ-
لار نېمە توغرۇلۇق سۆزلىشىۋاتقان، خىيال سۈ-

قىلغان «ئىمتىياز ۋە ھەقىقەت» ناملىق ھېكايىمىسى ئارقىلىق ناھىيىلىك پارتكومغا مۇنداق بىر كەسكىن سوئالىنى يەنى پارتكوم دېگەن نەمە؟ ئۇ پارتىيىنىڭ خەلقىنىڭ دەردى - ھالىغا يېتىدۇ - غان سىياسىي تەشكىلاتىمۇ ياكى خەلقنى قاقشىتىدىغان يامۇلۇمۇ دېگەن سىياسىي خىتابىنى ئوتتۇرىغا قويدى. مانا پارتكومدىكى مەلۇم رەھبەرىي يولداش بۇ ھېكايىنى پارتىيىگە، پارتىيە رەھبەرلىكىگە زەھەر خەندىلىك بىلەن قىلمىغان ھۇجۇم دەپ ئىنكاس قىلغاندىن كېيىن، بۇ ھېكايىنى تەپسىلىي ئوقۇپ چىقتىم. ئوقۇغانسېرى شۇ رەھبەرىي كادىرنىڭ دۆت، بىلەنمىزلىكى ئۈچۈن ئېچىندىم، غەزەپلەندىم. ئىپتىدال شۇ چاغدا قاش - قاپاقلارمۇ تۈرۈلۈپ كەتسە كېرەك. لېكىن ئۇنى بەزىلەر باشقىچە چۈشىنىپتۇ. مېنىڭ قۇربان ئەلگە بولغان غەزىپىم دەپ ئويلاپتۇ. نەتىجىدە ھېچنەمەدىن ھېچنەمە يوق، بەزىلەر ئۆز ئايىغىدىن ئۈركۈپ، قۇربان ئەلنىڭ ئۆيىنىڭ توكىنى كېسىشىپتۇ. ئايالىنى مەكتەپتىن ۋاقىتلىق ئوقۇتقۇچىلىقتىن قالدۇرۇشۇپتۇ. قۇربان ئەلنىڭ ئاتالمىش خاتا ھېكايىسىنى پۈتۈن ناھىيىگە ئومۇمىي ئوقۇتۇش بىلەن تەنقىد قىلماقچى، ئاندىن ئۇنىڭ خىزمىتىنى يۆتكەپ تارىم باشلانغۇچ مەكتىپىگە يۆتكىۋەتمەكچى بولۇپتۇ. مەن بۇ ئىشنى ئاڭلاپ تولىمۇ ھەيران بولدۇم، كۈلدۈم، غەزەپلەندىم. نېمەشقا؟ راستىنى ئېيتسام، مەن بۇ ئىشنى ئەقلىمگە سىغدۇرالمىدىم. مەن شۇ كۈنكى يىغىنغا قاتناشقان رەھبەرىي كادىرلاردىن سوراپ باقاي. بۇ نېمە ئىش؟ پارتىيىنىڭ سىياسەت - فاڭجېنلىرى بويىچە ئىش قىلماي، بىراۋنىڭ قاش - قاپىقىغا قاراپ خىزمەت فاڭجېننى بەلگىلەيدىغان كىشىلەرنى نېمە دېيىش كېرەك؟ مەن شۇنى ئوچۇق ئېيتىپ قويايىكى، مەن بۇ ناھىيىدە بىر كۈن شۇجى بولۇپ تۇرىدىكەنمەن، بۇنداق كىشىلەرنىڭ بىر كۈن ئەمەلدار بولۇپ تۇرۇشىمۇ يول قويمايمەن!

زال ئىچى بىردىنلا تىمتاسچىلىققا چۆمدى. - قۇربان ئەلنىڭ ئۇ ھېكايىسى گەرچە بە-

دېنى توغۇلما بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ناھىيىمىزدىكى ئوبىيېكتىپ ئەمەلىيەتنىڭ رېئال ئىنكاسى. مەن كېيىن قۇربان ئەلنىڭ ئۆيىگە بېرىپ ئۇنىڭ بىلەن سۆزلەشتىم، دەسلەپتە قىزىرىشتۇق، مۇنازىرلەشتۇق، لېكىن ئاخىرىدا ئۇنىڭ سوئال - سوراقلرى ئالدىدا جاۋاب بېرىش ئۈچۈن بىر ئېغىز سۆز تاپالماي قالدىم. بۇ ئىش مېنىڭ كېيىن پۈتۈن ناھىيىنى يەنە بىر قېتىم كېزىپ، قايتىدىن تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىشىمنىڭ كۈچلۈك تۈرتكىسى بولدى. تەكشۈرۈش نەتىجىسىدە بىزنىڭ خىزمىتىمىزدە بۇرۇن بايقالمىغان نۇرغۇن نۇقتىلار - خاتالىقلارنىڭ ساقلىنىپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى بايقىدىم. مەن سىلەرگە يولداش قۇربان ئەلنىڭ ئەھۋالىنى قىسقىچە تونۇشتۇرۇپ قويماي. ئۇ تولۇق ئوتتۇرىنى پۈتتۈرگەن، ئەمما ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىپ ئالىي مەكتەپ مەلۇماتىغا ئىگە بولغان زىيالىي. ئۇ پارتىيە 8 - نومۇرى يىغىنىدىن كېيىن، بىر مۇنچە ياخشى ئەسەرلەرنى ئېلان قىلغان مول ھوسۇللۇق ئىقتىدارلىق يازغۇچى. ئۇ خىزمەتكە قاتناشقانغا يىگىرمە يىلدىن ئاشقان، ئەمما مائاشى يىگىرمە تۆتىنچى دەرىجىدىن ئاشمىغان. ئۇنىڭ ھازىرقى تۇرۇۋاتقان ئۆيىچۇ؟ تاشلاندىق كەپە! ئۇ بىر دۆلەت خىزمەتچىسى بەھرىمەن بولۇشقا تېگىشلىك تۇرۇپمۇ شارائىتىنىڭ ئەڭ تۆۋەن دەرىجىسىگە ئېرىشەلمىگەن. ئەمما ئۇ ئەشۇ تاشلاندىق كەپەدە ياشاۋېتىپ ناھىيىمىزدىكى ئۈچيۈز نەچچە مىڭ خەلقنىڭ غېمىنى يېگەن. سەنئەت ئۆمىكى ئۈچۈن نۇرغۇن ياخشى سەنئەت نومۇرلىرىنى، سەھنە ئەسەرلىرىنى يېزىپ، ئۇزۇن يىلدىن بېرى زىيان تارتىپ، دۆلەتكە تايىنىپ جان بېقىپ كېلىۋاتقان ئورۇننى پەيدىنپەي پايدا ئالىدىغان ئورۇنغا ئۆزگەرتكەن. ئەمما ئۇ بۇنىڭ بەدىلىگە خورلانغان، تۆھمەت - زەربىگە ئۇچرىغان، ھەتتا ناھىيە بويىچە گۇمانلىق ئادەملەر رۇيخېتىگە كىرگۈزۈلگەن. مېنىڭچە مۇنداق نامۇۋاپىق ئەھۋال يالغۇز بۇ ناھىيىدىلا ئەمەس، پۈتۈن جۇڭگو بويىچە مەۋجۇت. جەمئىيىتىمىزدە پۈتۈن

ۋۇجۇدى بىلەن خەلق ۋە دۆلەت مەنپەئىتى ئۈچۈن تىرىشىپ ئەشلەيدىغان ئاجايىپ ئادەملەر. مەزىبار. ئۇلار خىزمەتتە قۇۋلۇق - شۇملۇقنى بىلمەيدۇ. ھورۇنلۇق، پاسسىپلىق ۋە لايىغەزەللىكىنى ئۆزى ئۈچۈن نومۇس ھېسابلايدۇ. بۇلار كىم؟ بۇلار جەمئىيەتنىڭ ئاكتىپ ھۈججەتلىرى، دەۋر تەرەققىيات كۈچىنىڭ يادروسى. ئەمما، ئەڭ ئېچىنارلىقى شۇكى، مۇشۇنداق كىشىلەر تېخى بۈگۈنكى كۈندە جەمئىيەتتە ئۆزىنىڭ تېخى كىشىلىك قەدرى - قىممىتىنى تاپالمايدى. بىزنىڭ بەزى رەھبىرىي كادىرلىرىمىز ئۇلارنىڭ تۆھپىلىرىنى، خىزمەتتىكى ئۇتۇقلىرىنى كۆرمەي، خىزمىتىدىكى ئۇ خىل ياكى بۇ خىل نۇقتىلاردا بىز ئېسىمىز بىلەپ ئۇلارنىڭ ئەدىپىنى بېرىشتى. ئۇنىڭ ئەكسىچە، قولىدىن ھېچ ئىش كەلمەيدى. ان بىلمەسلىرى، كىرىمىدەك تۈگۈلۈۋېلىپ، ۋەلەتنىڭ مائاشىنى ھارام يەيدىغان تىرىكتاپلار ئەزىزلەندى. بۇ نېمە دېگەن تەڭسىزلىك؟ مەن يەنە قۇربان ئەلىنىڭ ئىشىغا كېلەي، ئۇ بۇرۇن نېمە ئۈچۈن جازالىنىپ تۈرمىدە ياتقان؟ ئۇ ئەمدى يەنە نېمە ئۈچۈن جازالانماقچى بولىدۇ؟ بىزنىڭ بەزى رەھبىرىي كادىرلىرىمىز ئۇنىڭغا نېمانچە ئۆچ؟ چۈنكى ئۇ راست گەپ قىلغىنى، ھەقىقەتنى سۆزلىگىنى ئۈچۈن - دە! ئۇ ئۆزىنىڭ «ئىمتىياز ۋە ھەقىقەت» ناملىق ھېكمىسى ئارقىلىق ئاقتاش سۇ ئامبىرىنىڭ ئىككى يېزا دېھقانلىرىغا كەلتۈرگەن بالايى - ئاپەتلىرىنى دادىل ئىنكاس قىلغانلىقى بۇنىڭ تىپىك مىسالى. مەن سۇ ئامبىرىنى تەكشۈرۈپ چىقتىم. ئۇنىڭ ناھىيەمىزنىڭ خەلق ئىگىلىكىگە كەلتۈرگەن پايدىسى بىلەن زىيان نەسبىتى توغرىسىدا قولۇمدا ئېنىق ماتېرىيال بار. مېنىڭچە ئۇ ناھىيەمىزنىڭ تەبىئىي ئىكولوگىيەسىدىكى تەڭپۇڭسىزلىقنى كەلتۈرۈپ چىقارغان ئەڭ چوڭ خاتا قۇرۇلۇش. بۇ توغرىلۇق بىز ناھىيىلىك پارتكومدا بىر قارار ماقۇللاپ، بۇ خاتالىقنى تۈزۈشنىڭ چارە - تەدبىرلىرى توغرىسىدا يۇقىرىدا دىيىلگەن يازماقچىمىز. بىزنىڭ بەزى رەھبىرىي كادىرلىرىمىز بۇ توغرىلۇققا ئەسلا

ئويلىنىپ باقمىغان، ئەكسىچە، بۇ ئىش توغرىدا لۇق باش قاتۇرۇپ، ئۆز پىكىرىنى دادىل ئويلىنىپ رىغا قويغان يولداشلارنى ئويۇلا - توپۇلا ئۆزى تۈرىغا چىقىپ جازالىماقچى بولۇشقان. باشقىلارنى سىنى قويۇپ تۇرۇپ، 4- ماي ھەرىكەتتىن كېيىنكى جۇڭگو مەدەنىيەت تارىخىنى مىسالغا ئالايلى، بىزنىڭ نۇرغۇن يازغۇچى، شائىرلىرىمىز، سەنئەتكارلىرىمىز چىرىك فېئودالىزم ۋە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى باتۇرلارچە كۈرەش قىلغىنى ئۈچۈن، تۈرمىلەرگە قامالغان. قانلىرى ئاققان، باشلىرى كېسىلگەن. مەن قۇربان ئەلىگە شۇنچىلىك ئەزىپى بار يولداشلاردىن سوراپ باقاي، سىلەر ئەمدى ئۇنى نېمە قىلماقچى؟ جاۋاب بېرىڭلار، قېنى نېمە قىلماقچى؟! ھەقىقەتنى كۆرگەن كۆزىنى ئويماقچىمۇ؟ راست گەپ قىلغان تىلنى كەسمەكچىمۇ؟ خەلق ئۈچۈن قەلەم تۇتقان قولىنى ئۇرۇپ چاقماقچىمۇ؟ مېنىڭچە بىر ھەقىقىي يازغۇچى جەمئىيەتنىڭ كۆزى ھەم قۇلقى. ئۇ دەۋرنىڭ ئەڭ سەزگۈر باروۋەپتىرى. ئۇلار شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆز ئەسەرلىرىدە جەمئىيەتنىڭ ھەقىقىي قىياپىتىنى ئەينەن ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىلگەن. بىز پارتىيە ئەزالىرى نېمە ئۈچۈن جەمئىيەتنىڭ ئەشۇنداق ئەينەن، جاراڭلىق ساداسىنى ئاڭلاشتىن قورقۇمىز؟ نېمە ئۈچۈن ماختاپ ئۇچۇرۇشنىلا ياقتۇرۇپ، ئاممىنىڭ بىزنى تەنقىدلىشىگە، خاتالىقتىن ئاگاھلاندۇرۇشىغا قارشى تۇرىمىز؟ ئەگەر مۇشۇنداق ئىشلەتلەر بىزنىڭ ئويلىشىمىزغا ئەرزىمەيدىغان بولۇپ قالغان بولسا، كوممۇنىستلارنىڭ جەڭگىۋار، ئاۋانگارتلىق رولى نەدە قالىدۇ؟ مەن تەشكىلات بۆلۈمىگە يولداش قۇربان ئەلىنى پارتكوم تەشۋىقات بۆلۈمىگە يۆتكەشنى ئويلىشىپ كۆرۈش توغرىلۇق تەكلىپ بېرىمەن. ئۇ پارتكوم ئورگىنىغا كەلسۇن، پارتكومغا، شەخسەن ماڭا مەسلىھەتچى بولۇپ ئىشلىسۇن. ئاڭلىشىمىچە، ناھىيەمىزدە مۇشۇنداق ئىسختىساسلىق خادىملاردىن خېلى بار ئىكەن. بىراق، ئەڭ ئېچىنارلىقى، ئۇلاردىن بىر نەچچىسى رەھبەرلىكتىن كۆڭلى ئاغرىپ، باشقا جايلارغا يۆتكە

لىپ كېتىپتۇ. ئەمدى قالغانلىرىنىمۇ چىشلەپ - قاساپ ناھىيىمىزدىن تەزدۈرۈۋەتسەك، بىز ئۇ - چۈن ئۇيات! ھەر دەرىجىلىك پارتىيە تەشكىلات - لىرى ۋە رەھبىرىي يولداشلار ئۇلارنى ياخشى خىزمەت شارائىتىدىن بەھرىمەن قىلىشى، ناھى - يىمىزنىڭ پەن - مەدەنىيىتى ۋە ئىقتىسادىي قۇ - رۇلۇشى ئۈچۈن تۆھپە قوشۇشقا ئىلھاملاندۇرۇ - شى لازىم. مانا بۇ بۈگۈنكى سۆزلىمەكچى بول - غانلىرىمىزنىڭ بىرىنچىسى. ئىككىنچىسى: تامتوغ - راق باشلانغۇچ مەكتىپىدىكى ئوقۇش توختاش مەسىلىسى. بۇ مەكتەپنىڭ ئىشخانا، سىنىپلىرى زەي ئاپىتىدە ۋەيران بولۇپ ئۆرۈلۈپ چۈشكەن - لىكتىن، مەكتەپ رەھبەرلىكى ناھىيىلىك مائارىپ ئىدارىسىگە مەكتەپ قۇرۇلۇشى ئۈچۈن پۇل تە - لەپ قىلىپ نۇرغۇن قېتىم دوكلات يازغان. مانا - رىپ ئىدارىسى دوكلاتنى قانداق بىر تەرەپ قىلغان؟ يولداشلار كۆرۈپ بېقىڭلار، - ئۇ سومكىسىدىن بىر ۋاراق قەغەزنى ئېلىپ، تۆۋەندىكىلەرگە كۆرسەتتى، - مانا بۇ، مەكتەپنىڭ توققۇزىن - چى قېتىملىق دوكلاتى. بۇنىڭ بۇرچىكىگە مانا - رىپ ئىدارىسىنىڭ جۇيىچاڭى نېمە دەپ تەستىق سائپتۇ دېمەمسىلەر؟ راستىنى ئېيتسام بۇ تەستىقنى سىلەرگە ئوقۇپ بېرىشكەمۇ خىجىل بولسىمەن. ئەمما ئەمدى ئاشكارىلىماي ئامال يوق. «تەل - پىڭلار ئورۇنلۇق. ئەمما ھازىرچە مۇنچىلىك پۇلنى ھەل قىلىپ بېرىشكە ئامال يوق. شۇ - نىڭلا بۇل ھەل بولغىچە ئوقۇغۇچىلارنى ۋاقىتلىق تەتلىگە قويۇپ بېرىپ تۇرۇڭلار». مەن ئالدىڭ - لاردا سەتچىلىك بولسىمۇ شۇنى ئېيتاي، مەن بۇ تەستىقنى ھاجەتخانىغا ئاپىرىپ سېسىق نىجاسەت ئارىسىغا تاشلىۋەتمەكچىمەن.

زالنى قاتتىق كۈلكە، گۈلدۈرلىگەن چاۋاك ئاۋازى تىترىتىۋەتتى. كامال شۇجى قوللىدىكى قەغەزنى پۇرلاپ يانچۇقىغا سېلىۋېتىپ دېدى:

- بۇ تەستىقنىڭ سېلىنغىنىغا بىر يىلدىن ئاشقان. ئەمما بىر تىيىن ھەل بولمىغان. مەن مائارىپ راسخوتى ئۈچۈن ئاجرىتىلغان شۇنچى - ۋالا كۆپ پۇلنىڭ نەگە كەتكەنلىكىنى سۈرۈش - تۈرۈپ باقتىم. جۇيىچاڭ ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن

قارار چىقىرىپ ئۇ پۇلنىڭ بىر قىسمىنى كىچىك ماشىنا سېتىۋېلىش ئۈچۈن ئىچكىرىدىكى قايسە - بىر ئاپتوموبىل زاۋۇتىغا بېرىۋوت قىلدۇرۇۋەت - كەن. يەنە بىر قىسمىنى ئۆزلىرى ئۈچۈن ئول - تۇراق جاي سېلىش ئۈچۈن ئىشلىتىۋەتكەن. جۇيىچاڭ يىغىنغا كەلدىمۇ؟ - زالىدىكىلەر يەنە گۈرۈلىدىشىپ، بويۇنلىرىنى سوزۇ - شۇپ، زالىنىڭ بىر بۇرجىكىدە شەپ - كىسىنى كۆزىگە چۆكۈرۈپ كىرىپدەك تۈگۈلۈپ ئولتۇرغان جۇيىچاڭنىڭ توخۇمىدەك دۈگىلەك، جىگدە كۆتىكىدەك كۆرۈمىز، قوپال گەۋدىسىگە مەسخىرە بىلەن تىكىلىشتى، - بىز جۇيىچاڭدىن سوراپ باقايلى. ئۇ تۆۋەننىڭ ئەرزى دادى بىلەن ھېسابلاشماي، ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن شۇنچىۋالا خاتا ئىشلارنى قىلىۋېتىشكە ھوقۇقلۇقمۇ؟ مۇنداق رەھبەرنىڭ ناھىيىمىزنىڭ مائارىپ ئىشلىرى ئۈچۈن زادى قانچىلىك پايدىسى بار؟ تامتوغ راق باشلانغۇچ مەكتىپىنىڭ بۇ ئېچىنىشلىق ھالىنى بۇ جۇيىچاڭ ئۇنتۇپ قالغىنى بىلەن، دېھقانلار ئۇنتۇپ قالمىغان. مانا بۇ كىشى، - ئۇ رەئىس سەھنىسىدىكى ھېلىقى شاپ بۇرۇت دېھقاننى كۆرسىتىپ دېدى، - تامتوغراق كەنتىدىكى دېھ - قان مەھمۇد قارى. ئۇ مەكتەپ قۇرۇلۇشى ئۈچۈن قىرىق مىڭ يۈەن ئىئانە قىلدى. ئۇ نېمە ئۈچۈن ئىئانە قىلدى؟ ئۇ باي بولغاندا، نامراتلارنى ئۇنتۇپ قالمىغان. پەقەت ئىلىم - پەنلا كىشىلەرنى بەخت - سائادەتلىك تۇرمۇشقا ئېرىشتۈرىدىغان - لىقىنى، كېيىنكى ئەۋلادلار پەقەت ئىلىم - پەن ئارقىلىقلا چەكسىز ئىستىقبالغا ئىگە بولالايدى - غانلىقىنى چۈشەنگەن. مەن ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتىگە يولداش مەھمۇد قارىنى تامتوغراق باشلانغۇچ مەكتىپىنىڭ پەخرى مۇدىرلىقىغا تە - يىنلەش ۋە بۇ مەكتەپنى «مەھمۇد قارى مەكتى - پى» دەپ ئاتاش توغرىلۇق ئۇقتۇرۇش چىقىرىش توغرىسىدا تەكلىپ بېرىمەن!

شادلىق ۋە ھۆرمەت ئالغىشى زالنى لەرزىگە كەلتۈردى. مىڭلىغان كۆزلەر بۇرۇن ئىسمى - زاتى ھېچكىمگە مەلۇم بولمىغان؛ بۈگۈن بىردىنلا نا - ھىيىنىڭ ئەڭ ئېتىبارلىق ئادىمىگە ئايلىنىپ

بولغان قارىشىڭىز ۋە باشقا پەنلەردىكى بىلىم-ئىقتىدارىڭىز.

— مەن ئالىي مەكتەپ مەلۇماتىغا ئىگە، كىمە مال شۇجى.

— كۆڭلىڭىزگە كەلمەسۇن، ئەمما مەن سىزنىڭ ئۇ سالاھىيىتىڭىزنى ئېتىراپ قىلمايمەن.

— نېمەشقا؟ — كېرىم بۇجاڭنىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ كەتتى، — ئەگەر ئىشەنمەسەن، مەن سىلگە ئالىي مەكتەپ پۈتتۈرگەنلىك دېپىلو-مەننى كۆرسىتەي، ھازىرلا ... — ئۇ ئورنىدىن تۇردى.

— لازىمى يوق، ئولتۇرۇڭ، كېرىم بۇجاڭ. دېپلومنى ھېچقاچان بىرەر كىشىنىڭ بىلىم-ئىقتىدارىنىڭ ئورنىغا دەسسە تىكلى بولمايدۇ. گېزى كەلگەندە، شۇنداق سوراڭ ئۆتەي، سىز ئالىي مەكتەپتە قانچىنچى يىلى ئوقۇغان، نەچچە يىل؟ قايسى فاكولتېتتا؟ سىز دېپلومغا قانداق ئېرىشكەن؟

كېرىم بۇجاڭ بوشاشقان، كالىپۇكلىرى ساڭا-گىلىغان ھالدا ئۇنىڭ ئولتۇرۇپ قالدى. كامال شۇجى داۋام قىلىپ دېدى:

— بۈگۈن سىز بىلەن بۇ توغرىلۇق تەپسىلىي سۆزلەشمەكچىمۇ ئەمەسمەن. يەنە ئۆز گېپىمىزگە كېلەيلى. سىز تەشۋىقات بۆلۈمىنىڭ بۇجاڭى ئىكەنسىز، ناھىيىنىڭ ئەدەبىيات-سەنئەت، مەدەنىيەت ئىشلىرىغا بولغان سىياسىي جەھەتتىكى تەلەپچانلىقىڭىزنى ئاجىزلاشتۇرۇپ قويسىڭىز بولمايدۇ. ئەمما بۇ ھەرگىزمۇ ئەدەبىيات-سەنئەتتە قوپاللىق بىلەن ئارىلىشىۋېلىش، چات كېرىۋېلىش دېگەنلىك ئەمەس. ئەدەبىيات-سەنئەت ئۇ بىر پەن، پەن بولغانىكەن، ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى، قانۇنىيىتى بولىدۇ. سىز ئۇ قانۇنىيەتلەرنى ئەلۋەتتە چۈشىنىشىڭىز، تەتقىق قىلىشىڭىز كېرەك. تە. سىز نېمە ئۈچۈن ئەدەبىيات-سەنئەتنىڭ جەھەتتىكى رېئال ھاياتنىڭ بەدىئىي ئىنكاسى ئىكەنلىكىنى چۈشەنمەيسىز؟ بىز ئۇلارنىڭ ئىجادىيەت ئەركىنلىكىگە ھۆرمەت قىلىشىمىز، ئۇنى ھەقىقىي كاپالەتكە ئىگە قىلىشىمىز كېرەك.

— بىراق، ئۇلار ئىجادىيەت ئەركىنلىكى دېگەندىن پايدىلىنىپ، پارتىيىمىزنىڭ توغرا قارارلىرىغا ھۇجۇم قىلىۋاتىدۇ.

— مەسىلەن، قايسى قارار؟

— ئاقتاش سۇ ئامبىرى ... بۇ سۇ ئامبىرىنى قۇرۇش توغرىسىدىكى تەكلىپنى ئەمەت شۇجى ئوتتۇرىغا قويغان، ناھىيىلىك پارتكوم قارار قىلغان. يەرلىك كومىتېت تەستىقلىغان. ئاپتو-نوم رايون ئەنگە ئالغان.

— ھەقىقەتنىڭ بىردىنبىر ئۆلچىمى بىر ياكى بىرنەچچە رەھبەرنىڭ قارارى ئەمەس، بەلكى ئەمەلىيەت. بۇ ماركىستىك پەلسەپىدىكى ئەقەللىي چۈشەنچە، قۇربان ئەلنىڭ ھېلىقى ھېكايىسى شۇنىڭ ئۈچۈن زور ئەھمىيەتكە ئىگىكى، ئۇ بۇ نۇقتىنى بەدىئىي سۈرەت ۋاسىتىسى ئارقىلىق دا-دلىق ۋە ئالدىن كۆرۈرلىك بىلەن بىزنىڭ ئالدىمىزغا قويغان.

— ئۇنى شۇنىڭ ئۈچۈنلا تەشۋىقات بۆلۈمىگە يۆتكەشنى قارار قىلىمۇ؟ مېنىڭچە سىلە بۇ ئىشقا بەك ئالدىراپ كەتتىلەر كامال شۇجى، ئۆتپىكى پارتىيە ئەزاسىمۇ ئەمەس.

كامال شۇجى مەسخىرىلىك كۈلۈمسىرىدى.

— ماڭا بىر كىشىنىڭ پارتىيىلىك سالاھىيىتىمۇ كېرەك. لېكىن ئەڭ مۇھىمى پارتىيە ۋە خەلق مەنپەئىتى ئۈچۈن جان تىكىپ ئىشلەيدىغان بىلىملىك، ئىقتىدارلىق ئادەم كېرەك، — دېدى كەسكىن قىلىپ.

كېرىم بۇجاڭنىڭ يۈرىكى مۇزلىدى. پۇتلىرى ھەمماغدۇر سىزلىنىپ دىرىلدەپ تىتىرىدى. «ھەمما» مەنىسى چۈشىنىشلىك بولدى، — ئەلەم بىلەن ئويلىدى ئۇ، — بۇ پەينە كېلىش، قۇۋان كىرىپ-نى ماڭا قارشى قويماقچى. ئاخىرىدا ئۇنى بۇ-جاڭلىققا تىكلەپ، مېنى چەتكە چىقارماقچى...

— يەنە بىر ئىش بار، — دېدى كامال شۇجى قولىدىكى بىر پارچە ناننى چايغا چىلاپ. ئاندىن ئاغزىغا سېلىۋېتىپ، — ئەختەرخاننىڭ رادىئو ئۇزۇنلىرىنىڭ مەسئۇلىلۇقىغا تەيىنلىنىشى مەسىلىسى...

— بۇنى ئۆتكەن يىلى ناھىيىلىك پارتكوم قارار قىلىپ بېكىتكەن، ئالدىراپ ئىزاھلىدى كېرىم بۇجاڭ.

— دېكتورنىڭ ۋەزىپىسى مىكروفون ئالدىدا خورەك تارتىش ئەمەس، سىز تەش-ۋىقات بۆلۈم بۇجاڭنى بۇ ئىشنى قانداق بىر تەرەپ قىلغانىدىڭىز؟

كېرىم بۇجاڭنىڭ يۈزىگە دەرھال كۈلكە يۈگۈردى:

— ھى... ھى، ئۆز ۋاقتىدىلا ئەمەت شۇجىغا دوكلات قىلغان.

— ئۇ نېمە دېگەن؟

— بۇ ئەختەرخاننىڭ ئىرادىسىگە باغلىق بولمىغان تاسادىپىي يۈز بەرگەن سەۋەنلىك ئىكەن. بۇنى تەنقىد - تەربىيە ئارقىلىقلا ھەل قىلىۋېتىش مۇمكىن.

— ئىرادىسىگە باغلىق بولمىغان دېدىڭىزما؟ — كامال شۇجى ئۇنىڭ خۇدۇكىسىرىش بىلەن كۈلۈم-سىرەپ تۇرغان كۆزلىرىگە بېگىزدەك تىكىلدى، — ئۇنداقتا مىكروفون ئالدىدا يەنە خورەك تارتىش بولۇۋېرىدىكەن شۇنداقتا؟

— ياق... ياق... ئۇنداقتا ئەمەس، — كېرىم بۇجاڭ كامال شۇجىنىڭ يېرىمداپ قالغان پىيالىسىغا چاي قۇيىدى، — ئەختەرخاننىڭ را-دىئو ئۈزۈلۈشىنىڭ مەسئۇلىلۇقىغا ئۈستۈرۈلۈش مەسئۇلىتىگە كەلسەك، بۇنىڭدىن مېنىڭ ئەسلا خەۋىرىم يوق. راست گەپ. پارتكوم ئۇنىڭ پارتىيىلىك ئىستازىنى ياكى ئايال كادىرلارنى ئۆستۈرۈشكە ئەھمىيەت بېرىش مەسئۇلىتىنى كۆزدە تۇتتىمىكەن، ئۇلار شۇنداق قارار قىلغانىدىن كېيىن، مەن نېمە دېيەلەيتتىم؟

شۇ چاغدا ئىشىك يەنە چېكىلدى ۋە ئىشىكنىڭ ئېچىلىشىنى كۈتمەستىنلا، ئېھتىمال يىراق يېزىدىن كەلگەن بولسا كېرەك، ئۈستى-باشلىرىنى توپا - چاڭلار باسقان ئىككى دېھقان كىرىپ كەلدى. كامال شۇجى ئالدىراپ ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇلارنىڭ ئالدىغا باردى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، كېلىڭلار، كېلىڭلار... — دېدى ئۇ.

— ئەستايىتىم... دېدى كېرىم بۇجاڭ ئال-قانلىق رىنى بىر - بىرىگە سۈرۈشەپ، — ئۆيگە چىقىپ-دىغان ئىشنى... — ئەمما ئۇ ئىچىدە پىچىرىلىدى: «ياخشى بولدى، ئەمدى قاتتىق نېمىڭنى غاجىلاپ، داغ سۈيىڭنى ئىچىپ ئولتۇرۇۋەر تا-قىرىباش! كېرىم بۇجاڭنىڭ ئالدىغا قۇيىدىغان ئېشى قالغان ئېشى يوق...»

كامال شۇجى ئۇنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىلگەندەك مۇنداق دېدى:

— كەچۈرۈڭ كېرىم بۇجاڭ، داستىخاننىڭغا داخىل بولۇش ماڭا نېمىس بولماي قالدى.

9

لىگەندىكى نارىن چۆپ ئاللىقاچان قېتىپ، لەڭپۈڭدەك ئۇيۇپ قالغان. پۈتۈن بىر كۈن نەپەسى بالاسىدا يۇندا ئىچىپ، تاۋاق يالاپ توي-مىغان ئاچكۆز چىۋىنىلەر ئەمدى جوزا ئەتراپىدا گىزىلىشىپ نارىننى ئىپلاس تۇمشۇقلىرى بىلەن يالاشماقتا.

كامال شۇجىنىڭ بايىقى سۆزلىرى ھەر ئىككىسىنىڭ كەيپىنى ئۇچۇردى. نارىن كېلىدىن ئۆت-مەدى. ئۇلار خۇددى ئىككىسىدىن كال-تەك يېگەن ئىتتەك، ۋابا تەككەن تو-خۇدەك ئۆيىنىڭ ئىككى بۇلۇڭىدا شۇمشىپ قېلىشتى. ھەر ئىككىسىنىڭ كاللىسىدا ئوخ-شاش بىر ۋەھىمىلىك خىيال: كامال دېگەن بۇ مەنباش تازىنىڭ ئالدىدا ئەمدى ھەر ئىككىسىگە ياخشى كۈن يوق. ئەمەلدىن ئايرىلىپ قېلىش - ئۇلار ئۈچۈن جاندىن ئايرىلىش بىلەن تەڭ ئەمدى كېرىم بۇجاڭغا ھاكىملىققا سايلىنىش دېگەن نەدە قالدى؟ بۇ ھېلىگەر تاقىرىشقا قۇۋان كىرىپىنىڭ نەرى ياراپ كەتتىكىن - ھە؟ ھىم... دەۋرنىڭ كۆزى، قۇلقى، باتۇرىمىش ① تېخى. يازغۇچى، شائېر دېگەننىڭ بەرى يال-غانچى، سۇۋاقچى. ئىجتى شۇ ياتقانچە تۈرمە-دىلا سېسىپ ئۆلسىچۇ شۇ كىرپە. ئادەمنىڭ زەر-

① باروھېتىرى دېگەن جۈملىنى خاتا تەلەپپۇز قىلىۋاتىدۇ.

— نېمە چارە؟ دېمەسەن ئوچۇقراق، — دېدى كېرىم بۇجاڭ تاقەتسىزلىنىپ.

— ۋىلايەتكە بېرىپ كېلەيمىكىن.

— ۋىلايەتكە؟... — كېرىم بۇجاڭ يۇلۇنغا پىچاق تەككەن كالىدەك سىلكىنىپ كەتتى. پېشا.

نەسىدىن ۋىزىلداپ تەر كۆتۈرۈلۈپ چىقتى. كۆز-لىرىنى جۈزىدىكى نارىنغا — گىزىلداپ ئوچۇشۇ.

ۋاتقان چىۋىنلەر توپىغا تىكىتى، كۆڭلى ئەشۇ چىۋىنلەرنى چاينىۋالغاندەك غەشلىككە تولدى.

— ۋىيەي، گەپ قىلمايلىغۇ؟

— ئە... ئەمەت ۋالىينىڭ قېشىغىمۇ؟

— ھەئە، ئەجەپ سوراپ كەتتىلىغۇ، كۈندەشلىكلىرى بارمىدى. يە سىلنىڭ؟ ئوھوش! بارمى.

سام بارمىدىم، — دېدى ئەختەرخان ماي تارتىپ، — سىلىچۇ، نەدىكى پىياز كۆكى، سامساق شۆپىكى گەپكە ئاينان ئىشىنىلا.

— نە... نەدىكىنى؟ — كېرىم بۇجاڭ غۇدۇڭ شىغاندەك قىلدى، ئەمما خورلانغان ۋۇجۇدى تۇيۇقسىزلا لاپ قىلىپ تۇتاشقان ئازاب ئوتىدا قىلدەك تولغانىدى. «ئەمەت» دېگەن بۇ ئىسىم ئۇنىڭ ھايات خاتىرىسىدە قىساس، ئۆچمەنلىك ۋە ھۆرمەت، ساداقەتنىڭ يىغىنىدىسى. چۈنكى كېرىم بۇجاڭنىڭ تۇنجى يىگىتلىك غورۇرىنى دەپسەندە قىلغان رەقىبىمۇ، ئۇنى مەنسەپ تەختىگە ئولتۇرغۇزغان شەپقەتچىسىمۇ ئەشۇ ئەمەت ۋالىي.

... كېرىمنىڭ گۇڭشېدىن پارتكوم تەشۋىقات بۆلۈمىگە يېڭىدىن مۇئاۋىن بۇجاڭ بولۇپ يۆتكىلىپ كەلگەن چاغلىرى. ئۇ ئەختەرنى تۇنجى قېتىم ئۆزىنىڭ ئىشخانىسىغا يانداش ئىشخانىدا — خەت بېشى ماشىنىكىسى ئالدىدا كۆرگەندى. شۇ چاغلاردا تونۇردىن يېڭىلا سويۇۋېلىنغان ياغلىق توقاچتەك سېمىز، ئالتىنچى ئاينىڭ سېرىق چىلىگىسىدەك تولغان ئوماق ۋە خۇش مەجنەزلىك بۇ قىز كېرىمنىڭ ياش يۈرىكىنى ئىشقى ئوتىدا كۆيدۈرگەن. قىزنى دېرىزىدىن ماشىنىكا ئالدىدا ئىشلەۋاتقان ھالدا كۆرۈش ئۇنىڭ ئۈچۈن جان ئارامى، قايسىبىر ئىشنى باھانە قىلىپ، قېشىغا

— نېمە قىل دەيمەن مېنى؟

— زەھەر يۇتسىلا دېمىدىم، قارىلىرىغا تەقىل سىلا دەۋاتمەن.

كېرىم بۇجاڭ جوزا ئۈستىدىكى نارىن چۆپكە ئىشتەھاسىزلىق بىلەن قاراپ قويدى.

— يېڭۇم يوق تۇرىدۇ خوتۇن، ئەڭ ياخشى ماڭا بىر مەسلىھەت كۆرسەت، قانداق قىلىمىز؟ بۇ تاقىرباشقا قويدىن بىرنى سويىمىزمۇ — يە؟

— قوي! زەھەر يېڭۈزمەن ئۇنىڭغا!

— نېمە، ئۇنىڭغا ئۆزەمنى تېتىتىمەن دېمەك-چىمۇسەن؟

— ئەلۋەتتە. كىمكەن ئۇ؟ سىلىگە شۇنداق دېگەن تىلىنى گاچا قىلىۋەتمەسەم... قېنى قاراپ تۇرسۇن. ئەختەرخان مەن!

كېرىم بۇجاڭنىڭ مۈكچىيىپ كەتكەن گەۋدىسى ئىچىگە يەل ئۇرۇلۇۋاتقان توپتەك ئاستا-ئاستا كۆتۈرۈلدى. كۆزلىرى ئۈمىدلىك كۈلۈمىنرەشتىن قىسىلىپ كەتتى.

— بۇنىڭ چارىسىنى ئويلاپ تاپقان ئوخشىمامسەن — ھوي؟

— ئەلۋەتتە، — ئەختەرخان مەنلىك كۈلۈم سىردى، — بىراق... سىلە ئۇ چارىگە نېمە دەيلىكىن؟

دېمىنى قاينىتىپ نىامىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش دېگەن گەپ نەدىنىمۇ چىقتى؟ بولمىسا تارىمىنىڭ جاڭگىلىدا ئۆلۈپ تۈگەيتتى — دە ئۇ. ھازىر ئەمدى ئۇنىڭ ئۈچۈن بىرلا ئۆتكەل قالدى. ئۇ بولسىمۇ پارتىيەۋىلىكىنى ھەل قىلىۋېلىش، ئىلتىماسىتىن بىرنىلا يازدىمۇ، بولدى. ئىش تامام. ئۇنى بۇ مەسلىھەت ئالدىدا تەستىقلايدۇ. پارتىيەۋىلىكى ھەل بولدى، دېمەك، مەندىن ھوقۇق كەتتى دېگەن سۆز. ئەمدى مۇنۇ ئەختەرنىڭمۇ ئىشى چاتاق بولىدىغان ئوخشايدۇ.

— ئوھوش! باشلىرىنى كۆتۈرسىلە، نېمانچە قىلىپ كەتكۈلۈك ئەمدى؟ سالپايماي ئەركىش-دەك ئولتۇرسىلا، — دېدى ئەختەرخان كېرىم بۇجاڭغا زەردە بىلەن. كېرىم بۇجاڭ ساڭگىلاپ كەتكەن قاپاقلىرى ئارىسىدىن خوتۇنغا قارىدى.

— نېمە قىل دەيمەن مېنى؟

— زەھەر يۇتسىلا دېمىدىم، قارىلىرىغا تەقىل سىلا دەۋاتمەن.

كېرىم بۇجاڭ جوزا ئۈستىدىكى نارىن چۆپكە ئىشتەھاسىزلىق بىلەن قاراپ قويدى.

— يېڭۇم يوق تۇرىدۇ خوتۇن، ئەڭ ياخشى ماڭا بىر مەسلىھەت كۆرسەت، قانداق قىلىمىز؟ بۇ تاقىرباشقا قويدىن بىرنى سويىمىزمۇ — يە؟

— قوي! زەھەر يېڭۈزمەن ئۇنىڭغا!

— نېمە، ئۇنىڭغا ئۆزەمنى تېتىتىمەن دېمەك-چىمۇسەن؟

— ئەلۋەتتە. كىمكەن ئۇ؟ سىلىگە شۇنداق دېگەن تىلىنى گاچا قىلىۋەتمەسەم... قېنى قاراپ تۇرسۇن. ئەختەرخان مەن!

كېرىم بۇجاڭنىڭ مۈكچىيىپ كەتكەن گەۋدىسى ئىچىگە يەل ئۇرۇلۇۋاتقان توپتەك ئاستا-ئاستا كۆتۈرۈلدى. كۆزلىرى ئۈمىدلىك كۈلۈمىنرەشتىن قىسىلىپ كەتتى.

— بۇنىڭ چارىسىنى ئويلاپ تاپقان ئوخشىمامسەن — ھوي؟

— ئەلۋەتتە، — ئەختەرخان مەنلىك كۈلۈم سىردى، — بىراق... سىلە ئۇ چارىگە نېمە دەيلىكىن؟

كىرىپ، بىر - ئىككى مىنۇت پاراك سېلىۋېلىش چەكسىز لەززەت ئىدى. لېكىن شۇ چاغدا پارت كومدا مۇئاۋىن شۇجى بولۇپ ئىشلەۋاتقان ئەمەت سىدىقنىڭ قىزىنىڭ يېنىغا پات - پات كىرىۋېلىشى، ھاياسىز چاقچاقلارنى قىلىشى، گاھدا تېخى كىچىك ماشىنىسىغا سېلىۋېلىپ نەلەرگىدۇ ئېلىپ كېتىشى كېرىمىنىڭ زەردىسىنى قاينىتاتتى.

كېرىم بىر كۈنى كەچتە ئەختەرنىڭ يالغۇز كىشىلىك ياتقى ئالدىدىكى گۈللۈك ئارىسىغا يوشۇرۇندى. ئۇ، ياتاقتا ئەختەر بىلەن پاراڭلى- شۇۋاتقان قىز دوستلىرىنىڭ چىقىپ كېتىشىنى كۈتتى. ئۇ بۈگۈن ئەختەردىن بىر ئايدىن بېرى جاۋابسىز قېلىۋاتقان خېتىنىڭ جاۋابىنى سورى- ماقچى. «ئەمەت شۇجىغا ئالدىنىپ قالمىغىن» دەپ ئاگاھلاندىرماقچى. ئۇ خېلىدىن بېرى گۈل- ۈك ئارىسىدا نەم يەرگە پاقىدەك چاپلىشىپ ياتماقتا. بىر چاغدا ئەختەرنىڭ قىز دوستلىرىمۇ چىقىپ كەتتى. كېرىم ئەمدى ئورنىدىن تۇرماق- چى بولۇپ، بېشىنى كۆتۈرۈشكە گۈللۈك يېنى- دىكى تار يولدىن بىر كىمىنىڭ پەم بىلەن كېلىپ- ۋاتقان يېنىك ئاياغ تەۋىشى ئاڭلاندى. كېرىم گۈللەرنىڭ شېخىنى ئاستا قايرىپ، ئىشىك تە- رەپكە مارىلاپ قارىدى. ئېيىقتەك گەۋدىلىك بىر كىم ئىشىكىنى ئالدىراپ چېكىپ «ئەختەر... ئەختەرگۈل...» دەپ پىچىرلىماقتا ئىدى.

«ھە؟! ئەمەت شۇجىغۇ بۇ؟!» كېرىم ۋار- قىرىۋېتىشتىن ئۆزىنى ئارانلا تۇتۇپ قالدى. شۇن ئىشىك ئېچىلدى. ئۆيدىكى لامپۇچكا نۇرى ئەمەت شۇجىنىڭ گەۋدىسىنى يورۇتتى: كىلەم دوپپا، ئاق كۆڭلەك! سۈرلۈك چىراي... كېرىم رەشىق بۇتدا پۇچۇلانغان يۈرىكى كۆكرەك قەپىزىگە شىددەت بىلەن ئۇرۇلۇۋاتقان، گەۋدىسى تۈلكىگە ئېتىلىش ئۈچۈن راسلانغان ئىتتەك تۈگۈلگەن ھالدا ئىشىكتىن كۆزىنى ئۈزۈپ قالمىدى. ئەختەر ئىچ كىيىم ئىچىدە شۇنچىلىك گۈزەللىشىپ كەتكەندىكى، گويىا سۈپسۈزۈك كۆل ئاستىدىن چىققان سۇ پەرىسىگە ئوخشاپ قالغانىدى.

«ئەمەت شۇجى...» ئاستا پىچىرلىدى قىز. ئۇنىڭ نازلىق كۈلۈمسىرەش ئىچىدىكى ئاۋازى شامال تەككەن تىنىق سۇ يۈزىدەك تىترەپ كەتتى. «خەپ، ئەختەر ياتىقىغا كىرگۈزمىگەندى بۇ قېرى ئەبلەخنى. ئۇ شۇ تاپتا ئاۋازىنى سەللا كۆتۈرسە قېرى دەرۋازىدەنمۇ يېتىپ كېلىدۇ...» دەپ ئويلىدى كېرىم. بىراق شۇ چاغدا بوسۇغىدا كېرىم ئويلىمىغان دەھشەتلىك بىر ۋەقە يۈز بەردى: ئەمەت شۇجى توغاننى يالماپ يۈتۈۋەتكەن قىيان سۈيىدەك ئەختەرنى بوسۇغىدىلا قۇچاقلاپ ياتاققا ئېلىپ كىرىپ كەتتى. ئىشىك يېپىلدى. كېرىم بېشى قاينان، كۆزىگە مىق سانچىلىغاندەك بولۇپ، ھېچنەرسىنى كۆرەلمىدى. «نېمىشقا ۋارقىرىمايدۇ ئۇ بۇ- زۇق؟» كېرىم گۈللۈك ئىچىدە يارىلانغان يىلاندىك تولغانماقتا، - سەتچىلىك بولۇشتىن قورقۇنمۇ ياكى ئۇنىڭ شۇجىلىق ئەمەلىدىن قورقۇنمۇ؟ ياق، ياق. ئۇ قېرى توڭگۇز سەللا ھەددىدىن ئاشا ئۇ ۋارقىرايدۇ. ئۇ چاغدا مەن قانداق قىلىدىكەنمەن؟ ماشىنىست قىزنىڭ يات- قىغا ئوغرى چۈشتى دەپ دەرۋازىدەننى قىچقى- رىمەن. بۇ خوتۇن بېدىكىنىڭ رەسۋاسىنى چىقى- رىمەن.»

ئەمما ئۇزاق ئۆتمەي چىراقمۇ ئۆچۈرۈلدى. ئەجەپكى، ئەختەرنىڭ نە ۋارقىرىغان، نە يىغلى- غان ئاۋازى ئاڭلانمىدى. «ھەي ئىست! ھۇ قاۋان توڭگۇز... ھۇ بۇزۇق قانچىق!...» كېرىم گۈللۈك ئارىسىدا ئىتتەك ئېغىنلاپ، گاھ نەم توپىنى، گاھ گۈل بەرگىلىرىنى چىشلەپ قاس- ماقتا. بارماقلىرىدا مورلىماقتا. «شۇ تاپتا دەر- ۋازىدەننى چاقىرايمۇ، ياكى ئىشىكىنى چىقىپ كىرىپ باسقۇنچى ئەبلەخنىڭ ئاغزى - بۇرنىنى قان قىلايمۇ، - كېرىم ئورنىدىن تۇرۇپ غەزەپ سەۋدايىلىقى ئىچىدە ئۆزى بىلەن كېڭەش قىلدى، - ئۇ چاغدا قانداق بولىدۇ؟ سەن شۇ- جىنىڭ كىرىپ كەتكىنىنى قانداق كۆردۈڭ. گۈل- لۈك ئىچىدە نېمىشقا مۆكۈنۈپ ياتتىڭ؟ دېسە نېمە دەيسەن؟ بۇغۇ مەيلى، بۇ مەلئۇن قاۋان بىلەن قوشۇلۇپ ئەختەرنىڭمۇ ئابروىنى تۆكۈل-

سىچۇ؟ ئەڭ مۇھىمى... ئۇ ئۆز ھوقۇقىدىن پايدى-
لىنىپ كېيىن مەندىن ئۆچ ئالسىچۇ. ياق...
ياق... ئۇ ھىم يېپىلغان ئىشىكىگە، دېرىزىگە
خېلىغىچە خورلۇق ئازابى ئىچىدە قاراپ تۇردى.
ئۇ يىغلىۋەتتى. ئاخىرىدا ئېغىر مەستەك دەلدەڭ-
شىپ ياتقىغا كىرىپ كەتتى...

ئارىدىن بىر ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن، ئەمەت
شۇجى كېرىمىنى ئۇشتۇمتۇت ئىشخانىسىغا چاقىرىپ
قالدى.

— ئەمەل دەرىجەڭنى ئۆزگەرتسەك نېمە
دەپسەن؟

«ئىم!... قىلمىشىدىن خەۋەردار ئىكەنلىكىمنى
بىلىپ قاپتۇ بۇ مۇناپىق. ھېلىتىن ئۆچ ئالغىلى
تۇردى مانا...» دەپ ئويلىدى كېرىم، ئۇ دۇدۇق-
لىدى:

— خىزمەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمىغان ئوخ-
شامدەن ئەمەت شۇجى؟

— ياق، خىزمەتتە ياراتقان نەتىجەڭ ئۈچۈن
شۇنداق دەۋاتسىمەن. سېنى يەنە بىر دەرىجە
ئۆستۈرۈش ۋاقتى كېلىپ قالدى. مەن پارتكوم
دائىمىي ھەيئەتلەر يىغىنىدا سېنى مۇئاۋىن
بۇجاڭلىقتىن بۇجاڭلىققا كۆتۈرۈش، ئۆزەم قو-
شۇمچە ئۆتەۋاتقان بۇجاڭلىقتىن ئىستىپا بېرىش
توغرۇلۇق تەكلىپ بەرمەكچىمەن. سەن ئەمدى
شۇنىڭغا ئىدىيە جەھەتتىن تەييارلىق قىلىپ
قويغىن. بۇ يىل نەچچىگە كىرىدىڭ؟

— يىگىرمە بەشكە.

— پاه، بالابۇجاڭ، تەلىپىڭ بار جۇمۇ سېنىڭ،
مانا مەن ئاران ئوتتۇز بەش يېشىمدا تەشۋىقات
بۆلۈمىگە بۇجاڭ، ئوتتۇز سەككىز يېشىمدا ناھى-
يىگە مۇئاۋىن شۇجى بولغان، سەن مېنىڭ شۇ
يېشىغىچە ناھىيىگە نېمە بولۇپ كېتەرسەن؟
ئىزدىدىنلا تاپ بېسىپ ئۆرلەيدىغان بولدۇڭ-
دە، ئۆيلەنمەسەن؟

— ھى... ھى... ئۆيلىنىدىغانغا ماڭا قىز
نەدە تۇرۇپتۇ دەيلا.

ئەمەت شۇجى ئېغىر ئالاقىنىنى كېرىمنىڭ
يەلكىسىگە قويدى.

— ئەخمەق. ئالدىڭدىكى پۈتلىشىپ يۈرگەن

قىزنى كۆرمىدىڭمۇ؟ ماشىنىست قىز ئەختەرنى.
شەھەر قىزلىرىنىڭ قىزىل گۈلى ئۇ!

كېرىمنىڭ ۋۇجۇدى ئىزغىرىن شامال سوققان
ياپراقتەك تىترەپ كەتتى. ئۇ ئۈندىمىدى.

— نېمە تىترەيسەن؟ قورقۇۋاتامسەن؟ ھا...
ھا... ھا... يىگىرمە بەشكە كىرگەن تۇرۇپ.

— ئۆيلەنگۈم يوق.

— نېمىشقا؟ — ئەمەت شۇجىنىڭ چىرايى
جىددىي تۈس ئالدى، — يىگىت تۇرۇپ شۇنداق

كەپنى قىلامسەن؟ ھۇ مادا!

كېرىم بېشىنى يەرگە ساڭگىلىتىپ يەر سىجىپ
تۇرۇۋەردى.

— ئېيت! پۇلدىن قىمىنىلىدىغان يېرىڭ بار-
مۇيا؟

— شۇنداق... شۇنداق... ئالدىراپ بېشىنى
كۆتۈردى ئۇ، — ئاتا — ئانام قېرى، قولى قىسقا.

— ھا... ھا... ھا... ئۇنداق بولسا، چارىسى
ئاسانكەنغۇ ئۇنىڭ، — ئەمەت شۇجى ئەمدى بۇي-

رۇق ئاھاڭدا. — ئۇنداق دېدى، — ئىككىڭلار
بېرىپ ئەتىلا خەت ئېلىڭلار، راسخوتقا پارتكوم
ئىگە، تويغا ئۆرەم باش بولسەن.

شۇنداق قىلىپ ئۇلارنىڭ تۆت كۈندىن كېيىن
تويى بولدى. بىر ئايدىن كېيىن ناھىيىلىك
پارتكومنىڭ كېرىمنى تەشۋىقات بۆلۈمىگە بۇجاڭ
قىلىپ ئۆستۈرگەنلىكى توغرىسىدىكى قارارى
چىقىرىلدى.

... ئەنە ئۇنىڭ يېنىدا ئىچ كېيىمى بىلەن
نازلىنىپ ياتقان ئەختەر، ئۇنىڭ بېلىقتەك تول-

غان، مەرمەردەك ئاپئاق بويى، تولغان كۆكسى،
كۈز ئالمىسىدەك رەڭ ئالغان جىلۋىدار ھۆسنى...

ئۇ ھېلىمەم گۈزەل، لاتاپەتلىك. كېرىم ئەشۇلار
ئۈچۈن قانچىلىك پىغان چەككەن؟ قانچە كېچىنى

ئۇيقۇسىز ئۆتكۈزگەن. ھە؟ ئەمدى ئۇنىڭ ئۇ
گۈزەللىكلەرگە رايى يوق. قول يەتمەس چاغدا

پەرىشتەدەك يىارقىن نۇر سىماسىدا كۆرۈنگەن
ئەختەر ئەمدى قول يەتكەندە نىجاسەت دۆۋىسىد-

دەك يىرگىنىشلىك ۋە نەپىرەتلىك. ئۇنىڭ نازلىق
كۈلۈشلىرى ھىجايغان جەسەتتەك قورقۇنچىلۇق.

ئىپەكتەك يۇمشاق قوللىرى پاقا قاسىرىقىدەك

شۈتلىقنىڭ تۇرۇۋەرسۇن، ئۇ ھازىر ئەشۇ شۈتلىقنىڭ بالىلىقىنى چىڭ تۇتۇۋېلىپ، يۇقىرىدا قىلاراپ ئۆرلەيدۇ. ئۇ ھازىرغىچە شۈتلىقنى ئوتتۇرا بالىلىقىدىكى تۇرسىمۇ، ھامان بىر كۈنى يۇقىرى ئۆرلەيدىغانلىقى توغرىسىدىكى شېرىن تاما بىلەن كۆڭلىنى خۇش ئېتىپ كەلدى. ئەمما يۇرىكىدە ئەشۇ بۇرۇنقى خورلىنىش ۋە ھەسرەتنىڭ دەردلىك يارىسى ساقايىمىدى. بۈگۈنكى كۈندە «ۋالىي»لىق تاجىسىنى كىيگەن ئەمەت شۇجى ناۋادا بۇ ناھىيىگە خىزمەت تەكشۈرۈش ئۈچۈن كېلىپ قالدىغان بولسا، كېرىم بۇجاڭ ئۇنى ئەڭ ئالدىدا ئۆيىگە چاقىرىپ مەھمان قىلاتتى. ئالدىدا پىلىدەك يېشىلىپ پايىپتەك بولۇپ كېتەتتى، ئەمما ئىچىدە ئەڭ نەپرەتلىك سۆز بىلەن قاغاپ تىللايتتى. ئۇنىڭغا ئۆلۈم تىلەيتتى. مانا بۈگۈن ئەختەر يەنە شۇ قاۋان توڭگۇزنىڭ قېشىغا بارماقچى. بارسا نېمە ئىش بولىدۇ؟ بۇ كېرىم بۇجاڭغا ناھايىتى ئېنىق، مەلئۇن قاۋان ئۆزىنىڭ قېرىلىقىغا قارىماي ئەختەرنى...

كېرىم بۇجاڭ يېتىپ خېلىغىچە ئەشۇ ئىشلار-دىن خىيالىنى يىغالمىدى. كامال شۇجىنىڭ بۈگۈنكى زەھەردىن بەتتەر، قاباھەتلىك سۆزلىرىنى ئەسلىگە نىسپىرى گويا ئۇنىڭغا قاپقاراڭغۇ ئەجەل غارى ئاغزىنى ئېچىپ كېلىۋاتقاندىك، پۈتۈن ۋۇجۇدىنى ئەسەبى تىترەك باشتى. گويا ئۆلۈم تەھدىدى ئالدىدا جاللاتنىڭ ئاياغلىرىنى سۆيگەن جىنايەتچىدەك، يېنىدا ماي تارتىپ ياتقان ئەختەرگە يېپىشىپ، قوللىرىغا ئېسىلدى. - ئوھوش... نېرى ياتسىلا ئادەمگە ئىشەنمىگەندىكىن، - دېدى ئەختەر خان ئۇنىڭ قوللىرىنى قوپال بىلىكىپ.

- نېمە دەيسەن، كىمگە ئىشەنمەپتەن؟ - سورىدى كېرىم بۇجاڭ.

- ماڭىچۇ؟ - ھى... ھى... ھى... نەدىكى گەپنى قىلىپ دىغانسەن، - كېرىم بۇجاڭ ئەختەر خانغا مەھكەم چاپلىشىۋالدى، - خەق دېگەن دەۋىرىدۇ، سەن ماڭا ئانامنىڭ سۈتمىدەك ھالال ۋە ئاپئاقسەن.

قوپال ۋە سوغۇق.

قېنى ئەمدى يۈرەكنىڭ بۇرۇنقى مۇھەببىتى؟ ياكى ئۇ، يات قول تەرىپىدىن چەيلەنگەن قىزنىڭ ئىپپەت - نازاكىتى بىلەن مەڭگۈ يېنىپ كەلمەس بولۇپ، خورلۇق ئالىمىگە دەپنە قىلىنىپ كەتتىمۇ؟

بىر كۈنى كېرىم بۇجاڭ يوقىلاڭ بىر ئىشقا باھانىلاپ، ئەختەرنى ئىككى تەستەك سالىدى. لېكىن ئۇ ئەتىسلا ئەمەت شۇجىنىڭ ئىشخانىسىغا چاقىرتىلدى. ئەمەت شۇجىنىڭ قايىقى ساڭگىلىغان، چىرايى قەھرىلىك ئىدى.

- ئەختەرنى نېمەشقا ئۇردۇڭ؟ پۇل خەجلىمىگىنىڭگە، چىقىمدار بولمىغىنىڭغا شۇنداق قىلامسەن؟ ياكى بىر دەرىجە ئۆسۈپ قالغىنىڭ ئۈچۈنمۇ؟ - دېدى ئۇ كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ. كېرىم بۇجاڭ تەشۋىشلىك كۆزلىرىنى يەرگە تىكتى.

- ئاجرىشىپ كېتەي دەيمەن ئەمەت شۇجى، كۆڭلۈم چۈشمىدى.

- ھۇ سېنىڭ شۇنداق كۆڭلۈڭنى! - ئەمەت شۇجى قەھرى بىلەن ئۇنىڭ ئالدىغا دىۋەيلەپ كەلدى، - ئەمدى خوتۇن بېدىكى بولاي دەمسەن؟ بۇجاڭلىققا كۆڭلۈم چۈشمىدى دېمىدىڭ ياخشى، شۇنداق دېگۈڭ كەلسە، ئىلتىماس ياز، بولمىسا كۆتۈڭنى غەت قىلىپ ئۆيۈڭنى تۇت! كېرىم بۇجاڭ ئەمەت شۇجىنىڭ ئىشخانىسىدىن ئاپتاپ چىقىپ كەتكەن كاۋا پېلىكىدەك سۇلاشقان - سالپايغان ھالدا يېنىپ چىقتى. لېكىن ئۇ مۇھىم بىر سېرىنىڭ تۈگۈنىنى يەشكەندەك بولدى. ئەختەر ئۇنىڭغا ئاددىيلا خوتۇن ئەمەس، ئەسلىدە ئۇنى يۇقىرىغىمۇ چىقىراالايدىغان، تۆۋەن گىمۇ چۈشۈرەلەيدىغان شۇتا ئىكەن - دەپ قانداق قىلىش كېرەك؟ ئۇ ئەمەت شۇجىنىڭ ئالدىغا كىرىپ، ماڭا مۇنداق ھىرامدىن كەلگەن ئەمەل كېرەك ئەمەس، دېمىۋەنمۇ؟ ياق، ئۇ ئەسلا ئۇنداق دېيەلمەيدۇ. ئۇ ھوقۇق - ئەمەل ئۈچۈن ھېلىغۇ بىر خوتۇنكەن، ئاتا - ئانىسىنىمۇ سېتىۋېتىشكە تەييار. ئەگەر ئەختەر راستىنلا ئۇنىڭ ئۈچۈن بىر شۇتا بولىدىغان بولسا، ئۇ مەڭگۈ ئەشۇ

ئالدىدا قۇياش نۇرىدەك پاكىزەن، ئەمەت ۋالىيەمۇ شۇنداق. ئاقدىل، سەمىي، يۈكسەك پەزىلەتلىك پەشقەدەم كوممۇنىست، بىزنىڭ شەپ-قەتلىك رەھبىرىمىز، مېنىڭ يوقلاپ كېلىدىغانمۇ يولۇم بارىدى، ئەمدى سەن بىرلىساڭمۇ مېنىڭ ئورنۇمدا بېرىپ كەلگىن.

— تاشقى ئىشلار ئىشخانىسىنىڭ بولكىۋاي ماشىنىسى ئەتە ۋىلايەتكە بارىدىكەن. شۇنىڭدىلا بارايىمۇ ئەمەس؟ — دېدى ئەختەرخان بىردىنلا مۇلايىملىشىپ.
— مەيلى.

ئەختەرخان كېرىم بۇجاڭنىڭ يىرگىنىشلىك تەلەتگە قاراپ مەسخىرە ۋە ئۆچلۈك بىلەن كۈلدى. كېرىم بۇجاڭ قاراڭغۇدا بۇنى كۆرمىدى. ئاياللار ئەخمەق، خام كالا ئەرلەرنى يامان كۆرىدۇ، ئەختەرخاننىڭ كېرىم بۇجاڭغا بولغان ھېسسىياتىمۇ شۇنداق. ئۇنىڭ نەزەرىدىكى كېرىم بۇجاڭ دۇنيادا ئەڭ ۋىجدانسىز، كۆڭلى پەس، ئەرلىك غورۇرى، مۇھەببىتى ئۆلگەن، يۈرىكى مۇزدەك سوغۇق ئادەم. ئۇ ئەختەرخاننىڭ ياش-لىققا خاس سۆيۈش بىلەن تىلىگەن ۋۇجۇدىنى يۈرىكىنىڭ ئەزەللىكىگە خاس ھارارىتى بىلەن بىرەر قېتىم ۋە ئىسسىتتىپ باققىنى يوق. ئۇنداق بولسا، ئۇ نېمىشقا مۇشۇنداق ھېسسىياتسىز لاي ھەيكەلگە باغلىنىپ كەلدى؟ ھەئە، ئۇ شۇنداق باغلىنىپ، ئۇنىڭ پېشىنى چىڭ تۇتۇپ ياشاشقا مەجبۇر. چۈنكى بۇ ئەمەت ۋالىينىڭ ھەقىقىي ئەرلىك بۇيرۇقى! ئۇ ئىككىسىنىڭ تاكى ئەمەت شۇجى ۋىلايەتكە يۆتكىلىپ كەتكىچە خۇپىيانە داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان مۇناسىۋىتىنىڭ دەخلى-تەرۈزسىزلىكى ئۈچۈن دۇنيادا كېرىم بۇجاڭدەك مۇناسىپ ئەر يوق! ئەمەت شۇجى كېرىم بۇجاڭنى ئەمەل-مەنەپ زەنجىرى بىلەن نۇقتىلاپ، ئۇنىڭ بىر ئۈچىنى ئۆزى، بىر ئۈچىنى ئەختەر-خانغا تۇتقۇزغان. كېرىم بۇجاڭ ۋەشۇ نۇقتا ئىچىدە ئۇلار ئۈچۈن گاھ سەكرەپ، گاھ ئۆمىلەپ بېرىدىغان ئىۋىۋىنچى مايىمۇن. نىھايەت، كېرىم بۇجاڭ ئەشۇلار بىلەن چەكسىز بەختلىك.

ئەختەرخان ئەتىسى سەھەر قوپۇپ گويا توپغا راسلانغاندەك، يۈيۈنۈپ-تاراندى. تىك-لىمە تاش ئەينەك ئالدىدا ئۆزىگە خېلىغىچە پەرداز قىلىپ، ئۆزىنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان كىيىملىرىنى كىيىپ ۋىلايەتكە يۈرۈپ كەتتى. شۇ كۈندىن باشلاپ كېرىم بۇجاڭنىڭ ئۇيغۇسى قاچتى. ئىشتىھاسى بوغۇلدى، قولى ئىشقا بارمىدى. گويا ئەختەرخاننىڭ ھېلىقى ياتىقىدا «لاپ» قىلىپ چىراغ ئۆچۈرۈلگەن چاغدا ئۇ گۈللۈك ئارىسىدا قانداق تولغىنىپ، نەم يەرنى قاسغان دەك ئازاب مەسخۇشلۇقىدا تىپىرلاپ يۈردى. ئۇ سۆرەلمە قۇرتتەك ئاستا ئۆتۈۋاتقان ئازابلىق كۈنلەرنىڭ بىر ھەپتىسىنى ئەشۇنداق ھەسرەت، پىغان ئىچىدە ئۆتكۈزدى. سەككىزىنچى كۈنى كەچتە ئەختەرخان ئۆيگە خۇشال، بۇرۇنقىدەك چاڭىلداپ سۆزلىگەن ھالدا كىرىپ كەلدى.

— قانداق بولدى خوتۇن؟

— قانداق بولاتتى، ئالدى بىلەن سۈيۈنچى-لىرىنى تەييارلىمىلا غوجام!

— سۈيۈنچە سەندىن ئايلىانسۇن، ھېلىقى ئىككى يۈز ئەللىك كۈيىنىڭ چېكىنى ئالغىن ئەمەس، قۇلىقىڭغا ئالتۇن ھالقا سوقتۇرۇۋال، — دېدى كېرىم بۇجاڭ ھىجىيىپ.

ئەختەرخان دۇمسايدى.

— نېمە، شۇنچىلىكىمۇ تېخى؟ ئۇنچىلىك نېمىلىرىگە مۆشۈك ئاپتاپقا چىقمايدۇ.

— مەيلى بوپتۇ، — كېرىم بۇجاڭ شەمىنىڭ يان-چوقىدىن بىر تۇتام ئاچقۇچنى ئېلىپ ئەختەر-

خانغا ئۇزاتتى، — خالىغىنىڭنى قىل، خۇش؟ — ئەمدى كامال شۇجى دېگەنلىرىنىڭ كۆزىدىن

قان ئېقىپ كېتىدىغان بولدى. — دە.

— يائاللا... شۇنداقمۇ؟ ئوچۇق دېگىنە خوتۇن!

— بەخت قۇشى ئەگىپ ئۈستىلىرىگە كېلىپ قالدى.

— ھە! — كېرىم بۇجاڭ خۇشاللىقتىن ئەختەر-خاننى مەھكەم قۇچاقتى، — مېنىڭ پەرىشتەم!

ئەقىللىق خوتۇنۇم! يۇلتۇزۇم! ...!

كەچ كۈز . . .

سۈزۈك ئاسمان تۇمانلىشىپ، ئېستىز - باغلار يالدىڭچلانغان، بۈگۈن ئەتكەن دەرەخ شاخلىرىدىكى، گۈل غازاڭلىرىدىكى ئاپئاق قىرو تېخى ئېرىپ ئۈلگۈرمەي، ئاسماندىن ئۇششاق قار تۈزۈشقا باشلىدى.

ئەمەت ۋالىي مېھمانخاندىن پارتكوم ئاشخانىسىغا چىقىپ، جۈزىدا ئېڭەك قېقىپ خېلىغىچە ئولتۇردى، ئۇنىڭ كەيپى ئۇچقان، قاپاقلىرى ساڭگىلىغان، چىرايى بۈگۈنكى بۇلۇتلۇق ئاسماندەك سۈرلۈك ۋە كۆرۈمسىز ئىدى. كۈتكۈچى قىز بايا ئۇنىڭ ئالدىغا بىر پىيالە چاي قويۇپ كەتكەندىن باشقا يەنە كېلىپمۇ قويمىدى. ئاشخانغا ۋالىيىدىن كېيىن كىرگەنلەرمۇ تامىقىنى يەپ، قاچىلىرىنى يۇيۇپ چىقىپ كېتىشتى.

— ھەي ماسفۇ! ① ماجىڭگۈي! — ئەمەت ۋالىي قازان بېشىدا ۋازىلىدىتىپ سەي قورۇۋاتقان سېمىز، دۇغىلاق خۇيزۇ ئاشپەزگە غەزەپ بىلەن ۋارقىرىدى، — قۇرۇق جۈزاڭدا قاچانغىچە ئېڭەك قېقىپ ئولتۇرمەن؟ بېرىدىغىنىڭنى بەرمەسەن! — ھى . . . ھى . . . ھى . . . نېمە يەيدىغانلىقىلىرىنى ئۇقماي . . .

— بۇرۇن ئەتكەنلىكىمگە نېمە يەيدىغانلىقىمنى ئۇنتۇپ قالىدىڭمۇ؟ شۇنى تارت! جۈزىغا يەنە تاماق كەلمىدى.

— ھەي، قانداق يۈزىسىز نېمەسەن؟ — ئەمەت ۋالىي سەپراسى ئۆرلەپ قازان بېشىغا يوپۇرۇلۇپ كەلدى، — زادى تاماق بېرمەسەن - يوق؟

— بەرمەيدىغان ئەمەت ۋالىي مانا ھەممىنى تەييار قىلىپ قويغىنىمغا نەۋاخ؟ بېلىتلىرىنى ساقلاپ . . .

— ئالدى بىلەن بېلەت ئال دېمەكچىمۇ سەن؟ — شۇنداق، بۇ بىر تۈزۈم ئەمەت ۋالىي. ئەمەت ۋالىي تېخىمۇ قايناشقا باشلىدى:

— تۈزۈم؟ كىم بېكىتكەن تۈزۈم؟ مېنى ئەمدى بۇ ناھىيىدىن يۆتكىلىپ كەتكەن دەپ شۇن

داق قىلىۋاتىمەنغۇ تايىملىق. ھۇ يۈزىسىز تۈگىگانى بىر قاچا يۇنداڭنى ئىچىپ قېچىپ كېتەمدى. مەن؟ — ئەمەت ۋالىي قولنى سىلكىدى، — بولدى، يېمەيمەن، ماڭا بېرىدىغىنىڭنى ئىشقا تۆكۈپ بەر! — ئۇ ۋايساپ، قاينىغىنىمچە ئاشخاندىن چىقىپ كەتتى، ئۇ ئىشك ئالدىدا ۋېلىسىپىستلىك كېتىۋاتقان ياش يىگىتنى كۆرۈپ چاقىردى:

— ھوي شياۋلىيۇ، توختىغىنا. شياۋلىيۇ ئىشك ئالدىدا ئۆزىنىڭ پېشىقە دەم رەھبىرىنى كۆرۈپ ۋېلىسىپىستتىن ئالدىراپ چۈشتى. — ياخشىمۇ سىز ئەمەت شۇجى؟ — دېدى ئۇ خۇشال بولۇپ.

— سەن ھازىرلا كامال شۇجىنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇنى ياتىقىمغا چاقىرىپ قوي، — دېدى ئەمەت ۋالىي.

— ئەستا، خىزمەتكە كېچىكىپ قالارمەنمىكىن ئەمەت شۇجى.

— كېچىكىسەڭ نېمە بوپتۇ؟ ماڭ بار. بىر كىم كېچىكىتىڭ دېسە مېنى ئىشقا بۇيرىغان دە، — بولمايدۇ، بۇ — خىزمەت تۈزۈمىگە خىلاپ.

بولمىسا ئۆزلىرى كامال شۇجىغا تېلېفون بەر. سىلەمۇ بولىدىغۇ، — شياۋلىيۇ مېڭىشقا ئالدىرىدى.

— تېلېفون بېرىشنى بىلمەمدىم مەن؟ — ئەمەت ۋالىي تۆمۈردەك قارىداپ، قوللىرىنى شىلتىدى، — يوقال كۆزۈمدىن! ھۇ قارا نوپۇس كەلگۈندى!

سېنى ئۆزەم تەستىقلاپ ئىشقا ئورۇنلاشتۇرمىغان بولسام، نەدە شېغىل تاسقاپ يۈرەتتىڭ. ئىمىت، شۇنىڭ مۇكاپاتى — دە بۇ!

ئۇ يەنە نېمەلەرنىدۇر دەپ قايناپ، كىملىرىنى دۇر قاغاپ — تىللاپ پارتكومغا — كامال شۇجىنىڭ ئىشخانىسىغا كەلدى. ئىشخانا تاقاقلىق ئىدى.

ئۇ سائىتىگە قارىدى. ئىشقا چۈشۈشكە يەنە سەككىز مىنۇت بار ئىدى. «يەنە بىر سائەتسىز كېمەلەيدۇ ئۇ تاقىرباش» دەپ ئويلىدى ئۇ ۋە ھاسىراپ-ھۆمىدەپ كامال شۇجىنىڭ ئۆيىگە يۈرۈپ كەتتى. مانا تونۇش ئۆي! ئۇ بۇ ئۆيىنى ئۇزاق يىلى ئۆزىگە ئاتاپلا سالدۇرغان. ئاستى-ئۈستى تاختايلىق ئۈچ ئېغىزلىق ئۆي. مۇنچە

① ماسفۇ — ئۇستا

كەن بولسا، دېمەك ئۇ سىلىدىكى ئەمەلىيەتنىڭ ئەينەن كۆرۈنۈشى ئىكەن.

— كاپشماڭ! — ئەمەت ۋالىي قەھرى بىلەن ۋارقىرىدى، — پارتىيە رەھبەرلىكىگە قارشى تۈرۈشۈمنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ئاخىر كۆرسىتىپ قويىمەن. ئالدىدىڭ سىز! — ئۇ غەزەپ بىلەن ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ، سىرتقا ماڭدى. ئارقىسىدىن قۇربان ئەلى توۋلىدى:

— توختىمىلا ئەمەت ۋالىي، چىنماق بىلەن چىقايلى.

ئەمەت ۋالىي كەينىگە بۇرۇلۇپ سورىدى:

— نەگە؟

— كامال شۇجى تۈنۈگۈن ماڭا، سىلىگە ھەم راھ بولۇپ، خىزمەتلىرىگە ياردەملىشىشنى تاپسىغان.

— ماڭا؟ ھىم! ھەمراھ بولمىش تېخى! ھۇ پىتىنچى سېنى كىرىپە! — ئۇ غەزەپتىن لاغىلىداپ تىترەپ، ئىشىكىنى جالاقىتىپ يېپىپ چىقىپ كەتتى.

«مۇشۇ تاقىرىشنىڭ ئالدىدا كىم بولۇپ قالدۇم مەن؟ — ئەمەت ۋالىي ئەلەم بىلەن ئەشۇلارنى ئويلاپ كەلمەكتە، — ئۆزىچۇ، ئۆزى ماڭا نېمىشقا ھەمراھ بولۇپ يۈرمەيدۇ؟ ياخشى! مۇشۇ ھاكاۋۇرلۇقى ئۈچۈن پۇشايمان قىلىدۇ تېخى!»

ئۇ مېھمانخانغا كېلىپ، پايپىقىنى داسقا چىلاپ ئولتۇرغان شوپۇرغا:

— ئاخشام نېمە ئىش قىلغان؟ قوپ، ماشىنىنى ئوت ئالدۇر! — دەپ ۋارقىرىدى.

ئەمەت ۋالىي پېشىن بىلەن تەڭزەيلىك ئۆستەڭ چېپىلىۋاتقان ئىش ئورنىغا يېتىپ كەلدى. ئۇسۇتنى بىر قەۋەت ئاق شور قاپلىغان، كەچ كۈزنىڭ ئىزىدىن شامىلى ئۇشقىتىپ تۇرغان ئوچۇق داغدا ئىش قىزىغان. تانىدەك تۈز تارتىلىغان زەيلىك ئۆستەڭ ئىچىدە ئادەملەر مىغىلدايتتى، مىڭلىغان كەتمەن قۇياش نۇرىدا ئەينەكتەك ۋال — ۋۇل قىلىپ چاقنايتتى، ئېكسەكلىۋاتورلار بويۇنلىرىنى غازدەك سوزۇشۇپ ئېگىز — تۆۋەن ھەرىكەتلىنەتتى. تىراكتورلار، توپا ئىتتىرىش

سى بىلەن ئاشخاننىسى، ئىسكىلاتى تېخى بۇنىڭ سىرتىدا. تاملىرىغا يېپىشتۈرۈلغان ئويما نەقىشلىك سۇلياۋ قەغەزنى شاڭخەيدىن، ئاسما چىراغلىرىنى گۇاڭجۇدىن ئەكەلدۈرگەن. ئەپسۇس بۇ ئۆي ئۇنىڭغا ئۇزۇن نېسىپ بولمىدى، ۋىلايەتكە كېتىپ قالدى. ئۇنىڭ ھازىر ئولتۇرۇۋاتقىنى بەش ئېغىزلىق ئازادە ئۆي، ئەمما ئۇنىڭ ھەشەمىتى يەنىلا بۇ ئۆيگە يەتمەيدۇ. ئىست، ئۇ بۇ ئۆيىنى مۇشۇ تاقىرىشقا سالىدۇرغانىكەن. ئۇ تاشقار — قى ئىشىكىنى تاراقىتىپ ئېچىپ ھويلىغا كىردى. تاراقىشغان ئاۋازنى ئاڭلاپ ئۆيىدىن قۇربان ئەلى چىقىپ كەلدى.

— كامال شۇجى بارمۇ ئۆيىدە؟

— مەن بار.

— ئۇ نەگە كەتتى؟

— بۈگۈن سەھەردە زەيلىك ئۆستەڭ قۇرۇلۇشىغا بارىدىغانلىقىنى ئېيتقان. كەتكەندۇ بۇچاغقا. — دېمەك ئاخشام ئۇ بۇ ئۆيىدە ياتماپتۇ — دە.

سىز قاچان كەلگەن بۇ ئۆيگە؟

— ئىككى ئاي بولدى.

— نېمە، كۆچۈپلەما؟

— ھەئە. مانا ئاچقۇچ.

ئەمەت ۋالىي بىر چاغلاردا ئۆزى يانچۇقىغا سېلىپ يۈرگەن سېرىق تۇچ ئاچقۇچنىڭ ئەمدى قۇربان ئەلىنىڭ قولىدا پارقراپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، يۈرىكىدىكى غەزەپ بېشىغا ئېستىلىپ چىقتى.

— سىزنىڭ نېمە سالاھىيىتىڭىز بار بۇ ئۆيىدە ئولتۇرىدىغان، ناھىيىگە بىرىنچى شۇجەمۇ سىز؟ — يازغۇچىمەن، قەددى كۆتۈرۈلگەن يازغۇچى.

— ھىم! ... پىتىنچى دەگا، پىتىنچى! يازغۇچى، شائىر دېگەننىڭ ھەممىسى پىتىنچى — يالغانچى!

— شۇنداق دېگەنلىرىگە ئىنتايىن خۇشالەن ئەمەت ۋالىي!

— قېلىن ئادەم ئىكەنسىز.

— راست دەيمەن، ھېنىڭ پىتىنچىلىرىم، يالغانچىلىقلىرىم سىلەرنى مۇنچىۋالا بىئارام قىلىۋەتەت.

چاغدا ئۈستۈپ-شېغا قاپقارا لاي چاچرىغان
كامال شۇجى رېزىنىكە ئۆتۈكىنى شالاپشېتىپ
رەدىنى يېتىپ كەلدى.

- قىلىدىغان ئىش تېپىلمىغاندەك، پاتقاققا
چۈشۈۋالغىنىڭىز نېمەسى ئۇكام؟ - دېدى ئەمەت
ۋالىي كامال شۇجىغا زەردە بىلەن كۈلۈمسىرەپ.
- ئۆزەمنى كەتمەندىمۇ بىر سىناپ باقام-
دىم، - كامال شۇجى ئۇلاپلا جاۋاب بەردى، -
كەتمەن چېپىپ كۆرمىگىنىمگە خېلى يىللار بوپ-
تۇ، قولۇممۇ يۇمشاپ قاپتۇ.
- سىز ماڭا ھەمراھ بولامىسىڭىز قانداق بو-
لىدۇ؟

- مەن قۇربان ئەلنى بەلگىلەپ قويغانغۇ.
- نېمە؟ - ئەمەت ۋالىي كۆزلىرىنى چەك-
چەيتىپ، - ئەشۇ توڭ قاپاق كىرىپىنمە؟ ماڭا
ھەمراھ بولغۇدەك كىمكەن ئۇ؟ تېخى ئۆزىڭىزگە
تېگىشلىك ئۆيىنىمۇ ئۇنىڭغا ئۆتۈنۈپ بېرىپسىز.
ئۇنىڭ نېمەسى شۇنچە ياراپ كەتتى سىزگە.
پىتىنچىلىقى، يالغانچىلىقىمۇ؟

- ياق، ئۇنىڭ راستچىلىقى، بىلىم قابىلى-
يىتى.

- بىلىم قابىلىيىتى دەڭ تېخى! - ئەمەت
ۋالىي ئۇنىڭغا قەھرى بىلەن تىكىلدى، - بىر
ناھىيىنىڭ ئېشىنى شۇنچە ئاسان چاغلايدىكەن
سىزدە، بىر مۇنچە كادىرلارنى رەھبەرلىك ئور-
نىدىن ئالماشتۇرۇپسىز. قاسىم جۇيىجاننى مەدە-
نىيەت ئىدارىسىدىن يەنە مائارىپ ئىدارىسىگە
يۆتكەپسىز.

- شۇنداق بولدى، - كامال شۇجى بىر
خىل تەمكىنلىك بىلەن داۋاملاشتۇرۇپ دېدى، -
تەكشۈرۈپ كۆرۈشۈمچە ناھىيىنىڭ مائارىپ ئىش-
لىرىنى يۈكسەلدۈرۈشتە يەنىلا قاسىم جۇيىجان
ئەڭ مۇناسىپتەك قىلىدۇ. ئۇ مائارىپنى تۇتقان-
دىن كېيىن مەكتەپلەرنىڭ ئوقۇتۇش سۈپىتىدىمۇ
يۈكسەلىشلەر بولدى. بۇ يىل ناھىيىمىزدىن
ئالىي مەكتەپلەرگە ئۆتكەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ سا-
نىمۇ ئاپتونوم رايونىمىز بويىچە ئالدىنقى قا-
تارغا ئۆتتى. ئۇندىن باشقا يەنە...
- توختاڭ، دەل مۇشۇ ئىشقا يۇقىرىنىڭ پىكى-

ماشنىلىرى ھەيۋەت بىلەن گۈرۈلدەيتتى. چېدىر-
ساتمىلاردىن پولو بىلەن پېتىر مانتىنىڭ مېزىلىك
پۇردىكى كېلەتتى. كاۋاپىداندا كاۋاپلار پىزىل-
دايتتى. پىرىكازچىكلارنىڭ تانا - سەملارغا ئې-
سەۋەتكەن رەڭدار ماللىرى، يەشىكلەردە دۆۋلە-
نىپ تۇرغان قەنت - ناۋات، چاي - پېچىنىلەر...
بۇ يەرگە بازارنىڭ قىزىغان ئاۋات مەنزىرىسى-
نى بېغىشىلىغانىدى.

ئېگىز بوي، خالتا ئېگەك، سۈپۈرگە قاش،
قارىچۇغا كۆز، توقماق بۇرۇن، چاچلىرى ئاق،
يېشى ئاتمىشلارغا تاقاشقان بەستىلىك بىر ئا-
دەم ھاسسىغا تايانغان ھالدا ئۈستەڭنىڭ نەم
توپىلىق قېشىدا پەيدا بولدى. دېھقانلار پەستە
ئۆزىنىڭ بۇ پېشقەدەم شۇجىسىغا چۆچۈپ، يەر
تېگىدىن قاراشتى. كىملىرىدۇر ئۇنىڭغا ئېگىلىپ،
قول باغلاپ سالام قىلدى. كىملىرىدۇر غەزەپتە
چىشىنى غۇچۇرلىتىپ، ئىچىدە قاغاپ - تىللاشتى.
ئۇنىڭ يول-ۋاستەك بۇ سۈرلۈك تەلەتسى
ھەممەيلەنگە تونۇش. ئۇ بىر چاغلاردا ئاقتاش
سۇ ئامبىرىنىڭ ئېگىز دامبىسى ئۈستىدە، ئۆي-
ئۆيلەردىن كۆچۈنۈپ، لاي-توپىغا مىلىنىپ ئىشلە-
ۋاتقان مىڭلىغان دېھقانلارغا ئۆزىنىڭ بۈگۈن-
كىدەك ھەيۋەت - سەلتەنەتلىك قىياپىتى بىلەن
كۆرۈنگەن. تاڭ سەھەردە قوپۇپ بىر قاچا سۇ-
يۇق ئوماچىنى كۆتۈرۈپ ئىچىۋالغانچە تاكى
كۈن پاتقىچە قارا پاتقاق ئىچىدە ئىشلەپ، سۇ-
سىز كۆلچەكتىكى نىمجان بېلىقتەك ماكىشىپ قال-
غان دېھقان ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئىككى كە-
لىمە ئەرز - داد ئېيتىشقا چارىسىز ئىدى. ئە-
مەت شۇجى شۇ چاغلىرىدىكىدىن كۆپ قېرىغان، مەغ-
رۇر گىمىدىيىلىرىدىن قالغان بولسىمۇ، ئەمما
كاج - تەرسالىقى، قەھرىلىكى ئۆزگەرمىگەن
ئوخشايدۇ. ئۇ يېنىدا قاش تارتىۋاتقان ئاق
تۇماق، قارا چېپەرقۇت چاپانلىق قېرى دېھقان-
غا جۈنۈپ ۋارقىرىدى:

- ھەي... كەتمەنىڭنى تاشلاپ، كامال
شۇجىنى چاقىرىپ كەل!

دېھقان ئىتائەتمەنلىك بىلەن ئۈنسىز باش
ئېگىپ، پەسكە پايپاسلاپ يۈگۈرۈپ كەتتى. بىر

رى بار، - دېدى ئەمەت ۋالىي ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ، - سىلەر ئىمتىھان مەيدانىغا بولغان نازارەتچىلىكتە يوقۇق قالدۇرغان، بەزىلەر ئە- شۇ يوقۇقتىن پايدىلانغان.

- بۇ سۆزلىرىنىڭ پاكىتى باردۇ ئەمەت ۋالىي، - دېدى كامال شۇجى قىزىشىپ.

- بار، ئەلۋەتتە، ۋاقتى كەلگەندە بىر - بىرلەپ سۆزلىشىمىز.

كامال شۇجى ئەمەت ۋالىينى چېددىر ئىچىگە باشلاپ كىردى.

- ياخشى گەپكەن. لېكىن شۇ چاغدا بۇ ئىش توغرىلۇق كىمىنىڭ پىتىنە تېرىغانلىقى ئاش-

كارلانغاندا مەن سىلنى ئوسال ھالغا چۈشۈپ قالماغىدى دەپ ئەنسىرەيمەن. ناھىيەمىزدىن

بۇ قېتىم ئالىي مەكتەپلەرگە تاللانغان ئوقۇغۇ- چىلارنىڭ كۆپ قىسمى ئىچكىرىگە، ھەتتا ئامې-

رىكا، ياپونىيە ۋە ئوتتۇرا شەرق دۆلەتلىرىگە چىقىپ ئوقۇشقا تاللىنىپتۇ. بۇ بىزنىڭ پەخرىمىز.

ناھىيىمىزنىڭ شان - شەرىپى. ئەجىبا بىزنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىمىزنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن تىرد-

شىپ ئۆگىنىپ، ئىلىم - پەندە شان - شەرەپكە، ئىستىقبالغا ئېرىشكەنلىكى مەدھىيەلەشكە، ئىلھام

بېرىشكە ئەمەس، تۆھمەت، ھاقارەتكە ئۇچرىشى كېرەكمۇ؟ مەن گېزى كەلگەندە سىلىگە شۇنى

ئېيتاي، ناھىيىمىز خەلقى ساۋاتسىزلىق ۋە نا- دانلىقنىڭ دەردىنى ئاز تارتىدى. بۈگۈن نېمە

ئۈچۈن نەچچە مىڭ ئادەم مۇشۇ سوغۇقتا زەيلىك چېپىشقا مەجبۇر بولدۇق؟ ئىلىمگە سەل قارىغان-

لىقىمىز، تەبىئەتكە تەلۋىلەرچە چاقچاق قىلغان- لىقىمىز، ناھىيىمىزنىڭ تەبىئىي ئىكولوگىيىلىك

قانۇنىيىتىنى تەتقىق قىلىپ كۆرمىگەنلىكىمىز ئۈچۈن ئۇنىڭ جازاسىغا ئۇچرىدۇق. بىز ئەشۇ

خاتالىقىمىزنىڭ كاساپىتىدىن ئەمدى خەلقنى مۇشۇنداق جاپا چېكىشكە مەجبۇر قىلدۇق.

- گېپىڭىزنى ئەگىتەيلى، بىز دېدى ئارانلا تاقەت قىلىپ تۇرىغان ئەمەت ۋالىي ئاچچىقتىن

تېترەپ، - «ئاقئاش» سۇ ئامبىرىنىڭ ياسىلىشى خاتا بولغان دېمەكچىمۇ سىز؟

- سۇ ئامبىرىنىڭ ياسىلىشى خاتا بولمىغان،

ئورنى خاتا تاللانغان.

- سىز بۇ توغرىلۇق ۋىلايەتلىك پارتكومغا ئەرز يازغانىكەنسىز.

- شۇنداق چۈشەنسىلىمۇ بولمىدۇ، - دېدى كامال شۇجى، - ئەمما مەن ئۇنى ئەرز سۈپى-

تىدە ئەمەس، تەكشۈرۈش دوكلاتى سۈپىتىدە يازدىم.

- ھىم! تەكشۈرۈش دوكلاتىمىش تېخى، - ئەمەت ۋالىي ئولتۇرغان كارىۋاتتىن قاڭقىپ تۇ-

رۇپ كەتتى، - مەن سىزگە شۇنى ئېيتىپ قو- ياي، مېنىڭ بۇ ناھىيىگە نەچچە ئون يىل ئىش-

لەش جەريانىدا سىڭدۈرگەن ئەجرىمنى سىزنىڭ يوققا چىقىرىۋېتىدىغان ھەددىڭىز ئەمەس. ئېس-

تىڭىز دە بولسۇن، سىز ناھىيىنىڭ شۇجىسى بولسىڭىز، مەن ۋىلايەتنىڭ ۋالىيسى، ۋىلايەتلىك پارتكوم-

نىڭ ھەيئىتى. مەن ئەشۇ ئورنۇمدىلا بولىدىكەنمەن، سىزنىڭ دوكلاتىڭىز مەڭگۈ تەستىقلانمايدۇ!

- رەھمەت ئەمەت ۋالىي.

- نېمىگە رەھمەت؟

- راست گەپ قىلغانلىقىمىز ئۈچۈن - دە، - كامال شۇجى تەمكىن بىر سىمادا كۈلدى، -

جۇڭگودىكى ئىش مانا مۇشۇنداق. ئىمتىياز ھە- مىشە ھەقىقەتنىڭ ئورنىنى بېسىپ كەلدى.

ئەمما مەن مۇنداق فېئوداللىق ئەنئەنىنىڭ جۇڭ- گودا مەڭگۈ داۋاملىشىپ كېتىۋېرىدىغانلىقىغا

ئىشەنمەيمەن. تارىخىي قانۇنىيەتنىڭ گىگانت چاقى ھېچقاچان ئىمتىياز ئىگىلىرىنىڭ قوماندان

دان تايىقى بويىچە چۆرگىلىمەيدۇ. قىلغان ئىش- لىرىمىزنىڭ قايسىسى خاتا، قايسىسى توغرا،

بۇنى ھازىر تالىشىپ نېمە قىلىمىز؟ كەلگۈسىدە ھامان بىر كۈنى تارىخنىڭ بۇ ھەقتىكى ھەققا-

نىي، توغرا يەكۈنىنى ئاڭلاپ قالىمىز.

- سىزنىڭ بىلىم ئىقتىدارىڭىزغا قايىلمەن، - دېدى ئەمەت ۋالىي بىردىنلا پەسكارغا چۈشۈپ، -

شۇنداق بولسۇن. ئىشىمىزنىڭ قايسىسى توغرا، قايسىسى خاتا، بۇنىڭغا كەلگۈسى باھا بەرسۇن.

ئۇنى قويۇپ ئالدىمىزدىكى ئىش توغرىلۇق پاي- زاڭلىشايلى. سايلام مەسىلىسىدە ناھىيىنىڭ تەي-

پى...

ھەرقانچە بىلىشىمىز مۇ، مېنىڭچىلىك چۈشەنمەي سىز. لېۋشۇچىنى تىلغا ئالدىڭىز، ئۇنىڭ تۆۋەنلىك ئەھۋالىنى يەنىلا بىز مەللىي كادىرلاردەك چۈشىنىشى ناتايىن. مېنىڭچە، قاسىم جۇيىجاڭنىڭ بايا سىز دېگەن تەلەپ-شەرتلەرگە يېتەشمى ئۈچۈن خېلى ۋاقىت كېرەك. ئەمما بىزنىڭ ھاكىم نامزاتى توغرىسىدىكى قارىشىمىز سىزنىڭكىدىن باشقاچىرەك. - ئاڭلاپ باقاي.

- بىزنىڭچە كېرىم بۇجاڭ بۇنىڭغا ئەڭ مۇناسىپ. ئۇمۇ ئوخشاشلا ئالىي مەكتەپ مەلۇماتىغا ئىگە ياش كادىر. ئۇ تۆۋەندىن - ئامما ئارىسىدىن ئۆسۈپ چىققان، ئۇزۇن يىل سىناغان. - ئەمما بىز ئۇنى تەشۋىقات بۆلۈمىنىڭ بۇجاڭلىقىدىن ئېلىپ تاشلاشنى ئويلىشىۋاتىمىز، - دېدى كامال شۇجى جىددىي تەلەپپۇزدا، - چۈنكى ئۇ ئۆزىنىڭ ھازىرقى رەھبەرلىك ئورنىدىكى سالاھىيىتىنىمۇ يوقاتقان. بۇھەقتە ناھىيىلىك پارتكوم تەشكىلات بۆلۈمى يېتەرلىك ماتېرىيالغا ئىگە. - سىز توغرىلۇقچۇ؟ - ۋالىيىنىڭ كۆزچاناقلىرى كېرىلدى، - ۋىلايەتنىڭ پەرتكوم تەشكىلات بۆلۈمىگە، ئىنتىزام تەكشۈرۈش كومىتېتىغا ئۈستىمىز. دىن يېزىلغان ئەرز-شېكايەتلەر ئازمۇ؟ ئۇلار پات ئارىدا بۇ ئىشلارنى تەكشۈرۈپ كۆرۈمەكچى. ئۇ چاغدىكى گەپ سىزنىڭ بۇ ناھىيىگە داۋاملىق شۇجى بولۇپ تۇرۇش-تۇرماسلىقىمىزغا بېرىلىپ تاقىلىپ قالسىچۇ؟ بىز ھازىرچە بۇ گەپنى قويۇپ تۇرۇپ، ھاكىم نامزاتى مەسىلىسىدە بىر قارارغا كېلىيلى.

- قارار دەملا؟ - كامال شۇجى ئىستېھزا بىلەن كۈلدى، - خەلق بىزگە بۇ ھوقۇقنى قاچان بەرگەن؟ ئەگەر ھاكىم مۇشۇنداق بىر-ئىككى رەھبەرنىڭ قارارى بىلەن سايلىنىدۇ دېيىلسە، خەلقنىڭ ئاساسىي قانۇندا بەلگىلەنگەن سايلاش، سايلىنىش ھوقۇقى نەدە قالىدۇ؟ مېنىڭچە بۇنى بىزنىڭ قارار قىلىشىمىز ئەمەس، ھەتتا خەلق تېڭىش ھوقۇقىمىز مۇ يوق ئەمەت ۋالىي. چۈنكى ئۇ خەلقنىڭ كۆڭۈل رايى بىلەن

ييارلىقى قانچىلىك؟

كامال شۇجى جاۋاب بېرىپ دېدى:

- بىز پارتكومدىكىلەر ئۆتكەن ئايدا ناھىيىلىك خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېت مۇدىرلىرى بىلەن سايلامنىڭ كونكرېت خىزمەتلىرى توغرىلۇق پىكىرلەشكەن. بىز ئەمدى ۋىلايەتلىك پارتكومنىڭ يوليورۇقىنىلا كۈتۈپ تۇرۇۋاتىمىز.

- مانامەن ۋىلايەتلىك پارتكومنىڭ يوليورۇقىغا بىنائەن كەلدىم، - ئەمەت ۋالىي يېپىنچاقلىمۇال-خان قېلىن جۇۋىسىنى كارىۋاتقا تاشلىۋېتىپ داۋام قىلدى، - قېنى ئاڭلاپ باقاي، ھاكىم نامزاتى قىلىپ كىمنى ئويلاشتىڭلار؟

- بىز تەكرار كېڭىشمىش ۋە ئاممىنىڭ رايىنى سىناپ كۆرۈش ئارقىلىق قاسىم جۇيىجاڭنى ھاكىملىققا مۇناسىپ دەپ قارىدۇق، - دېدى كامال شۇجى.

ئەمەت ۋالىيىنىڭ قېلىن قاشلىرى يۇقىرى كۆتۈرۈلدى.

- قانداقچە؟

- بىرىنچىدىن، ئۇسىياسىي-ئىدىيىۋى جەھەتتىن خېلىلا پىشقان ۋە سىناغان. پارتىيىۋىلىكى ۋە تەشكىلىي پىرىنسىپچانلىقى كۈچلۈك. ئىككىنچىدىن ئۇ ئالىي مەكتەپ پۈتتۈرگەن، بىر قەدەر مول نەزەرىيىۋى ۋە كەسپىي بىلىم سەۋىيىسىگە ئىگە ياش زىيالىي. ئۈچىنچىدىن، ئۇ مول كەسپىي ئىقتىدار ۋە رەھبەرلىك سەنئىتىگە ئىگە. ئۇ مائارىپ ۋە مەدەنىيەت ئىدارىسىگە مەسئۇل بولۇپ ئىشلىگەن مەزگىللەردە خىزمىتىدە ئالاھىدە تۆھپە يارىتىپ، ناھىيە خەلقىنىڭ ھۆرمەت-ئىستېغىنىنى قولغا كەلتۈردى. مەن بۇ توغرىلۇق ئۆتكەندە ۋىلايەتتە لېۋشۇجى بىلەنمۇ كېڭەشكەن.

ئەمەت ۋالىي كامال شۇجىنىڭ يۇقىرىقى سۆزلىرىنى كۆزىنى يۇمۇپ، خىيال ئارىلاش بېرىلىپ تىڭلىدى. ئۇ بىر ئازدىن كېيىن كۆزىنى ئېچىپ، كامال شۇجىغا تىكىلدى.

- ئۇنىڭ توغرىلۇق بىلىدىغانلىرىڭىز پەقەتلا مۇشۇمۇ، - دېدى ئۇ مەسخىرە ئارىلاش، - سىز ئۇنى

ئەمەلگە ئاشىدىغان ئىش. مانا بۇ خەلقنىڭ ئەڭ ئالىي ھوقوقى! ئەگەر كىمدەكىم خەلقنى ئەگە باشلسا، ئىتائەتچانلىق بىلەن ماڭىدىغان قوي، خالىغانچە دەسسەپ-چەيلەشكە بولىدىغان ھاك-توپا دەپ قارايدىغان بولسا، ئۇ ھامان بىر كۈنى ئەڭ ئېغىر شەرمەندە ئاقىۋەتكە قالىدۇ.

— كاپىشماڭ! — ئەمەت ۋالىي تاقەت قىلالماي خەزەپ بىلەن ۋارقىرىدى، — قېنى كۆرىمىز، كىم-نىڭ دېگىنى ھېساب؟ كۆرۈپ قالسىز تېخى! ... تۈن كېچە، بۇلۇتلۇق ئاسمان، قوتانلاش قان ئاي، ئاچچىق شەۋىرە قار تۈزۈندىلىرىنى ئۇچۇرتماقتا. يىراقتىن تىراكتور بىلەن ئېكىم ۋاتورنىڭ ھەيۋەتلىك گۈرۈلدۈشى، چېدىردىن ئەمەت ۋالىينىڭ ئۈنلۈك خورەك ئاۋازى كېلىدۇ. كامال شۇجىنىڭ كۆزلىرىدىن ئۇيغۇ قاققان، ئۇ خاپا ھەم خىيالچان. ئۇ، چەتتىكى تېخىچە چېرىغى ئۆچمىگەن چېدىرغا كىرىپ كەلدى.

— تېخىچە ئۇخلىمىدىڭىزمۇ؟

لامپۇچكا يورۇقىدا تىزىغا خاتىرە دەپتىرىنى قويۇۋېلىپ تېز-تېز خەت يېزىۋاتقان قۇربان ئەلى بېشىنى كۆتۈرۈپ كۈلۈمىرىدى.

— بايا ئىككىڭلارنىڭ ھەممە گېپىنى ئاڭلىدىم. شۇنى خاتىرىگە يېزىۋاتىمەن.

— ئۇنىڭ يېزىشقا ئەرزىگىدەك نەمەسى بار؟ دېدى كامال شۇجى قارشى چىقىپ.

— ياق... — قۇربان ئەلىنىڭ ئاۋازى تىترەپ كەتتى، — ئەشۇنداق ئىشلار مېنى قەتئىي بوشاشماي يېزىشقا، كۈرەش قىلىشقا ئۈندەيدۇ. ئىلھامىمنى ئۇرغىتىدۇ. بىلە ھەقلىق كامال شۇجى!

كامال شۇجى ئۈنچىقمەيدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئورۇن-كۆرپىسى ئۈستىگە ئولتۇرۇپ، بېشىدىن شەپكىسىنى ئالدى. بېشىنى سىلىدى. قۇربان ئەلى ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى.

— بايا ئەمەت ۋالىينىڭ سۆزىدىن بىر ئىشنى بايقاپ قالدىم. ئۇ سىلگە بىر كۆڭۈلسىزلىكتىن شەپە بېرىۋاتىدۇ.

— نېمە قورققۇلۇق؟ — دېدى كامال شۇجى

پەرۋاسىز ھالدا، ئالسا مەندىن مۇشۇ شۇجى-لىقنى ئالىدۇ. ئەمما قەلبىمنى خەلقنىڭ يۈرىكىدىن مەڭگۈ ئاجرىتىۋېتىلمەيدۇ. مەن ھەمىشە شۇنداق ئويلايمەن قۇربان. خەلقنىڭ ھەقىقىي رەھبىرى بولمەن دېگەن ئادەم، ھەرگىز ئۆزىنىڭ شۇ ئەمەلدە تۇرۇش-تۇرماسلىقىدىن غەم قىلىپ كەتمەسلىكى كېرەك. ئەگەر كىم شۇنداق ئويلىسا غەيرەت-شەجائىتى بوشاپ كېتىدۇ. يۇقىرىدا نەسبەتەن قۇل، تۆۋەنگە نەسبەتەن زومىگەر بولۇپ قالىدۇ. مەن يۈرىكىمدىكى ئىپتىسام، كەلگۈسىدە شۇجىلىقتىن ئۆرۈلۈپ چۈشەممۇ ئارىمىم يوق. چۈنكى بىز ئۆز ئەمەلىيىتىمىز ئارقىلىق كىشىلەرگە 80-يىللاردىكى ھەقىقىي كوممۇنىستلارنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى تونۇ-تۇپ قويدۇق، — ئۇ سۆزلەۋېتىپ ئورنىدىن تۇردى، — يۈرۈڭ، سىرتىنى بىر دەم ئايلىنىپ كېلەيلى. شۇنداق چىرايلىق كېچە...

ئىككىسى چېدىردىن چىقتى، قار كۈچەيگەن. زەيلىك ئۈستىگى بويلاپ تارتىلغان ئېلىپكىت چىراقلىرى ئىش ئورنىنى كۈندۈزدەك يورۇتۇپ تۇراتتى. يىراقتىن ناخشا ئاۋازى، كەتمەننىڭ گۈپۈلدەشلىرى، كۈلكە-چاقچاقلار ئاڭلىناتتى.

— قاراڭ، نېمە دېگەن ئۇلۇغ خەلق؟ — كامال شۇجى گويا شېئىر ئوقۇغاندەك ھاياجان بىلەن پىچىرلىدى، — ئۇلار ئۆز بەختىنى يارىتىش، ئۆز يۇرتىنى گۈللەندۈرۈش ئۈچۈن، مۇشۇنداق جاپا چېكىشتىن ئايا نىمايدۇ. مۇشۇنداق خەلق بىلەن بىر جان، بىر تەن بولۇپ ياشاش قانداق راھەت؟ مانا بۇلار ئىنسانىيەت ئالىمىگە ھاياتلىق بەخش ئەتكۈچى يۈرەك. مانا بۇلار دۇنيانى ياراتقۇچى خۇدا! قاراپ تۇرۇڭ، ئۇلار يېڭىدۇ. ئۇلار چوقۇم يېڭىدۇ!

ئىككى جۈپ كۆز ئەشۇ مەزىرىلەرگە چەكسىز ھۆرمەت ۋە ئېھتىرام نەزەرىدە تىكىلدى. چاناق لاردىن ئىسسىق ياش تاراملاپ تۆكۈلدى.

1986 - يىلى سەنئەت بىر. ئۈرۈمچى

مەسئۇل مۇھەررىرى: قۇربان مامۇت

سرىكلار

ئەمەن ئەخمەدى

خاتىرە

x x x

ئەجىبا، خاتىرە بولمىسا مەندىن،
 ئويلىساڭ خاتىرە قىلغان يېرىم كۆپ.
 يە ئۇنى يېڭىلاش دىلىڭدىن كەچتى،
 يە ئۇ خاتىرىلەر كەتكەن كۆمۈلۈپ.
 مەن ساڭا خاتىرە قىلغان سۆيۈشنى،
 لېۋىڭگە بولغانمەن تۇنجى مۇيەسسەر.
 تال - تال كىرىپىكىڭنى سانجىغان چاغدا،
 ياشلىقتىن كەلگۈگە ئېچىلغان دەپتەر.
 نەقەدەر شاد ئىدۇق بىر ھاياتنى دەپ،
 مەن ساڭا، سەن ماڭا تۆككەن ئىدۇق تەر.
 قان دېسەڭ قان بەرگەن، جېنىڭ ئۈچۈن جان،
 ئۆلۈپ بەر دېسەڭمۇ ئۆلەتتىم ئەگەر.
 شۇ ئىدى خاتىرە يۈرەكتىن ئۆچمەس،
 ۋە لېكىن ئايرىلىدۇق، باشقا لەۋلەردىن.
 ئۇ دۇنيا، بۇ دۇنيا بولمۇ دۇڭ رازى،
 ھە دۇرۇس، مەن ئۈچۈن ئارمان ئۇ لەۋلەر،
 ھەتتا قوڭغۇراقتەك كۈلكەڭ ئاۋازى،
 بۇ دەم ھەم ئوت كەبى تەگدى شۇ لېۋىڭ،
 ئۇ بولدى دىلىمغا خاتىرە - زىننەت.
 ساڭىچۇ قالدۇراي كۆڭلۈم تۆرىنى،
 ئۇ تاپسۇن كۆكسۈڭدىن يوقالماس جەننەت.

x x x

كۆڭلۈم تاغدىن ئۇلۇغ، چوققىلاردىن تىك،
 ئۇنىڭغا ھېچكىممۇ چىقالماس ئوڭاي.
 يەتتە ئايلىنىدۇ ئۇنى زوق بىلەن،
 سەندىن چىراي ئالغان پەرى سۈپەت ئاي.
 كۆڭلۈم ئالتۇندىن ساپ، ئالتۇندىن قىممەت،
 ئۇنى ھەر كىمەلەرلا ئالالماس سېتىپ،

كۆرۈشتۈق، ئۇزۇن يىل كۆرۈشەلمىدۇق،
 بۈگۈن ئۇھ تارتىشىپ ئۇچراشتۇق يەنە.
 مۇڭداشتۇق ۋە لېكىن قېنىشالمىدۇق،
 بەخت يار بولدى پەقەت بىر دەملىكىمە.
 يىل ئۆتتى چاچتا ئاق، ساقالدا قىرو،
 ئۇ بەلكى غۇبارسىز ياشلىققا مىسال.
 ۋە ياكى ئەۋەتسەن يادىكار قىلىپ،
 ئۇنى ئىككىمىزگە تەلەيسىز ۋىسال.
 قەلبىڭ مېنىڭدەمۇ ياكى باشقىدا،
 ئۇ ماڭا كۆپ زامان بولدى تېپىشماق.
 ئەگەر مەندە بولسا ھاجەت ئىدىمۇ،
 سۆيگۈنىڭ بويىنىغا سىرتماق سېلىشماق.
 ھە، ئەندى گاھ كۈلۈپ، گاھى قىزىرىپ،
 ئۆتكەن دەقىقىلەرنى ئېسىڭگە ئالدىڭ.
 شۇ دەمدە يە مېنى تاشلىدىڭ ئوتقا،
 يە ئۇنى ئۆزەڭنىڭ ئىچىگە سالدىڭ.
 بىلىمەن ئۆتكەن كۈن قايتا كەلمەيدۇ،
 بى تەھقىق پۇشايمان ئۆرتەيدۇ جىسمىڭ.
 بۇ ئايرىلىشنى سەن قىلمىغاچ ئارزۇ،
 يۈرەك قاتلىمىدىن ئۆچمەيدۇ ئىسمىڭ.
 ئەرزىتىم سۆيۈشكە، ھېلىمۇ مەندىن
 تېپىلۇر شۇندىكى مۇھەببەت ئىزى.
 كۆكسۈمگە بېشىڭنى قويۇپ تىڭشىدىڭ،
 چايقىلىپ تۇرغاندا سۆيگۈ دېڭىزى...
 بۇ نۆۋەت كېتىشىم بەلكى مەڭگۈلۈك،
 بىلىمەيمەن قايسىمىز ئۆلۈمىز بالدۇر.
 شۇ ۋەجەمۇ كۆزۈڭدىن تامچىلايدۇ ياش،
 ۋە دەيسەن: ئونتۇلماس خاتىرە قالدۇر.

ھالبۇكى ئوڭايلا بېرىمەن ساڭا
 ۋىجدانم، قەلبىمنى، جەنىبىمنى قېتىپ،
 كۆڭلۈم كۆكتىن پاكىز، ئالەمدىن كەڭرى،
 ئۈنىڭدا بىرلا سەن قىلسەن پەرۋاز.
 چاقماق، گۈلدۈرماما، چولپان ۋە زۆھرە
 ئوتلۇق ئىشقىمىزدىن ئالىدۇ ئەنداز.
 كۆڭلۈم دېڭىزدىن كەڭ، دېڭىزدىن چوڭقۇر،
 ئۈنىڭدا بىر ساڭا كېمىلەر تەييار.
 مەن كۆكسى - قارنىڭدا ئوينايمەن دېسەڭ،
 ئۆزۈم ھەم تەسەددۇق دېگەيمەن ئەي يار.

X X X

كۆڭلۈم ساڭا قالدى جىسمىدىن يىراق،
 كۆڭۈلسىز بۇ جىسىم ئۆزەمگە ئاپەت.
 جىسىم تەنھالىقتا يەنجىلسە مەيلى،
 كۆڭلۈمچۈ، سەن بىلەن تاپىدۇ راھەت.
 راست، بىر كۈن ئۆلۈمىز، كىرىمىز گۆرگە،
 بىراق بىر گۆر ئىچرە بولالمايمىز جەم.
 كۆڭلىمىز، ئىشقىمىز ياتقاچقا بىرگە،
 يالغۇز قالماقلىقتىن قىلىشمايمىز غەم.
 خۇرسۇنما خاتىرە قالدۇرمىدىڭ دەپ،
 خاتىرە بۇنىڭدىن بولمايدۇ ئارتۇق.
 ھەممە بىر دەمدىلا چىقىدۇ ئەستىن،
 ئەمما مەڭگۈلۈكتۈر ئۈشۈپ ئۇلۇغلۇق.

بۆشۈك تويى..

(بىر قىز ئاغزىدىن)

سۆيەيمەن دەپ شۇنچە قىلساممۇ،
 قىستاپ تۇرۇپ ۋەدەمنى ئالدىڭ.
 تەرسالىقىم تۇتقان چاغدىمۇ،
 يالتايىمىدىڭ، ھىقتەك قالدىڭ.
 ئاڭلىۋىدىم مۇھەببەت ئەزەل،
 ئىككى يۈرەك ئىختىيارى دەپ.
 تاڭسا تاشنى تاياققا ئەگەر،
 ھايات ئۈچۈن يىغا - زارى دەپ.
 ھېچكىم تىلغا ئالمايدى بۇنى،
 يوققا چىقتى نىكاھتا ئەركىم.
 سەن سۆيگەچكە ئارزۇلاپ مېنى،
 مەنمۇ سۆيۈپ قالارمەن بەلكىم.

X X X

ئەسلەپ باقسام كىچىك چاغدىلا،

سېنى كۆرمەي بولغانىدىم چوڭ.
 كۆرمىگەنگە كۆيەيمەن دېسەم -
 ئاتام دېدى مېنى: بېشى چوڭ.
 سۆزلىدىڭكى ئاشىق ئەھلىدە،
 قولاق كۆزدىن كېلىدۇ بۇرۇن.
 بۆشۈكتىلا ئاڭلاپ ئېتىڭنى،
 قالدۇرۇپتۇ كۆڭلىدە ئورۇن.
 بىر چاغلاردا بوۋاملارغىمۇ،
 بەرگەنمىكەن ئۇلار قىزىنى.
 ئەندى نۆۋەت بىزگە كەلگەندە،
 يىرىمىزمۇ قىلغان سۆزىنى.
 ئاڭلا ئوبدان بۇ ئىككى ئۆيىنىڭ
 قۇدىلىققا ۋەدىمىز مەھكەم.

ئېسىڭدە تۇت، كۆرمەيسەن خۇۋلۇق،
 گەر باش ئېگىپ ئاڭا تەگمىسەڭ...

X X X

سۈرۈشتۈرسەم بوۋاقلقىمدا
 قىلغانىكەن بۆشۈك تويۇمنى.
 ماقۇل بولۇپ ئاتام ئاتاڭغا،
 چۈشەپتىكەن پۇت ۋە قولۇمنى.
 مانا بۈگۈن سېنىڭ ئاتاڭنىڭ
 غەزىپىدىن قورقۇپتۇ ئاتام.
 بالاغەتكە يەتكەن كۈنلەردە،
 چۆچۈرىنى ساناپتىمەن خام.
 بىلىپ قويغىن خېلى - خېلىلار،
 ئادەم فويىسا لىڭشىتمىغان باش.
 ياۋاشلىشىپ ساڭا ئەگەشتىم،
 كۆزلىرىمدىن ئېقىتمىغىن ياش.
 ئاتا - ئانام ئىرادىسىنى،
 پايىمال قىلىش تېخىتىدى تەسكە.
 بۆشۈك تويى بىز بىلەن كەتسۇن،
 قالدۇرمايلى ئۇنى پەرزەندكە.

قەسەم

«ئوكياننىڭ سۈلىرى قۇرۇشى مۇمكىن،
 تاغنىڭ مەزمۇت تېشى كېتەر ھەم چىرىپ.
 شۇندىمۇ قەسەمدىن يانماسەن ئەسلا»
 دېگەننىڭ بىر چاغ كۆكرىكىڭ كېرىپ.
 لېكىن چىرايلىقىم، تارىخلار گۇۋاھ،
 چىن مۇھەببەت ئۈچۈن قەسەم كەتمەيدۇ.
 كىم جاننى جاناندىن تۇتمىسا يىراق،

قەلب بۇ ساداقەتنى تەرك ئەتمەيدۇ.
 سۆز شۇ، قەسەم قىلما، نانمۇ دەسسەمە،
 قەسەمىڭدىن مەندە قۇلاق قاپارغان.
 گەپىڭدە تۇرمىغاچ نەچچە - نەچچە رەت،
 ۋىجدان ئازابلىنىپ يۈزى تاتارغان.
 دۇرۇس، ئەجدادلىرىم قەسەمنىڭ چوڭقۇر -
 لۇقمىنى دېڭىزغا ئەيلىگەن قىياس.
 ئۇنىڭ مەھكەملىكى، ئۇلۇغلۇقىنى -
 تاغلارغا ئوخشاتقىنىمۇ ھەم راست.
 ئۇنداقتا تاغلارنىڭ بېشى نېمىشقا -
 ئافىرىپ، دەرياچە ئاقتى كۆز يېشى؟
 بىلەمسەن نېمىدىن بېرىدۇ دېرەك -
 ئۇنىڭ گاھ ئوت بولۇپ، تەۋرەپ - يېنىشى؟
 نېمىشقا دېڭىزنىڭ سۇلىرى ئاچچىق،
 گاھى ئاسمان - پەلەك دولقۇن ئاتىدۇ؟
 گاھىدا تىپتىنچ ئاسمانغا بېقىپ
 پۈتمەس خىيال بىلەن جىمجىت ياتىدۇ؟
 دېمەك مەزمۇت تاغلار، دېڭىز - ئوكيانلار
 ئىنساننىڭ ئۆزىنى شىپى كەلتۈرۈپ
 سۆزلىشىگە ماقۇل بولغان جاكاسىمىز.
 بىراق ئۇ، ئۆزىنىڭ چەكسىز ئۆمرىدە
 قەسەم بۇزغانلارنى كۆرگەن خاتاسىز.
 دېڭىز ئاچچىقىمۇ باشقىدىن ئەمەس،
 ئاسىي بولغان ئاگا بىرەر ۋاپاسىز.
 دېڭىز ئاچچىق يۇتقان، تاغلار دەرد چەككەن،
 بولغاچقا سېنىڭدەك قەلبى ساپاسىز.
 ھېلىمۇ ۋەدەگە ئىشىنەلمەيمەن،
 قەسەمنىڭ ئاڭلىسا تاغلار دەرگۇمان.
 دېڭىزمۇ ئۆزىنى كۆرسەتمەس ئۈچۈن
 ئۈستىدە لەيلىتىپ قوياركەن تۇمان.
 بولدىلا دائىما قەسەم قىلىشىپ،
 سەبى يۈرەكلەرگە سالمايلى ھەسرەت.
 بىر قاراش بىلەنمۇ، ئىما بىلەنمۇ
 ئىزھار قىلىنىدۇ ھەر نە مۇھەببەت.
 ئاغزىڭنى ئاچمىغىن، ئاڭلىسا ئەگەر،
 نە بولۇر تاغلارنىڭ، دېڭىزنىڭ ھالى.
 ئېسىڭدىن چىقمىسۇن، قەسەمخورلارنىڭ
 يۈزىدە قان يوق دېگەن خەلق ماقالى.

سۆيگۈ ئەلاھىغا

مەيلى سەن بار بولغىن ۋە ياكى يوق بول،
 تىز پۈكتۈم مەن ساڭا ئېتىقاد قىلىدىم.

تاھىرغا زۆھرەنى، پەرھادقا شېرىن -
 نى بېرىپسەن، ماڭا بېرەرمۇ - بەرمەسەن.
 دەپ تولا قايغۇردۇم، ئېھتىيات قىلىدىم.
 راست سېخى ئىكەنسەن، مېنى ئۆمرۈمدە
 ئىشقى ھېسسىياتتىن قىلمىدىڭ قۇرۇق.
 ياردەپ تەلەۋرگەن كۆڭلۈم بېرىڭ
 بىر گۈزەل ئۇنىڭەي دەپ تاشلىدىڭ ئۇرۇق.
 بىراق ئالجمىدىڭمۇ ئېزىپ كەتتىڭمۇ،
 ئۇندا بىرسى ئەمەس، كۆپلىرى ئۇندى.
 بەزىسى تاس قالدى جېنىم ئېلىشقا،
 بەزىسى ئالدىدى، بەزىسى ئۆلدى.
 سۆيگۈ بېرىپسەنۇ، بىراق بىرسېنى
 سۆيۈش ئىختىيارىم بەرمەپسەن قولغا.
 ئۈجمە كۆڭۈل دېگەن لەقەمگە قويدۇڭ،
 تۇراقسىز بۇ ئىشقىم چۈشمىگەچ بولغا.
 كۆرگەنسەن بىردىن ئۇندىلا سۆيسەم،
 بايقىلىپ قالىدۇ بىر تالاي ئىللەت.
 ئۆزەم رەنجىسەمغۇ چاغلىق ئىش ئىدى،
 رەنجىيدۇ ئۇنىڭدىن تۇغقان - جامائەت.
 بىرسىگە كۆڭلۈمنى ئۇچۇرسام يەنە،
 ئۇنى قىلىۋېتىسەن كۆڭلۈمدىن بىراق.
 يە ماڭا بىرنىلا بەرمەي تۇرمايسەن،
 يە مېنى قىلمايسەن ئىشقىتىن نېرىراق.
 بولدىلا قېرىدىم، سۆيگۈمۇ پۈتتى،
 چۆرىسىز ئۆتسەممۇ خاپىلىقىم يوق.
 لېكىن قىز - ئوغۇللار چوڭ بولۇپ قالدى،
 يەپ قاچار ناكەسنى قىلما تەسەددۇق.
 تەلپىم، ئەۋەتكىن تەڭداشسىز گۈزەل،
 قىلمىغىن ئۇلارغا ۋاپاسىزنى رام.
 پەرزەندلەر قىينالسا مەنغۇ كۆرمەيمەن،
 چاپلىنىپ قالىمىسۇن ئۆزەڭگە بەدىنام.

ئوڭۇممۇ بەخت، چۈشلىرىممۇ

...م

ئۇيقۇنى ئۆلۈمنىڭ ھەمراھى دەيدۇ،
 بۇ قانداق ئۇيقۇدۇر بىلمەيمەن تېخى.
 ئۇيقۇنى ئۆلۈكتەك ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن
 ھايات كەسمەيدۇ ماڭا رۇخسەت قەغىزى...
 كۈندۈز تىرىك ياشاپ كەچتە ئۆلۈش يوق،
 ئۇيقۇم چۈشلەر ئاراشادىمان ئۆتەر.

خەقلەردىن بىر ھەسسە ئارتۇق ياشىدى - دەپ مېنى چۈشلىرىم تارىخقا پۈتەر. راست ئەمەسمۇ مېنىڭ يېڭى ئۆزۈمدە چۈش كۆرمەي ئۆتكۈزگەن بىرمۇ تۈنۈم يوق. پەقەت ئۆزۈملا گۇۋاھ، ياشلىق كېچىسى. كۈندۈز كۈنلىرىمگە ئوخشاشلا ئۇلۇغ. تاغلارغا چىقىمەن، چۆللەر كېزىمەن، جەننەت سۇلىرىغا چۆمۈپ ئۈزىمەن. ئوڭۇمدا يوقالغان ئىلھامنى تۇتۇپ، ئىشقى - مۇھەببەتتىن شېئىر تۈزىمەن. قۇياش ئاستىدىكى تارتىنچاق كۆزلەر، ماڭا ئۇ دەقىقە قارايدۇ تەمكىن. كۆرۈپ قالارمىكىن بىرەر كىشى دەپ، باغچىدا چىقىمىدەك يۈرمەيمەن غەمكىن. ئەتە - كەچ، يىل ئۆتۈپ كۆرۈشەلمىگەن مەھبۇبەم تۇيۇقسىز بولىدۇ پەيدا. ئۇنىڭ نۇرلۇق كۆزى، تاتلىق سۆزلىرى، مېنى كۈندۈزدىن بەك قىلىدۇ شەيدا. تاڭ ئېتىپ، كېچىنىڭ تۇيغۇسى بىلەن سېزىمەن ئۆزۈمدە باشقىچە دەرمان. كۈندۈزى بەخت ئىچىرە ئىشلەپ، شادلىنىپ، كېچە سۆيگۈ تاپسام، يەنە نە ئارمان! ئۆلۈمنىڭ ھەمراھى بولغان ئۇيغۇدىن، ئۆلۈمنىڭ ئۆزىلا ياخشى دېسەم راست. لېكىن مەن ئۆلسەممۇ جەننەتتە ئۇخلاپ، چۈشلىرىمنى داۋام ئېتىمەن خالاس...

سېنىڭ قەلبىڭنى...

سېنى ياراتماپتۇ زۆھرەدەك گۈزەل، ئالماپمەن شېرىنچە ئورۇن سەھنىدىن. «مىڭ ئاڭلىغاندىن بىر كۆرگەن ئەلا» مېنىڭ كۆزۈمدە سەن گۈزەل ھەممىدىن. لېكىن كىشىلەرنىڭ ئاغزىدا ئۆتمۈش، خۇددى بۇ ئەسىردە مۇھەببەت يۇقتەك. ئاھ - ۋاھنىڭ ھەممىسى لەيلىلەر ئۈچۈن، ئۆلگەنلەر تىرىكتىن بىسىپار ئۇلۇغتەك. «مۇھەببەت دېگەن ئۇ بىر كونا ناخشا، ئۇنى ياكىرىتىدۇ ھەر قانداق يۈرەك». ھالبۇكى زۆھرە ۋە شېرىندا ئەندى -

قالمىغان ھېچنەرسە قايتا سۆيگۈدەك. تاڭ سەھەر، چۈش ۋاقتى، ئايدىڭ ناخشىسى. يۈرىكىم قېتىدىن سوئال سورايىمەن. ھۆسنۈڭنى ئانا يەر ھۆسنىدىن كۆرۈپ، ئۆزۈمنى بەخت تونى ئىمچىرە ئورايىمەن. شۇ مەھەل سەن تۆككەن ساپ تەر، قىزىل قان، سەندىكى پاراسەت سۆيگەن زېمىن دەپ. كېلەچەك ئۇلغا بولالسام خىشى، تاپار ئىدى كۆڭلۈم شۇندا ئىمىن دەپ. قالدۇرغان ئىزلىرىڭ، ماڭغان يوللىرىڭ، سەن قۇرغان بىنالار ئالدىمدا ئايان. زۆھرە، شېرىنلاردىن قالغىنى نېمە؟ ئۇلار ئۆز تۆھپىسىن سەندەك دەۋر قىزى، قارىشىدا ئامال يوق قىلىشقا بايان... ۋە شۇندا نامىڭدىن تاپمەن غورۇر، ماختايمەن ئىشقىمنى ئىپتىخار بىلەن. ۋە شۇندا نامىڭدىن تىڭشايمەن ناخشا، گۈلدۈرلىگەن كەبى دەريالاردا سەل. خاتىرجەم بول مېنىڭ ئۆمۈر گۈزىلىم، بىلىمەن قەلبىڭنى چىرايدىن ئالىي. سېنىڭ ئىجتىھاتىڭ، ئوتۇڭ تەپتىدە، تىيىنغا ئەرزىدۇ ئۆتكەنلەر ھالى! قەلبىڭنىڭ ئۈزلىقى ۋە تەن كۆكسىدە، مېنى دېڭىز سىڭرى ئويغىتىپ ئۆتەر. پۈتۈن ئىلھاملىرىم مەنبەسى ھەم سەن، شېئىر - داستانلىرىم سېنىڭدىن پۈتەر.

سەنئەت ئىشقى

سەن ھەردەم ئۇسسۇلنى سۆيۈشتە سەنەم، مەن سېنى كۆرۈشتە بەئەينى غېرىب. بىراق مېنىڭ ئالدىمدا غېرىبقا نېمە؟ ئۇ كۆرۈلمىگەن سەنەمنى ھەر كۈنى بېرىپ. سېنىڭ نەدىلىكىڭ بىلسەملا بولدى، نازاكتىڭنى دەپ قالمىدىم ھېرىپ. ئۇسسۇل ئۇ ئەزەلدىن مىللىتىم كۆركى، ئۇسسۇل بولغاچ يۇرتتۇم كەتتىدى قېرىپ. بىلەمسەنكى شۇتاپ، بىلەمسەنكى يا، دىلىمغا مۇھەببەت قويغىنىڭ تېرىپ؟ ئىشەنسەڭ كۆزۈمدە چاقنىغان ئوت بار، ئىشەنمىسەڭ كۆرگىن يۈرەكنى يېرىپ!

دۆلىتىمىزدىكى قازاق خەلقى

نەغمەت مەكجانى

قۇرۇلۇش مۇناسىۋىتى بىلەن بۇرۇن بۇ ئەتراپنى ماكان قىلغان ساق قەۋملىرى مۇشۇ ئىتتىپاققا قاتنىشىپ، شۇلارنىڭ ئىسمى بىلەن ئاتىلىدىغان بولدى. ئىپلىمىزنىڭ قەدىمكى «خەن يىلىنامىسى» دە: «...ئۇيسۇنلارنىڭ ئىچىدە ساقلارمۇ، ئۇلۇغ يۈزلەر (ئاۋۇللار) مۇ بار» ① دەپ يېزىلغان.

قازاق خەلقىنىڭ ئەجدادلىرى بولغان قەدىمكى ئۇيسۇنلار، ئىپلىمىزنىڭ ئوتتۇرا رايونلىرى بىلەن زىچ سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىي ئالاقە ئورناتقان. جۇڭگونىڭ تارىخىي ماتېرىياللىرىدا، ئۇيسۇنلار غەربىي خەن دەۋرىدە تەڭرى تېغىنىڭ شىمالىدىكى ئەڭ كۈچلۈك ئەل ئىكەنلىكى، ئۇيسۇن ئېلىدە 120 مىڭ تۈن، 630 مىڭ ئادەم، 88 مىڭ 800 ئاتلىق ئەسكەر بارلىقى بايان قىلىنغان. ئۇ، شۇ زاماننىڭ ھېسابى بىلەن ئۆلچىمگە ئىگە ناھايىتى

قازاق خەلقىنىڭ تارىخىي ئەھۋالى توغرىسىدا

قازاق - ئۇزۇن تارىخقا ئىگە مىللەت. قازاق خەلقى - قەدىمكى زاماندا ئوتتۇرا ئاسىيادا ئولتۇراقلاشقان تۈركىي تىل سېستېمىسىدىكى ئۇيسۇن، قاڭلى، دۇلات، جالايىر، ئارغىن، نايمان، كىرەي، ۋاق، قوڭىرات، قىپچاق، ئالاشىن، قارلىق، سېرىق ئۇيسۇن (تۈركەش) ۋە باشقا قەبىلىلەر ۋە قەۋمىلەرنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ھاسىل بولغان.

قەدىمكى يۇنان مەنبەلىرى بىلەن پارسلارنىڭ سىنا يېزىقىدىكى مەنبەلەرنىڭ بايان قىلىشىغا قارىغاندا VIII - IV - ئەسىرلەردە ئوتتۇرا ئاسىيادا «ساق» دەپ ئاتىلىدىغان كۆچمەن قەۋمىلەر ياشىغان. ساقلارنىڭ ئۇچلۇق تۇماق كىيىمىدىغان «ساق» (Tigarahawdsak) دەپ ئاتالغان بىر قىسمىنىڭ ئاساسىي يايلاقلىرى ۋە ئولتۇرۇشلۇق جايى - ئىلى ۋادىسى بىلەن يەتتە سۇ تۈزلەڭلىكى ئىدى.

III - ئەسىردە ساقلار ماكان تۇتقان يەرلەردە ئۈچ چوڭ قەۋمىلەر ئىتتىپاقى بارلىققا كەلگەن. بۇلار ئۇيسۇنلار، قاڭلىلار ۋە يانسالارنىڭ (ئالان ياكى ئالاشىنلارنىڭ) قەۋملەر ئىتتىپاقى ئىدى. مۇشۇ ئىتتىپاقلارنىڭ

بىللەتلەر

① «خەن يىلىنامىسى» - شەرقىي ئۆلكە بابى

تەرەققىياتلارنى بېشىدىن كەچۈرۈپ، تەبىئىي ھالدا قازاق خەلقىنى شەكىللەندۈردى. ھازىرقى قازاق خەلقىنىڭ تەركىبىدە ئۇيسۇن، قاڭلى، دۇلات، جالايىر، ئارغىن، نايىمان، كىرەي، ۋاق، ئالشىن، قارلىق (قارىيېقى)، سېرىق ئۇيسۇن (تۈركەش) يەنە باشقا قەۋملەر بار.

بۇلارنىڭ ناملىرى بۈگۈنكى كۈنگە قەدەر ساقلانماقتا. شىنجاڭنىڭ ئىلى ۋىلايىتىدە ئۇيسۇن قەۋملىرىنىڭ ئالبان ۋە سەۋان دەپ ئاتىلىدىغان قەبىلىلىرى ياشايدۇ. ئىلى ۋىلايىتىدە ئۇيسۇن تېغى دېگەن تاغ بار. بۇ - شۇ مەزگىلدە غەربىي خەن دەۋرىدە ئۇيسۇن ئېلى ماكان قىلغان تاغ. قازاق خەلقى X - II ئەسىرلەردە قاراخانىلارنىڭ تەركىبىگە كىردى. X II - ئەسىردە كىدانلار (قارا خىتايلار) قۇرغان غەربىي لياۋ سۇلالىسىنىڭ قول ئاستىدا بولدى. X III - ئەسىردە - چىڭگىزخان دەۋرىدە قازاقلارنىڭ كۆپچىلىكى ئېرىتەشتىن ئىدىل (ۋولگا) غا قەدەر سوزۇلغان قىپچاق ئۇلۇسى - ئالتۇن ئوردىنىڭ قول ئاستىدا، يەنە بىر قىسمى چاغا-تاي ئۇلۇسىنىڭ قول ئاستىدا بولدى. ئالتۇن ئوردىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى داۋالغۇپ پارچىلىنىشىغا باشلىغاندا قازاقلار ئالتۇن ئوردىدىن بۆلۈنگەن ئاق ئوردىنىڭ قول ئاستىدا بولدى. كېيىن ئاق ئوردا ئۆز ئىچىدىن «نوغاي ئىتتىپاقى»، «ئۆزبېك خانلىقى» دەپ ئىككىگە بۆلۈندى. مۇشۇ مەزگىلدە 1456- يىلى جانىبېك ۋە كىرەيلىرىنىڭ باشلامچىلىقىدىكى قازاقلار ئۆزبېك خانى ئوبۇلخەيرىگە قارشى چىقىپ، شەرققە كۆچۈپ كېلىپ، چۇ دەرياسى بىلەن تالاس دەرياسىنىڭ ۋادىسىدا قازاق خانلىقىنى قۇردى. شۇنىڭدىن كېيىن بۇرۇن نوغاي ئىتتىپاقىنىڭ قول ئاستىدىكى كۆچۈمىنىڭ سىنبەرخانلىقىغا قاراشلىق قازاقلار (مۇغۇلىستاندىكى قازاقلار) كەينى - كەينىدىن كۆچۈپ كېلىپ قازاق خانلىقىغا قوشۇلدى. شۇنداق قىلىپ قازاق خەلقى قىمنىڭ ئۆز ئالدىغا يەككە خەلق بولۇپ شەكىللىنىش جەريانى ئاخىرلاشتى.

چوڭ كۈچ ئىدى. شۇڭلاشقا خەن سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى خەن ۋۇدى ئۇيسۇنلار بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپ، ئورتاق دۈشمەنگە بىرلىكتە قارشى كۈرەش قىلىشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن. ئۇيسۇنلار، غەربىي ۋە شەرقىي خەن دەۋرلىرىدە بۇ ئىككى سۇلالە بىلەن 400 يىللىق دوستانە مۇناسىۋەت ئورنىتىپ غەرب بىلەن شەرق ئوتتۇرىسىدىكى «يىپەك يولى» نى ئېچىشقا چوڭ تۆھپە قوشقان.

قازاق قەۋملىرى VI - VIII ئەسىرلەردە غەربىي تۈركلەرنىڭ تەركىبىدە بولدى. غەربىي تۈركلەرنىڭ ئاساسىي مەركىزىي يەتتە سۇ ئىدى. ئۇنىڭغا قاراشلىق ئاساسىي خەلق ئۇيسۇن، قاڭلى، دۇلات، نۇشې، قارلىق، تۈركەش ۋە باشقىلار ئىدى. VIII - ئەسىردە غەربىي تۈركلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقى گۈمران بولدى. VIII - X ئەسىرلەردە قازاق قەۋملىرىگە تۈركەش ۋە قارلىقلارنىڭ ھەربىي فېئودال ئەمەلدارلىرى ھۆكۈمرانلىق قىلدى. تۈركەشلەر بىلەن قارلىقلارنىڭ ئاساسىي مەركىزىي «ئۇيسۇنلارنىڭ ئانا ماكانى» ئىلى ۋادىسى ۋە يەتتە سۇ تۈزلەڭلىكى بولدى. مانا شۇ دەۋردە قازاق قەۋملىرى ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل خەلق بولۇپ شەكىللەندى. قازاق دېگەن ئىسىم مۇشۇ مەزگىلدە پەيدا بولدى. قازاق خەلقىنىڭ شەكىللىنىشىدە قەدىمكى ئۇيسۇن، قاڭلى، ئالانلار ئىتتىپاقى يادرو بولدى. ئۇنىڭغا كېيىنكى دەۋرلەردە شەرقىي تەرەپتىن دۇلاتلار، قارلىقلار، تۈركەشلەر، قىپچاقلار، ئارغىنلار، كىرەيلەر، نايىمانلار، قوڭىراتلار يەنە باشقىلار كېلىپ قوشۇلدى. بۇ قەۋملەرنىڭ ئەسلى - زاتى، تىلى، ئۆرپ - ئادەتلىرى، مەدەنىيىتى بىر - بىرىگە ناھايىتى يېقىن ئىدى. ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي تۈزۈلۈشى - فېئوداللىق قۇرۇلۇش، ئىقتىسادىي - كۆچمەن مال چارۋىچىلىق ئىدى. ئۇلار ماكان قىلغان ئاساسىي تېررىتورىيە، ئۇيسۇنلارنىڭ ئانا ماكانى - ئىلى ۋادىسى ۋە يەتتە سۇ تۈزلەڭلىكى بولدى. ئۇلار بۇ خىل جەمئىيەت قۇرۇلۇشى، ئىقتىسادىي تۈزۈمۈش شارائىتىدا ئۇزۇن تارىخىي

قازاق دېگەن ئىسىمنىڭ مەشھۇر بولۇشى دەمۇ بىر قەدەر ئۇزۇن تارىخىي جەريان بار. خەن سۇلالىسى دەۋرىدە ئارال دېڭىزىنىڭ شىمالىي ۋە شەرقىدىكى ئالانلار «يەنسەي» دەپ ئاتالغان. ئۇنىڭدىن كېيىنكى دەۋرلەردە بۇلار «خاسا»، «گىسا»، «ئاسا»، «كىسا» دەپ ئاتىلىپ كەلگەن.

X - ئەسىردە ياشىغان مەشھۇر پارس شائىرى ئوبۇلقاسىم فەردەۋسى ئۆزىنىڭ دۇنياغا مەشھۇر «شاھنامە» ناملىق داستانىدا، مۇشۇ ئارال دېڭىزىنىڭ شىمالىي ۋە غەربىدىكى كۆچمەن ئەلنى «قازاق» ۋە «قازاق خانلىقى» دەپ ئاتىغان. ئۇلارنىڭ سانى كۆپ ۋە كۈچلۈك ئەل ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ، ئىراننى قورقۇتماقچى بولغان. X - ئەسىردىكى ۋىزانتىيەنىڭ پادىشاھى كونستانتىن پورپىرودىن كۇبان دەرياسىدىن شەرققە قاراپ ماكانلاشقان كەڭ قىمچاقلارنى «قازاقىيا» دەپ ئاتىغان. بۇ پاكىتلار، جۇڭگو تارىخىدىكى «يەنسەي»، «خاسا»، «ئاسا»، «كىسا» دېگەن ئاتالغۇلارنىڭ قازاق دېگەن سۆزنىڭ شۇ مەزگىلدىكى خەنزۇچە ئاتىلىشى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

مەشھۇر تارىخچى، ئېتنوگراف، تىلشۇناس ئا. ۋامبىرى 1885 - يىلى نېمىس تىلىدا چىققان «تۈرك خەلقىنىڭ ئېتنولوگىيىسى ۋە ئېتنوگرافىيىسى» دېگەن كىتابىدا «قازاق» دېگەن ئىسىمنىڭ VIII - X - ئەسىرلەردە ئەلگە تونۇش، دۇنياغا مەشھۇر خەلقنىڭ ئىسمى بولغانلىقىنى ئېيتىپ، ئۇنى تارىخىي پاكىتلار بىلەن ئىسپاتلىغان.

ئەرەب يازغۇچىسى ۋە ساياھەتچىسى مۇھەممەد ئەل ئاۋفى ئۆزىنىڭ 1228 - يىلى ھىندىستاندا يازغان «ئاجايىپ ھېكايىلەر بىلەن رىۋايەتلەر توپلىمى» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «قازاقلار بۇرۇن ئالتاي تېغىنى ماكان قىلىپ، توققۇز ئوغۇزغا قارىغان، ئۇلار توققۇز ئۇلۇس بولغان. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئۈچ قەۋم چىقىپ ۋە ئۈچ ئۇلۇس قازاق بار ئىدى.»

قازاقلار 700 - يىلى يەتتە سۈن ئۆزلەنگەن كىدە تۈركەشلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى تارتماقچى بولۇپ، ئۇيسۇن، قاڭلى، دولات ئوخشاش قەۋملەرنى بويسۇندۇرۇپ، قازاق خاقانلىقىنى قۇرغانىدى. بۇنى يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتتۇق. مانا بۇ - «قازاق» دېگەن ئىسىمنىڭ VIII - ئەسىردىن بۇرۇن بار ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ. بۇنىڭدا «ئۈچ ئۇلۇس قازاق» دەپ قازاقلارنىڭ «ئۈچ يۈزى» (ئۈچ ئاۋۇلى) ئېيتىلغان.

يۇقىرىدىكى يازما پاكىتلار «قازاق» دېگەن ئاتالغۇ پەقەت X / - ئەسىردىلا دۇنياغا كەلگەن دېگەن پىكىرلەرنىڭ تارىخىي پاكىتلار ۋە ۋاقىت بىلەن ھېسابلاشماي ئېيتىلغان، پىشمىغان ئۇقۇم ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ. 1723 - يىلى قازاقلار جۇڭغار فېئودالىمىزىنىڭ تاجاۋۇزىغا ئۇچراپ «سەرسان بولۇپ چىقىپ كەتتى». چىڭ سۇلالىسىنىڭ جۇڭغار فېئودالىمىزىنىڭ پاراكەندىچىلىكىنى تىنچىتىش ھەرىكىتىنى، شۇ مەزگىلدىكى قازاقلارنىڭ خانى ئابلاي ئاكتىپ قوللاپ ياردەملەشكەن. جۇڭغار فېئودالىمىزىنىڭ پاراكەندىچىلىكى تىنچىتىلغاندىن كېيىن، 1757 - يىلى ئىلى قازاق خانى ئابلاي چىڭ سۇلالىسىگە بەيئەت قىلىپ، چىڭ سۇلالىسىنىڭ يارلىقىنامىسىنى ۋە كالىندارىنى قوبۇل قىلدى. بۇرۇن جۇڭغار فېئودالىمىزىنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىدىن غەربكە يۆتكىلىپ كەتكەن قازاقلار قايتا شەرققە كېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئانا ماكانلىرىدا ئولتۇراقلاشتى. دۆلىتىمىزدىكى قازاق خەلقى شىنجاڭدىكى قېرىنداش خەلقلەر بىلەن زىچ ئىتتىپاقلىشىپ ئۆزلىرىنىڭ ئازادلىقى يولىدا ئەكسىيەتچىلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى داۋاملىق كۈرەش قىلىپ كەلدى. 1944 - يىلى ئىلى، ئالتاي، تارباغاتاي ۋىلايەتلىرىدە گومىنداڭ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلىقىنى گۇمران قىلىپ، خەلق ھاكىمىيىتىنى قۇرغانىدى. 1949 - يىلى كۈزدە جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكىدە، شىنجاڭ تىنچلىق بىلەن ئازاد بولۇپ، قازاق خەلقى ئازادلىققا ئېرىشتى.

1954- يىلى قىزاق-قارلار زىچ ئولتۇراقلاشقان رايونلاردا مىللىي تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيە ئەمەلگە ئاشۇرۇلدى. شۇ يىلى 25- يىلانۋاردا چىڭخەيدە خەيشى موڭغۇل، زاڭزۇ، قازاق ئاپ-تونوم ئوبلاستلىرى، 27- ئاپرېلدا گەنسۇ ئاقساي قازاق ئاپتونوم ناھىيىسى، 17- ئىيۇلدا شىنجاڭدا مورى قازاق ئاپتونوم ناھىيىسى، 30- سېنتەبىردە بارىكۆل قازاق ئاپتونوم ناھىيىسى، 29- نويابىردا ئىلى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستى قۇرۇلدى. قازاق خەلقى ئاپتونومىيە ھوقۇقىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇپ، ئۆز ئىشىغا ئۆزى خوجا بولدى.

قازاق خەلقىنىڭ تىلى - يېزىقى توغرىسىدا

قازاق تىلى - تۈركى تىللىرى ئائىلىسىنىڭ قىپچاق قىسمىغا كىرىدۇ. قازاق تىلى - قازاق يېزىقى قەدىمدىن تارتىپ ماكان قىلغان، ئۆز-لىرىنىڭ ئەسلى زاتى بىر - بىرىگە يېقىن كېلىدىغان قىلغىلى، ئۇيغۇن، قىپچاق، ئارغىن، ئايماق، كىرەي، ئالشىن ۋە باشقا قەۋملەرنىڭ تىللىرى ئاساسىدا شەكىللەنگەن.

قازاق خەلقى VII - VIII - ئەسىرلەردە قەدىمكى تۈرك يېزىقىنى (ئورخۇن يەنەسەي يېزىقىنى)، VIII - ئەسىردىن كېيىن قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىنى قوللانغان.

X - ئەسىردىن كېيىن ئوتتۇرا ئاسىياغا ئىسلام دىنى كىرىشكە باشلىدى. ئىسلام دىنىنىڭ كىرىشى بىلەن ئەرەب يېزىقى ئومۇملاشتى. قازاق خەلقى ئەرەب يېزىقىنى قوبۇل قىلدى. لېكىن كونا ئەرەب يېزىقىنىڭ قازاق تىلىنىڭ تاۋۇش سىستېمىسىغا ماس كەلمەيدىغان جايلارنى كۆپ ئىدى. كونا ئەرەب ئېلىپبەسىدىكى ئىككى سوزۇق تاۋۇش («ئا»، «ئو») قازاق تىلىدىكى توققۇز سوزۇق تاۋۇشنى ئىپادىلەپ بېرەلمىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەرەب ئېلىپبەسىدە قازاق تىلىدا يوق ط ص ض ز، ن، غ، خ گە ئوخشاش بىر نەچچە ھەرپ بار ئىدى. يېزىقنىڭ تىل تاۋۇشىغا ماسلاشماسلىقى ئوقۇش بىلەن

يېزىقىنى قىيىنلاشتۇردى. خەلقىنىڭ ساۋاتلىق بولۇش دەرىجىسى تۆۋەن بولدى. نەتىجىدە كونا ئەرەب يېزىقىغا ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈشكە توغرا كەلدى. X X - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا كونا ئەرەب يېزىقىغا ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈلۈپ ئەرەب ھەرپى ئاساسىدا قازاق خەلقىنىڭ يېزىقى ئىجاد قىلىندى. بۇ يېزىق بۇرۇنقى ئەرەب يېزىقىغا قارىغاندا كۆپ ئاسان بولۇپ، قازاق تىلىنىڭ ئالاھىدىلىكىگە ماسلاشتى، قازاق خەلقىنىڭ مەدەنىيەت - مائارىپ ئىشلىرىنى راۋاجلاندۇرۇشتا چوڭ رول ئوينىدى. گېزىت - ژۇرناللاردا، كىتابلاردا ۋە دەرسلىكلەردە يېزىم ئىشلىرى ئارتۇق ۋاقىتتىن بۇيان مۇشۇ يېزىق قوللىنىلىپ ماقتا. ھازىر شىنجاڭدا قازاق تىلىدا: «شىنجاڭ گېزىتى»، «ئىلى گېزىتى»، «ئالتاي گېزىتى»، «تارباغاتاي گېزىتى» قاتارلىق تۆت خىل گېزىت چىقىدۇ. بۇلاردىن باشقا يەنە بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، ئىلى خەلق نەشرىياتى، شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى، شىنجاڭ سەھىيە نەشرىياتى قاتارلىق نەشرىياتلار قازاق تىلىدا كىتابلارنى نەشر قىلىدۇ. بېيجىڭدا - قازاق تىلىدا «قىزىل باي-راق» ژۇرنىلى، «مىللەتلەر» رەسەملىك ژۇرنىلى، جاڭدا «شۇغىلا»، «شالغىن»، «ئىلى دەرياسى»، «ئالتاي باھارى»، «تارباغاتاي» قاتارلىق ئەدەبىي ژۇرناللار چىقىرىلماقتا. مەركىزىي خەلق رادىئو ئىستانسىسى، شىنجاڭ خەلق رادىئو ئىستانسىسى قازاق تىلىدا ئاڭلىتىش بېرىدۇ.

قازاقلارنىڭ چارۋىچىلىقى

دۆلىتىمىزدىكى قازاق خەلقىنىڭ نوپۇسى 1 مىليون ئەتراپىدا، ئۇلار تەڭرى تېغىنىڭ شىمالىدىكى ئىلى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستىدا، بارىكۆل قازاق ئاپتونوم ناھىيىسىدە، سانجى خۇيزۇ ئاپتونوم ئوبلاستىدا، گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ ئاقساي قازاق ئاپتونوم ناھىيىسىدە ئولتۇراقلاشقان.

شىنجاڭدىكى قازاقلار ماكانلاشقان شىمالىي شىنجاڭنىڭ ئىقلىمى ئومۇمەن ئالغاندا قىشتا نۆلدىن تۆۋەن 20 گىرادۇس، يازدا نۆلدىن يۈز قىرى 20 گىرادۇس ئەتراپىدا، يىللىق ئوتتۇرىچە تېمپېراتۇرىسى نۆلدىن يۇقىرى بەش گىرادۇس ئەتراپىدا بولىدۇ. بۇ يەرلەر دېھقانچىلىققا ھەم چارۋىچىلىققا باپ كېلىدۇ. قازاق خەلقى چارۋىچىلىق بىلەنمۇ، دېھقانچىلىق بىلەنمۇ شۇغۇللىنىدۇ. قازاقلار ماكانلاشقان رايونلاردا تېرىلىدىغان ئاشلىق زىرائەتلىرىدىن: بۇغداي، ئارپا، تېرىق، شال، سۇلۇ، چۈزگۈن قوناق، گىۋاۋلىك، ياڭيۇ، ئىقتىسادىي زىرائەتلىرىدىن: زىغىر، تاماكا، قىزىلچا ۋە خىلمۇخىل مېۋىلەر بار. شۇڭا ئىلى ئويمانلىقىنىڭ «شىمالىي شىنجاڭنىڭ ئاشلىق ئامبىرى»، «چارۋىچىلىق بازىسى»، «يەل - يېمىش ماكانى» دېگەن نامى بار.

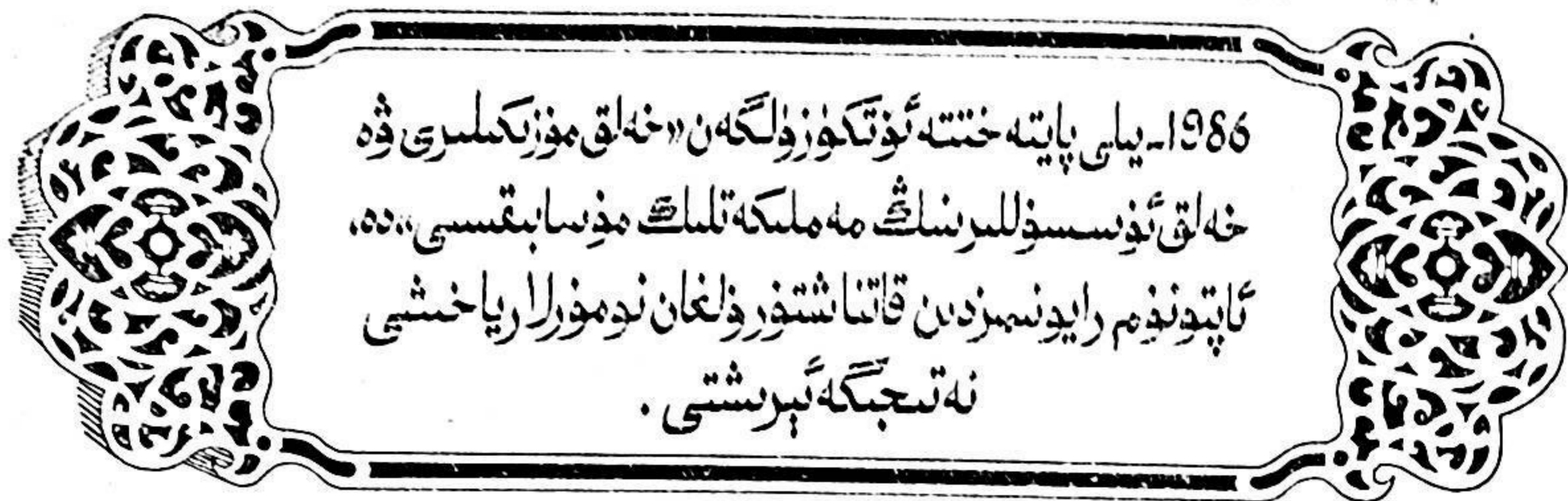
چارۋىچىلىق - قازاق خەلقىنىڭ ئاتا كەسپى بولۇپ، قازاقلار قوي، ئات، كالا ۋە تۆگىدىن ئىبارەت تۆت تۈرلۈك چارۋا بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. بۇنىڭ ئىچىدە ئاساسلىقى قوي ھېسابلىنىدۇ. شۇڭلاشقا «قويى بار بار باي، پۇلى بار باي» دېگەن ماقال بار. قازاقلار شىنجاڭ «ئىنچىكە يۇڭلۇق قويى» بىلەن ئېلىمىزگە داڭ چىقارغان. ئېسىل قوي سورتى ئەڭ دەسلەپتە ئىلى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستىنىڭ ئىلى ۋىلايىتىدە يېتىشتۈرۈلگەن.

قازاق خەلقىنىڭ يايلىقى ۋە ماكانى ھېسابلايدىغان تەڭرىتاغ، ئالتاي، تارباغاتاي تاغلىرى ئۆزىنىڭ مول ئورمان بايلىقى بىلەن داڭ چىقارغان. بۇ يەرلەردە تەڭرى تېغىنىڭ ئىناق ئارچىسى، ئالتاينىڭ قارىغاي ۋە ئاق قەيىنغا ئوخشاش ئورمان بايلىقلىرى بار.

قازاق خەلقى ئولتۇراقلاشقان يەرلەردە تەبىئەتنىڭ تۈگمەس كانى - تۈرلۈك ياۋايى ھايۋاناتلار، قۇشلار بار. بۇلاردىن مۇھىملىرى:

(ئاخىرى 68 - بەتتە)

قازاق مىللىتى ئاساسەن شىمالىي شىنجاڭدا ئولتۇراقلاشقان بولۇپ، بۇ يەرنىڭ تەبىئىي مەنزىرىسى ئىنتايىن گۈزەل، سۈيى ئەلۋەك، تۇپرىقى مۇنبەت، باي، خاسىيەتلىك بىر ماكان. ئەتراپى ئېگىز تاغ چوققىلىرى بىلەن قورشالغان جۇڭغار ئويمانلىقى بىلەن ئىلى ئويمانلىقى شىمالىي شىنجاڭنىڭ «ئاشلىق ئامبىرى»، «مېۋە - چېۋە باغچىسى»، «كان ئىسكىلاتى»، «نېفىت دېڭىزى»، «چارۋىچىلىق بازىسى» دېگەن شۆھرەتتى بىلەن پۈتۈن دۇنياغا مەشھۇر. جۇڭغار ئويمانلىقىدا 12 تارماق ئېقىندىن ھاسىل بولغان داڭدار ئىپتىدائىي دەرياسى، مابناس دەرياسى، ئىپتىدائىي دەرياسى، ئىلى ئويمانلىقىدا - تېكەس دەرياسى، كۈنەس دەرياسى ۋە قاش دەريالىرىدىن تۈزۈلگەن داڭلىق ئىلى دەرياسى بار. تەڭرى تېغى ۋە ئالتاي تاغلىرىنىڭ ئېگىز چوققىلىرىدىكى قېلىن قار ۋە مەڭگۈلۈك مۇزلار يازنىڭ قاتتىق ئىسسىق مەزگىلىدە ئېرىپ، كەلكۈن بولۇپ، ئويمانلىقنىڭ ھەممە يېرى سۇ بىلەن قاپلىنىپ بۇ ۋادىلارنى مول ھوسۇل-لۇق ئېتىزلىقلارغا، باراقسان مېۋىلىك باغلارغا، ياپپىشىل ئوت-چۆپ، گۈل-گىيا بىلەن قاپلانغان گۈزەل يايلاقلارغا ئايلاندۇرغان. ئويمانلىقنىڭ ئەتراپىنى قورشىغان ھاۋاسى ساپ ھەم سالقىن تاغلار، ئوت-چۆپلىرى شىرنىلىق، سۈيى سۈزۈك، گۈزەل يايلاقلار، چارۋامالارنىڭ سەمىرىشى، تۆللەرنىڭ يېتىلىشى ئۈچۈن ئېھتىياجلىق بولغان قولايلىق شارائىتلارنى ھازىرلاپ بېرىدۇ. دەريا بويلىرى ۋە تاغ-جىلغىلار، تۆپىلىكلەرنىڭ ھاۋا كېلىماتى مۆتىدىل، ئوت-چۆپلىرى كۈچلۈك بولۇپ، مالغا ھوزۇرلۇق قىشلاقلاردۇر. جۇڭغار ئويمانلىقىدىكى قۇملۇقلار كۈزلۈك يامغۇردىن كېيىن قايتا كۆكلەيدۇ. دە، قىشتا مال بېقىشقا قولايلىق قۇنالىغۇغا ئايلىنىدۇ.

1986-يىلى پايتەختتە ئۆتكۈزۈلگەن «خەلق مۇزىكىلىرى ۋە خەلق ئۇسسۇللىرىنىڭ مەملىكەتلىك مۇسابىقىسى» دە، ئاپتونوم رايونىمىزدىن قاتناشتۇرۇلغان ئومۇمىي ياخشى نەتىجىگە ئېرىشتى.

ھېيتەم ھۈسەيىن زۇنۇن باقى

مەدەنىيەت مىنىستىرلىقى بىلەن رادىئو - كىنو - تېلېۋىزىيە مىنىستىرلىقى تەرىپىدىن 1986-يىلى پايتەختتە ئۆتكۈزۈلگەن «خەلق مۇزىكىلىرى ۋە خەلق ئۇسسۇللىرىنىڭ مەملىكەتلىك مۇسابىقىسى» دە، ئاپتونوم رايونىمىزدىن قاتناشتۇرۇلغان 11 نومۇر 20 تۈردە مۇكاپاتقا ئېرىشتى. بۇ قېتىمقى مۇسابىقىگە ئىككى باسقۇچقا بۆلۈپ ئېلىپ بېرىلدى، 10-ئايدا ئۆتكۈزۈلگەن بىرىنچى باسقۇچلۇق مۇسابىقىدە ئاپتونوم رايونىمىزدىن قاتناشتۇرۇلغان 11 نومۇر (سىنئالغۇنا ئېلىنغان نۇسخىسى) دىن:

1- خوتەن ۋىلايەتلىك ئاممىۋى سەنئەت يۇرتىدىكى ئابدۇللا مەجنۇن يېڭىدىن ئىختىرام قىلغان قوش دەستىلىك ئۇيغۇر چالغۇ ئەسۋابى دىلتار بىلەن ئۆزى ئورۇنلىغان «ئەجەم مۇقامىدىن پارچە»؛

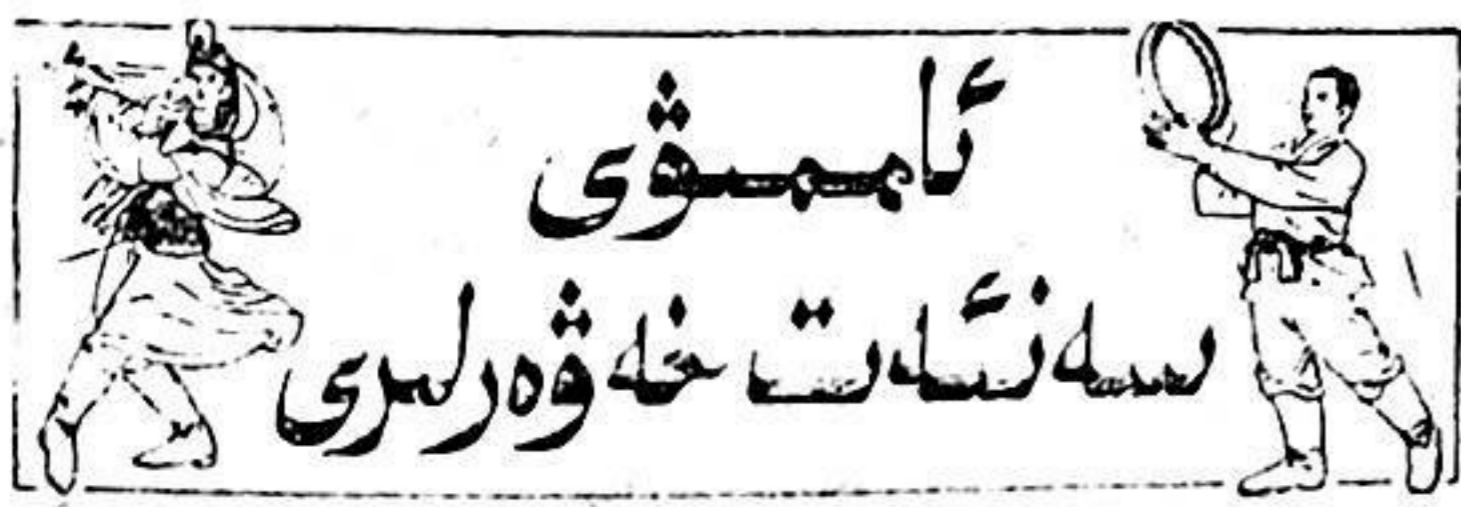
2- چۆچەك ناھىيە چىشا يېزىلىق مەدەنىيەت پونكىتىدىكى ئېركىن (قازاق) دۈمبۇرا بىلەن ئورۇنلىغان مۇزىكا «قىران بۈركۈت»؛

3- تارباغاتاي ۋىلايەتلىك 2- ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ ئوقۇتقۇچىسى گۈلنار (قازاق) ئورۇنلىغان ناخشا «قۇربۇجان»؛

4- بورتالا موڭغۇل ئاپتونوم ئوبلاستلىق ئاممىۋى سەنئەت يۇرتىدىن جۇدە (موڭغۇل)، چېرىن (موڭغۇل)، ئورنىنا (موڭغۇل) قاتارلىقلار ئورۇنلىغان ئۈچ كىشىلىك موڭغۇلچە ئۇسسۇل «يۇرتقا مۇھەببەت» قاتارلىق تۆت نومۇر ئىككىنچى باسقۇچلۇق مۇسابىقىگە - ھەل قىلغۇچ مۇسابىقىگە قاتناشتۇرۇلدىغان نومۇر قىلىپ تاللانغانىدى.

بۇ تۆت نومۇرنى ئورۇنلاشقا قاتناشقان خادىملار ئاپتونوم رايونلۇق ئاممىۋى سەنئەت يۇرتىنىڭ يېتەكچىلىكىدە بېيجىڭغا بېرىپ، 12- ئاينىڭ 1- كۈنىدىن 8- كۈنىگىچە ئۆتكۈزۈلگەن ھەل قىلغۇچ مۇسابىقىگە قاتنىشىپ، ياخشى نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈردى.

پۈتۈن مۇسابىقىدە، ھەل قىلغۇچ مۇسابىقىگە قاتناشقان تۆت نومۇرنىڭ ھەممىسى ئايرىم - ئايرىم ھالدا 2- دەرىجىلىك ئورۇنلاش مۇكاپاتىغا، قازاقچە ناخشا «قۇربۇجان» نىڭ تېكىستى ۋە

قازاقچە مۇزىكا «قىران بۇركۇت» نىڭ مۇزىكىسى ئايرىم - ئايرىم ھالدا 1- دەرىجىلىك ئىجادىيەت مۇكاپاتىغا، يەنە مۇشۇ ئىككى نومۇر ئايرىم - ئايرىم ھالدا 2- دەرىجىلىك يېتەكچىلىك قىلىش مۇكاپاتىغا، موڭغۇلچە ئۇسسۇل «يۇرتقا مۇھەببەت» 2- دەرىجىلىك تۈزۈش، رېژىسسورلۇق قىلىش مۇكاپاتىغا، يەنە مۇشۇ نومۇر 2- دەرىجىلىك يېتەكچىلىك قىلىش مۇكاپاتىغا؛ ئۇيغۇرچە ناخشا «كاككوك» نىڭ تېكىستى 2- دەرىجىلىك تېكىست ئىجادىيەت مۇكاپاتىغا؛ بۇ ناخشىنى ئورۇنلىغان ئاپتونوم رايونلۇق ئاممىۋى سەنئەت يۇرتىدىكى ئايىملا ئەلا 3- دەرىجىلىك ئورۇنلاش مۇكاپاتىغا؛ سانجى خۇيزۇ ئاپتونوم ئوبلاستىدىن ئايگۈل قاتارلىقلار ئورۇنلىغان قازاقچە كوللېكتىپ ئۇسسۇل «ئۆرلە قازاق كەشتىچىلىكى» ئورۇنلاش، تۈزۈش، رېژىسسورلۇق ۋە يېتەكچىلىك قىلىش بويىچە ئايرىم - ئايرىم ھالدا 3- دەرىجىلىك مۇكاپاتقا ئېرىشتى.

يۇقىرىقى نومۇرلاردىن باشقا يەنە:

1- كۇچا ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن نۇر ئىبراھىم ساتار بىلەن ئورۇنلىغان «چارىگاھ مۇقامىنىڭ مۇقەددىمىسى»؛

2- قۇمۇل ۋىلايەتلىك ۋەكىللەر دۇيى ئورۇنلىغان «قۇمۇل خەلق ئۇسسۇلى»؛

3- تىكەس ناھىيىسىدىن زۇلەيخا (قىرغىز) بىلەن رامىلا (قىرغىز) ئورۇنلىغان قىرغىزچە قوش اۋارلىق ئاكورتلۇق ناخشا «گۈزەل تىكەس»؛

4- تارباغاتاي ۋىلايىتىدىن فېدروف (رۇس)، نادىيە (رۇس)، نىنا (رۇس) قاتارلىقلار ئورۇنلىغان رۇس خەلق ئۇسسۇلى «ئادىنچىكا»؛

5- چاپچال شىبە ئاپتونوم ناھىيىسىدىن گۈەن شىنچاڭ (شىبە)، گۈەن لىيەنفاڭ (شىبە) لار ئورۇنلىغان شىبەچە ئىككى كىشىلىك ئۇسسۇل «توي شادلىتى» قاتارلىق نومۇرلارنىڭ سىنئالغۇغا ئېلىنغان نۇسخىسى ئايرىم - ئايرىم ھالدا «مول ھوسۇل» مۇكاپاتىغا ئېرىشتى. شىنجاڭ تېلېۋىزىيە ئىستانسىسى سىنئالغۇغا ئېلىپ ئىشلەش مۇكاپاتىغا ئېرىشتى.

بۇ قېتىمقى مۇسابىقە ئىشتىن سىرتقى مىللىي سەنئەت تايانچلىرى ۋە يېتەكچى خادىملىرىنى بايقاش، مۇكاپاتلاش، ئۇلارنىڭ مول نەتىجىلىرىنى كەڭ خەلق ئاممىسىغا تونۇشتۇرۇش، مىللىي ناخشا، ئۇسسۇل، مۇزىكا سەنئىتىنى يۈكسەلدۈرۈش جەھەتلەردە زور تۈرتكىلىك رول ئوينىدى.

ئىلى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستى - يەر ئاستى كان بايلىقى مول، مۇنبەت جاي، ئۈنمىگدا كۆ-مۇر، تۆمۈر، ئالتۇن، كۈمۈش، تۇز، ھاك، چىرىم-تال ۋە رەڭلىك مېتاللار بىلەن ئاز ئۇچرايدىغان مېتاللارنىڭ ھەر خىلى تېپىلىدۇ. ھەممىگە مەشھۇر قاراماي، ئورخۇ نېفىت رايونى، مايتاغ نېفىت رايونىمۇ ئىلى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستىدا. (داۋامى كېيىنكى ساندا)

(بېشى 66 - بەتتە)

جەرەن، تاغ ئۆچكىسى، ئارقار، بۇغا، مارال، بۆكەن، قۇلان، قوتاز، سەۋسەر، ئېيىق، بۆرە، تۈلكە، قاپلان، سۈلەيسۈن، بۇلغۇن، تىيىن، قۇندۇز، سۇغۇر، مالىن، غاز، ئۆدەك، قىرغاۋۇل، ئۇلا، قۇر قاتارلىقلاردىن ئىبارەت.

ئېرتىش دەرياسى بىلەن ئىلى دەرياسىدا ۋە باشقا دەريالار بىلەن ئۇلۇڭگۈر قاتارلىق كۆللەردە خىلمۇخىل بېلىقلار بار بولۇپ، بۇلارنىڭ ئىچىدە ئىلى دەرياسىدىكى تاپان بېلىق، ئېرتىش دەرياسى بىلەن ئۇلۇڭگۈر كۆلىدىكى بەكىرە، قىزىل بېلىق ۋە قارا بېلىقلىرى داڭلىق.

تۇرپان خەلقى
قېيۇم بارات (دېھقان)

يەر قەرىدىن زەمزمە ئېلىپ،
ھايات بەردىك ئېتىزلارغا.
ئالتۇن ۋادا ئايلانماقتا،
ئۈزۈمزارلىق دېڭىزلارغا.

«ئوت يۇرتىنى بوستان قىلغان—
تۇرپان خەلقى» — نامىك سېنىمىك.
چاقىنار تارىخ بەتلىرىدە،
يۈكسەك شەرەپ-شانىمىك سېنىمىك.

چاچتى بەخت قۇياشى نۇر،
كۈلۈپ باقتى ساڭا دەۋران.
ئۆرلە باتۇر تۇرپان خەلقى،
ئىستىقبالىك پارلاق ھامان.

يۈرىكىڭنىڭ ھارارىتى،
ئايان بۈيۈك يالقۇن تاغدىن.
جەننەت خىجىل، بۇ ۋادىدا
سەن ياشىناتقان چىمەنباغدىن.

بوستان يېزام
مۇختار ئىبراھىم

ئىشلەيمەن تاڭدىن شامغىچە،
يەردىن ئېلىپ ھەر كۈزدە زەر.

گۈلباغ ئارا، بوستان ئارا،
ئۇچتى ئىپار بۇيىلۇق سايا.
چۆمدى باھارنىڭ پەيزىگە،
مۇنبەت ئېتىز، گۈلشەن ۋادا.

بوستان يېزامدۇر—جەننىتىم،
قانماس ئاڭا كۆڭلۈم مېنىمىك.
تەرلەر تۆكۈپ تۇپراقىغا،
ئۆتەكتە شاد ئۆمرۈم مېنىمىك.

چىقسام ئېتىزغا ھەر سەھەر،
چىللار مېنى قويىنغا يەر.

مەڭگۈ بىللە ئىشلەيسەك

ياسىن مەخسۇد

ئاڭلىغىن ئەل ئاغزىدىن،
مەن ياراتقان داستاننى.

سېنى ئىزدەپ بارغىچە،
ئۆزەڭ كەپسەن مەلەمگە.
ئادا قىلدىم شەرتىڭنى،
تۇرۇپ ئوتلۇق ۋەدەمگە.

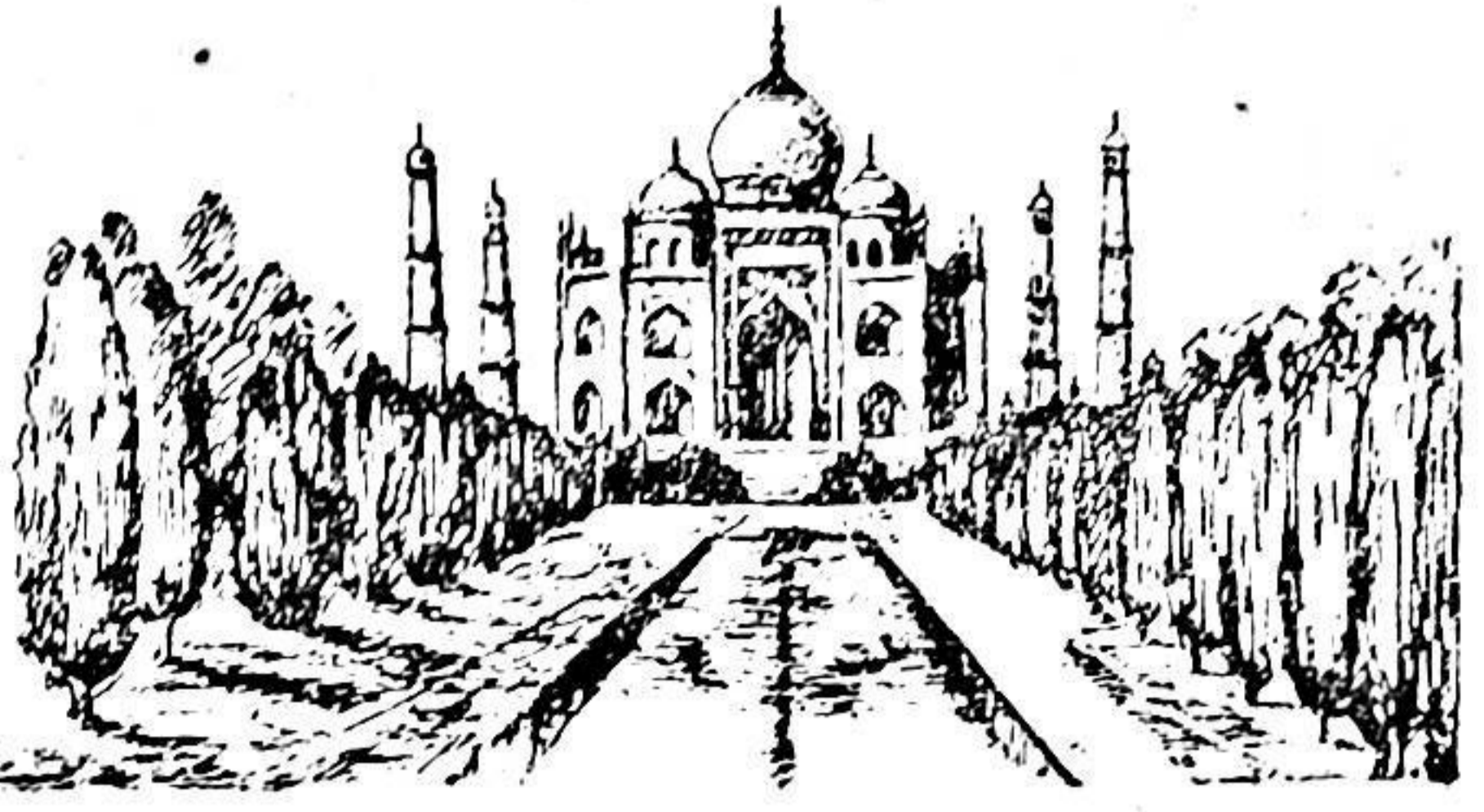
كەلگىنىڭگە تەسەددۇق،
شېرىن سۆزلۈك جانانم.
مەڭگۈ بىللە ئىشلەيسەك،
دېلدا قالماس ئارمانم.

سەيلى قىلغىن، كۆرگىن سەن،
مەن ياشىناتقان بوستاننى.

گەيسىيا

(ھېكايە)

راندىدېسائى (ھىندىستان)

كۆزۈمنى ئاچسام سائەت ئىككىگە داڭ ئۇرۇپ-
تەپتۈ.

مەن يەنە تاج مەھەلگە، ئۇنىڭ سىلىق،
ئېنىق ئىشلەنگەن چىرايلىق مۇنارلىرىغا نەزەر
تاشلىدىم. خىياللىمدا ھازىر شۇنداق بۈيۈك باي-
لىققا مەندىن باشقا ھېچكىم ئىكەن دەمەستەك،
كامالەتنىڭ مانا شۇ ساخاۋەتلىك ئىنسانى ئەي-
نى ۋاقىتلاردا پەقەت ماڭىلا نېسىپ بولۇۋاتقان-
دەك ئويغا كەلدىم، يۈرىكىم ئاللىقانداق ئىپ-
تىخارلىق ھېسلىرىغا تولۇپ كەتتى.

شۇ تۇرغىنىمچە تاج مەھەلگە ئۇزاق تىكىلدىم.
بۇ مەڭگۈ گۈزەللىكنىڭ قارشىسىدا ئەبەدى تۇ-
رۇشقا رازى ئىدىم. تاج مەھەلنىڭ ئالدىدىكى
كۆلچەككە ئورنىتىلغان فونتانىدىن ئېتىلىپ چى-
قىۋاتقان سۇلار ئۈنچىلەرگە بۆلۈنۈپ، ئايىنىڭ
جىمجىت نۇرلىرىنى يوشۇرماقچى بولاتتى. مەن
مانا شۇ نۇر ۋە سايىلەرنىڭ ئويۇنىدىن قان-
داقتۇر بىر يېڭىلىقنى ئىزلىدىم؛ نەزەرىمدە
ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن تۇيدۇرمايلا بىرشەپە «لىپ»
قىلىپ ئۆتكەندەك بولدى.

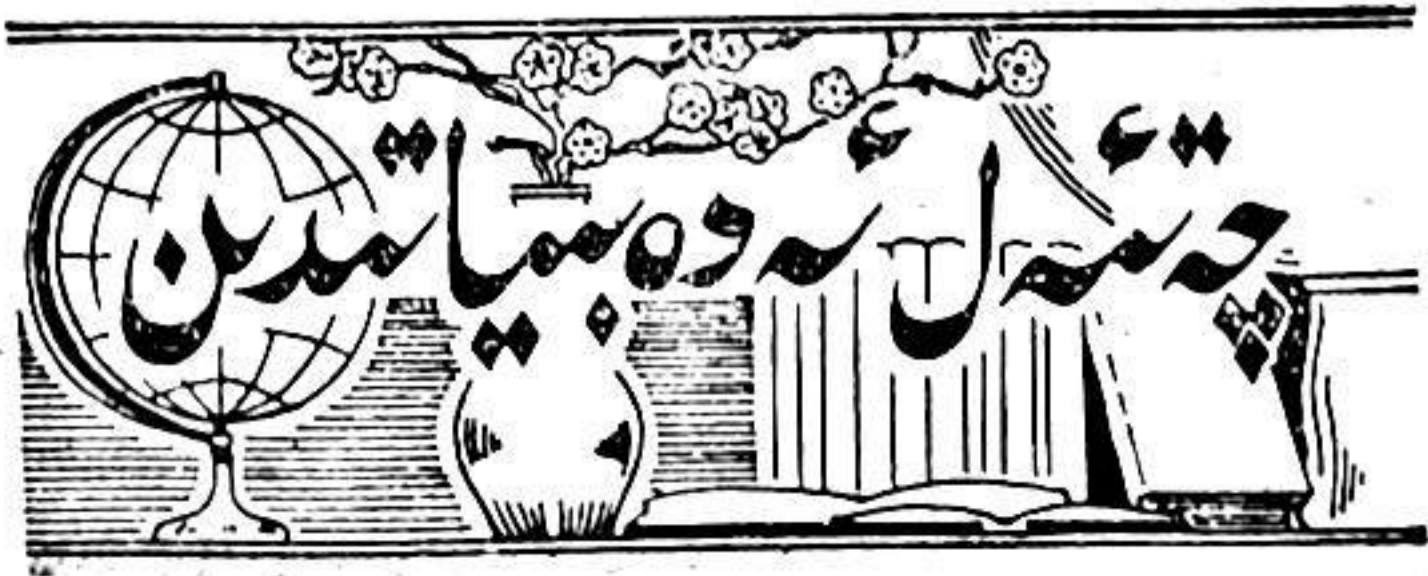
سەھەرنىڭ سالقىنى تۇمانغا ئارىلىشىپ كەت-
تى. بەدەنلىرىم سوغۇقتىن سەسكىنەتتى. مەن
چارچىغانلىقىمدىن سەنتۇرۇلۇپ، ھارغىن بې-

— ساھىب ①، بۇ يەرلەردە سائەت ئون ئىككى
بولغاندا دەرۋازىلار تاقىلىدۇ...

مەن چۆچۈپ كۆزۈمنى ئاچتىم. سائەت ئون
ئىككى بولۇپ قاپتۇ. سۈتتەك ئاپئاق مەرمەردىن
ياسالغان «تاج مەھەل» يىراقتىن كۆزگە سالا-
پەتلىك، سىرلىق، سېپىرلىك كۆرۈنۈپ تۇراتتى.
ئەمدىلا ئون ئىككى كۈنلۈك بولغان ئاي سەر-
ۋى دەرىخىنىڭ شاخلىرى ئارىسىدىن خۇددى گۈ-
زەل گۈلدەك ئەپسانىۋى بىر تەبەسسۇم بىلىن-
باقاتتى.

مەن دەرۋازىلار تاقىلىپ بولغان بولسا
ئەمدى تاڭ ئاتقىچە ئېچىلمايدۇ - دە، دەپ ئوي-
لىدىم. كۆڭلۈم غەش، كەيپىياتىم ئوسال ئىدى.
ساقچىنىڭ ئاگاھلاندىرغۇچى سۆزلىرى ھامان
قولىقىم تۈۋىدە جاراڭلايتتى.

كۈن بويى ۋاقتىمنى ئاگرانى تاماشا قىلىش
بىلەن ئۆتكۈزدۈم، قاش قارايدىغان ئاي نۇرىغا
چۆمۈلگەن تاج مەھەلنى كۆرۈش ئۈچۈن
بۇ يەرگە كەلگەنىدىم. دىلىمدە تەسۋىر-
لەپ بەرگىلى بولمايدىغان قانداقتۇ بىرخىيالىي
ھېسلا ئويىنايتتى، بۇ ھېسلا نازۇك ۋە يەڭگىل
تۇيۇلۇپ، ئۇ، نەزەرىمدە تىللارنىڭ ئاي نۇرلى-
رىدىن توقۇلغان ئاجايىپ بىر تور پەردە ئار-
سىدىن كۆرۈنەتتى. ئەنە شۇ خىيالىي ھېسلاغا
مەھلىيا بولۇپ، تۈن كېچە بولغانلىقىمنى سەز-
مەي قاپتىمەن، مېنى ئۇيقۇ باستى. ئۇيقۇدىن

① ساھىب — ئىككىگە، ئىككىگە مەنەسىدە

شىمىنى تاش تاختىغا قويدۇم. يىم-راقىتا - تاج مەھەلىنىڭ ئىچكىرىسىدە ئاياغ تاۋۇشلىرى ئاڭلاندى. بۇ تاۋۇش تېخىمۇ يېپىقىنىلىشىپ كېلەتتى. فونىتان سايبىلىرى كۆلچەك سىرتىدا چايقالدى. سەرۋى دەرىخىنىڭ قويۇق شاخلىرى يېنىمىڭ بىر تەۋرىنىپ قويدى. ئاخىرى گۈزەل ساراينىڭ ئىشىكلىرى ئاستا ئېچىلدى. مەن ھەيرانلىقتىن كۆزلىرىمنى يوغان ئېچىپ تۇرۇپلا قالدىم.

بوسۇغىدا كىمدۇر بىرى ئاستا قەدەم تاشلاپ ئېگىز بويىنى كۆرسەتتى. بۈگەۋدە تاج مەھەلدىن سىرتقا چىقىپ توختىدى ۋە يۈزىنى ساراي تەرەپكە بۇراپ، ئۇنىڭغا تىكىلدى. مۇنارلار سايبىسىدە ئۇنىڭ ئۇزۇن قىرلىق بۇرنى، شالاڭ ساقمى ۋە يەلكىسىگىچە چۈشۈپ تۇرغان بۇدرە چاچلىرى غۇۋا كۆرۈنۈپ تۇراتتى. بۇ سىرلىق بېگەنە كىشى تاج مەھەلدىن بىر دەم مۇ كۆزىنى ئالماي ئۇنىڭغا تىكىلەتتى. بىردىنلا شامال ئۇنىڭ ئۇزۇن يەكتىكىنىڭ ئېتەكلىرىنى كۆتەردى. مانا شۇ چاغدا ئۇنىڭ پۈتتىكى كۈمۈش رەڭ، ئۇچلۇق تۈپلىسى يالت - يۇلت قىلىپ قالدى. جىمجىتلىق يەنە ھۆكۈم سۈردى. نە بىرەر ھەرىكەت ياكى بىرەر ئاۋازنىڭ شەپىسى بولمىدى. پەقەت سەرۋى دەرىخىنىڭ شاخلىرى بىلىنەر - بىلىنمەس چايقىلىپ تۇراتتى. تىترەپ كەتكەنلىكىدىن قولۇمدىكى دەرەخ نوپىسى تاش تاختا ئۈستىگە چۈشۈپ كەتتى. بۇ، قاتتىق ئاۋاز چىقىرىپ، ئىلاھى جىملىقنى بۇزۇۋەتتى. ھېلىقى ئادەم دەرھال بۇ تەرەپكە بۇرۇلدى - دە:

— كىم؟ — دەپ سورىدى.

مەن ئۇنى كۆرمىگەن بولساممۇ، لېكىن خىيالىمدا ئۇنىڭ قاراۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىپ تۇردۇم. قانداقتۇر بىر قورقۇنچ ھېسىمىنى قامال قىلىۋېلىپ، تىلىمنى لال قىلىپ قويغانىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، مەن لام - جىم دېيەلمەي قال-

ددىم. شۇ چاغدا ئۇ كىشى مەن تەرەپكە ئاستا كەلدى - دە، يەنە:

— كىم سەن؟ — دەپ سورىدى.

— يولۇچىمەن.

— يولۇچىمەن؟ بۇنداق بىمەھەلدە نېمە قىلىپ يۈرىمەن بۇ ياكلاردا؟

ئۇ جاۋابىمىمۇ كۈتمەي يەنە تاج مەھەلگە نەزەر سالدى. بۇ قېتىم ئاي نۇرى ئۇنىڭ ئاپ-ئاق يۈزىنى، تومپىيىپ چىققان پېشانە ۋە ياڭاقلىرىنى روشەن يورۇتتى.

— قورقما! مەن ساڭا ئىشىنىمەن، — دېدى ئۇ، — ئەگەر ئىشەنسەڭ، مەن سېنى بۇ يەردە كۆرگەنلىكىم ئۈچۈن ئىنتايىن خۇشالمەن، راستىنى ئېيتسام، ئۇزۇندىن بېرى ساڭا ئوخشىغان يولۇچىلارنى ئۇچراتمىغانىدىم.

ئۇنىڭ كىشىنى ئەركىلەتكۈچى يېقىملىق ئاۋازى، ئۇزۇپ - ئۇزۇپ سۆزلىشىشى ماڭا خۇددى سېھىرلىك قەدەھتەك تەسىر قىلدى.

— تاج مەھەل ساڭا ياقتىمۇ؟

— ھە - ئە! بەكمۇ ياقتى، قارىغانسېرى قارىغۇم كېلىۋاتىدۇ.

— بۇ گېپىڭ توغرا، — مېنىڭ سۆزۈمگە قوشۇلدى ئۇ، — قېنى ئېيتقىنا، ئەنە شۇ تاج مەھەلگە قارىغان ۋاقتىڭدا سەن نېمىلەرنى ئويلايسەن، كۆز ئالدىڭدا قانداق مەنزىرە پەيدا بولىدۇ؟ — بۇنى ساڭا چۈشەندۈرۈپ بېرەلەرمەنمۇ؟ — دېدىم ھەيران بولۇپ، — ھېچنەرسىگە سېلىشتۇرۇپ بىرلىمەيدىغان، تەڭدىشى يوق بۇ گۈزەللىكنى سۆز بىلەن تەرىپلەپ بەرگىلى بولۇرمۇ ۋە چەكسىز مېھرى - مۇھەببەت تارىخىنى قايتىدىن سۆزلەپ بېرىشىمنىڭ ئىلاجى تېپىلارمۇ؟ مەن تاج مەھەلگە تىكىلىگەنمىدە كۆز ئالدىمدا ئۆلۈم كۆرىپىدە ياتقان بولسىمۇ، لېكىن قانداقتۇر بىر ئىلاھى كۈچنىڭ ياردىمىدە مەشئەلدەك يوپۇرۇق نۇر چېچىپ تۇرغان ئارزۇمەندىبانۇ ① مۇھەببىتىنى

① ئارزۇ مەندىبانۇ — پادشاھ شاھ جاھان (1627 - 1658) نىڭ خوتۇنى بولۇپ، بابىرلەر سۇلالىسىدىن، ئۇنىڭ يەنە بىر ئىسمى مۇمىناز مەھەلدۇر.

يوشۇرۇنغان گۈزەللىكىنى ۋە بۇلبۇل گىمپيانىڭ جانغا ئارام بەرگۈچى ئاۋازىنى ئەنە شۇ مەزگىلدە مەر تاشلاردا ئەبەدىي مۇجەسسەملەشتۈرگەن كىشىنىمۇ بىلمەمسەن؟ سەن ئۇنىڭ نامىنى زادىلا ئاڭلاپ باقمىغانمۇ؟

— ئۇ نېمە قىلىدىغان ئادەم ئىدى، — دەپ سورىدىم مەن ھاياجان بىلەن.

— ئۇ، تەبىئەت گۈزەللىكىگە مەپتۇن بولغان بىر تەلۋە ئىدى، ھە — ھە، بىر تەلۋە ئىدى.

مەن ئۇنىڭ نېمەلىرىنى دېيىشىمنى كۈتۈپ ھەيران بولۇپ تۇراتتىم. ئۇ مېنى ئىشارەت بىلەن ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى — دە، سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— ئۇ تۈركىستاندا مەشھۇر بىناكار ئۇستىلار ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، يېشى يىگىرمىگە كىرگەن كىرىمەيلا بىناكارلىق كەسپىدىكى زور سەنئىتى ئۈچۈن، ھۆرمەت ۋە مەھىرى بىلەن «ئۇستاز ئەيسا» دەپ ئاتىلىشقا باشلىغان. بىراق، ئەيسانىڭ ئۆزى تېخى ئۆز ئىشىدىن رازى ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئاجايىپ قوللىرىدا تاش ۋە لايدىن بار-لىققا كېلىۋاتقان ئاددىي، لېكىن ئۇنىڭ نەزەردىكى قوپال قۇرۇلۇشلار ئۇستىنى قاناتلەندۈرمەيتتى. ئۇنىڭ قەلبىدە قەدەمەت باھالىق تاشلاردىن بەرپا قىلىنىدىغان چوڭ ۋە يېنىك، ساددا ۋە ئۇلۇغۋار، غارايىپ ساراي قۇرۇش ئارزۇسى ياشايىتتى. شۇنداق قىلىپ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ چۈشىدە تاج مەھەلنى كۆرىدۇ. خىرە-خىرە كۆرۈۋاتقان چۈشى ئاستا سۈزۈلۈپ ئۈستىنىڭ ئاڭ ۋە خىيالىدا بولغۇسى ساراي قىياپىتى نامايەن بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئەيسا باشقا ھېچ نەرسىنى ئارزۇ قىلمايدىغان، باشقا بىر نەرسىنى ئويلىمايدىغان بولۇپ قالىدۇ. ئارىدىن يىللار ئۆتىدۇ. ئاخىر، ئۇستىنىڭ قەلبىدە ساراينىڭ مۇكەممەل قىياپىتى پەيدا بولىدۇ، ئۇ بولغۇسى بۇ ساراي قۇرۇلۇشىنى قەغەزگە چۈشۈرىدۇ. شۇ كۈنى ئەيسا ئۆزىنى چەكسىز خۇشال ۋە بەختلىك يار ھېس قىلىدۇ.

ئۇ ئۆز مەملىكىتىنىڭ سۇلتانى ھوزۇرىغا

كۆرگەندەك بولمەن. ئۇنىڭ سېغىنىش ۋە غەم-قايغۇ بىلەن تولغان ئۆلۈم ئالدىدىكى نىگاھى مېنىڭ يۆرەك - باغرىمنى ئېزىپ تاشلايدۇ. مەن بۈيۈك ۋە ساداقەتلىك سۆيگۈ قۇدرىتى بىلەن مانا شۇ كۆز ياشلاردىن بارلىققا كەلگەن مېمارچىلىقنىڭ ئۆلمەس دۇردانىسىنى تىكلەگەن ھۆكۈمران شاھ جاھان توغرىسىدا ئويلايمەن. ئۇنىڭ شۆھرىتى ئەسرلەردىن ئەسرلەرگىچە ياشاۋەرسۇن، ئۇ بۈيۈك كىشى ئىدى...

— سەن شاھ جاھاننى ئەسكە ئېلىۋاتامسەن؟ ئۇنىڭ ئارزۇ مەندىبانۇغا بولغان مۇھەببىتىنى ئويلاۋاتقان ئوخشىمامسەن؟

ئۇنىڭ سۆزلىرىدىكى كىنايە ۋە مەسخىرىلەش ئاھاڭلىرى مېنىڭ غەشلىكىمنى كەلتۈردى.

— خوش، شۇنداققۇ؟ تاج مەھەل بۈيۈك مۇھەببەت تەسالى ئىكەنلىكىنى پۈتۈن ئالەم بىلىدىغۇ؟

— بۇ، شۇنداق بىمەننا دۇنيا. سەن تاج مەھەلگە قارىساڭلا پادىشاھ ھەققىدە ۋە ئۇنىڭ قىزىقىشى توغرىسىدا ئويلايمەن! خوش، بۇ ئەپ-سانىۋى ساراي قىياپىتىنى ئۆز قەلبىنىڭ ئەڭ چوڭقۇر جايلىرىدا مۇقەددەس بىلىپ ساقلاپ يۈرگەن كىشىنىڭ كىملىكى ھەققىدە بىرەر قېتىم-مۇ ئويلاپ باقمىغانسەن؟ ئۇنىڭ قامىتىدە كىم-نىڭ كۆز ياشلىرى بارلىقىنى، ئۇنىڭ چىرايىدىكى يالقۇندا كىملىرىنىڭ ھاياتى كۆيۈپ كۈل بولغانلىقىنى ۋە كىملىرىنىڭ نەپىسى بوغۇلغانلىقىنى بىلمەمسەن؟ ياق! سەن ھەتتا ئۇنىڭ ئىسمىنىمۇ يادىڭدىن چىقىرىپ قويغاندەك قىلمەن. ئۇنىڭ ئىسمى ئەيسا، ئۇنى ئۇستاز ئەيسا دېيىشەتتى. ساڭا بۇ كىشى زادى تونۇش ئەمەسمۇ؟

— ئۇستاز ئەيسامۇ؟
— ھە، ئۇستاز ئەيسا. سەن بۇنداق ساراينى، ھەر بىر بۆلۈكى ئالەمچە خۇشاللىق بەخش ئېتىپ تۇرغان ئەنە شۇ ھەشەمەتلىك ساراينى بەرپا قىلغان كىشىنىڭ ھەتتا ئىسمىنىمۇ بىلمەمسەن؟ ھەزىكەتتىكى ۋە ھەزىكەتسىز نەرسىلەردىكى گۈزەللىكىنى، قىزىل گۈل غۇنچىسىغا

ناھايىتى چوڭ ئارزۇ - ئۈمىدلەر بىلەن كىرىدۇ، سۇلتان ئۈستىنى خۇشال قوبۇل قىلىدۇ ۋە ئەي- سانىڭ ئارزۇلىرى توغرىسىدىكى ھېكايىسىنى قىزد- قىش بىلەن ئاڭلايدۇ، بىراق، ئۇ، بۇنداق ساراينى بەرپا قىلىش ئۈچۈن قانچىلىك مەبلەغ كېتىدىغانلىقىنى ھېسابلاپ كۆرگەندىن كېيىن، نومۇسىغا چىدىيالماي بېشىنى ت-ۋۋەن سالىدۇ؛ بۇ، ئۇنىڭ قۇدرىتى يېتىدىغان ئىش ئەمەس ئىدى. بىرىنچى قېتىملىق مۇۋەپپەقىيەتسىزلىكتىن كېيىن ئەيسا ئۈمىدىسىز لەنمىدى، قاينۇ - ئەلەم مۇ چەكمىدى. ئۇ، يەر يۈزىدە باي، دۆلەتمەن ۋە تەڭدىشى يوق قۇدرەتلىك مەملىكەتلەر بار، دەپ ئاڭلىغانىدى. ئۇ ئەنە شۇ ياقلارغا بېرىپ بېقىش- نى نىيەت قىلدى. ئەيسا ئىران شاھىنىڭ ھۇزۇ- رىغا باردى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئاجايىپ ئارزۇلىرى نۇرى بىلەن ئىران پادىشاھىنىڭ كۆزلىرىنى ئويناقتى. لېكىن بۇ يەردەمۇ ئۇنىڭ ئامىتىنى كەلمىدى. ئۇ كۆپلىگەن شاھ، پادىشاھ ۋە قۇدرەت- لىك سۇلتانلار ھۇزۇرىدا بولدى. بىراق، بۇ ئارزۇنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىنى كۆرۈش ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسىغا نېمىس بولمىدى.

ئەيسانىڭ ھىندىستاننىڭ ئەپسانىۋى بايلىق لىرى ھەققىدىكى پاراڭلارغا قۇلقى چۈشۈپ قالىدۇ. دۆلەتمەن ۋە سېخى شاھ جاھان سەن ئەت ئەھلىنىڭ ئولۇغ ھامىيىسى ئىكەنلىكى توغ- رىسىدا قوشاقلار توقۇلغانلىقىنى ئۇق-دۇ. ئۇ ئارزۇ - ئۈمىدلىرى بىلەن قاناتلىنىپ، دېھلى تەرەپكە يول ئالىدۇ. لېكىن شۇ چاغدا شاھ جاھان پايتەختتە ئەمەس ئىدى. بۇنىڭدىن سەل ئىلگىرى پادىشاھنىڭ سۆيۈملۈك خوتۇنى ئارزۇ مەندىبانۇ ئالەمدىن ئۆتكەنىدى. شۇنىڭ بىلەن سۆيۈملۈك يارىدىن ئەبەدىي جۇدا بولغان شاھ جاھان ئاگرادا قالغان، ئۇ، بۇ يەردە كېچە- كۈندۈز قاينۇ - ئەلەم چېكىپ ماتەم تۇتىدۇ. كۈنلەر ئۆتكەنسەپرى ئۇنىڭ نەزەرىدە ھاياتتەمۇ تۈگەپ كېتىۋاتقاندەك، سۆيگەن كىشىسىدىن پەقەت خاتىرىلەرلا قېلىۋاتقاندەك بولىدۇ. ئەيسا بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ ئىنتايىن تەسەللىنىدۇ. ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى ھېس - ھاياجان، رو-

ھى قىسىلىش قاپلايدۇ. بىراق، ئۇستى ئارىدىن كۆپ ۋاقىت ئۆت- مەي، شاھ جاھاننىڭ ئۆز سۆيۈملۈكىنىڭ خاتە- رىسىنى ئەبەدىيلەشتۈرمەكچى بولغانلىقىنى ۋە سۆيگەن خوتۇنىنىڭ جەستىنى قويۇش ئۈچۈن ئۇلۇغۋار بىر مەقبەرە ياسىتىش نىيىتىدە ئىكەنلىكىنى ئاڭلاپ قالىدۇ. ئەيسا ئۆزىنىڭ گۈ- زەل ئارزۇ - نىيەتلىرى قاينۇ - ئەلەم سىمۋولىغا، تەڭداشسىز ئېغىر ماتەمنىڭ مەيۈس بىر ھەيكە- لىگە خىزمەت قىلىدىغانلىقىنى ئويلاپ ئەپسۇسلى- نىدۇ. لېكىن ئۆز چۈشىنىڭ ئۈستىدىن كېلىشىگە، ئارزۇلىرىنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىغا پەقەت شاھ جا- ھانلا ياردەم بېرەلەيدىغانلىقىنى ھېس قىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بىر كۈنى ئۇ ئۆز قەلبىگە ئۆزى تەسەللى بېرىپ، پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا يول ئالىدۇ.

ئەيسانىڭ سۆزلىرىنى ئوبدان ئاڭلىغاندىن كېيىن شاھ جاھان مۇنداق دەيدۇ:

- سېنىڭ مېنىڭ ھۇزۇرىمغا يىراق يۇرتلار- دىن چوڭ ئارزۇ - ئۈمىدلەر بىلەن كەلگەنلىكىڭنى كۆرۈپ تۇرۇپتەن. ئېيخ، ئەگەر مېنىڭ بېشىمغا پەلەككىنىڭ گەردىشى شۇنچە ئېغىر غەم - قاينۇ تاشلىرىنى ياغدۇرمىغاندا ئىدى.... ئەمدىلىكتە ماڭا ساراي ئەمەس، مەقبەرە كېرەك. مەن بۇ قاينۇ كۆلبىسىنىڭ قانداق بولۇشىنى خىيالىمغا كەلتۈرۈپ يۈرمەن. مەن ئارزۇ قىلغان بۇنداق مەقبەرىنى دۇنيادىكى ھېچبىر مېمار بارلىققا كەلتۈرەلمەسە كېرەك، دەپ قورقمەن. مەن بىلەن يۈرگىنە، - دەپ ئەيسانى ئۆزى دەم ئالىدىغان ئۆيگە باشلىدى ئۇ، - مانا بۇلارغا قارا، - پادىشاھ يىراق - يېقىن ئۆلكىلەردىن كەلگەن مەشھۇر مېمارچىلىق ئۈستىلىرى تەرىپىدىن ئىش- لەپچىقىرىلغان لايىھىلەرنى ئەيساغا كۆرسەتتى، - سەن ئويلىغان ساراي بۇلاردىنمۇ ياخشىراق بولارمۇ؟

- ھەئە، - دەپ جاۋاب بەردى ئەيسا ئى- شەنچ بىلەن.

ئەيسا قولىنى - قولىغا ئۇرۇپ ئاۋاز چى -
 قاردى، شۇ ھامانلا خىزمەتكارى كىردى. ئۇ تې -
 گىشلىك پەرماننى ئېلىپ، ئۈستىگە يىپەك رەخت

يېپىلغان چوڭ پەتىئۇسنى كۆتۈرۈپ يەنە
 كىردى. ئەيسا ھاياجانلانغىنىدىن تىت-رەۋاتقان
 قوللىرى بىلەن يىپەك رەختنى كۆتۈردى، پادىشاھنىڭ
 كۆز ئالدىدا ئاجايىپ ساراينىڭ قىياپىتى نامسا -
 يەن بولدى. ئەيسا دەككە - دۈككە ئىچىدە شاھ
 جاھانغا نەزەر تاشلىدى. بىراق، شاھ لام - جىم
 دېمەي تۇراتتى. ئۇ ئاجايىپ سەنئەت نەمۇنىسىدىن
 كۆزلىرىنى ئۈزەلمەيۋاتاتتى. ئۇنىڭ كۆزلىرىگە
 ياش تولۇپ، دېمى سىقىلىپ ھۆڭرەپ يىغلىۋەتتى.
 كېيىن ئۆزىنى بېسىۋېلىپ:
 - بىانۇ، ئەي بانۇ!... دەپ پىچىرلىدى.
 شۇنىڭدىن كېيىن شاھ جاھان كۆز ياشلىرىنى
 سۈرتتى. ئەيسانى باغرىغا باستى ۋە دېدى:

- ئۈستاز ئەيسا! بۇ خۇددى مەن ئارزۇ
 قىلغان ھېلىقى ساراينىڭ ئۆزى. سەن بۇ يولدا مېمار
 ئىكەنسەن!

بۇنداق ھاياجانلىق، مەدھىيە سۆزلىرىنى
 ئەيسا ئاز ئاڭلىغان دەمىدە! ھەر قېتىم مۇن -
 داق مەدھىيىلەردىن كېيىن، ئۇنىڭ ئارزۇ-ئۇ -
 مىدىلىرى قانچە رەت كۈمپەيكۈم بولغانغۇ!
 شاھنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرمەسلىك ئۈچۈن ئۇ،
 ئىنتايىن ئېھتىياتچانلىق بىلەن دېدى:

- ئەي، شاھىنشاھىم! مېنىڭ بىر قوشۇق
 قېتىمدىن كېچىپ، تەلپىمىنى ئاڭلاڭ: مەن سىزگە
 راست گېپىمنى قىلاي. بۇ ئارزۇنى ئەمەلگە ئا -
 شۇرۇش ئۈچۈن بىھېساب بايلىق كېرەك. سىزنىڭ
 پۈتۈن خەزىنىڭىزدىكى بايلىقىڭنىڭ بۇنىڭغا يەتمەي
 قېلىشىدىن ئەنسىرەيمەن...

- سەن بۇ جەھەتتە قايغۇرما. بۇ تەرىپى
 مېنىڭ ئىشىم. ئەيسا، ئەمدى ئارزۇيۇم ئەمەلگە
 ئاشمىغىچە كۆڭلۈم ئورنىغا چۈشمەيدۇ.

ئەشۇ كۈنى كېچىسى ئەيسا ئۆمرىدە تۇنجى
 قېتىم كۆڭلى جايىغا چۈشۈپ خاتىرجەم ئۇخلىدى.
 ئۇ بۈگۈنكى ئۇيقۇنىڭ ھاياتىدا ئەڭ ئاخىرقى
 خاتىرجەم ئۇيقۇ بولۇپ قالدىغانلىقىدىن تېخى
 خەۋەرسىز ئىدى.

ئەتىسى ئەيسا، يەنە شاھ جاھاننىڭ ئالدىغا
 كەلدى. پادىشاھ كىچىككىنە تاج مەھەلگە تىكىلىپ،
 ئۇنىڭدىن زوقلىنىپ ئولتۇراتتى. ئەيسا ئۇنىڭ
 ھۇزۇرىغا كىرگەندە شاھ جاھان:

- ئەيسا، مەن سېنىڭ ئارزۇيۇڭنى ئەمەلگە
 ئاشۇرۇشۇڭغا رازى بولغانلىقىمدىن خۇشالدۇر -
 سەن. شۇنداقمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- ئەي شاھىنشاھ! مانا ئەمدى مەن بۇ دۇن -
 يادا مەنمىز ياشىمىدەم دەپ ئېيتالايمەن. مەن
 سىزگە ئۆزەمنىڭ مىننەتدارلىقىمنى قانداق ئىز -
 ھار قىلسام بولىدىكىن؟

- ئەيسا، - دېدى تەنتەنىلىك ئاھاڭدا شاھ

جاھان، - مەن مۇغۇللار ① نىڭ پۈتۈن خەزى-
نىمىنى سېنىڭ ئىختىيارىڭغا بېرىمەن. لېكىن بۇ
ساراي ئۆزىنىڭ گۈزەللىكى بويىچە ئەڭ مۇكەم-
مەل ساراي بولۇشى كېرەك. ئۇ پۈتۈن دۇنيادا
تەڭدىشى يوق ساراي بولۇشى زۆرۈر. ئۇ ئارزۇ-
مەندىبانۇنىڭ ئۆزى قانداق گۈزەل بولسا، شۇنداق
مۆجىزە بولۇشى لازىم.

- ئالەمپاناھ شاھىم! مەن ئۆزۈمنىڭ پۈتۈن
سەنئىتىمنى ئىشقا سالغۇمەن ۋە سىزنىڭ ئىستىقبالىڭىزنى
ئەمەلگە ئاشۇرىمەن.

- شۇنداق قىلالامسەن؟ - دەپ سورىدى شاھ
جاھان ئەيسانى كۆزلىرى بىلەن تەقەپ قىلىپ، -
مۇبادا زۆرۈر بولسا قۇربان بېرىپ بولسىمۇ
ئورۇنلىيالايمسەن؟

- شاھىم، مەن شۇ ئارزۇ يولىدا ئۆي - جا-
يىمدىن، ئائىلەمدىن، ۋە تىنىمدىن جۇدا بولدۇم.
ئەمدى مەن ئايرىلالەيدىغان يەنە نېمە قالدى؟
- سېنىڭ قوللىرىڭ.

- مېنىڭ قوللىرىم؟ - ھاڭ - تاڭ بولۇپ
ھايجان ئىچىدە سورىدى ئۇستا.

- ھە، - دەپ تەكرارلىدى قەتئىي بىر ئا-
ھاڭدا پادىشاھ، - سېنىڭ قوللىرىڭ. تاج مەھەل-
نى پۈتكۈزگەندىن كېيىن قوللىرىڭ كېسىپ تاش-
لىنىدۇ. سەن بۇنىڭغا رازىمۇسەن؟

- نېمە ئۈچۈن، شاھىم؟
- ئەيسا بۇ ساراي ئارزۇ مەندىبانۇغا يادى-
كارلىق. ئۇ دۇنيادىكى ئەڭ ئېسىل ئىجاد نەمۇ-
نىسى بولۇپ قېلىشى ۋە ھېچقاچان، ھېچنەرسە
گۈزەللىكتە ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمەسلىكى لازىم.
ئويلاپ كۆر، ئەيسا سەن ئۆز قوللىرىڭدىن جۇ-
دا بولۇشۇڭ شەرت.

ئەيسا كۆپ كۈنلەر مابەينىدە خىيالغا چۆ-
كۈپ ئويلىنىپ يۈردى. ئۇنىڭ پۈتۈن ئۆمۈر بو-
يى ئويلىغان ئاجايىپ ئارزۇ - ئىستىقبالىنى
ۋە جۇدقا چىقىرىپ بەرگەن قوللىرىدىن جۇدا بو-
لۇش ھەققىدىكى پىكىرگە ئۇ زادىلا چىداپ تۇ-
رالمايتتى. بىراق، ئۇ شۇنى ياخشى بىلەتتىكى،

ئەگەر ئۇ قوللىرىنى ئايايدىغان بولسا، ئارزۇ-
رى بەربات بولىدۇ، ئۇنىڭ يارىتىشى مۇمكىن بول-
غان ئاجايىپ ساراينى ھېچكىم، ھېچقاچان كۆ-
رەلمەيدۇ. بۇ ئوي - پىكىرلەر ئىسياندا ئۇستا
غالىپ چىقتى.

ئەيسا تاج مەھەل ئۈچۈن شەھەر جەنۇبىدىن،
جەمئە دەرياسى بويىدىن گۈزەل بىر جاينى تال-
لىدى. قىممەت باھالىق مەرمەر تاشلار جاي-
پوردىن كەلتۈرۈلدى. ناھايىتى كۆپ تاشلار ئا-
رىستىدىن ئەڭ ياخشىلىرىنى، ساغۇچ خاللىرى كۆ-
رۈنۈپ تۇرغان ئاق مەرمەر تاشلارنى تاللاش-
تى. دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىن مىڭلاپ
بىناكار ئۇستىلار كېلىشتى.

كۈنلەر كەينىدىن كۈنلەر، ئاي-لار ۋە يىللار
ئۆتتى. ناھايىتى ئاستا بولسىمۇ، تاج مەھەل قەد
كۆتۈرۈپ، پەيدىنپەي پۈتۈۋاتاتتى.

ئاجايىپ ساراينى بەرپا قىلىش ئۈچۈن 22 يىل
جاپالىق ئەمگەك قىلىشقا توغرا كەلدى. شىكرى
ۋە فاتىھپوردىن كەلتۈرۈلگەن قىزىل تاشلاردىن
تاج مەھەل ئەتراپىغا تام قوپۇرۇلدى. ئاساسىي
كىرىش يولىغىمۇ قىزىل تاشلار ئىشلىتىلدى. مانا
شۇنداق قىلىپ، كۈنلەردىن بىر كۈنى شاھ جا-
مان تۇنجى بولۇپ تاج مەھەلنى بېرىپ كۆردى.
قېرىلىق تۈپەيلى پۈتلىرىدىن مادارى كىتەتكەن
پادىشاھ كىشى ئەقلىنى تاڭ قالدۇرىدىغان بۈگۈ-
زەللىكىنى كۆرۈپ، باشقىدىن كۈچ - قۇۋۋەتكە
تولدى. ئۇ گۈل پەردىلەرنى ئېچىپ، تاج مەھەل-
نىڭ ئىچىگە كىرىپ كەلدى. ساراينىڭ تۆت تە-
رىپىگە قىممەت باھالىق تاشلاردىن كۆزنى قا-
ماشتۇرىدىغان نەقىش گۈللەر ئىشلەنگەن، ساراي
ئوتتۇرىسىغا، تاش سۇپا ئۈستىگە ئىككى مەقبەرە
ئورنىتىلغان، ئۇلاردىن بىرى ئارزۇ مەندىبانۇ-
غا، يەنە بىرى شاھ جاھاننىڭ ئۆزىگە مولجالان-
غان. ئارزۇ مەندىبانۇنىڭ مەقبەرىسىگە قىممەت
باھالىق تاشلار بىلەن قۇرئاندىن ئېلىنغان سۆز-
لەر - ئايەتلەر پۈتۈلگەنىدى. پادىشاھنىڭ قاي-
غۇسى، غەم - ئەلەملىرى قوزغىلىپ، يۈرىكىدىكى

① مۇغۇللار ياكى بۈيۈك مۇغۇللار - ھىندى ئىمپېراتۇرلار سۇلالىسى

نەرسە بۇنىڭغا تەڭ كېلەلمەسلىكى كېرەك. غەم
فېلىما، ئەيسا، گەرچە قوللىرىڭ بولمىسىمۇ، لېكىن
ھېچقاچان، ھېچنەرسىگە مۇھتاج بولمايسەن. سەن
مېنىڭ سارىيىمدا ياشايسەن. سەن بۇ يەردە دۇن-
يادىكى ئەڭ بۈيۈك ئۇستاز سۈپىتىدە شاھانە ھۈر-
مەتكە ئىگە بولسەن.

ئەيسانىڭ بېشى تۆۋەن سېلىندى، كۆزلىرى
دىن مۆلۈلدەپ ياش تۆكۈلدى. شاھ جاھان
قوللىرىنى ئۇنىڭ يەلكىسىگە قويۇپ تۇرۇپ دېدى:
— ئەيسا، قوللىرىڭ كېسىلمىشتىن ئاۋۋال،
سەن تاج مەھەلنىڭ چالا قالغان يەرلىرى بار-
يوقلۇقىنى ئويلاپ كۆرۈپ ماڭا دېگىن.

ئەيسا بېشىنى زورغا كۆتۈرۈپ، ئۆزى بەرپا
قىلغان، بۈيۈك ساراينغا قايغۇ-ئەلەم بىلەن نە-
زەر تاشلىدى، ئاندىن مۇنداق دېدى:

— بىر ئىشنى قىلىش ئېسىمدىن كۆتۈرۈلۈپ كې-
تىپتۇ. رۇخسەت قىلىشىڭىز شۇ ئىشنى ئۆزۈم بې-
جىرىۋەتسەم.

شاھ جاھان ئىسا بىلەن ماقۇللۇق ئالامىتىنى بىل-
دۈردى. ئەيسا بولقىسىنى قولغا ئالدى ۋە چاققانلىق
بىلەن شۇتقا چىقىپ كەتتى. ئوتتۇرىغا بىر ئىنساننىڭ
ئەڭ ئۈستىگە — قۇببىسىغا چىقتى — دە، بىر قو-
لى بىلەن ئاي ئوغرىغىنى تۇتتى، يەنە بىر قولى
بىلەن بولقىسىنى كۆتۈرۈپ، بىر جايىنىڭ ئۆزىگە
ئۈچ قېتىم ئۇردى. ئۇ بىردەم قېتىپ تۇرۇپ قال-
دى. دە، پەستە يىغىلىپ تۇرغان توپقا، ئۇنىڭ
ھەرىكەتلىرىنى كۆزىتىپ تۇرغان شاھ جاھانغا
نەزەر تاشلىدى ۋە كۆز ياشلىرىنى سۈرتۈۋالدى.
ھەممىنىڭ نەزەرىدە ئۇ ھازىرلا ئۆزىنى پەسكە
تاشلايدىغاندەك كۆرۈنەتتى.

بىراق، ئەيسا ئۇنداق قىلمىدى. تېزلا چاق-
قانلىق بىلەن شۇندىن چۈشۈپ، پادىشاھنىڭ
ئالدىغا كەلدى ۋە ئۇنىڭغا ئۈچ پۈكۈلۈپ تازىم
قىلدى.

— ئۇ يەردە قانداق ئىش چالا قاپتىكەن،

ھاياجەننى باسالامدى، ئۆزىنى تۇتالماي ھۆڭ-
رەپ يىغىلىۋەتتى. ھەممە جەمەت تۇراتتى ۋە
شاھ جاھانغا مەيۈس تىكىلەتتى. ئاخىرى شاھ
جاھان ئۆزىنىڭ ھاياجەننى بېسىۋالدى، كۆز
ياشلىرىنى سۈرتۈپ سارايدىن چىقىپ كەتتى.

شاھ جاھان ئاساسىي كىرىش يولىدا — قە-
سىردە پەيدا بولۇشى بىلەن بۇ يەرگە توپلانغان
مىڭلىغان كىشىلەر: «ھايات بولسۇن شاھنشاھ!»
«ياشسۇن شاھنشاھ!» «پادىشاھىمىزنىڭ ئۆم-
رى ئۇزۇن بولسۇن!» دەپ ئۈچ قېتىم توۋ-
لاشتى.

شاھ جاھان تاج مەھەلنى قۇرۇشقا تاشقان
بارلىق قۇرغۇچىلارنى سېخىلىك بىلەن مۇكاپات-
لىدى. ھەر بىر ئىشچى ئالتۇن ئۈزۈك ئالدى.
ھەر بىر ئۈستىغا دۈر — گۆھەرلەر ئىنئام قىلىن-
دى. ئەيسانى بولسا پادىشاھ باغرىغا بېسىپ قۇ-
چاقلدى، ئاندىن مۇنداق دېدى:

— ئۇستاز ئەيسا! ساڭا نېمە مۇكاپات بەر-
سەم بولۇر كىن؟ سېنى قانداق رازى قىلىسام بو-
لىدىكەن؟ ئۆزۈڭ دە! نېمەنى خالايسەن؟ تىلە،
تىلەيدىغىنىڭنى.

— شاھنشاھ، ماڭا ھېچقانداق بايلىق كېرەك
ئەمەس. مەن ھېچقانداق مەنسەپ، ئەمەل، ئۇنۋان-
لارغا قىزىقمايمەن. مەن سىزدىن پەقەت ئۆز قو-
لىۋۇمنى... سورايمەن.

— ياق! — دەپ ۋارقىرىدى شاھ جاھان، —
ياق، ئەيسا، ياق! سەن مەندىن بۇنى سورىما!
— ئالەمپاناھ شاھ، — دەپ مۇراجىئەت قىل-
دى ئەيسا، — ماڭا ئىچىڭىز ئاغرىسۇن! قەسەم
قىلىمەنكى، مېنىڭ بۇ قوللۇرۇم ھېچقاچان تاج
مەھەلگە ئوخشىغان باشقا ساراي قۇرمايدۇ.

— ياق! — دەپ ئاۋازىنى تېخىمۇ قاتتىق چىقى-
رىپ ۋارقىرىۋەتتى شاھ جاھان، — ئۇنىڭنى چىقار-
ما، ئەيسا. مەن تەۋەككۈل قىلالمايمەن. تاج مە-
ھەل — ئارزۇمەندىبانۇغا ھەيكەل، دۇنيادا ھېچ-

ئەيسا - دەپ سورىدى شاھجاھان.

- بىمانىڭ قۇببىسىدە، شۇنداقلا يېرىم ئاي-
نىڭ يېنىدا بىر خىش بوشاپ قاپتىكەن. مەن
ئۇنى چىكىتىپ قويدۇم.

پادىشاھ جاللاتنى چاقىردى. ئەيسا ئۆز قولى-
رىغا ئەڭ ئاخىرقى قېتىم كۆزلىرىنى تىكتى ۋە
بار كۈچى بىلەن ئۆزىنى تۈتۈشقا ھەرىكەت قىل-
دى - دە، دۆش تەرەپكە يول ئالدى. جاللات
بىرلا قىلىچ ئۇرۇپ ئۇنىڭ قولىنى جەينىكىدىن
ئۈزۈۋەتتى.

تاج مەھەل ھويلىسىدىكى فونتانلار ئېتىلىپ
چىقىپ، ساراينىڭ ھۆسنىگە ھۆسن قوشتى،
ئۇنىڭ تەسۋىرلىگۈسىز دەرىجىدىكى گۈزەللىكى،
شان-شۆھرىتى پۈتۈن دۇنياغا پۇر كەتتى.

يامغۇرلۇق كۈنلەر باشلاندى. تاج مەھەلنىڭ
قۇببىسىدىن بىر نەچچە لاي تامچە تامچىپ، توپ-
توغرا ئارزۇمەند بانۇنىڭ مەقبەرىسى ئۈستىگە
چۈشتى. بۇ ئىش شۇ ھامانلا شاھ جاھانغا يەت-
كۈزۈلدى. پادىشاھ دەرھال ئەيسانى چاقىرتتى.
ئەيسا بولسا بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ پەرۋامۇ قىل-
مىدى.

- ئالەمپاناھ، - دېدى ئۇ، - ئىشۇ ئەڭ ئاخىر-
قى كۈنى بۇ ئىشنى مەن ئۆز قولۇم بىلەن قىل-
مىپ چۈشكەندىم.

- سەن نىمە دەپ ئۇنداق قىلدىڭ؟ - پادىشاھ
ئەزىمىدىن تىترەپ كەتتى.

- نېمە دەپ بولاتتى؟ - دېدى ئەيسا خىرىلدى-
غان بوغۇق ئاۋازدا كۈلۈپ تۇرۇپ، - سەن غە-
زەپ ئېتىمغا مىنمەي تۇر، ئالەمپاناھ! ئارزۇمەند
بانۇغا بولغان مۇھەببەت سېنىڭ
كۆزلىرىڭنى كور قىلدى. سەن ئۆز سۆيگۈنۈڭنىڭ
شۆھرىتىنى ئەبەدىيلەشتۈرۈش ئۈچۈن تاج مەھەلنى
بەربا قىلدۇردۇڭ. بىراق، سېنىڭ مۇھەببىتىڭ شەخ-
سىيەتچىل مۇھەببەت ئىدى. ئۇ گۈزەللىكىنى خور-
لاپ، ھاقارەت قىلدى. غۇرۇر سېنىڭ بېشىڭنى
ئايلىندۇردى ۋە سەن دۇنيادا ھېچقانداق نەرسە-
نىڭ تاج مەھەلدىن گۈزەلرەك بولۇشىنى خالى-

مىدىڭ! سەن گۈزەللىكىڭنىڭ ئەركىن قۇش ئىكەن-
لىكىنى بىلمەيمەن؟! ئۇنىڭ شەپقەتسىز قوللاردا
ئازار چېكىپ غازاڭ بولۇشىنى، قوپال مۇئامىلەگە
ئۇچراپ قۇل قىلىنىشىنى زادى خالىمايدىغانلىقىنى
ئۇقادىمەن؟! مەن ئۇنى ئۇستاد ماھارىتى، ئۇس-
تىمىڭ سەمىي ئىلتىجالىرى بىلەن قۇتقۇزۇپ
قالماقچى بولغانىدىم. مەن تاج مەھەل تۈپەيلى
ئۇنىڭغا بولغان مېھرى مۇھەببەت تۈپەيلى، بار-
لىق نەرسىدىن ۋاز كەچكەندىم، مېنىڭ مۇھەببەت-
تىم تامادىن خالى. مەن ئۇنىڭغا
ئۆز قوللىرىمنى بېغىشلىدىم. ئاخىرقى قېتىم
قىلغان ئىشىمۇ تاج مەھەل ئۈچۈن.

- تاج مەھەل ئۈچۈن دەيمەن؟

- ھە، شاھنشاھ. سەن بۇ دۇنيادا ھۆكۈمران
سەن. لېكىن مۇبادا ئەتىلا ياراتقان ئىگەم سې-
نىڭ مەغرۇر بېشىڭنى ئېگىپ قويسىچۇ؟ ئۇ چاغ-
دا قانداق قىلسەن؟ ئەگەر قىيامەت قايم بولۇپ،
ئۇنىڭ ئوتلۇق توپانىدا تاج مەھەل كۆزنى
ئېچىپ يۇمغىچە يوق بولۇپ كەتسە قانداق قىل-
سەن. ئېيتقىمنا، مانا بۇ كېسىلگەن قوللىرىم
بىلەن ساڭا يەنە بىر تاج مەھەلنى سېلىپ بې-
رەلەيمەنمۇ؟ مانا شۇلارنى ئويلىغاندا يۈرىكىم
ئارقىغا تارتىپ كەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن بالا-
لار، ئاپەتلەر ۋە جىممىكى بەختسىزلىكلەردىن بىر
نشانە بولسۇن دەپ، تاج مەھەلگە ئۆز قولۇم
بىلەن بەلگە قويۇپ چۈشتۈم. ئەمدى ھەر ۋاقىت
يامغۇر ياغقاندا، ئارزۇ مەندىبانۇنىڭ مەقبەرىسى
ئۈستىگە مېنىڭ كۆز ياشلىرىم تاراملاپ تۆكۈلۈپ
تۇرىدۇ. مەن تەڭرىگە باش ئېگىپ يالۋۇرۇپ
سورايمەن: «مەن ياراتقان بۇ گۈزەل بىنانى
خاراپ قىلما، مېنىڭ ئۆمۈر بويى قىلغان ئار-
زۇلىرىمنى يەر بىلەن يەكسان قىلما. مېنىڭ مانا
شۇ تېمىۋاتقان كۆز ياشلىرىم سېنىڭ ئۈچۈن
ئەبەدىي قۇربانلىق بولسۇن، مېنىڭ تاج مەھە-
لىمنى ئۆز پاناھىڭدا ئاسرا!»

ئەيسانىڭ كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش ئاقاتتى.
ئۇياتتىن، نومۇستىن ئۆزىنى يوقىتىۋاتقان شاھ
جاھان ئورنىدىن دەپ تۇرۇپ كەتتى. شۇ ھامان

بۇ دۇئالار ئىجاۋەت بولۇپ، بوران توختايدۇ. يامغۇرمۇ توختايدۇ. يەنە تاج مەھەل بەر يۈزىنى ياشىنىتىدۇ...
 ھېكايەچى توختاپ قالدى. بىر ئاز نەپەسنى رۇسلىۋېلىپ، يەنە ئاستا-سۆز باشلاپ ماڭا سوئال قويدى:

— ئەمدى سەن ئەيسانىڭ تارىخىنى بىلىۋالغانسەن؟ تاج مەھەل پادىشاھىنىڭ بۈيۈك مۇھەببىتىگە مەدھىيە ئەمەس، ئۇ ئەيسا ئۈستىنىڭ ئەمگىكىگە ۋە جاپاسىغا بەغىشلانغان قاينۇ ۋە ئەلەم بىلەن تولغان قوشاقتۇر.... مانا ئەمدى يولۇڭغا يۈرۈۋەر يولۇچى! تاڭمۇ ئېتىپ قالدى. مېنىڭمۇ كېتەر ۋاقتىم بولدى.

ئۇ شۇنداق دەپ يولغا راۋان بولدى.
 — ئالدىرىماي تۇر! بۇ ۋەقەنى سەن نەدىن ئاڭلىدىڭ؟— دەپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن توۋلىدىم مەن.

ئۇ ئارقىسىغا قايرىلىپ ماڭا بىر قارىدى ۋە قەدىمىنى تېخىمۇ تېزلىتىپ، ئالدىراش كېتىپ قالدى. پۈتۈن ئەزايمىنى تىتىرەك بېسىپ كەتتى. مەن كېتىۋاتقان كىشىنىڭ قوللىرىغا قارىدىمغانىكەنمەن. بۇ قوللار جەينىمكىدىن كېسىپ تاشلانغانىدى....

ئۆزبېكچە «ئاسىيا ئاۋازى» ناملىق كىتابتىن:
 قۇدرەت مەجىت تەرجىمىسى
 تەرجىمە مۇھەررىرى: تۇرسۇن مۇھەممەدپەخرىدىن

كۆكنى بۇلۇت قاپلىدى، شارىلداپ يامغۇر قۇيۇ-لۇشقا باشلىدى. تاج مەھەلنىڭ قۇببىلىرى ئاستىدىن يەنە يامغۇر ئۆتۈشكە باشلىدى — بۈگۈيا ئەيسانىڭ ئازاب چەككەن يۈرىكىدىن چىكىلىداپ تېمىۋاتقان قاندىك تۇيۇلاتتى.

شۇندىن بېرى كۆپ قېتىم يامغۇر يېغىپ توختىدى. بۇ پانىي دۇنيادا باشقىلار قاتارىدا شاھ جاھاننىڭمۇ ھايات شامى ئۆچتى. ئۇ ئاخىرقى نەپەسى چىققۇچە كۆزىنى ئارزۇ مەندىبانۇنىڭ مەقبەرىسىدىن ئۈزۈمىدى. پادىشاھ ئۆلدى. مانا ئەمدى ئارزۇ مەندىبانۇ بىلەن يانمۇيان تاج مەھەلدە شاھ جاھاننىڭمۇ جەسىتى ياتماقتا.

ئەيسا ۋاپات بولغاندىن كېيىن، جەمىنە دەرياسىنىڭ بويىدا ئۇنىڭغا ئاتاپ مەقبەرە قۇرۇلدى. بىراق دەريا تاشقىنلىرىدىن بىرى ئۇنىڭ مەقبەرىسىنى يۇيۇپ ئۆتتى. شاھ جاھان بىلەن ئۇنىڭ خوتۇنىنىڭ روھى ئۇچۇپ كەتتى. ئەيسانىڭ روھى بولما، ھامان تىنىم تاپماي كېزىپ يۈرمەكتە. بوران چىقىپ گۈركىرگەندە، گۈلدۈرماما گۈلدۈرلەپ چاقماق چاققاندا، ئۇ تاج مەھەل ئەتراپىدا ئايلىنىدۇ. مەقبەرە قۇببىسىدىن چىكىلىداپ تېمىۋاتقان يامغۇر تامچىلىرى ئەيسا ئۈچۈن دۇئا — تالاۋەت قىلىدۇ:

— قولىمىز ئۈستىمىزنىڭ غەمىنى ئۆزەڭ يېپىگىن. پەرۋەردىگارا! بەختىمىز ئۈستىمىزغا شەپقەت قىل، ئۇنىڭ روھىنى شاد قىل! ئىلاجىمىز، بەختىمىزگە ئاچچىقلانما، ئۇنىڭ ھالىغا رەھىم قىل.

تاج مەھەل قەبرىسى

تاج مەھەل قەبرىسى دۇنيا بىناكارلىق قۇرۇلۇشىدىكى مۆجىزىلەرنىڭ بىرى. ئۇ ھىندىستان باي تەختى يېڭى دېھلىنىڭ جەنۇبىغا 200 نەچچە كىلومېتىر كېلىدىغان ئاگرا قەلئەسىنىڭ ئەتراپىغا جايلاشقان. تاج مەھەل قەبرىسىنى ھىندىستان مۇغۇل خانىدانلىقىنىڭ 5-ئەۋلاد پادىشاھى شاھ جاھان مىلادى 1632- يىلى ياساتقان.

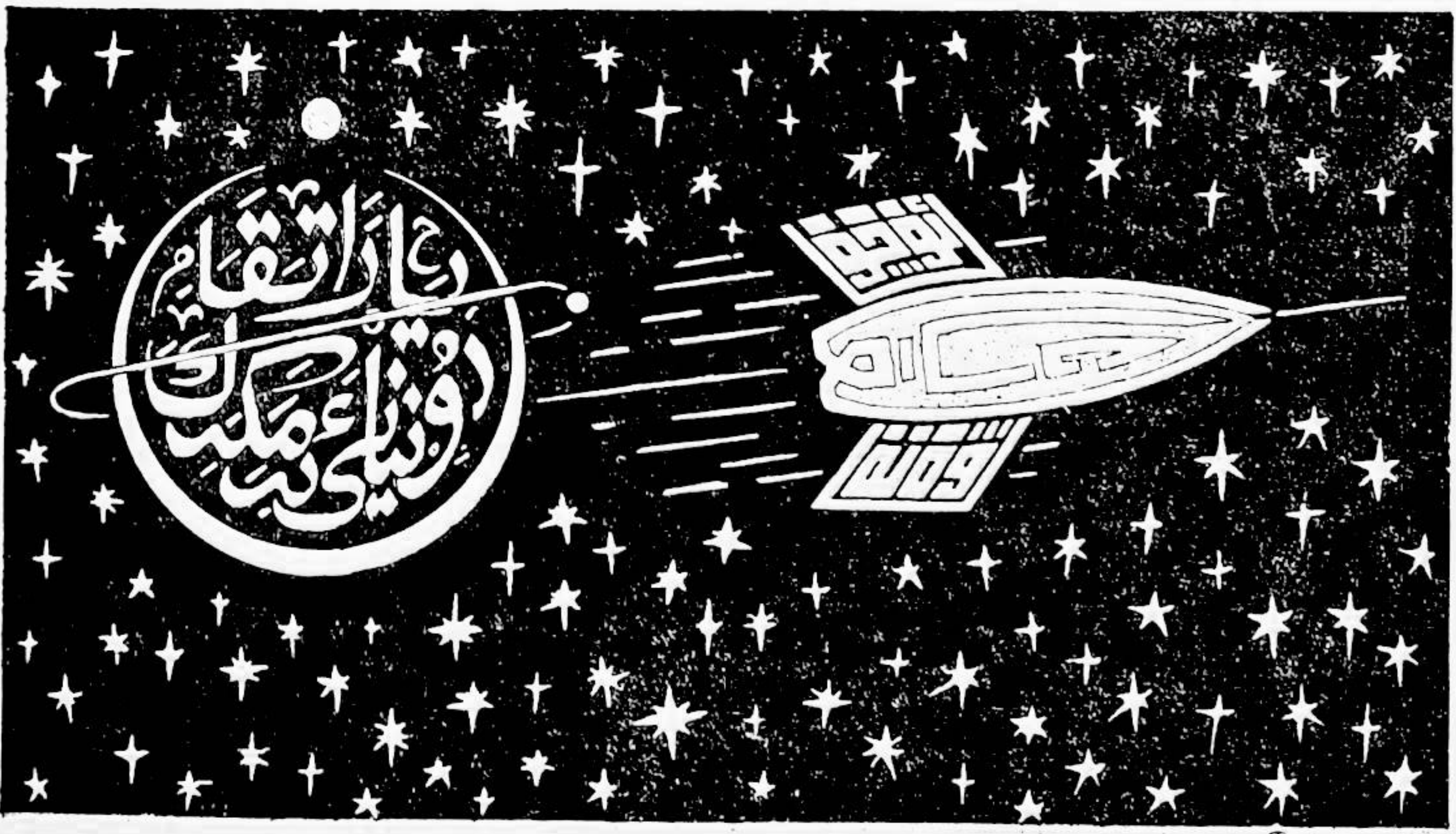
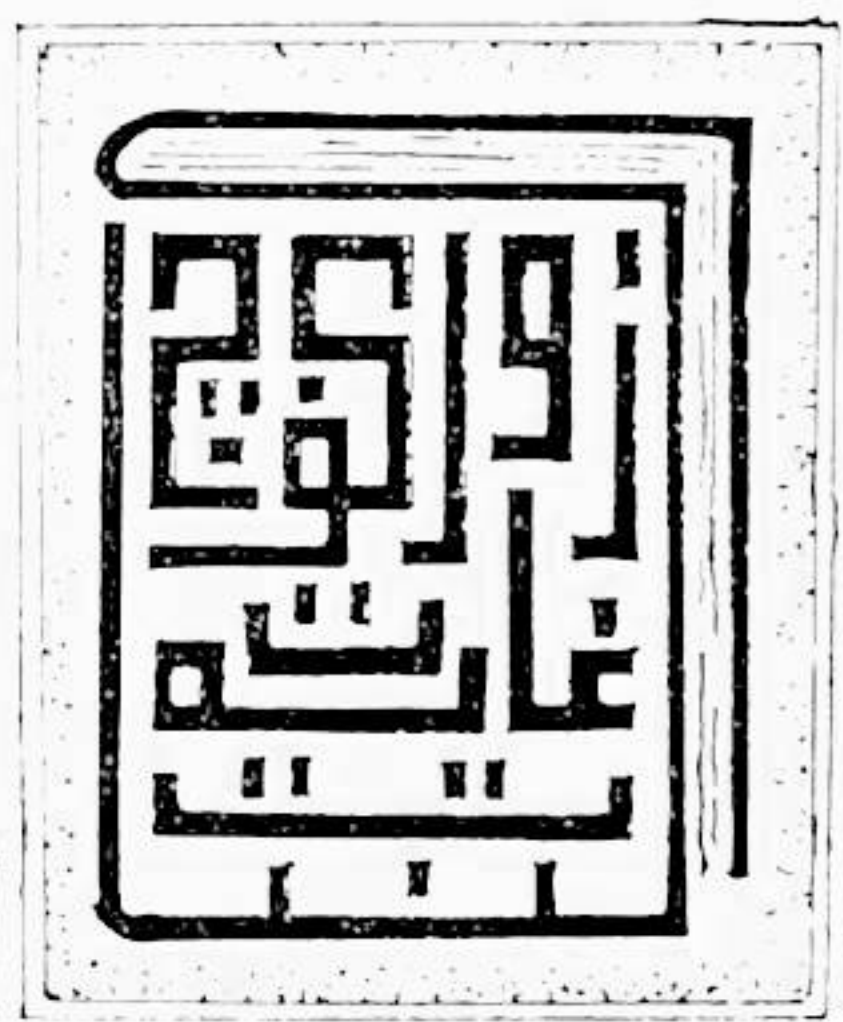
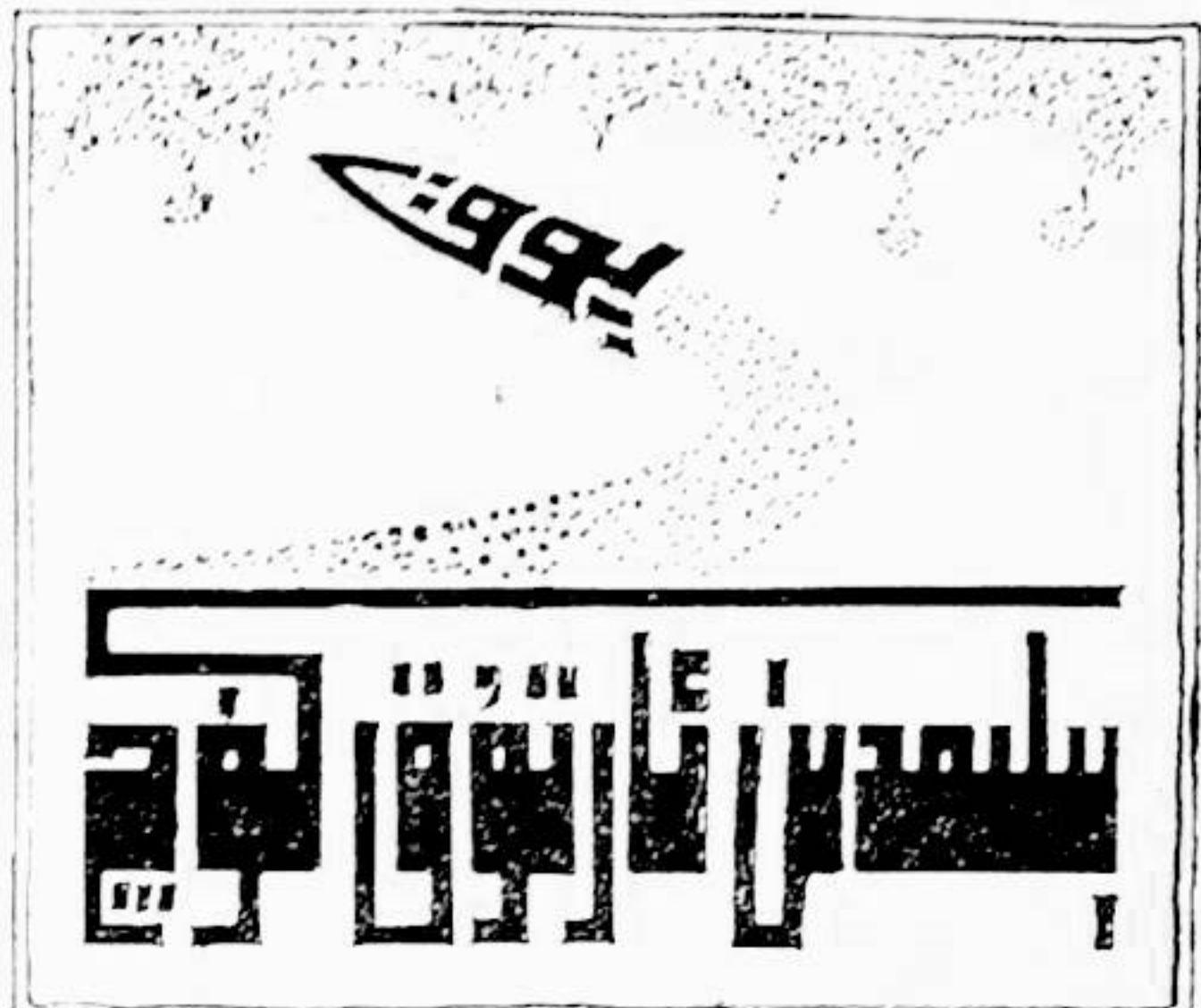
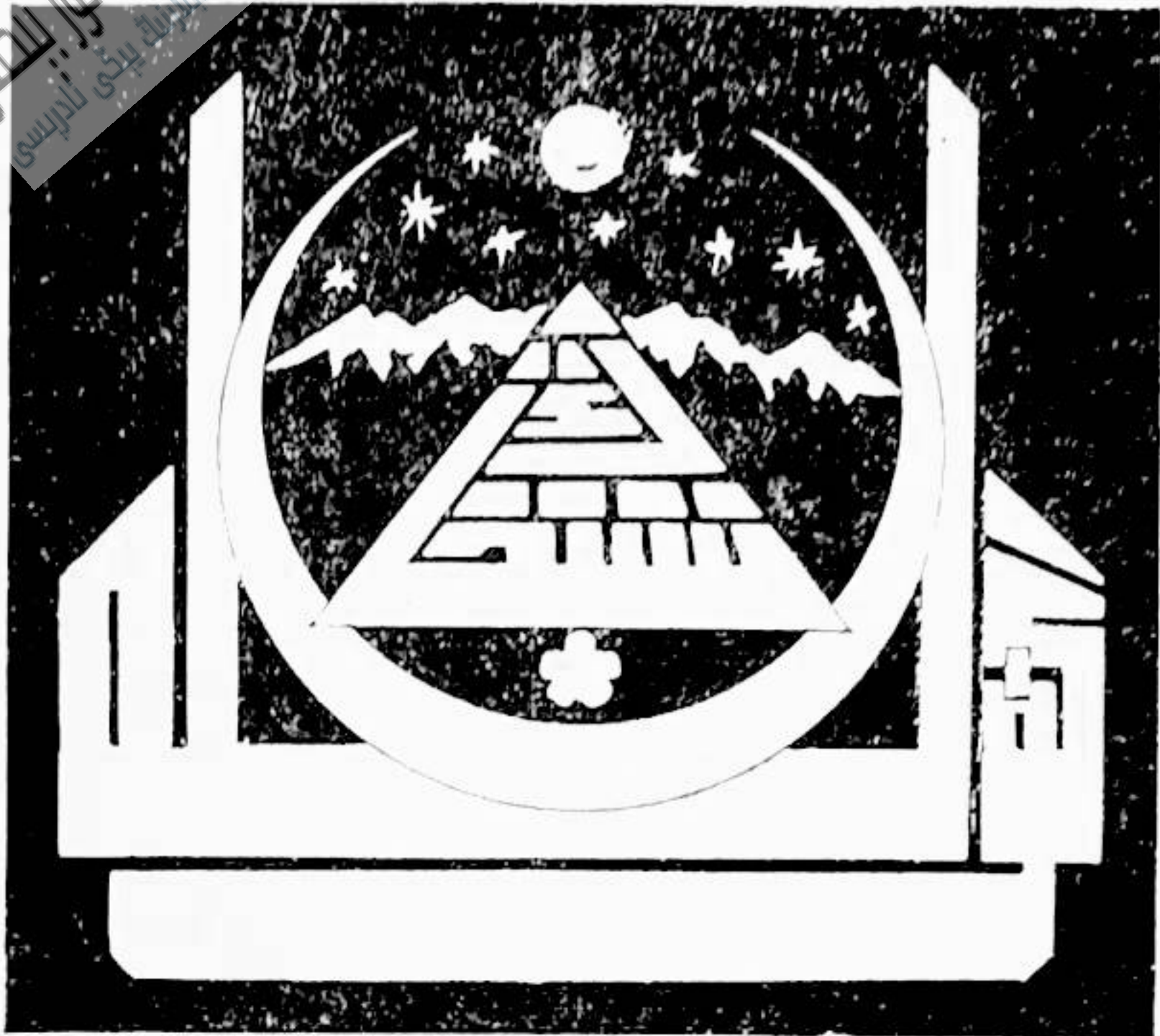
مۇغۇل خانىدانلىقىنىڭ تارىخىدا ئاتا بىلەن پالاخانلىق تالمىش، ئاكا بىلەن ئۇكا بىر- بىرىنى ئۆلتۈرۈشتەك قانلىق ۋەقەلەر ناھايىتى كۆپ يۈز بەرگەن. شاھ جاھان لەشكەر تارتىپ ئا- تىدىن خانلىق تارتىۋېلىشقا ئۇزۇنغان، مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن يەتتە يىل سەرسان بولۇپ يۈر- گەن. بۇ جەرياندا ئارژۇمەند بانۇ ئىسىملىك كىچىك خانىش باشتىن- ئاياغ ئۇنىڭ يېنىدا تۇرغان. شاھ جاھان خانلىقنى تارتىۋالغاندىن كېيىن، ئارژۇمەند بانۇ خانىش بولغان، شاھ جاھان ئۇنىڭغا «مۇمتاز مەھەل» (ئوردىنىڭ تاجى دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ) دېگەن چىرايلىق نامنى بەرگەن. 1681- يىلى يەنى شاھ جاھان خانلىققا چىقىپ ئۈچ يىلدىن كېيىن، مۇمتاز مەھەل شاھ جاھان بىلەن بىللە جايلارنى كۆزدىن كەچۈرۈش مەقسىتىدە بۇرخانىپۇرغا بارغان ۋە ئۇ يەردە تۇغۇتتا قىيىن- لىق ئۆلۈپ كەتكەن. شۇ چاغدا ئۇ 80 نەچچە ياشتا ئىدى. ئۇ جان ئۇزۇش ئالدىدا شاھ جاھانغا بالىلارنى ئوبدان بېقىش، ئۆمۈر بويى بويتاق ئۆتۈش، ئۆزىگە دۇنيادا تەڭدىشى يوق چىرايلىق قەبرە ياسىتىشتىن ئىبارەت ئۈچ ئىشنى ۋەسىيەت قىلغان.

شاھ جاھان پۈتكۈل ھىندىستان، ئىران، تۈركىيە ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى باشقا ئەللەردىن مەشھۇر بىناكارلار ۋە ھۈنەرۋەنلەرنى قەبرە لايىھىلەشكە ۋە ياساشقا تەكلىپ قىلغان، 20 مىڭدىن كۆپرەك مەدىكارنى ئىشقا سالغان، ھىندىستاننىڭ ھەرقايسى جايلاردىن سۈپەتلىك ئاق مەرمەر تاش ئەكەلدۈرگەن. 40 مىليون رۇپىيە خەجلەنگەن بۇ ھەيۋەتلىك، كۆركەم، نەپىس قەبرە 22 يىلدا پۈتكەن. تاج مەھەل قەبرىسىنىڭ كۆلىمى 17 گېكتار كېلىدۇ. ئۇنىڭ شەرقتىن غەربكىچە بولغان ئۇزۇن- لۇقى تەخمىنەن 580 مېتىر، جەنۇبتىن شىمالغىچە بولغان كەڭلىكى تەخمىنەن 300 مېتىر بولۇپ، تاملىرى قىزىل قۇم، شېغىلدىن قوپۇرۇلغان، دەرۋازىدىن قەبرىگىچە بولغان ئۇزۇن ھەم تۈز يولغا قىزىل تاش ياتقۇزۇلغان. چوڭ يولنىڭ ئىككى تەرىپىگە كىچىكرەك يول ياسالغان، چوڭ يول بىلەن كىچىك يول ئارىسىدا سۈپ سۈزۈك سۇ شىلدىرلاپ ئېقىپ تۇرىدۇ. سۇدا ئادەم، دەرەخ، كۆك ئاسمان، بۇلۇتلارنىڭ كۆلەڭگىسى ئەكس ئېتىپ تۇرىدۇ. قەبرە پۈتۈنلەي ئاپئاق مەرمەر تاشتىن ياسالغان بولۇپ، ئېگىزلىكى 74 مېتىر كېلىدۇ. ئۇ مەرمەر تاشتىن ياسالغان يەتتە مېتىر ئېگىزلىكتىكى سۈپىغا ئورنىتىلغان. قەبرىنىڭ ئۈستىنى دىئامېتىرى 17 مېتىر كېلىدىغان شارسىمان ئۆگزە يېپىپ تۇرىدۇ. سۈپىنىڭ تۆت بۇلۇڭىدا ئېگىزلىكى 41 مېتىر كېلىدىغان ئۈچ قە- ۋەتلىك تۆت مۇنار ياسالغان. پادىشاھ يەرلىكىنىڭ ئىچكى قىسمى سەككىز بۇرجەكلىك بولۇپ، بەش لەھەت بار، لەھەتنىڭ رەڭگا رەڭ ياقۇتتىن قۇراشتۇرۇلغان تاملىرى كۈركۈم، پىيازگۈل قاتارلىق ئۆسۈملۈكلەرنىڭ سۈرىتى بىلەن زىننەتلەنگەن بولۇپ، كۆزنى قاماشتۇرىدۇ. مەركىزىي لەھەتتە شاھ جاھان بىلەن مۇمتاز مەھەلنىڭ تاش تاۋۇتلىرى يانداش قويۇلغان. تاۋۇتنىڭ ئالدىدىكى دەرىپەردە ئەتراپىدىكى سالاسۇن ياكى دېرىزىلىرىنىڭ ھەممىسى تەشەنە نەقىشلىق مەرمەر تاش تاختىلىرىدىن

ياسالغان. بۇ ئاجايىپ چىرايلىق قۇرۇلۇشنىڭ دۇنيادا ھەقىقەتەن تەڭدىشى يوق. بۇقەدىمكى ئى- بارەت ھەيۋەتلىك كۆرۈنۈشى بىلەن ھازىرمۇ نۇرغۇن ساياھەتچىنى جەلىپ قىلماقتا.

خەتتاقلار مۇنبەرى

تۆستىكار ئۆمەر كېرەم سىرغان

باش مۇقامچى ئابدۇللا مەژتۇن پايتەخت سەھنىسىدە

新疆文化 (维吾尔文)

«شىنجاڭ مەدەنىيىتى»

(قوش ئايلىق ئونئۇپرسال ئەدەبىي ژۇرنال) 36 - يىل نەشرى 1987 - يىل 2 - سان

«شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلى تەھرىر بۆلۈمى تۈزدى

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئاممىۋى سەنئەت بۇرتى نەشر قىلدى

«شىنجاڭ گېزىتى» باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى ئۈرۈمچى شەھەرلىك پوچتا ئىدارىسى تارقىتىدۇ

مەملىكەتنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىكى پوچتخانىلار مۇستەرى قوبۇل قىلىدۇ

ۋاكالىت نومۇرى: 22 — 58 تىزىملىغان نومۇرى: 361